

பாலகுமாரன்

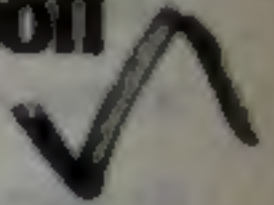

ஆய்ரம்
கண்ணி

xx

37680

ஆயிரம் கண்ணி

பாலகுமாரன்

விசா பப்ளிகேஷன்ஸ்

புதிய ஏன்: 16, பழைய ஏன்: 55

வெங்கட்நாராயணா ரோடு

தி.நகர், சென்னை-600 017.

☎: 24342899, 24327696

Fax: 91 - 44 - 24341559

கடிதங்கள்

மதிப்பிற்குரிய குருநாதர் அவர்களுக்கு என் நமஸ்காரங்கள். இது நான் எழுதும் இரண்டாவது கடிதம். முதல் கடிதத்தை 'நல்ல முன் பணி காலம்' படித்த அன்றே எழுதினேன். தவறாக தங்களின் இல்ல முகவரிக்கு அனுப்பி விட்டேன் மன்னிக்கவும். அன்றிலிருந்து என்னுள் ஏராளமான மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து இருப்பதை நான் உணர்ச்சிதேன். எனக்கும் என்னைப்போன்ற பல இளைஞர்களுக்கும் உங்கள் எழுத்து ஒரு வழிகாட்டி. நிறைய எழுதுங்கள். இது என் வேண்டுகோள். தாங்கள் நிறைவேடும். நீண்ட ஆயுளோடும் இருக்க எல்லாம் வல்ல இறைவனை மனதார பிரார்த்திக்கிறேன். முதல் கடிதம் எழுதும் பொழுது ஒரு இனிப்புகத்தில் பணிபுரிவதாக எழுதியிருந்தேன். வருகிற ஜனவரி மாதம் முதல் எனது மிகச் சிறிய சேமிப்பில் தனியாக ஒரு இனிப்புகம் துவங்கவுள்ளேன். இந்த முயற்சியில் உன்னதமான, தெளிவான வெற்றியைப் பெற தாங்களின் ஆசீர்வாதம் வேண்டுகிறேன். இந்தக் கடிதம் படித்து முடித்தவுடன் தயவு செய்து எனக்காக ஒரு நிமிடம் கணமூடி ஆசீர்வதியுங்கள் அதுபோதும். தாங்களின் படைப்பான சமீபமாக வெளிவந்த திருப்பூந்துருத்தியைத் திரும்பத் திரும்ப வாசித்துக் கொண்டு இருக்கிறேன். நிறைய எழுதுங்கள். மீண்டும் விரைவில் தேரில் சந்திக்க ஆசைப்படுகிறேன். சத்திப்பேளம். பதில் வேண்டாம். உங்களின் ஆசீர்வாதமே மிகப்பெரிய பதில் என என்னுடையதுகிறேன்.

என்றும் அன்புடன்
வி. மணிக்ஞமார்,
சென்னை-23.

உள்ளடக்கம்

1. ஆயிரம் கண்ணி	9
2. நான்காம்பிளை	203

இனிய
இந்திராவுக்கும் பாஸ்கருக்கும்
சமர்ப்பணம்

ஆயிரம் கண்ணீர்

“ஆயிரத்து பத்து மார்க்கா. அரைப் பரிட்சையிலயா. ரொம்ப சத்தோஷம். இப்படியே அரையாங்கப் பரிட்சையிலயும் நல்லா எழுதி, நல்ல மார்க் வாங்கி, உன் பேர், பேசுடோ. தினத் தத்தி யில வரும்படியா செய்யணும்.” மோகனகந்தரம் சட்டையை மாட்டிக்கொண்டே மகனோடு பேசினார்.

மகன் ஜீவா நாலடித் தொலைவில் கையைக் கட்டிக் கொண்டு நின்றிருந்தான். அவனாக்குப் பின்னே சமையல் அறை விளிம்பில் மனைவி நின்று முகமெல்லாம் பூரிப்போடு அவரைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

மோகனகந்தரம், மகன் பார்க்க மனைவியோடு நேரடியாகப் பேசுவதில்லை. அப்படிப் பேசுகின்ற மாபு அவர் வீட்டில் எவருக்கும் இல்லை. ஆனால் என்ன சொல்ல வேண்டுமோ அதை மிகத் தெளிவாக மனைவியிடம் சொல்லுகின்ற ஒரு கெட்டிக்காரத்தனம் அவரிடம் இருந்தது. மனைவிக்கும் புருஷன் ஏதாவது சொல்வார் நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்கிற பாபரப்பு இருந்தது.

“உனக்கு என்ன வேணும் சொல்லு. நல்ல மார்க் வாங்கி யிருக்க. நான் ஏதாவது வாங்கித் தர வேணாமா. மேனாஜ் விளக்கு இல்லைன்னு சொன்னியே. வாங்கித் தரட்டுமா.”

“மேனாஜ் விளக்கு வேண்டாம். மாமாவே ஓயர் இழுத்து தரையில் தொங்கற மாதிரி ஒரு சும் விளக்கு பேசுட்டுக்

கொடுத்தார். வேணும்னா தரையில் தொங்க விட்டுக்கலாம். வேணாம்னா கொக்கியில் மாட்டிடலாம்.”

“ஆங்... பார்த்தேன்... பார்த்தேன். நான் கூட ராத்திரி கோயில் களக்கெல்லாம் அங்கதான் உட்கார்ந்து எழுதினேன். எல்லாம் பளிச்சினு தெரியுது இல்ல. என்ன வேணும் சொல்லு.”

அவர் சட்டென்று மகளைப் பார்த்தார்.

அவர் பேச்சில் ஒரு அவசரம் இருந்தது. நிறைய வேலைகள் இருந்தன. என்னென்ன வேலை, எது முதலில் என்கிற ஒரு எண்ணம் முளைவிடத் துவங்கியிருந்தது. வெளியே போகும் போது இதை வரிசைப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற பாபாப்பு இருந்தது.

“சொல்லு... என்ன வேணும் சொல்லு.”

மறுபடியும் மகளைப் பார்த்துக் கேட்டார்.

“எனக்கு ஒண்ணும் வேணாம். அம்மாவுக்கு ஒரு புடவை வாங்கிக் கொடுங்க. நல்ல புடவையே இல்லைன்னு சொன்னாங்க அம்மா.”

“தே... கம்மாயிருடி.”

பின்னாலிருந்து மோகனகந்தரத்தின் மனைவி முகம் மாறிப்போய் அவசரமாக மகளை கண்டித்தாள்.

மோகனகந்தரத்திற்கு தன்னுடைய வேலை அத்தனையும் சட்டென்று மறந்து போயிற்று. பட்டளைப் போட்டபடியே மனைவியைப் பார்த்தார்.

“புடவை இல்லையா” என்று கடைசி பட்டளை மாட்டியபடி கேட்டார்.

“எல்லாம் இருக்கு. இவ என்னமோ உளர்றா.”

“இல்லைப்பா. அம்மாவோட பட்டுப்புடவை எல்லாம் கிழிஞ்சுடுச்சி. நல்ல புடவையே அவங்ககிட்ட இல்ல. நீங்க எனக்கு ஒண்ணும் வாங்கித் தாவேணாம்ப்பா. அம்மாவுக்கு ஒரு நல்ல பட்டுப்புடவை வாங்கித்தாங்க.”

“நல்ல பட்டுப்புடவைன்னா எவ்வளவுமா இருக்கும்.”

“நாலாயிரம் ரூபா இருக்கும்ப்பா.”

"நாலாயிரம் ரூபாக்கு தடுக்குனு நான் எங்கடா போவேன். நானாறு ரூபா தரேன். அம்மாவுக்கு ஒரு புடவை வாங்கிக் கொடு. நீயே வாங்கிக்கொடு."

"வேணாம்ப்பா. அந்த மாதிரி புடவைங்க திறைய இருக்கு. வெளிய வாசலுக்கு போற மாதிரி பட்டுப்புடவை இல்லை. எதிர்விட்டு செண்பகா கல்யாணத்துக்குக்கூட அம்மா சாதாரண புடவைலதான் வந்தாங்க. கொஞ்ச நேரம் இருத்துட்டு திரும்பினாங்க."

"ஏன்."

"எல்லாரும் பட்டுப்புடவையில வரும்போது அம்மா சாதாரண புடவையில வந்தா. அம்மாவுக்கே கஷ்டமா இருக்கும். அம்மா திரும்பிட்டாங்கன்னு நானும் திரும்பிட்டேன்."

"வாங்கித்தரணும்னு எனக்கும்தான்டா ஆசை. ஆத்தா ஏதாவது வழி விடுவோ. நான் செய்யறேன். அரைப்பரிட்சையிலே நல்ல மார்க் வாங்கிட்டு அரசாங்கப் பரிட்சையில கோட்டை விட்டுடாத. உட்கார்ந்து படி."

மோகனகந்தரம் வெளியே போகும்போது அவர் மனைவி ஒரு டம்பளர் தண்ணீரை கொண்டு வந்து நீட்டினாள்.

மோகனகந்தரம் வீட்டைவிட்டு வெளியே போகும்போதும், வீட்டிற்கு உள்ளே வரும்போதும் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும் என்பது அவளுடைய விருப்பம். மோகனகந்தரத்திற்கும் அதில் ஆசை இருந்தது. மனைவி கையால் தண்ணீர் குடித்துவிட்டுப் போனால் அந்த நான் இனிமையாகவும், வெற்றிகரமாகவும் இருக்கிறது என்பதாய் அவருக்குள் ஒரு திணைப்பு உண்டு.

"பாக்கியம், புடவை வாங்கித் தரேன்னு சொல்லிட்டேன். வாங்கித் தந்துடுவேன். ஆனால், எனக்கு எட்டாயிரம் ரூபாதான் சம்பளம். கைல ஆறாயிரம் ரூபாதான் வருது. ரெண்டாயிரம் ரூபா வாடகைப் போய் மிச்சம் நாலாயிரத்துல குடித்தனம் பண்ணணும். இதுல பெருசா எதுவும் நான் வாங்கிட முடியாது. தில்லுமுல்லு பண்ணி சம்பாதிக்கவும் எனக்குத் தெரியாது. அதனால் ரொம்ப ஆசைப்படாத இருக்கிறது உனக்கு நல்லது. எனக்கும் நல்லது."

“நான் கேட்டேனா. அவ அதிகப்பிரசங்கித்தனமா பேசறா அவளை அதட்டி அடக்கறதுக்கு இல்லாத என்னைப் போய் நீங்க ஏன் எச்சரிக்கை பண்ணிங்க.”

“கண்ணு. உனக்கு வாங்கிக் கொடுக்கணும் கறது என் ஆசை. சரின்னு தலையாட்டினதுக்கு காரணம் இல்லாம இல்லை. நாளை மறுநாள் பட்டுப்புடவை ஏலம். கோயில்ல அம்மனுக்கு சாத்தினது விப்பாங்க. அந்தக்கணக்கு ஒரு மாசம் கழிச்சு கொடுத்தாப்போதும். நான் ஒரு நல்ல புடவை ஏலம் எடுத்து உனக்கு கொடுக்கறேன். நாலாயிரம் ரூபா புடவை ஆயிரம் ரூபாய்க்கு கிடைக்கும்னு நான் நினைக்கிறேன்.”

அவர் தீர் குடித்துவிட்டு வெளியேறினார். திரும்ப பாக்கியத்தம்மாள் தன் மகளைப் பார்த்தாள்.

மகள் அருகே ஓடிவந்து அம்மாவை கட்டிக்கொண்டாள். கன்னத்தில் முத்தமிட்டாள்.

“என்னடி இது. எனக்கு ஆசைதான் பட்டுப்புடவை வேணும்னு. நீ கேட்டதும் நியாயம்தான். ஆனா. அந்த மனுஷன் எவ்வளவு கமையோட போறாரு பார். அவருக்கு கஷ்டம் கொடுக்கலாமா. அவருக்கு மனசு வருத்தம் கொடுக்கலாமா. உங்கப்பா ரொம்ப நல்லவருடி. மத்த ஆம்பளைங்க எல்லாம் என்னென்னவோ அட்டகாசம் பண்ண, இது அதிர்ந்து பேசக் கூடத் தெரியாத. என்ன போடறமோ அதை சாப்பட்டுப் போகுது. இதைப்போய் தொந்தரவு பண்ணயே. எனக்கு மனசே ஆவலை போயேன்.”

“பரவாயில்லைம்மா. ஆம்பளைன்னா கஷ்டப்படணும். குடித்தனம்னா கூடுதலா உழைக்கணும் அது நல்லாதான் இருக்கும். நான் கஷ்டப்பட்டு படிக்கறா மாதிரி அப்பா இன்னும் கொஞ்சம் கஷ்டப்பட்டு ஒரு புடவை ஒண்ணு உனக்கு வாங்கித்தாட்டுமே. அதுல ஒண்ணும் குறைஞ்சிடாது. ஒரு புடவை போறும்மா.”

மகள் சொல்ல தையும் தலையசைத்தாள்.

“என்னிக்காவது கடைக்குப்போய் பத்துப்புடவையில ஒரு புடவை பார்த்து எடுக்கறதுக்கு ஒரு யோக்கியதை எனக்கு

வந்ததே இல்லை. அவர் என்ன வாங்கித்தாரோ அதான் போட்டுவிட்டிருக்கேன். இந்தப் புடவையாவது எனக்கு நல்லதா அமையணும்."

"ஆத்தா கொடுப்போ. நான் வேண்டிவிட்டிருக்கேன்."

"என்னான்னு."

"நல்ல புடவை அமைஞ்சா நான் லூத்தியெட்டு தடவை கோயிலை கத்தறேன்னு."

"அடிப்பாவி... முடியுமா படிக்கறதுக்கு திறைய திருக்கில்ல."

"மனப்பாடம் பண்ணினதை திரும்பத் திரும்ப ஞாபகம் வச்சுக்கிட்டே நான் கோயிலை கத்துவேம்மா. கோயிலை கத்தினாப் போலவும் ஆச்சு. மனப்பாடம் பண்ணதை திரும்பத் திரும்ப உரு எத்தினாப்போலவும் ஆச்சு."

இந்த முறை பாக்கியத்தம்மாள் தன் மகளை கட்டிக் கொண்டு டாள். அவர்கள் தாயும், மகனாக இல்லாமல் தேசிகனைப் போல ஒருவர் கையை ஒருவர் பற்றிக் கொண்டு சமையல் அறைக்குப் போனார்கள்.

அன்று பிற்பகலில் ஆயிரக்கணக்கான கோயிலில் உச்சிக் காலப் பூஜையின் போது உள்ளங்கை அகல சித்தெய்துக் கரிகைக் கரையோடு ஒரு சிகப்பு வர்ண பட்டுப்புடவை சார்த்தப்பட்டது.

"என் புள்ளைக்கு கல்யாணம் நடக்கட்டும். செக்கச் செவேர்னு அவன் ஆசைப்படியே ஒரு பொண்ணு கிடைக்கட்டும். நான் உனக்கு சிகப்பா பளபளப்பா ஒரு புடவை சார்த்தறேன். கல்யாணத்தை நல்லபடியா முடிச்சுக் கொடுக்க வேண்டியது உன் பொறுப்பு. நல்ல பொண்ணா, எங்களுக்கு அனுசரணையா நடத்து குடும்பத்தோட ஒட்டி திதை வளர்க்க வேண்டியது உன் பொறுப்பு. அவளுக்கு நீ சொல்லிக் கொடு." அத்தம்மாள் வேண்டிக்கொண்டதற்கிணங்க அவளுக்கு நல்ல மருமகன் கிடைத்தான். வந்த ஒரு மாதத்தில் அந்த மருமகன் தங்கமானவன் என்பது புரிந்து போயிற்று. அவர்கள் குல வழக்கப்படி மாமியாரை 'அம்மா... அம்மா' என்று அழைத்தான். மாமனாரை 'அப்பா' என்று அழைத்தான். எனக்கு தாயும்,

தந்தையும் தீங்களே என்று அந்தக் குடும்பத்தோடு சேர்ந்து கொண்டாள்.

“ரொம்ப கெட்டிக்காரிம்மா. என்னை விடவும், உன்னை விடவும் கெட்டிக்காரி. ஆனா, ரொம்ப நல்லவோ. எனக்கு ரொம்ப திருப்தியா இருக்கும்மா.”

பிள்ளை வாய்விட்டுச் சொன்னாள்.

அவன் சொன்ன அன்று மாலையே அவன் இந்தப்புடவை வாங்கிவிட்டான்.

புடவை நல்ல யினகாய்ப்பழச் சிவப்பு. கருப்பாய் இருப்பவர் கட்டிக் கொண்டாலும், சிவப்பாக இருப்பவர் கட்டிக் கொண்டாலும், மாநிறமாக இருப்பவர் கட்டிக் கொண்டாலும் அந்தச் சிவப்பு ஒரு பேரழகை நிச்சயம் தரும். அப்படிப்பட்ட புடவையை இப்படி அழகாக மடித்து அந்தச் சிலை மீது சார்த்த அத்தனை பேரும் பரவசப்பட்டுப் போனார்கள்.

வலக்காலை தரையில் ஊன்றி இடக்காலை மடித்து நான்கு கரங்களோடு ஆயிரம்கண்ணி கம்பீரமாக வீற்றிருந்தாள். வேறு எந்த இடத்திலும் இல்லாதபடி வலதுபக்க மேல் கையில் ஒரு சிறு சொம்பை தாமரைப்பூ தாங்குவதுபோல தாங்கியிருந்தாள். அது அமிர்த சொம்பு என்றழைக்கப்பட்டிருந்தது. அதே போல மேல் தூக்கிய இடது கையில் ஒரு அக்கமாலை இருந்தது. ஜபம் செய்பவர்கள் உருட்டுகின்ற மாலை அது. வலதுகை அபய ஹஸ்தம் கொடுக்க, இடதுகை அவஞ்சுடைய காலை கட்டிக்காட்டியது. அமிர்த குடமும், அக்கமாலையும் எங்கேனும் இருக்குமா. உடம்பினுடைய பலமும், மனசினுடைய வலிமையும் தர நான் சித்தமாக இருக்கிறேன் என்று ஆயிரம்கண்ணி சொல்வதாக அங்குள்ளோர் சொல்வார்கள்.

நல்ல உயரம். அற்புதமான ஆகிருதி. இடுப்பில் புடவை. கருங்கல்லிலேயே மடிப்பாய் செதுக்கப்பட்டு தனியாகத் தொங்கும். கணுக்காலிடையே பீடத்திற்கும், காலுக்கும் இடையே ஒரு சிறுஇடைவெளி இருந்தால் நல்ல வெள்ளித் தண்டையை அந்தக் காலில்போட்டு புடவையைச் சற்று நேராகச் சார்த்தியிருந்தார்கள். அடர்த்தியாய், இறுக்கமாய்

கட்டப்பட்ட ஒரேயொரு மல்லிமாலை பின்பக்கம் தீண்ட
 சினை, தலைக்கு மேல் தீபபிழம்பாய் கிடீடம். மிக மெல்லியதாய்
 யார் கண்ணுக்கும் தெரியாததாக இரண்டு கோளரப்பற்கள்.
 இதுவே இவளை காவல தெய்வம் எனலாம். உகவிரமானவள்
 எனலாம் உலகிறகு சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றன ஆனாலும்,
 முகத்தில் ஒரு சிரிப்பு, கண்களில் ஒரு கருணை, சாதுகமபீரம்...
 மொத்த உருவத்திலும் வெளிப்படும். முண்டியடித்து விட்டே
 வந்து பாரப்பவர்களே அதிகம் உற்று உற்றுப் பார்த்தவர்கள்
 பலபேர். 'சொல், ஏதாவது சொல்' என்று கெளுவார்கள்
 அவளோடு பேசத் துவங்கி விடுவார்கள் புடவை சாரத்திய
 அநதப் பெண்மணி அப்படித்தான் புலம்ப ஆரம்பித்தாள்

சொம்ப சொம்ப தேங்கு எனது கொஞ்சலாய் பேசத்
 துவங்கினாள் இன்னும் அருகே போனாள்

"நான் எப்படி ஒரு மருமகள் வேணும்னு கேட்டேனோ அதே
 மாதிரியே அடக்கமா, அழகா கொண்டு வந்து கொடுத்திருக்க.
 அந்தக் குழந்தைய இன்னும் கெட்டிக்காரியா மாதத் வேண்டி
 யது உன் பொறுப்பு புள்ள சொம்ப சந்தோஷமா இருக்கேம்
 மாணு சொல்றான் காத் குளிரக்கேடேன் திது உன்னுடைய
 அருள். உன் கருணை தொடர்ந்து எங்கள் எல்லாரையும்
 காப்பாத்திண்டு வாடி தாயே "

அவள் கைகூப்பி வேண்டினாள்.

"அம்மா... வேண்டிக்கோ" என்று மருமகளை மிகுந்த
 கரிசனத்தோடு சொன்னாள் மருமகளை மெல்ல தீமுதது தன்
 அருகே வைத்துக் கொண்டாள். "உததுப்பார, அவ சிரிக்கறா
 பார, உதடு ஓரத்துல ஒரு சிரிப்பு நிகரும் பார, உன்கையே
 பார்க்கறா மாதிரி இருக்கும் பார "

பலமுறை அவளை பாரத்து அனுபவித்தது எல்லோருக்கும்
 தெரிய வேண்டும் என்பதற்காக மருமகனிடம் உரக்கச்
 சொன்னாள்.

"இருபது வருஷமா தீத்தக் கோயிலுக்கு வரேன் எனக்கு
 கண்கண்ட தெய்வம் இவதான். எது வேணுமன்னாலும் தீவகிட
 தான் வந்து நிப்பேன் நான் மனுஷனை தம்பறதே தீவகை.

இவனைத்தான் நம்பறேன் நீயும் இவனை கெட்டியாப் பிடிச்
செய்கோ "

அவன் சொன்னது உண்மை எனினும் சொன்ன விதம் தடக
பானியில் அமைந்திருந்தது மருமகளுக்கு சொல்ல வேண்டும்
என்பதைவிட தான் இந்த கோவிலின் மிகப்பெரிய புகழை
என்பதை வெளிச்சொல்லிக்கொள்ள காட்டுபவன் போல
அவன் பேசினான் அவனைச் சுற்றியிருந்த பலவேறு பெண்கள்
அவனை அதிசயத்துடனும், மிகுந்த அக்கறையோடும் பார்த்தார்
கள் காதுகளில் னவரம் மிளன, மூக்கில் பேசரி மிளன, கழுத்
தில் பிடிப்பிடியான சங்கிலியோடு, பணக்காரக களையோடு
இருக்கின்ற பெணமணி இப்படி இருப்பதற்குக் காரணமே
இந்தக் கோயில் தேவிதானோ எனகிற எண்ணம் அவர்களுக்குள்
வந்தது சற்றுக் கிழிந்த புடவையும, வெறும் தாலிகொடியும்
அணிந்து சென்ற பெண்கள் இன்னும் ஆவலோடும், மெல்லிய
பொறாமையோடும் அந்தப் பெணமணியைப் பார்த்தார்கள்
அந்தப் பெணமணி அந்தப் பாரவையிலிருந்த பொறாமையை
யும் ஆவலையும் தனக்கு அனுபவித்தாள் மறுபடியும் மிகப்
பெரிய தபஸினியைப் போல கண்களை மூடிக்கொண்டாள் கை
கூப்பிக் கொண்டாள்

அம்பிகையே எல்லாரையும் தன்னா வைடியம்மா என்று
தனக்கும், அந்த தெய்வத்திற்கும் மிகுந்த நெருக்கம் இருக்கும்
என்பது போல திருமபவும் நடந்ததான்.

அவளுக்குப் பின்னால் மகன் நின்றுருந்தான். அவனுக்கு
தாயின் நடப்பி பிடிக்கவில்லை எனினும் அம்மா என்பவள்
இப்படித்தான் இருப்பாள என்பதாய் அவன் நினைத்துக் கொண்
டிருந்தான் அம்மா தனக்காக கஷ்டப்பட்டிருக்கிறாள். எனவே
இப்படி நடந்தால் இது ஒன்றும் பெரிய தப்பில்லை என்பது
போல அவளை வேடிக்கை பாத்ததுக் கொண்டிருந்தான்.

அந்தப் பெணமணியின் புகழைனைப் போன்றவர் .. நன்றாத்
தலையும் மாத்திரமும், கொஞ்சம் பருமனான உடலவாகும்
கொண்டவர் அவளைப் பார்த்து மெல்லியதாய்ச் சிரித்தார்.

"நீ கொஞ்சம் நகர்த்தக்கறியா. நான் நமஸ்காரம் பண்
னிடடு உந்துடறேன்" என்று மனையினியைச் சொல்ல அந்தப்

பெணமணி வினாடி நேரம் லேசான கடுப்போடு அவரைப் பார்த்தாள் ஆனால், கறறி பல பெண்கள் இருப்பதால் 'ஆஹா பாருங்கோளேன்' என்று கணவனுக்கு பயந்த பெணமணியைப் போல தன் உடம்பை நெளித்து வளைத்து அவரை வலம் வந்து அவருக்குப் பின்னால் கைகூப்பி நின்று கொண்டாள். தளளி நின்று பார்க்கிறவர்கள் சீவன புருஷனுக்கு எவ்வளவு மரியாதை செலுத்துகிறாள் என்று தூண்டும் வளையம்தான் அதன் செய்கை இருந்தது.

அவர் கைகூப்பினார் கணமூடினார் திருமப கண விழித்துப் பார்த்தார்

கவரில் இரண்டு கரப்பான பூசிகள் ஒன்றையொன்று துரத்திக் கொண்டிருந்தன

"ஏம்பபா... கருவறையை கதறமா வசக்கக்கூடாதா. கரப்பான பூச்சியெல்லாம் இருக்கே"

அவர் கோயில் அரங்ககரிடம் கட்டிக் கட்டினார்

"இதோ பாருங்கோ, வந்து சாமியைப் பாருங்கோ, கரப்பான பூச்சியெல்லாம் பார்த்துண்டு" பின்னால் நின்ற மனைவி சொல்ல இரண்டுபேரும் மெல்லியதாய்ச் சிரித்தார்கள் அவர் களுடைய பையனும் சிரித்தான்.

அப்பாவை மட்டமதட்ட அம்மா குத்திக் கிளறுமபோது சிரிப்பது, அம்மாவை மட்டம் தட்ட அப்பா எகிறிப் பேசும்போது சிரிப்பது என்று அவள் வழக்கம் எவ்வளவு கொண்டிருந்தன.

"நம்ம இருது மதததுல கதறத்தான் பிரதானம். மனக் கதறத் துக்கு முன்னாடி உடம்பு கதறம் முக்கியம். உடம்பு கதறத்தகு முன்னாடி குழந்தை கதறம் அவசியம் பன்னெண்டு மணி நேரம் நிக்கற இடத்தை இப்படியா வசப்பா. தேய்ச்ச அலம்பி பள்ளிச் சிவ பவுடர் போடக்கூடாதா.."

அவர் அரங்கரைப் பார்த்துக் கேட்க, "அது என வேலை இல்லை" என்று அதைப் பையன் அடிக்குரலில் சொன்னான்.

"ஒரு பெட்டினை எழுதி போட்டுடறேன் அப்போதான் சரியா வரும்."

அவர் மனனயின மீது இருந்த கோபத்தை கரப்பான முறையின மீதும், அந்த அரசை மீதும் கையிட்டு எட்டென்று வெளியேறினார்.

"அவர் எப்பவுமே அப்படித்தான் கொஞ்சம் முன்கொயி கறூர் ஆரத்தி காண்பிடா அமயி" என்று அவள் சொல்ல, கறூர் ஆரத்தி கட்டப்பட்டது.

அதுவரை ஏதும் பேசாதிருந்த அந்த மருமகள் மெல்ல தெய்வ உருவத்தை உற்றுப்பார்த்தாள்.

கறூர் ஒளியில் அந்தத் தழல் ஆடுமபோது ஏற்பட்ட ஒளி மாற்றத்தில் அந்தச் சிவல பெரிதாவ இருப்பது போல தெரிந்தது உதடு விரிந்த இருந்தது. கன்னங்கள் குதிவிழுந்து கண்கள் கருவியொரு சிப்பியு தெரிந்தது சட்டென்று உள்ளே ஒரு பயமும் பயத்தினபால் ஏற்பட்ட நடுக்கமும், நடுக்கத்திலிருந்து ஒரு அழகையும், அவளுக்குக் கிளம்பின மறுபடியும் கறூர் ஆரத்தி கட்டப்பட்டது.

'எல்லாம் நன்னாதான இருக்கு ஆனா, என்னை வீட்டுக்கு அனுப்ப மாட்டேங்கறாளே எங்க அப்பாவை பார்க்க விடமாட்டேங்கறாளே எங்கம்மாவை பார்க்க விடமாட்டேங்கறாளே. என்னுடைய அண்ணாவை, என்னுடைய மன்னியை பார்க்க விடமாட்டேங்கறாளே எனக்கு அங்க போகணும் எனக்கு அங்க போகணும் அவாளோட கொஞ்சனும், அவாளோட பேசணும் அவா இல்லாத என்னால இருக்க முடியாது எனக்கு அவா வேணும் அவா வேணும் எங்காததுக்காரர் நல்லவர தான் எங்க மாமனார் தங்கம் இந்த மாமி மட்டும ரெண்டுங் கெட்டவனா இருந்ததுண்டு எங்க வீட்டுக்கு அனுப்பமாட்டேன்னு சொல்லிண்டிருக்கா எப்படியாவது இவங்க மனதை மாத்தி என வீட்டுக்கு அனுப்பு எங்கப்பாவைப் பார்க்கு பேசணும் எங்கம்மாவோட கைகொத்ததுண்டு உட்காரநதுண்டிருக்கணும் எங்க அண்ணாவோட சண்டை போட்டுக்கணும் எங்கம்மாவுக்கு உதவியா புன சமையல் பண்ணணும், அவாளப் பார்க்கு தாலு மாசம் ஆயிடுதது பஸீஸ். பஸீஸ் நான் எங்காததுக்கு போகணும்.'

யாருகராம தெரியாமல் உதடுகூட அரைக்காமல் அவள் அழுததையின மூலம் தன் கோர்க்கையை அவள் காலில் வைத்தாள்.

பு ஓன்று கிரீடத்தின் உச்சியிலிருந்து உருண்டு தரையில் விழுந்தது.

எல்லோராம வேறு எங்கே கவனமாக இருக்க அவளின் மீதும் பூ விழாததைப் பார்த்தாள் உள்ளே எட்டென்று ஒரு நிமித்தியம் திருப்தியும் படர்ந்தது.

'எங்க மாமியார் எனக்கு ஒரு நல்ல விஷயம் பண்ணி யிருக்கா உன்னை காட்டிக் கொடுத்திருக்கா நான் உன்னை கெட்டியா பிடிக்கப்பேன் உன்கூட பேசவேண்டித் தேவகியூ' என்று தன்னுடைய பிரார்த்தனை அப்போதே பலித்தவிட்டது போல அவள் சந்தோஷமானாள் முகம் துடைத்தாள் கொண்டாள்.

கருவளைதையை விட்டு வெளியே வந்தபோது அவள் தீவ் னும் அழகாக இருப்பதாக அவள் கணவனுக்குத் தென்றியது.

அன்று முழுவதும் அந்த மினகாயப்படி சிவப்புப் புடவை ஆயிரங்கணணி கீழ் சந்தையாக இருந்தது.

அன்று தீரவு அந்த புடவையை நீக்கிவிட்டு வேறு புடவை சாரத்தி லிருந்த புடவையை விழுத்த மடித்து ஆயில் அறைகளுள் அரைக்க ராமகபபு கொண்டு வந்து வைத்தாள்.

ராமகபபுக்கு கள்ளிடச் சிறிச்சி சோதன ன் அவள் சிறுவகேரி மடத்தில் அரைக்கருக்கு உண்டான படிபயப் படித்து முடித்து, அரணங்கத்திற்கு விண்ணப்பித்தது. அரணங்கம் அவளை தீவகே அனுப்பியிருந்தது.

ராமகபபுவைத் தனியே அந்தக் கோயிலில் தீரண்டு அரைக்கா கள் உண்டு ஐம்பகத்தியிரண்டு வயதான மிலவந்தானும், இருபத்தைந்து வயதான காளிதாசனும் அவகே அரணங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்கள் மிலவந்தானுடைய ஓதத் மகன் தான் காளிதாசன் அப்பாவும், பிள்ளையுமாக தீந்தக் கோயில் பூனார்களை நடத்திக் கொண்டிருக்க, மூன்றாவதாக வந்த ராமகபபுவை அவர்கள் அதிகம் மதிக்கவில்லை மாறாய் எடுபிடி வேலைகளுக்கு பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள்.

'அவனுக்கு ஒண்ணும் தெரியலைப்பா' என்று எல்லோரிடமும
பாப்பினாரைகள் பதறு போ ஓடுகதம் போது 'தப்பா சொலறியே
சரியா சொல்லு' என்று சிறிய தப்பையும் பெரிதாகிக் காட
டனாரைகள்

வேலையை விட்டுவிட்டலாமா வேறு ஏதேனும் கோனி
லுக்கு மாற்றல கேட்கலாமா என்று சாமகப்பு தயங்கிய
நேரத்தில், இதுபற்றி அந்தக் கோனில் நூலாசிரம அதிகாரி மோகன
சுந்தரத்துடன் பேச, அவர் வாய்விட்டுச் சிரித்தார்

"இதுக்கெல்லாம் பயந்தா அப்புறம் வாழ்க்கை வாழ
முடியுமா நீ கூக போனாலும் அண்ணா தலையோ, அப்பன்
புள்ளையோ, சித்தப்பன் பெரியப்பனோ இருப்பானாக "

"என்னது "

"ஒரத்தனாக ஒரத்தன உளையா, பிள்ளிப் பிள்ளைக்கு
இதுபாசாக நீ போய் உன் வேலையை கவனி எவ்வளவு
தீவிரமாக உன் வேலையை செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்.
தொட்டு பூனா பண்ண உனக்கே கடவுள் மேல் நம்பிக்கை
தீவனலானா வேற யாருக்கு நம்பிக்கை வரும் உன் பாரதனத்,
உன் பிரச்சினையை தீரம் பூனா பண்ணியே அவகிட்ட
கொடுத்தது அவ பாரத்துப்பா இதைப்போய் ஒரு குறையா
வதது எங்கிட்ட சொந்தியே நியாயமா உன் பலம் உனக்கு ஏன்
தெரியாதப் போக கோனில் வேண்டாமனு ஒரு றயர் சொல்ல
லாமா சொன்னா நீ ஒரு ஸ்தூதானா . உன்னை வளர்த்துக்கோ
தம்பி அதைக்கு இது ரொம்ப சரியான இடம். அவரு குறை
கண்டுபிடிக்கும்படியா வைக்காத முடிஞ்சா திருத்திக்கோ.
அது நல்லதுதான்" என்று சொல்ல அவனுக்குப் புரிந்தது

அவன், அவர் கைகளைத் தொட்டு கண்ணில் ஒற்றிக்
கொண்டான்

"எனக்கு புரியுதுய்யா என்னை நான் பலப்படுத்திக்கொணும்
அதக்கு இத்தான் சரியான இடம் "

"இங்க தகதகன்னு இத்ததேன்னு வசக்ககோ அரங்கத்
தலையே உன்னை இன்னும் நல்ல வேலைக்கு மாததிடுவாங்க "

"நான் செய்யறேனயா "

“உனக்கு ஏதாவது சந்தேகம் இருந்தது வசகக இததப் பெரியவனர கேடக வேணாம விஸ்வநாதன முட ஓததனமாத தான பேசுவாரு அவர புள்ள தினனும் அலட்டல இருப்பன தங்கசெயினும், காதுல கடுக்கனும் போட ஓகிட்டா பெரிய மனமதன்னு அவனுக்கு தினையு தீதே எரியானில ஒரு சிலன கோயில இருக்கு அங்க ஒரு ஐயா இருக்காரு ரொம்ப தன்னம யான ஆளு அலங்காரம் பணரததுல அவவளவு கெடக்காரு அவருகிட்ட அலங்காரம் பணர விததைய கததகிட டெனனு வசகக, உனனை கையில் பிடிக்கமுடியாது விஸ்வநாத ஐய ருக்கு அலங்காரம் பண்ண வராது அவரு புள்ளவரு அக்கறை திலலை, தீ நல்லபடியா அததசெய தீங்கயே கொடுக்கடிப பறக்கலாம்.”

மறுபடியும் தினனொரு விஷயம் சொல்லிக கொடுத்தார் ராமகப்பிரமணியன் சரி என்று தலையசைத்தான்

அவர் சொன்ன சிவாசாரியாரிடம் பேசு கைகப்பி தான கற்றுக் கொள்ள வேண்டியது அதிகம் இருக்கிறது என்று சொல்லி காலில விழுத்தான்

“யாரு மோகனகந்தரம் அனுப்பினான் என்னை தேடினாடு யாராவது வரானான் அது மோகனகந்தரம் அனுப்பினவனாத தான இருக்கும் உனக்கு என்ன கததுக்கனும்.”

“அதுகூட எனக்குத் தெரியலை, எது கததுக் கொடுத்ததும் நான கததுக்கறேன்”

“எனக்கு முடியலடா கோனில கதவு திறந்து ஒரு கதது வந்தவுடனேயே எனக்கு தினையப்பாவிடந்து உனக்கு ருட்டி யிலலாத நோததுல தீங்க வந்ததுடறியா கூடமட ஒத்தசையா இருக்கியா”

“நிசையமா செய்யறேன்”

ராமகப்பு தலையசைத்தான்

அன்று அவனுக்கு விடுபு ஒருதான முழுவதும் அவருக்கருகே அமர்ந்து பல கோனிலகளை பற்றி பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

“நேரா உட்கார கோவில பூனா பண்ண அந்தனை. (சுனிஞ்சு, கண்ணி) கவததுல சாயஞ்சு உட்காரப்படாது) நீ உட்காரத்துண்டிடுக்கியேனாது என்னைய பாரத்து கேட்காத. எனக்கு வயசு ஆயிடுதிது அம்பத்தெட்டு வயசு இன்னும் ரெண்டு வருஷத்துல போ. ரப்போ அப்படினாது அனுப்பிடுவா. அப்புறம் தனியா கோனலத்தான பூனா பண்ணனும் அதுவும் முடியாதா தெரியலா ஆஸதுமா தொந்தரவாய வேகமா வேலை செய்ய முடியலை நாள முழுக்க கர்ப்பம். நல்லெண்ணெய புக்கமோத்து ஸ்கத்திணாறல் ஏற்பட்டுப்போக. இதெரு யாள் உட்கார சொல்ல முடியாது

(இப்படி, புதுசு கழுத்து. தலை நேரா நிக்கனும் நேரா திரைத் துண்ட எண்ணங்கள் உதயமாகும் (சுனிஞ்சு உட்காரத்தா பவது உத்தெண்டு) உட்காரத்தா, முகத்தை நோண்டிண்டு உட்காரத்தா அந்த எண்ணங்கள் கரியாக இருக்காது முதலல் கரியான எண்ணங்கள் உள்ளவனா உள்ளன மாததிககோ அது நல்லது, உட்காரக் கததுக்கோ உடம்பு மெல்ல கருளும் உதறி மறுபடியும் சிலர் உட்காரனும் உட்காரக் கததுக்கோ அதான முக்கியம்)

[உட்காரத் தெரிந்ததிலிருந்து புத்தியில் ஒரு தெளிவு ஏற்பட்டது அந்தத் தெளிவு பொறுமைமையக் கொடுத்தது]

விஸ்வநாதன் என்க கததுக் குதறினாலும், அவர் பிள்ளை காளிதாஸன் என்க அலட்சியம் செய்தாலும், வேறு யார் என்க கச்சல் போட்டாலும் அவன் மௌனமாகவும், புனைகை யோடு இருக்கக் கறறுக்கொண்டான்.

அந்த சிவன் கோவிலில் கறறிகற்றி வந்து நிறைய வேலைகள் செய்தான அங்குள்ள பணியாளர்கள் தங்கள் வேலையை புறக்கணித்து வேறு வேலைகளுக்குப் போவதால் கோவில அழகடைந்திருந்தது. அந்த சிவாச்சாரியார் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்கி அவன் மிக அக்கறையோடு அந்தக் கோவிலில் ஒட்டடை அடித்தான். கருவறைகளை வெந்நீர் விட்டு கததம் செய்தான ஆசிட் ஊற்றி அலம்பினான் கவர் முழுவதும் சுந்தனமும், மஞ்சளும் தேயத்து தடவினான்.

பெளரணாமி நிலவுபோன்ற மஞ்சள ஒளியில் அந்தச் சிவலிங்கம் மிக அழகாக காட்சியளித்தது.

வெள்ளி நாகப்படமும், வெள்ளி விபூதிப்பட்டையும் மாட்டி ஒரு விலவமாலை சாரத்த அழகு அளிக்கக்கொண்டு பேசியிருந்த எழுந்தது சிவலிங்கத்தை வணங்கினான்.

சிவனே என சிவனே என்று அவரைத்தடவி உள்ளங்கைகளால் தலையில் வைத்தது கொண்டான்.

அந்த அமமான சிறிய உருவம் வண்டாத்தழலி, தாவணி போன்ற துணியை அழகாக மடித்துக் கொண்டு மடிசார்போல வட்டி. தீபிரியில் சரிகை ஒட்டியாணம் கட்டி தலையில் கிடீம் சாரத்தி, புடனவையை கீறுகல் பிளபககம் கொகினிட அம் பாரதம் அழகாகத் தெரிந்தான் எப்படி கீறுகலவது எப்படி கொகலவது எப்படி புடனவையை மடித்து பிளபககம் தீழுப்பது என்ற விததைகளை சிவச்சாரியார் அவனுக்கு குந்தனதககுச் சொலவது போல சொல்லிக் கொடுத்தார்.

"உங்க அம்பாளுக்கு புடனவ கட்டறபோது தீப்படிக்கப்பாத இந்த மாதிரி மாததிககே "

அவர் சில யோசனைகளைச் சொல்ல, அவன் அலங்காரம் பற்றிய விஷயங்களை நனகு புரித்து கொண்டான்.

"ஏம்ப்பா .. தீங்க வேலை செயதுட்டு அங்கேயும் போய வேலை செய்யறியா, ரெட்டை மெபளமா அங்கேயும் சேத்துப் பட்டைக்கு ஒடிட்டியாகுகும், தீங்க தான் ஒண்ணுக்கு ரெண்டா தராளே" என்று விஸ்வநாதன் கத்த, அவன் மெளனமாக அவர் பேச்சை கேட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

"அங்க வேலை செய்யறதா இருத்தா தீங்க வராத ஆமாம், சொல்லிட்டேன்" என்கிறபோது.

"இதை தீங்க சொல்ல முடியாது ஸார் "

"சொல்ல வைக்கறேன் யார் சொல்லனுமே சொல்ல வைக்கறேன் " என்று அவர் மறுபடியும் உரக்கக் கத்தினார். அதை மோகனகந்தரத்திடமும் சொன்னார்.

"அவரு அவர் டேடியை ஒழுங்கா பாரக்கறாரு அந்த டேடி நேரத்துக்கு வந்துடறாரு டேடி நேரத்துக்கு வராதது தீங்க ஒருத்தர்தான் அதனால நான் அவரைப்பத்தி ஒண்ணும குத்தம் சொல்லமாட்டேன் இதை முடிச்சுட்டு வேற எங்க போனா எனக்கென்ன இங்க வேலை செய்யற ஜயரு இன்னொரு கோயிலுக்கு போக்கக் கூடாதுன்னு என்ன சட்டம் இங்கு கவர் மெண்டல இத்தெல்லாம் ஒண்ணும எடுக்க மாட்டாங்க கம்மா கத்தாதீங்க."

மோகனகந்தரம் திருப்பி அனுப்பினார்

"ரொம்ப தேவகஸ் எனக்கு புத்தி வந்துச்சது" என்று சொல்லி விஸ்வநாதன் அய்யவலகத்தை விட்டு வெளியேறினார்

'மகனே உனக்கு வைக்கறேண்டா வைக்கற நேரத்துல வைக்கறேன்' என்று மனக்கருள் கறுவிக கொண்டார்

"ஓர்மா நிலலுங்கோ சன்னதியை மறைக்காதீங்கோ." உரக்க கத்தினார்

அங்குள்ள பெணமணிகள் மிரண்டுபோய் ஓர்மாக தினறார்கள்

"என்னப்பா . அந்த பாப்பான் பேய் மாதிரி கத்தறான் "

ஒரு பெணமணி மெல்ல முணுமுணுத்தான் அடுத்தவள் அதை ஆமோதித்தாள்.

ஜனங்களுடைய வெறுப்பை சம்பாதித்த எவரும் சௌகரியமாக வாழ்ந்ததேயில்லை என்பது விஸ்வநாதனுக்கு அப்பொழுது புரியவில்லை

ஆனால், இந்த ஜனங்கள் பொல்லாதவர்கள். அவர்கள் எது பறநியும், எந்த நேரமும் எல்லோரிடமும் குறை சொல்வதில் ஆவமுள்ளவர்கள். குறை சொல்லாத பொதுஜனம் உலகின் எந்த பாகத்திலும் இல்லை. அந்த ஊரில் படித்த பெணகள்

தினைய பேர இருந்தார்கள் அவர்கள் திருமணம் செய்து கொண்டு வேலைக்குப் போகாமல் வீட்டோடு இருந்தபடி குடும்பத்தை கவனிக்வும் ஆவல் உள்ளவர்களாக, அதில னிருப்பமுள்ளவர்களாக இருந்தார்கள் ஒன்று அல்லது இரண்டு குழந்தை அளவேண்டு பெற்று பிறகு கருத்தடை ஆபரேஷன் செய்து கொண்டு மாயியார். நாததனார் தோத்தரவு நிலைமைய அடுக்குமாடி வீடுகளில் ஸ்வாமிரம் அல்லது நாலாமிரம் கொடுத்து தனிக் குடித்தனம் செய்பவர்களாக தீவிரத்தார்கள்

பெண்களுக்கும் காலை நேரம் பரப்பப்படுகிற நேரம் எட்டரை மணிக் கு குழந்தைகளை அனுப்புவதும், ஒன்பது மணிக் கு புரு ஷனை வேலைக்கு அனுப்புவதுமே வாழ்வின தினசரி முக்கிய வேலைகளாக இருந்தன

வீடு காலியான பிறகு திமத்தியாய், திதானமாய் அந்த வீட்டின மற்ற வேலைகளை ஒன்றையினை ஒன்றாகச் செய்யத் துவங்குவார்கள் உடம்பிவிருந்து குழம்புவார்களையும் ௧௦ வாசனையும் தீவிரவதற்காக நன்கு குளிப்பார்கள்

சலவைத்துணி உடுத்தி, குத்துவிளக்கு ஏற்றி ஐந்து நிமிடம் உட்கார்ந்து ஏதேனும் ஸலோகங்களைப் படிப்பார்கள் பசுல களைப் பாடுவார்கள் முகத்தில மெல்லியதாய் பவுடர் பூசிக் கொண்டு பாடிஸ்பரே அடித்துக்கொண்டு நன்கு மலர்த்த பெரிய தாமரைப்பூவைப் போல வெளியே வருவார்கள்

அவர்கள் தினம்பெண்கள் அல்ல அவர்களிடம் வாலிப மிரட்சிகள் ஏதுமில்லை பருவக் கோளாறுகள் தீவலை.

வாழ்க்கையில் தலவதும், கெட்டதும் அனுபவித்து அதன் வலி, வேதனைகளை தௌளத தெளிவாக உணர்ந்தவர்கள்

எப்போது அடங்கியிருக்க வேண்டும் எப்போது சிற வேண் டும் என்ற விவரமுள்ளவர்கள் நன்கு வளர்த்த, விஷயம் புரிந்த குழந்தைகள் அவர்களுக்கு இருந்தன எனவே, உடுப்பாடிக் வும், கம்பீரமாகவும் நடக்க வேண்டிய திவந்தமும் அவர் களுக்கு இருந்தது அவர்களிடம் காக்க இருந்தது ஆனாலும், எதிர்காலம் கருதி வாரி எடுத்து செலவு செய்ய முடியாது அவர்களுக்கு தலல மனோபலம் இருந்தது இருப்பினும்

எவனையும் எதிர்க்க இயலாது வம்புச் சண்டைக்கு போக முடியாது அவர்களுக்கே உடல் பலம் இருந்தது ஆனாலும் எல்லாப் பொதுக்காரியங்களிலும் ஈடுபட்டு செய்வதற்கு அவர்களுக்கே விருப்பமில்லை பொதுநல சேவை என்று அவர்கள் செய்வதெல்லாம் அருகிலுள்ள ஆயிரம் கணணி கோவிலில் சரக்களைப் பொங்கல் வைப்பதும். அந்தக் கோவிலில் ஒன்றாக உட்காரத்து சத்தமிடக்கூடாது பாட்டுப்பாடுவதும் தான். அது அவர்கள் விடங்கு மட்டும் நல்லது செய்வதற்குண்டான விஷயமல்ல. இந்த ஊரும் உலகமும் நல்லபடியாக இருக்க வேண்டுமென்ற பிரார்த்தனையும் அவர்களுக்குள் இருந்தது.

"மனழ பெய்யவை அத்தே இப்படியே போனா கிளைத்துல தண்ணி தூக்காதே கல்லபடியா மனழ கொண்டாநது குடுடி" என்று உரக்கவே ஒரு பெண் சொல்ல, மற்ற பெண்களும் அதை ஆமோதிப்பார்கள்.

"போனவாடடி நல்லாதான மனழ பெய்குகது. என்ன இருந்தாலும் இல்லை, பெய்யவை பெய்யவைன்னாங்க."

ஒரு பெண்மணி சொல்ல, "ஆமாம், மனழ நல்லாதான பெய்குகது தகிதநாடல் இருக்கற எல்லா கிராமத்து ஆளுங்களும மெடராஸ்கு வந்துட்டா எல்லாருக்கும் தண்ணி வேணாமா ஒரே கீட்டதூல ஜனங்க குவிஞ்சிட்டாக்கா தண்ணி கஷ்டம் வரத்தான் செய்யும் எனாமே நம்ம அடுக்கு மாடியில் அந்தத் தொந்தரவு வரலை."

"சொல்லாதீங்க, இப்போதானே மே மாசம் ஜூன், ஜூலை, ஆகஸ்ட், செப்டம்பர்னு நாலு மாசம் போகணும்."

"கார்ப்பரேஷன் தண்ணிளனு ஒரு நாள விட்டு ஒரு நாள கொடுத்ததாங்க."

"எனாமே இந்த மாசம் கொடுக்கறான் அடுத்த மாசம் கொடுப்பானு நினைக்கறீங்க. எனக்கு நம்பிக்கை யில்லை."

"ஒரு மனழ, ஜூலை ஒரு மனழ நல்லா பெய்குற போறாங்க" தினனொருத்தி பதல் சொன்னாள்.

"ஐயின மாசம் மனழ பெயருதா சீ ததிரமே இலைய்யே."

"இருகரு - வேறொரு பெணமணி உரக்க சொன்னாள்"

"படபடன்னு தூறல போடும், பூசிகளும் அவனோடான"

"இததததவை அதகட இருககதுளது தினைகிதேன .
வெயில பியசக எடுத்தபபேருது"

"எப்படி சொலர்ங்க"

"பேப்பரல போட்டிருக்கனே"

"என்னான்னு"

"பருவமனழ தாமதமனு"

அவர்கள் உலக விஷயங்களை தெரிந்து கொள்ளவும்
அந்தக் கோயிலை பயன்படுத்தினார்கள்

அந்தத் தெருவில் இருந்த பல ஓட்டு வீடுகள் திகக்கப்பட்டு
அடுக்குமாடிக் கட்டிடங்களைக் கட்டப்பட்டு எண்ணூறு சதுர
அடி தொள்ளாயிரம் சதுர அடி ஆயிரத்து நூறு சதுர அடி என்று
தனித்தனி வீடுகளைக் கட்டப்பட்டன தூறடி ஆழம் போர
போட்டு குளிப்பதற்கும், மத்தகாதா வசதிகளுக்கும் தண்ணீர்
கிடைத்திருந்தது. ஆனால் அது குடிப்பதற்கு உகந்ததாக
இல்லை வேசாகக் கடுத்தது ஒரு நாள் வீட்டு ஒருநாள்
வருகின்ற மாந்தரம் சித்தணனீரே அவர்களை பிடித்து வைத்துக்
கொண்டு காய்ச்சி வடிகட்டி கத்தமாகக் குடித்தார்கள் சிலர்
தண்ணீரை காககொடுத்து வாங்கிக் கொண்டார்கள்

"துட்டு கொடுத்தது தண்ணி வாங்கறமே தீது என்ன
தல்லாவா இருகரு."

ஒரு பெணமணி சொல்ல சகலரும் அவள் மீது பாய்ந்தார்கள்.

"வாங்காதீங்க பன்னெண்டு ரூபாய்க்கு பாப்ரீங்க பக்க
ருக்குப் போய் ஆயிரத்து இருநூறு ரூபாய் அமுங்க" என்று
அவளுக்கு போதிகப்பட்டது

அவள் மிரண்டாள்.

"இருபது ரூபாய் ஒரு தூர தண்ணி தீதுக்கு மேலும் கீழும்
பாரதீங்களை டாகட்ட சொலவதான வரும். சமைப்பதற்கு
காரப்பரேஷன் தண்ணியை ஃபில்டர் பண்ணி வசககனும்.

அகவாகார்டனு ஒளளனு வருது மூனு தடவை ஃபில்டர் பண்பாடு வர தண்பாணியை சமையலுக்கு வசகககோங்க இந்த மீளரலவாட்டர்குடிக்கறதுக்கு ருசியா இருக்கும் இதை இருவது லிட்டர் வாங்கி வசகட்டா ரெண்டு நாளைக்கு வரும் ஒரு முனனுறு ரூபா செலவு ஒரு நாள் விட்டு ஒரு நாள் ஒரு ஜார் வாங்கினா போதும் இந்தக் காமபவுணா லயே இருவததி மூனுபேர் இந்தத் தண்பாணியை வாங்கறோம் அவன் தினம் வந்துடறான் எப்போ தண்பாணி கேட்டாலும் கொண்டு வந்து கொடுக்கறான் எங்க மாமனார் காலமானபோது ராததிரி பதி னோரு மணிகு போன பண்பாணி இந்த மாதிரி ஆயிரப்போசகப்பா தண்பாணி கொடுப்பானனு சொன்னேன் ஒளளனுக்கு ரெண்டு கொண்டு வந்து திறக்கி டான் எவனோ நிம்மதியா இருந்தது தெரியுமா ரோம்ப அ ஒவ்வவங்களுக்கு ஒரு வாய தண்பாணிகுட கொடுக்க முடியாம போய்டுமோனனு நினைச்சேன் மகராசன் கொண்டு வந்து திறக்கிட்டான் "

"உங்க மாமனார் காரியமெல்லாம் முடிஞ்சுடுச்சா "

"எல்லாம் முடிச்சுட்டோம் "

"ஹோம்ம பண்பா மாதிரி ஒளளனும் தெரியலையே, புக்க டரலையே "

"நாங்க அப்படியெல்லாம் பண்பாறதிலை பதது நாளைக்கு அப்பறம், புத்தசை திடத்துக்குப்போய் ஒரு சாங்கியம் பண்பாறு பிறகு குளிக்கட்டு வந்து பதினாறாவது நாள் ஒரு தடவை கததம் பண்பாறு சொந்தக்காரவக பதது பேர் வந்திருந்தாங்க, அவங் களுக்கு சோறு போட்டோம், ஐயருங்களுக்கு அரிசி கொடுத்தோம் எங்க வீட்டுக்காரர் போறது வேற ஏதாவது பண்பாணனும் அப்படினானா ரெண்டு நாள் தூதக் கோயிலல் அன்னதானம் பண்பாறோமனு வேண்டுகிட்டிருக்கோம்."

"அடிச்சை.. இது ஆயிரம் ஹோமத்தக்கு சமமாச்சே."

ஒருத்தி பரபாட்ட, மாமனாரை இழந்தவன் முகம் மலர்ந்தாள்.

"நான்தான் அவருக்குச் சொன்னேன் எங்க துட்டை இப்படி வேலை பண்பாணனும், ரெண்டு ஆயிரம் ரூபா போறும், ஒரு நாளைக்கு ஆயிரம் ரூபாக்கு புனியோதரை பேசுட்டுலாம் ஒரு

நாளைக்கு ஆயிரம் ரூபாய்க்கு தமிழகத்திலேயே எங்க
மாமனாருக்கு ரெண்டும அவனோ பிடிக்கும் எங்க வீட்டுக்
காரரு உடனே சரினனு சொல்லிட்டார் நாளைக்கு புளியோ
தரை போடறோம் நம்ம ரங்கநாதன் இல்ல. அவர்தான் கொண்டு
வந்து போடறார் பன்னெண்டு கிலோ அரிசி "

"அது என்ன பன்னெண்டு கிலோ "

"அவருக்கு நெருங்கின சொந்தமா பன்னெண்டு பேர் அந்த
பன்னெண்டு பேரும் நல்லா இருக்கணும்னு பன்னெண்டு
கிலோ அரிசி போடறோம்."

அடிச்சகை விதுவும் நல்லாதான் இருக்கு "

"என்ன கேலி பண்ணீங்களை "

"இல்லவே இல்லை சைமன் நாம வசைக்கறதுதான்
எல்லாம் ஐயருகிட்ட கொடுத்த ஐயரு சொலறபடிதான் இருக்
கணுமமா தேவையே இல்லை நம்ம மனசுக்கு தெத்துச் செய்ய
றதுதான் நமக்கு நல்லது பன்னெண்டு பேர் பன்னெண்டு
கிலோ அரிசினனு சொன்னீங்களை கேட்கறதக்கே நல்லா
யிருக்கு "

மறறொருவர் பாராட்ட, அவன் முகத்தில் பெருகுசிரிப்பு
ஏற்பட்டது பூரிப்புப் பொங்கி வந்தது

"ரங்கநாதன் இன்னும் வரலை அதுதான் கார்த்திக்
களை "

"வந்துடுவாரே ரங்கநாதன் பண்ணை எல்லாப் பொருளும்
நல்லாயிருக்கும் நாம பூனாருக்கு உட்காரலமா "

அந்தப் பெண்கள் வரிசையாக உட்காரத்தார்கள் அவகே
அபிஷேகம் துவங்கியது இரண்டு கம்பி கிராதிகளுக்கு தடுவே
இருபத்துமூன்று. இருபத்துநான்கு பெண்கள், மத்திய வடதுப்
பெணமணிகள் அழுத்தி உட்கார் கோயில் மணியை வேகமாக
அடித்தார்கள் பூனா துவங்கியிட்டது அபிஷேகம் ஆரம்பித்து
விட்டது என்று அரத்தம் அந்தச் சைமன் கேட்டு மேலும் சில
பெணமணிகள் ஓடி வந்தார்கள் கோயிலைச் சுற்றிக் கொண்
டிருந்தவர்கள், உருவறைக்கு எதிரே வந்து நின்றார்கள்.

அமமன சிலையீது மெல்லிய கருமபசை நிறத்து பனைய
புடவை ஒளிறை சாரதி அதனீது நலவெண்ணெய ஊற்றப்
பட்டது முகமெங்கும் நலவெண்ணெய தடவப்பட்டது
கீர் ததில மெழுதவது போல துடைக்கப்பட்டது கைகளிலும்,
காலங்களிலும் அமுந்த தேயக்கப்பட்டது

நலவெண்ணெய அபிஷேகம் , ஆனபிறகு, ராமகபபு கற
பூரம் காட்டினான் கறபூரத்தை கீழ் போட்டான் பிறகு
வாசனைய பொடியை உள்ளங்கையில் வைத்துக்கொண்டு
தன்னீர் ஊற்றிப் பிசைத்து அதை அப்படியே அமமனின்
கீர் ததில வைத்தான் மெல்ல தன்னீர் ஊற்றி அது குழைந்து
வர முகமெங்கும் தடவினான் சரஸ்வதி மாயி கொடுத்திருந்த
வாசனையப்பொடி சூரீரென்ற ஒரு வாசனையை கருவறை
முழுதும் நிரப்பிட்டு கருவறைடைசு கரறிவந்த கறறு அந்த
வாசனையை வெளியே உள்ள பெண்களுக்கும் அனுப்பியது
அந்தப் பெண்கள் ஆத்தி அந்த வாசனைய பொடியை
துகந்து அனுப்பித்தது அமமன முகத்தில தோன்றும் மாறுதல்
களை கவனித்து அதிசயித்தாரகை எண்ணெய தடவிய
முகத்தின் பீது குழைவான் அந்த வாசனையப்பொடி கரைசலை
விட்ட. அந்த சீரிப்பு இன்னும் அகலமாகியது முகமும், கன்னமும்,
முகவாயும், உதடுகளும் நனகு தெரிந்தன மாரீது வழிந்து
இடுப்பில பரவியபோது அவனின் கட்டுடல நனகு பெண்
களுக்கு புரிந்தது

கவர்கள் கைகப்பினார்கள் மறுபடியும் கறபூரம் ஏற்றப்
பட்டது

பிறகு ஆறு இளதீரின் கணநீருந்து ராமகபரமணியம் செப்புக
குடத்தில் கண்டத்தான் பிறகு வெகு நிதானமாக குளிரக்குளிர
அந்த இளதீரை அமபாளின் மீது நிதானமாக ஊற்றினான்.
உச்சிவிலிருந்து பாதம் வரையில்லும் கீராக நீர் வாரத்தான்
மறுபடியும் கறபூரம் காட்டினான்

இளதீரின் இனிப்பு வாசனை அவரு பரவியது

இப்பொழுது பால் எடுத்து ஜனங்களிடம் காட்டினான்,

இது முகவியுடைய அபிஷேகம் அப்படிப் பால் ஊற்றுகிற போது முகத்தில் மிகத் தெளிவாக சிரியும், கருணை பொங்கும் கண்களும், மூகவிய விடைப்பும் மார்பின் எடுப்பும் உள்ளவ னாகக்கூடிய ரேனுகளும் தனக்கு தெரியும் தீததக கோலத்தில் அமராளர்ப் பார்ப்பது அபூர்வமான விஷயம்

அங்கு பால் பாக்கெட்டுகள் அதிகம் தீததனை நீராண்டு குடங்கள் பால் வெகுநீதானமாக உடம்பின் எல்லாப் பகுதி களிலும் படுமபடியாக ராமகபரமணியம் அபிஷேகம் செய்வது

அமராள சிரித்தான கண சிமிட்டினான மெல்ல உதடு பிரித்து பற்கள் தெரிய முழுவதிலுள்ள கைகள் அனைத்தான அவள் நெஞ்சு விமலித தனிந்தது வயிறு சூழந்தது கால நகங்கள் அனைத்து போல தெரிந்தன

பால் அபிஷேகம் தீததனை விதனதகளையும் பார்ப்பவர் முன்பு காட்டியது

"தாயே இப்பவே உன் காலடியிலேயே சேத்துடலாம் போல இருக்க " ஒரு வயதான பெணமணி நெகிழ்சியான குரலில் சொல்ல மற்ற பெணமணி களாகும் அந்த நெகிழ்சி தொற்றிக் கொண்டது

ராமகபரமணியம் கர்ப்பம் காட்டினான நல்ல நீரால் அந்த சிவலையை மறுபடியும் குளிப்பாட்டினான அடுத்தபடியான தயிர் அபிஷேகம் நடந்தது

நிதானமாக நின்று முகம் முழுவதும் தயிர் பரவி அவர்க்கே தங்கி புதுவிதமான ஒரு முகம் காட்டியது மெல்லிய அந்த கோரைப்பற்கள் தயிர் தேவசுவதால் தெள்ளத் தெளிவாக ஏற்று நீளமாகவே தெரிந்தது அந்த ஒரு முகம்தான் அம்மன் உகர் மானவன் என்பதை ஏதிரே உள்ளவர்களுக்கு உணர்த்தியது ஸ்ரீ லோரும மெளனமாய் கைகூப்பியபடியே அம்மன் சிவலையை பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள் மறுபடியும் கர்ப்பம் ஆரத்தி காட்டப்பட்டது

"சிவன் எப்போது தீருந்தாலும் ராமகபரமணியம் ரொம்ப அழகா அபிஷேகம் பண்ணான் "

ஒரு மாமி சொல்ல, மாறவர்கள் மடமடவென்று தலை யசைத்தார்கள் 'ஆமாம் ஆமாம்' என்று கூவினார்கள் அந்த அபிஷேகப் பரக்கூற சந்தோஷமாய் நின்றபடியே பாராட்ட வேண்டிய எண்ணத்தை ஏற்படுத்தி அந்தப் பாராட்டு ராமகபடிமணி உத்தின மீது விடுத்தது

"தேன கொண்டு வரவந்தது நினைச்சேன் விட்டுக் கொண்டு போகட்டே"

ஒரு பெண்மணி எழுந்தபடிகென்று அவளை இழுத்து உட்கார் வைத்தார்கள்

"அதற்கு உண்டான சேரம் முடிஞ்சுப்போக இளநீர் பண்ணித் தரு தேன பண்ணித் தருகின்றும் தேன பண்ண பிறகு பால் பண்ணித் தருகின்றும் தேன குடி இல்லையா நானைக்கு கொண்டு வாங்க போதும்"

அவளை உட்கார் வைத்தார்கள்

அந்தத்தாக பாராக்கிரகம் அம்பாள மீது தடவப்பட்டது அளளி அளளி முகத்திலும், உச்சியிலும் திரண்ட கைகளிலும், தொடைகளிலும் தெருவின மீதும், வயிறுறிய மீதும் மிக மரியாதையாக ராமகபடிமணியை வைத்தான பிறகு வழித்து பாததீர்த்தல் தேக்கி வைத்தது கொண்டான மறுபடியும் சளே சளே என்று திரண்ட அவளை கதப்படுத்தினான்

வெளிக் குடம் திறைய மஞ்சளும், சந்தனமும் இட்டு கூதில் நீர் ஊற்றி தளகு கலக்கின்ற கிழை தங்கச் சேகிலி களும், இருபத்தி நான்கு வளையல்களும் அந்தத் தட்டில் இருந்தன வளையல்களை அப்படியே எடுத்து கிரீடத்தில் சாற்றினான் சிலவற்றை கைகளில் மாட்டினான் தங்கச் சேகிலியை வழுத்தில் தொங்க விட்டான் மஞ்சளும், சந்தனமும் கலந்த அந்த நீர் மிக நிதானமாக அம்பாளின் மீது அபிஷேகம் செய்தான்

அம்பாள அதனை பேரையும் பார்த்து மிகப் பெரிதாகப் புன்னகை செய்தான்

மஞ்சளின் வண்ணம், சந்தனத்தின் வாசனை அந்தக் கோவில் முழுவதும் பரவியது

நன்குகளள மொததமும் தடகல கொண்டு வந்து வைக்க
அவர்கள் எல்லோரும் எடுத்தக கொண்டார்கள் எல்லாம்
வந்தடுததா என்று அவன் கேட்க வந்ததுவிட்டது என்று
தலையசைத்தார்கள்

அந்த அடுக்குமாடி வீட டீன கீழ் போஷனிலிருக்கும்
சரசுவதி மாமி பிளாஸ்டிக உறையில் பாதுகாக்கப்பட்ட கங்கை
நீர் ஸ்னான்றை கதாரிதது ஒரு பீததனைச் சொமரில் ஸ்ததிக
கொடுக்க எல்லா அபிஷேகமும் முடிந்து கடைசியில் கங்கை
நீரால் குளிரகதளிர் ராமகடரமணியன் ஆயிரமகண்ணிகரு
அபிஷேகம் செய்தான்

அந்த கங்கைநீரை அங்கங்கே பாததீரங்கள் வைத்தத
தேகவி பிடிதது மறுபடியும் அந்தச் சொமபுககே கங்கைநீரை
மாற்றினான் கொண்டுவரைய சரசுவதிமாமியிடம் கொடுத்த
தான் சரசுவதிமாமி அந்த கங்கைநீரை வாங்கி உள்ளங்கையில்
வைத்தது குடித்தான் தலையில் தெளித்தது கொண்டான்

மறுபடியும் உள்ளங்கையில் வைத்தது குடித்தான் தலை
யில் தெளித்தது கொண்டான் மறுபடியும் உள்ளங்கையில்
எடுத்து அவருள்ள எல்லாப் பெணமண்களின் தலையிலும்
தெளித்தான்.

கங்கையே புனிதமானது அந்தப் புனித கங்கை ஆயிரம்
கண்ணியின் ச்சியில் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டு வருகிற
தென்றால் இன்னமும் புனிதமடைகிறது ஒரு நான் போல
சரசுவதிமாமி கங்கைநீரால் கொண்டு வந்து கொடுக்கிறான்
உச்சி வேளைக்கு அபிஷேகம் கங்கை நுலத்தால் ஆகிறது
அந்த கங்கைநீரால் கலருக்காம கொடுக்கப்படுகிறது கலருக்க
ளும் தெளிக்கப்படுகிறது இது மிக மிகப் புண்ணியமான
விஷயம். இந்தக் கங்கைநீரால் வாங்கிக் கொள்வதற்கே தவறா
மல் வந்துவிட்ட வேண்டும் என்று பொருளாகுத தென்றியது
புனிதமுள்ள நீரால் தங்கள் தலை நனைக்கப்பட்டதால் தங்கள்
முகத்தில் தெளிக்கப்பட்டதால் தங்களும் புனிதமடைந்ததாக
ஒரு பாவனை அந்தப் பெண்களுக்குள் தோன்றியது கலரும்
கைகப்பி கணமூடி எனக்கு தலலது நடக்க வேண்டும் தாயே.
என்னை ஆசிரவதிக வேண்டும் அம்மா என்று உள்ளுக்குள்

கெஞ்சினார்கள். தீசையம் நல்லது நடக்கும் என்று நம்பினார்கள். அதனால் அவருடைய அதனைப் பெண்களும் மிகவும் மிகப்பிரகாரமாக இருந்தன.

அதற்கு தீம வற்புபட அதனைப் பெண்களும் மிகவும் மிகப்பிரகாரமாக இருந்தன.

பெண்கள் எழுந்து கோவினியை வலம் வரத் துவங்கினார்கள். இதனால் அவர்களுக்கும் இரத்தவர்கள் இப்பொழுது சேர்ந்து சைவத்தார்கள்.

"சரஸ்வதியாமி இங்கு இருக்கிற அதனைப் பேரல் உருகுக. தான் புண்ணியம் ஒரு நாள்தான் கவனம் ஜலத்தை கொண்டு வந்து எங்களுக்கு தெளிக்கிறேன். பபா, எவ்வளவு பெரிய கொடுப்பினன் அது உங்களுக்காக நாவக உடனடி இருக்கேன் மாய்" என்று சொல்லி, "பொடி அது என கடமை ஒரு பாககெட பதினாறு ரூபா ஒன்று பாககெட வாங்கிறேன் அங்கு ரூபாய்க்கு கந்திரம் வாங்கத்தரேன் இல்ல, நல்லெண்ணெய் வாங்கத்தரேன். அதுகருண்டான ஒரு யோக்கியதை யோட வங்கமமா வசகருக்காள் அது பொறுமடி இது. அவதனகருத்தானே புண்ணிக்கிற ஒரு அபிஷேகம் நான் என்னடி பண்ணேன்."

சரஸ்வதியாமி உணமையிலேயே மிக அடக்கமாகப் பேசினாள்.

முப்பத்தாறு போரண்களாக கட்டப்பட்ட அந்த அடுக்கு மாடி வீடும் அவளுடைய சொந்த இடம். அவள் பிறந்த வீடு. அவள் வளராத தீம அவளுக்கு திருமணம் செய்ய வேண்டுமென்று அந்த இடத்தை அப்பா ஒரு கட்டிட கார்டராகட்டம் கொடுக்க அவளுக்கு கீழ் போரண கொடுக்கப்பட்டது. மேல் போரண அவள் தம்பிக் கு தரப்பட்டது. மற்ற எல்லாம் கார்டராகட்டம் கொடுக்கப்பட்டன. அதைத்தவிர அவள் திருமணத்திற்குண்டான காகம் அவள் தம்பிக் கு உண்டான பங்கும் போய்ற்று.

"உன் பங்கு எட்டு வட ரூபாய் வாங்கிட்டு வந்து நாம அதை ரொம்ப கவனமா இனவெடை பண்ணலாம்."

அவன் புருஷன் சொன்னான். அவன் போய் தந்தையிடம் சொல்ல. "யாரும் தீதகரு பிறகு எதகரும ஒத்த பைசை கேட்கப் பட்டது" என்று அவன் தந்தையிடமிருந்து ஒரு கட்டளை பிறப்பிக்கப்பட்டது கேட்கப்பட்டபோதென்று சரஸ்வதியின் கணவன் உறுதியளித்தான்.

அந்தக்கால வந்ததும் ஒரு லட்ச ரூபாயை மகன் பெயரில் டெபாசிட் செய்தான் தன்னைக்கு ஒரு லட்ச ரூபாயை மகன் பெயரில் டெபாசிட் செய்தான் தீர்ப்பது வரூடும் கழித்து எடுக்கப்படும் என்று வங்கிகளுக்கு அறிவித்தான் சரஸ்வதி ஐயாடைய வீடும், அவன் தம்பியின் வீடும் ஆயிரத்து ஐந்து ரூபாய் அடி இருந்தன மிக நேரத்திலாக கட்டித்தரப்பட்டது மீதப் பணத்திற்கு சரஸ்வதி மிக தலய தலக நன்களை வாங்கிக் கொண்டாள்.

நல்ல புருஷன் நல்ல குழந்தைகள் எனில் சிறிதளவு வாக எதிர்கால சேமிப்பு என்கிற சந்தேகத்தில் வாழ்க்கை உறவை மாகக் கழித்தது தன்னுடைய வீடு தீக்கப்பட்டு பெரிய அடுக்குமாடியாகக் கட்டப்பட்டது ஆரம்பத்தில் வந்ததும் பிறகுத்தெளிந்தும் மெல்ல மெல்ல அநுபபுத்த உயர்வெற்று நிறைய ஜனங்கள் புழங்கத்தவங்கி அவரு படித்தவர்களும், பண்புள்ளவர்களும் ஒன்று சேர்வதைக் கண்டு அவன் தன தக்கம் மறந்தான். நாளைக் கட்டு ஒட்டுவீடு அவன் தன்னையிலிருந்து முற்றிலும் மறந்தது தீர்த்த அடுக்குமாடி டெமிவெளியில் சொர்க்கமாயிற்று.

அந்த வீட்டின் காமபவனிட வரை ஒட்டி செம்புத்ததிச செடிகளும், பவழமல்லி மரங்களும், விருட்சியும், சங்கு புஷ்பமும், அடுக்கு தந்தியாவடையையும் வளர்த்தான் காயகநிக ரூபாயை களை தனியே கொடுங்கள் என்று கேட்டு வாங்கிக் கொண்டான் அந்த அடுக்குமாடியில் உள்ளவர்கள் தனியே காயகநிக ரூபாயைக் கொடுக்க அவைகளை தன்னையில் அழுத்தி தீரண்டு மூன்று தூள் வறண்டத பிறகு அதைச் செடிகளுக்கு மண கிளி புதைத்து வைத்தான். தீயறக்கையில் தீயறக்கை சிலிர்த்து எழுந்தது காயகநி உரத்தால் பூக்கள் பூத்தது குறுங்கிள்.

இதனை பூக்களை என்னசெய்வது எனக்கு, உனக்கு என்று போட்டி போட்டுக்கொண்டார்கள் சிலபேர கடுமையான வாரததைகளை உதிரத்தார்கள்

“நான் கூடதான் காயகறி சூப்பைகூடை கொடுக்கறேன் எனக்கும் பூ சொந்தமோன்னோ” என்று உரக்கப் பேசினார்கள்

இந்த சண்டையைத் தீக்க சரசுவதிக்கு வேறு வழி புரியவில்லை

“பகவான் கொடுத்த பூ பகவானுக்குத்தான் ”

“ஏனா, பகவான் உங்க மீடல்தான் இருக்காரா. எங்க மீட்டலில்லையா ”

சரசுவதிக்கு வேகமாக குடித்தனக்காரி கேளனி கேட்க, “இல்லை உங்க மீட்டு பகவானுக்கும் இல்லை எங்க மீட்டு பகவானுக்கு இல்லை இதே தெருவுல இருக்காளே ஆயிரம் கண்ணி இந்தப்பூ அதனையும் அவளுக்குத்தான் சொந்தம். இந்த இடம் முழுக அவளுக்குத்தான் சொந்தம். ஒரு காலத்துல அவள ராஜ்யபரிபாலனம் பண்ண இடமா இருந்தது. அங்க இருக்கற நீலம் முழுக அவ கோயில சொத்தா இருந்தது அதனால் இங்க பூக்கற பூ அதனையும் அவளுக்குத்தான். மீறியார எடுத்தாலும் சரி. அவா உடம்புக்கு வந்ததும்” என்று உரக்க சரசுவதி சொன்னாள்

பூவைப்பறித்த பாவாடை நிறைய பவழமல்லியை எடுத்துப் போன ஒரு பெண் மாடிப்படியில வேறு யாரோ வருவதைப் பார்த்து சரட்டென்று திரும்ப கால பிழன்று விழ ஆறேழு படிகள் உருண்டு தளையெல்லாம் பவழமல்லிச் சிதறி மூக்கு முகமெல்லாம் ரத்தவிளாராகி அழத்துவங்க. இந்தப் பூவை தொடவே கூடாது என்று அந்த அடுக்குமாடி குடித்தனக்காரர்கள் முடிவெடுத்தார்கள். பூ பறித்ததுக்கொண்டு வருகின்ற பொறுப்பை அந்த குடித்தனக்காரர்களே ஏற்றுக் கொண்டார்கள் இன்னும் செடிக்கு உரம்பேசட்டு புதிதுபுதிதாய் நட்டு நிறைய வளர்த்தார்கள் மீட்டுக்கு மூலராக முப்பத்தாறு மீட்டிலிருந்து ஜனங்களை அந்தக் கோவிலுக்கு வந்தபபோக கோயில பிரகாசமாடிற்று ஆயிரம்கண்ணிக்கு விருட்சியில ஆன தடித்த

மாலை போட்டிருப்பதைப் பார்த்து அந்தப் பருதிவாசிகள் அங்கு கடி கோனிலுக்கு வரத்துவங்கினார்கள். ஆயிரமகண்ணியைப் பூக்கள் அதிகம் பூத்தது பூக்கள் அதிகம் பூத்ததால் ஆயிரமகண்ணிக்கு மாலை சூட்டப்பட்டது. மாலைகள் சூட்டப்பட்டதால் ஆயிரமகண்ணியைப் பார்த்து அதிக ஜனங்கள் வந்தார்கள். அந்தக் காணிகளைச் செலுத்தினார்கள் விதிவிதமாய் வேண்டுக கொண்டார்கள்.

யாராலும் இது ஏற்பட்டது என்ற கேள்வி மறந்து பேசு சகல மும் இன்றையின சகதி, அவனின் அருள் என்ற பேச்சே நினைத்து நின்றது.

"அது குறுகலான தெருதான் ஆனால், பள்ளமான பருதி. தண்ணிக்கு எப்பவும் பருசமே இல்லை தூறு வருஷத்துக்கு முன்னாடி அந்தப் பக்கமா ஒரு ஓடை போய்கிட இருந்தது பலலாயிரக்கணக்கான வருடமா ஓடை போய்கிட இருந்ததால் அந்தப் பருதியில் தண்ணிக்கு பருசமே இல்லை அம்பதடி ஆழத்துல தண்ணி வருது தூறடியில் போட்டா நல்ல வெய்யில் காலத்துலயும் தண்ணி கிடக்கிறது ஆன் அரவமே இல்லாத பணக்காரப் பருதியில் நீ வீடு நீக்க அடுக்குமாடி கட்டினாக்க விக்கறதுக்குளையும் பெருமபாடு ஆயிடுது இந்த மாதிரி இடத்துல சல்லீசா வீடு வாங்கலாம் வேலமாக உடலாம். உடனே போகும் குளஞ்சை முதலீடு நிசையலாயம் நிலம் வசகி வீட்டை வாங்கிடு, போரடை மரட்டு வெறும் நீந்த மாதிரி. கட்டப்போறோமனு பள்ளை கொணன்னாந்து காண்பி இங்க கட்டற வீடு அதனையும் ஒன்றரை மசத்துல புக ஆகலென்கள என பேரை மாததிககறேன் "

வீட்டுப் புரோக்கர்கள் கட்டிட காணடாவுகளுக்கு வணல வீசினார்கள்.

அந்தத் தெருவின் ஒட்டு வீடுகள் திரண்டு மூன்று வெவ் வேறு கட்டிட காணடாவுகடர்களால் வாங்கப்பட்டு, போடு மாட்டப்பட்டு, இடிக்கப்பட்டு, அஸ்திவாரம் போட்டபட்டு சல்ல வதி அம்மாளின் அடுக்குமாடி வீடு போலவே தூறு. என்னுனு. ஆயிரம் சதா அடி என்று பலவேறு விதமாக கிறகப் பட்டது

ஒரு கட்டிட காரன் தாகடர் எல்லாறும் ஆயிரம் என்று பிரித்து விறக குதறும் விசாரணைகள் வந்தன அடுத்த ஒரு வருடத்தில் மூன்று திட்டமான அடுக்குமாடி வீடுகள் எழும்ப அந்தப்பகுதியின் மத்திய தர வாகிகள் இன்னும் இருபத்தைந்து வருடம் அரசாங்க வேலை உறுதியாக இருக்கிறது என்று நம்பியவர்கள், வாழ்வின மீது பிடிமானம் உள்ளவர்கள், தன குழந்தை வளர்த்து நல்லபடியாக படித்து தன்னானை காப்பாற்றும் என்ற நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் போட்டி போட்டுக் கொண்டு வீடு வாங்கினார்கள்.

"ஆயிரம் கண்கள்" வாய்கறேன் எனக்கு கஷ்டம் தான் மகிழ்ச்சி அல்லாமல் ரூபா கட்டி அடைக்கலும் சம்பளம் பதினேராவரம் தான் மகிழ்ச்சி அஞ்சாவிருந்தால் குடிதனம் பண்ணலும் தான் எப்படியாவது சமாளிக்குவேன் சம்பளம் ஜாஸ்தியாக மாணவியையும் வேலைக்கு அனுப்பலாமனு இருக்கிற கொண்டு பையன்களும் தலை பக்ககற பசங்க அமைதியான திட்டத்தில் ஆளக்கொடுக்கும் கொடுத்த ஜம்முனு படிப்பாக்க தான் பக்ககறபோதெல்லாம் எனக்குன்னு ஒரு மேனேஜர் கட்டியாது ஸார் பசங்களுக்கு தான் நிசையமா தோவது உண்ணாது."

அவர் டெலிபோன் டிபார்ட்மெண்ட் இன்ஜினியர் அவர்களை உயர் சோனாரர் அனேகமாக அந்தப்பகுதி மக்கள் பல பெருமைய களையும் அவருடையதைப் போலவே இருந்தது.

"தான் தன்னா பாடுவேன் பாட்டு சொல்லித் தந்தா. ஒரு குழந்தைக்கு இருபது ரூபா பத்து குழந்தைங்க வந்தாபோதும் இருந்து ரூபா ரேஷனல் அரிசி வாங்கறதுக்கே காசு வந்துடுத்து தான் கத்துக்கொடுக்கட்டுமா."

வடக்கு பார்த்த வீடு தெற்கு பார்த்த ஜன்னல் ஹாலில் ஆறு குழந்தைகள் உட்கார்ந்து கொண்டு பாட்டு கற்றுக் கொண்டனர் அந்தக் குழந்தைகளும் அடுக்குமாடி வீட்டிலிருந்ததான் வந்தனர்.

"ஸ்கூலும் மெயின்ரோடு தாண்டி போகவேண்டாம் இந்த தெருவுல தாலு பிலடிங் தாண்டி பாட்டு மச்ச வீடு கத்துண்டு வா."

பெற்றோர்கள் அனுபவ தீனனும் சூழ்ந்தவன் சேந்தன்
காலையில் பதது பேர் சாயந்தரம் பதது பேர் என்று தீர்ந்து
வகுப்புகள் நடத்தும்படி ஆயிற்று.

"விடைவாசியெல்லாம் ஜாஸ்தி ஆயிடுததும்மா தீனிமே
ஆளுகரு முப்பது ரூபானு கேட்கப் போனேன் முன்னாறு
முன்னாறு அறுநூறு ரூபாய் வரம் வேண்டி அரிசி எதற்கு நல்ல
சொன்னாள் அரிசியே வாங்கலாமே "

"வாங்கலாம் எனக்கும் சம்பளம் ஜாஸ்தி ஆயிடுதது
பேய்கல் ஆறாயிரம் ரூபாய் கூட வேண்டாமாம் வடிக்
குன்றையறதாம் ஐயாயிரத்து நானூறு ரூபாய் வடிக்
போதும்மா."

"அடிச்சுக்க அதுல ஒரு அடையு யிஞ்சறதா நான் ஏதாவது
நன்க வாங்கிக்கட்டுமா "

"அவசரப்படாத சூழ்ந்தவனாகரு ஒரு டீன் கூட ஒரு
மோனனோ அவா பெரிய படிப்பு படிக்கறானோனோ "

"அப்போ நான் சரஸ்வதி பூனஜய டீயவனோ வைக்கறேன்
சரஸ்வதி பூனஜய விழாவா கொண்டாடறேன் "

"பண்ணோன் "

சரஸ்வதி பூனஜயம் அதற்கு அடுத்த நான் விஜயதசமியும்
அந்த வீட்டில் விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டன.

சரஸ்வதி பூனஜயன்று கூடுதலாக இருபது ரூபாய் பணம்
வைத்து அந்த மச்சுக்கு தரப்பட்டது. விஜயதசமினை போது
சூழ்ந்தவன் அதிகம் சேந்தர்கள் கொள்ளை அவர்கள் வீட்டு
ஹாலில் நூற்பது சூழ்ந்தவன் பாடினார்கள். லாற்றியிருபது
பெண்மணிகள் அவர்கள் பாடுவதை கேட்டார்கள்.

"ஹா... அடுக்குமாடியே மாறிப்பேயிடுதது இப்போதான்
ஒரு சரஸ்வதி பண்டுகளை நான் திறந்து கொண்டாடினது "

பல பேர் அவர்களிடம் வந்து பாராட்டி கை குறுக்கினார்கள்.
அவள் கண்கள் பார்த்தாள்.

தீண்டாவிடத்து எழுந்தாறி ஐம்பது ரூபாய் கை சேந்திடுத
தது.

அவன் புருஷன் அவளை அணைத்துக்கொண்டு பாராட்டி
என்ன

"என் கழுத்தககு நனை வேணும்"

சாத்நீர் அவளை உட்கொண்டு அவள் கொஞ்சினாள்

"நான் உனக்கு ரெண்டாயிரம் ரூபா தரேன்"

"எப்படி திராஸு ரெண்டாயிரம் எங்கேயிருந்து முளை
சது."

"புதுசா ஒரு ஸ்கட்டர் கம்பெனி அது டெலிபோன் கனெக்
ஷன் வேணும்னு கேட்டான் ரெண்டு சேவ்ஷன் ஆயிரிருந்தது
நாலு கூடுதலா வேணுமான்ன நான் கையெழுத்து போட்டா
கிட்டக்குமா நான் வேற தாலு பேருக்கு கொடுத்திருந்ததை
மெல்ல உருவி அவருக்கு சேர்த்துட்டேன் ரெண்டாயிரம் ரூபா
சாலிடா கொடுத்தான்"

"ஐயோ தீவல தப்பு வராத்தே"

"வராது."

"வேலை ஒண்ணும் போகாதே"

"போகாதே"

"எப்படி தீவனோ திடமா சொல்றேன்"

"புதுசா என்ன போட ஒண்டிருக்கா பத்தாயிரம் டெலிபோன்
வரப்போறது அது வந்துடுத்துன்னா எல்லாருக்கும் கூப்பட்டு
கூப்பட்டு கொடுக்கலாம் அது அந்த கம்பெனிகாரனுக்குத்
தெரியாது நான் சொல்லலை"

"அப்போ அந்த ரெண்டாயிரமும் எனக்கு கொடுத்துட்
றேன்"

"உனக்கு தீவலாத வேற யாருக்குடி எடுத்துக்கோ"

"தீவலனும் எடுத்துக்கொவகோ"

அவன் அவனைப்பாரட்டி தனக்கு போட்டுக் கொண்டான்.

தன்னிடமிருந்த பழைய நகைகள் திரண்ட விற்றான்
தம்பியிடம் அருந்து ரூபாய் உடன் வாங்கினான்.

"உங்க ரெண்டு குழந்தைகளுக்கும் தானா பாட்டு சொல்லித் தரேன். எனக்கு ஒரு உதவி பண்ணுவகோ ஒரு வருஷம் பள்ளத்தை கொஞ்சம் முன்னாடி கொடுங்கோ எனக்கு ஒரு முக்கியமான செலவு இருக்கு" என்று ஒருவரிடம் கெஞ்சிக் கேட்டாள்.

நாலரை பவுனுக்கு ஒரு ஹாரம் அடுத்த வாரம் அவசர வாரங்க முடிந்தது. வாரங்கிய தகையை கொண்டு போய் ஆயிரம் கண்ணிரியின் மார்பில் பூட்டி அழகு பார்த்தாள்.

'ஒளாஸுமே தீலலாத தீவந நாயக்கு என்ன அழகா ஹாரம் வாரங்கிக் கொடுக்கிறாக்க. இது போறாதடி தினமும் வேணும். நானாகக்கு என பிள்ளைகளுக்கும் கல்யாணம் ஆன மருமகன் முன்னாடி ஒளாஸுமே தீலலாத தான திக்கமுடியுமா தீதோ பையன் டெனத் வத்தட்டான் தினனொருத்தன் எதுனத் தினமும் பதது வருஷத்தல் தீதுங்களுக்கு தலலபடியா கல்யாணம் பண்ணிடுவேன் உன் ஆசையாதததல அப்போ தான பலக னாயா திக்க முடியுமா பதது வருஷத்தல் கொஞ்சம் கொஞ்சம் எனக்கு சேரது தரப்படாத முப்பது தரப்பட பவுனா சேரப் படாதா அளளிகு தெளிகு முப்பது தரப்பட அலபம் இருக்கும் அம்பது பவுனனு வக்ககோயென் ஒரு அம்பது பவுன தகை ஹுறு புடவை எனக்கு வேணும். இது கொடுத்தா தப்பா இது உன்னால கொடுக்க முடியாதா

அவள் கெஞ்சி கேட்டுக் கொண்டாள்

பூ உதீர்ந்தது.

போறும்டி இது போறும்டி நீ கொடுக்கறென்று சொல்லிட்டி யோன்னோ இது போறும்டி.

அந்தப் பாட்டு மச்சுக்கு சின்னச் சின்ன விஷயங்களில் மனம் ஆனந்தப்பட்டு அவனை உறக்கமுடிகிறது கோயில் கற்றி விட்டிருக்கு வரும்போதே ஆயிரக்கணக்கையப் பற்றி ஒரு பாடல் எழுதினாள் விட்டிருக்கு வந்து அந்த ரகத்தோடு பாடி முழுவதுமாய் எழுதி வைத்துக் கொண்டாள் தனக்கு பாடுகிற முன்பு குழந்தைகளுக்கு அந்தப்பாட்டை சொல்லிக் கொடுத் தான் சொல்லிக் கொடுக்க சொல்லிக் கொடுக்க தினமும்

அந்தப்பாடில் மெருகேறியது ஒரு தீபாவளி தினத்தன்று. பாடம் சொல்லிக் கொடுத்த குழந்தைகள் களீர என்று காலை வேளையில் அவள் இயற்றிய பாடலைப் பாட, அந்தப் பருதி மக்கள் மிக ஆவலாகக் கேட்டனர்.

"அற்புதமான பாட்டா இருக்கே நீங்க எழுதினதா நீங்க எழுதினதா" என்று அவளிடம் எனக்குக் குறுக்கினார்கள்.

"எல்லாம் அவ் அருள் அவ் போடற பிச்சை" என்று அவை யடக்கமாக அவள் சொன்னாள்.

ஆயிரம்கண்ணியை ஒராமூன்றை பார்த்துக் கொண்டாள்.

'உனக்கு பிச்சைக்காகப் பாட்டு என்று கேட்டாள்.

மறுபடியும் உதிர்த்தது.

புரண்டன பரிசுசிக்காக வேறொரு மாநிலத்திற்கு அனுப் பினார்கள் ஆறுமாதம் அவருடைய தொலைதொடர்பு பற்றிய பரிசுசு அவருக்குத் தரப்பட்டது.

இனிமேல் டெலிபோன்கள் பூங்கு அடியில் ஒடாது. வரத்தீதில் உள்ள செயற்கை கோளுடன் இணைக்கப்படும். அந்த செயற்கை கோள் எப்படி இயங்குகிறது தெரியுமா என்று சொல்லிக் கொடுத்தார்கள்.

அவன் கெடக்காரன் கடும் உழைப்பாளி எனதையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று ஆவல் உள்ளவன்.

நான் வெறும் டிபன்மேன் ஹோட்டல் தபால்ல பி. ஏ. பாஸ் பண்ணாவன் எனக்கே ஐது ஐத்தனை கைவயா புரியறதே. எம்புள்ள இளஞ்சீனிபரிசு படிச்சா என்ன உசர்த்துக்கு போகலாம்.

அவன் உற்பனை செய்தான்.

பிள்ளைகளை நன்கு படிக்க வைக்க வேண்டும் என்று உறுதி பூண்டான் உள்குக்குள் எக்கப்பி ஆயிரம்கண்ணியை வேண்டிக் கொண்டான்.

என் குழந்தைங்களை நான் முன்னுக்குக் கொண்டு வா உன்னுடைய விழாவை நான் நடத்தறேன்.

ஒவ்வொரு வருஷமும் உன் வசத்த விழாவிதகு நீநத
பெலிபோன தீனஜீனியர ஏகப்பட்ட உதன்கள் செயவான்
என்று பதம் செய்தார்

அவருக்குள் ஒரு பூ மலர்ந்தது

அவனாரப்போல பல மததியதர வககதது ஆண்கள் தங்கள்
வாழ்க்கைகளில் முன்னேற ஆயிரமகணானிகு தங்கள் அப
பணிததுக கொண்டார்கள் அந்த பரட்டு உச்சார்ப போல பல
பெண்கள் தங்கள் மனம் குளிரவும், வீடு மலரவும் ஆயிரம்
கணானியை போற்றித் தந்தார்கள்

யாருமே வராமல் புறநாநீபம் மினிர் உட காந்தது கொண்ட
புருந்த ஆயிர மகணானி விதவிதமான உடைகள், விதவிதமான
பூக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு பல அற்புதமான விழாக்கள்
கொண்டாடப்பட்டு தினனும் கமர்மானம்

அந்தக் கோயிலின் வலது சாலையில் பல அடுக்கு மாடி
வீடுகள் கட்டப்பட்டன அடுத்தடுத்த தெருவிலும் அடுக்கு
மாடி வீடுகள் கிளர்ந்தெழுந்தன

பஸ் நிறுத்தத்தில் மாலை வேளையில் பஸ் நிற்கும் போது
அதிலிருந்து இருபது, இருபத்தைந்து பேர்கள் கீழே திறங்கு
வார்கள்.

ஒரேயொரு கார மட்டும் பேசுகிற அந்தக் குறுகலான
பாதையில் ஆண்களும், பெண்களும் பேசிக்கொண்டு நடப்பார்கள்
மாணவர்களும், மாணவிகளும் உரக்கக் கூறி பேசிக்
கொண்டும், பாடிக்கொண்டும் போவார்கள். அந்தத் தெரு
எல்லா நேரமும் உயிர்ப்போடு திருத்தது. வசலில் பெரிய
கோலங்கள் போடப்பட்டிருந்தன எல்லா வீடிலும் சினன்
சினனதாய் விசேஷங்கள் நடந்தன கோவிலுக்கு அருகே
வீடுகள் இருந்தால் பகதி மனம் கூடவே கமழ்ந்தது

“செயலூரத்தி என்கிற சத்யாவாம் ஆயிரமகணானி
தெருவாம்.”

“என்னடி இது நம்ம தெருவேந்தே என பொன்னுக்கு
எவனோ ஜாதகம் அனுப்பியிருக்கானே யாது சத்யா

டொண்டி செவன பனாலால பிளாஸா ஹ . அந்த நீல நிற அடுக்கு மாடி."

அவர்கள் அந்த ஜாதகத்தை பொருத்திப் பார்த்தார்கள்

"எம் சி ஏ டாடா கனாலடனஸி பதினெட்டாயிரம் ரூபா சம்பளம் வாரு சத்யா எனக்கு தெரியலையே "

"அப்படித்தான் இருக்கணும். வரதும் தெரியாத. போறதும் தெரியாத படிப்பு மட்டுமே முக்கியமனு இருக்கற பையனா இருப்பான ரெண்டாவகெட்டானா இருந்தா எல்லாருக்கும் தெரிஞ்சுருக்கும் "

"வேற யாருன்னு விசாரிப்பா "

காமாட்சி எதிரியமாக அப்பாவிடம் சொன்னாள்

"முதல்ல ஜாதகம் பொருத்தியிருக்கானனு பாரப்போம் அது சரியா இருந்தா மேற்கொண்டு விசாரிப்போம் சரியா "

அப்பா. பெண்ணுக்கு பதில சொல்ல பெண் உடனே சரியென்று தலையாட்டினாள்.

அவர்கள் ரூமெபம் அப்படிப்பட்டது அவருள்ள யாரும் உணர்ச்சி வசப்படுவதில்லை இத்தான் வேண்டாமென்று கவ கணம் கட்டிக்கொண்டு முரட்டுத்தனமாய் எதுவும் பேசுவ தில்லை எதுவும் செய்வதில்லை தனக்கு எது நல்லதோ அதை தன் தகப்பனார் தனக்கு செய்வார் என்று நம்பிக்கை அந்தக் காமாட்சிக்கு இருந்தது தான் என்ன சொல்கிறோமோ அதை தன் மகள் தட்டாமல் கேட்பான என்ற நம்பிக்கை காமாட்சியின் தகப்பனுக்கு இருந்தது காமாட்சியின் அம்மா இன்னும் ஒருபடி அவர்களைவிட கெட்டிக்காரி

"ஜாதகம் பொருத்தியிருக்கானனு பாருங்கே வேண்டாங் கலை அதே நேரத்தில் பையன் நல்லவனா இருந்தால் ஏதாவது பணணி முடிச்செடுத்து நல்லதில்லையா "

ஜாதகம் என்கிற காகிதத்தை நம்புவதைவிட நேரடியாய் ஒரு பிள்ளையின் மனத்தைத் தெரிந்து கொள்வது நல்லது என்று அவள் நினைத்தாள்

"சரி எப்படித் தெரிஞ்சுப்பா."

“வேளாளக்காரிளாறு ஒருத்தி எதற்கு திருக்கா அதவும் நம்ம
 ஈடல பண்ணெண்டு வருஷம் வேளா செய்வதென, நமக்க
 எது வேணாலும் பண்ணுவோ நான் கலைவ அனுப்ப
 போறேன் ”

கலை அந்தக் குடும்பத்திற்கு வேலைக்காரியாய் போன பிறகு சோறு ஒரு பிரச்சினையாகவே தீவனம் அந்த அம்மை முதல் ஒரு வய வேலை வாங்குவாள் தீவனத்தினால். அதைத் தினால். அதைப் பெருக்கு. தீவனம் பெருக்கு என்று தீவனம் விபத்து விடா. இவ்வாறு ஆனால் விடாது. அப்போது "தீவனம்" யாகி. செண்டு குழந்தை ஒருவர் என்று எடுத்ததுண்டு போது தீவனம் தீவனம் ரசம் எடுத்ததுண்டு குழந்தை ஒருவர் வேண்டியே கூடுதல் சர்க்கரை பொங்கல் வாசனை தீவனம் எடுத்ததுண்டு உள் புருஷன் வேலைக்கு போயினாருக்கானோனோனோ போறும் செண்டு குழந்தை பசுவானோடு தீவனத்தினால் டாக்டர் விட்ட போ. தீவனம் கொடுக்காத தீவனம் அம்மை குழந்தை தீவனம் தீவனம் டாக்டர் டாக்டர். தீவனம் குழந்தை குழந்தை பண்ணிக்கொள் "பலவேறு விதங்களில் ஆலோசனை என்ன

“என தமயி ஒருகதன தன்னி விக்கறானடி அவனகிட்ட
உன் புருஷனைப்போய வேலகதய பேசை சொல்லு
உணாமையான உழைச்ச மடமட னனு மேல வததுடலம்”

மினரல் வாட்டர் விறகின்ற தம்பிகுது ஒது உணமையான
 னாழியன தேனவப்பட்டது திரண்டு பேரையும் கொடுத்து விட
 அவர்கள் திரண்டு பேருமே ஒதுவனையொருவர் பறிக
 கொண்டு பலம் பெறுதாரகன

கல்லாமிடம் ஒளபது பவுள துமகன் திருதன குதமமன
உடுததிய கலலுருலலான துல புடாவகன் திருதன

"அவனோதானே யாந் செயலாத்தினனு கிரகரிசெட்டு
வாணும் அனத எனகிட்ட கிடு மொத்தமும் புட்டு எடுத்துட்டு
வந்துட்டேன் "

“என பேச சொல்லுகட்டி”

“என பேரே வெளிய தெரியாது அப்பறமதானே உன் பேரே”

கல்லா புடனாவ கொகவுகனாத நீனிகொண்ட அந்த சதயா இருவரும் இடத்தை நோக்கிப் போனாள்

"சதயாவுக்கு போஸ்ட பாகஸ் நம்பர்தான் தெரியும் நம்ம வீட்டுக்கு அவருடைய ஸ்டாகம் வந்திருக்குன்னு தெரியாது. அதனால நம்ம வீட்டைப்பத்தி பேசினாலும் ஒண்ணும் தப்பலாகாது "

போஸ்ட பாகஸ் என்றால் என்ன என்பதை கல்லாவிடகு மாமா சிபிள் அம்மா ன்க்கி கற்றுக் கொடுத்தாள். கல்லா ஆயிரக்கணக்கியின் கோயிலுக்குப் போய் ஒருமுறை கறறி வ. கு. வீட்டுத்து நமஸ்கரித்துவிட்டு அனாதை தானாடியிருக்கின்ற குடியிருப்புக்குப் போனாள்

அட நம்ம மரகதம் வேலை செய்யாற வீடு என்று தெரிந்து கொண்டாள்

வீட்டு வச்சலுக்குப் போய் "மரகதம் இருக்கா தாமமா..." என்று கேட்டாள்

அந்தோம் மரகதம் இருக்கமாட்டாள் என்று அவளுக்கு தனது தெரியும்

"இலலையே காரகதால் வந்தா போடீட் + "

"சாயந்தரம் வரமாட்டாளாம்மா "

"அவஸ்பபு ஒரு வேளை தானே வரா சாயந்தரம் ஒண்ணும் பெரிய வேலை இலலையே. துணி தேய்க்கறதுக்கும். வீடு பெருக்கறதுக்கும் தான தான வச்சனாடிருக்கேன். சாயந்தரத் துக்கு உண்டான பாததிரங்களை தானே அலம்பிக்கறேன். காரகதால் வந்து கொஞ்சம் பத்து பாததிரமெல்லாம் தேயச்ச தருவா அதனால எனக்கொண்ணும் சாயந்தரத்துல வேலை இலலை "

"அப்பறம் என இருக்க என்ன வச்சலையுச்ச "

"தெரியலையே "

அவள் அலுப்போடு கவறறில் சாயந்து கொண்டாள்.

"நீ யாரு"

"நான் கல்லாமமா அந்தப் பக்கத்துல வேலை செய்யறேன் "

"எவனோ சம்பளம் கொடுக்கறாங்க உனக்கு"

அந்த அம்மான ஆவலோடு விரிந்தான்

"சம்பளம் ஒண்ணும் பெருசா இலையம்மா சாப்பாடு கொடுத்திருவாங்க தினமும் ஸ்ரீராம சாப்பாத்தி போட்டுவாங்க. எனக்குன்னு கூட ருருமாவோ, குழம்போ, ரசமோ கொடுப்பாங்க, மோரிலிளகாய், அப்பளம் அததன்னாயம் கொடுப்பாங்க, நமக்கு சாப்பாடுதானே முக்கியமனு அங்கேயே ஒட்டிக்கிடக்கு கேள் "

"வேலை நிறைய இருக்குமா "

"காலைமீல உளஞ்சுகளான பேய் அடைந்தேனாகக் ஸ்ரீராம மணி நேரம் வெளியே வரவே முடியாது தினம் எல்லா மேனையும் துடைக்கணும், தினம் வீடு கெழுக்கணும் தினம் தூசு தட்டணும்னு சொல்லுவாங்க "

"மதுபடியும் கேட்கறேன் நால சம்பளமா "

"கொடுக்கறாங்கமமா இருந்தா ரூபா "

"இருந்தா ரூபாயா "

"சோறு போட்டு இருந்தா ரூபா "

"நீங்க எவனோமமா தரீங்க "

பேசு வளர்ந்தது

"அதுவா, அது என யிளனை. நாலு வாரம் முன்னாடி அவன் போட்டோ குமுத்ததுல வந்திருந்ததே "

அவன் குமுத்தனாக கூட்டினான்

'நனகு உழைப்பவர்களுக்கு நல்ல எதிர்காலம் இருக்கிறது' என்று அவன் பேட்டியளித்திருந்தான் அவன் வெளிதாடு போக ஆசைப்படுவது பற்றியும் அவன் தெரிந்து கொண்டான் அந்த விட்டிலுள்ள மற்றோர்கள் பற்றிய விவரங்களையும் சேகரித்துக் கொண்டான் அந்த வீடு எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்துக் கொண்டான் நீங்கே வந்து காபாட்சியின் அப்பாவிடமும், மாமாவிடமும் விளக்கச் சென்னான்

"கமலஹாசன் அட்டைப்படம் போட்ட குமுதன் ஐய. நமம் வீடல இருக்கே "

காமாட்சி உள்ளுக்குள் தாவிப் போனாள் அன்றையப் புரட்டிப் போட்டாள் அந்தக் குழந்தைத் தந்தை எடுத்தாள்

சத்யா ஒரு பக்கம் முழுவதும் அடைத்தக்கொண்டு கமரீரமாக நின்று கொண்டிருந்தாள் அந்தக் கடவுளைய அந்த வீடு முழுவதும் படித்தது

"என்ன ஜாதகம் பாரக்கறேள் முடிக்கடுங்கோ அந்த இடத்தை இவ்வெல்லாது பாரத்தா நன்னாயிருக்கே ஒரு தம்பி, ஒரு தவளை, ஒரு அண்ணா, அண்ணாவுக்கு கல்யாணம் ஆயிடுதது "

"ஜாதகம் பாரத்தடுங்கோ "

அப்பா விடையிடையாக முரண்படு பிடித்தார்

"ஜாதகம் பொருத்தலென்னாக மனம் சங்கடப்படும் "

"ஆது பொருத்தினாத்தான் மதத விஷயங்கள் பொருத்தும் ஜாதகத்தையதத் தனக்கு தெரியாது "

"ஆயிரம் கண்ணி கிட்டிப் போட்டு பாரத்தடுவோம் "

"அதை நீ பாரு எனக்கு ஜாதகம் பாரத்தே ஆகணும்."

"உடனே எடுத்தாண்டு ஒடாதிங்கோ இன்னும் அந்தப் பையனை விசாரிப்போம் "

அம்மா எதனாலேயோ அப்பாவிடம் கைகாப்பிக் கேட்டுக் கொண்டாள் அப்பாவுக்கு அம்மானின் பிடிவாதம் ஆசிரியமாக இருந்தது

"என்னென்று நினைக்கண்டு ஜாதகம் வேண்டாம்னு சொல்லு "

"முதன்முதலில் குழந்தைக்காக விளம்பரம் பண்ணோம். எடுத்தவுடனே முதலில் வர ஜாதகமே ரொம்ப நல்ல ஜாதகமா இருக்கு "

"அதை விடுமமா நீ தான் வந்து மேல் விழுந்து கல்யாணம் பண்ண சொல்லலை ஆவிரக்கண்ணிகிட்டிப் போட்டு சிகப்புப்பூ, வெள்ளைப்பூ வசை என்ன பண்ணா இம் அப்பாடினா கேட்போம் சிகப்புப்பூ வந்ததுனா கல்யாணம் வெள்ளைப்பூ வந்ததுனா வேண்டாம் "

"அவனோதானே மறுபடியும் சொல்றேன் அது உன் இஷ்டம் ஜாதகத்துல பதத்குரு எட்டுப் பொருத்தமாவது இருக்கறதும் ஏழு இருத்தாகையே எனனு சொல்வேன் யோனிப் பொருத்தம் இவ்வளவுன்னா கலயாணம் பண்ணாமட்டென் "

"இதெல்லாம் எனக்கு தெரியாதானா "

"எனக்குத் தெரியும். அதனால் சொல்றேன் "

அப்பா வேகமாகப் பேசினார்

காமாட்சி. அப்பாவையும் அம்மாவையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்

கல்லாவிடம் "எனக்கு அவரை நேரா பாரக்கனும் போல இருக்கு நெறலப் பண்ணு கல்லா "

கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொண்டாள்

"நிச்சயமா பண்ணேன் எனக்கொரு பூறுருபய கொடுன் "

கல்லா என நீட்டினாள்

அவள் வீட்டுக்குள் ஓடி பரஸு பிரித்து பூறு ருபய எடுத்த கல்லாவின கைகளில் அழுத்தினாள் கல்லாவும், அவளும் தெருவினுள்ள எல்லாக்கடைகளிலும் ஏதோ வங்குலத்தகை ஏறி இறங்கினார்கள்

"இதோ பார், அவங்க அம்மா போறங்க பார் "

கல்லா சொல்ல, அவள் நிதானமாக மிக அழகாக வேறு எதையோ பார்ப்பது போல பார்த்தாள் அந்தப் பெண்மணியின் கம்பீரமான நடை அவளுக்கு எத்தோஷத்தையும், பயத்தையும் ஒரு சேரக்கொடுத்தன.

"அடேங்கப்பா, அம்மாவே இவ்வளவு டக்கா இருக்கானா, எப்பன் இன்னும் நன்னாயிருப்பான் தில்ல "

"பேரட்டெல்ல தெள்ளத்தெளிவா தெரியலை நேரா பார்த்தா தான் மனம் ஆறும் "

"அவர் அம்மா ஜாண்டயா, அப்பா ஜாண்டயா "

"அது யாருக்குத் தெரியும், நீ தான் பேரட்டே பார்த்தியே "

"ரெண்டும் கலத்தாப்பெலத்தான் இருக்கு "

கல்லா பதில சொன்னாள்.

அவர்கள் இப்பொழுது அவன் விட்டிருந்த எதிரே உள்ள கட்டையில அரிசி விலை, பருப்பு விலை, ஹாரலிகை விலை எனவெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அவன் மோட்டார் சைக்கிளில் போவதை கல்லா கவனித்து அவனைக் கூப்பிடுவதற்குள் அவன் கடந்து விட்டான்.

அவன் ஆயிரம்கணனி கோயிலுக்கு நேரேபோய் வண்டியை நிறுத்தவதை தொலையில் இருந்து பார்த்தார்கள் அருகே போவதா, வேண்டாமா என்று தயங்கினார்கள்.

கோயிலுக்கு அருகேயுள்ள பூக்கடையில் போய் நின்றார்கள்

"போய் பார்க்கலாம் வரியா "

கல்லா பரபரத்தாள்

"இல்லை."

"ஏன்."

"ஒருவேளை அவர் என்னைப் பார்த்துட்டா நல்லாயிருக்காது நான் அவரை கவனிக்கக்கூடாது தெரியக்கூடாது. என முகத்தை அவர் பார்க்கவேக்கூடாது "

"என்ன பண்ணலாம்னு சொல்ற "

"இங்க எங்கேயாவது ஒளிஞ்சிருந்து பார்க்கணும். எங்க ஒளிஞ்சுக்க முடியும் "

அந்தக் கட்டையில பூ மட்டுமில்லாது விளக்குகளும், பால் பாகெட்டும், கறபூரமும், தொட்டில பெண்மையும் வைத்திருந்தார்கள் அருகே உள்ள இடத்தை செருப்புகள் ஏலம் எடுத்து பாதுகாப்புச் செய்திருந்தார்கள். கட்டையை நடத்தி வந்த பெண்மணி அவளைப் பார்த்து ஸநேகமாகச் சிரித்தாள்.

"பேர காமாட்சிதானே."

"ஆமாம். உனக்கு எப்படித் தெரியும்."

"என்னை மறந்துட்டியா" என்று கேட்டாள்.

"ஞாபகம் இல்லையே "

"நமம ரெண்டு பேரும் சிலரனகாரடனல படிச்சோமே
நாலாவது. அஞ்சாவது ஆறாவது "

"ஆமாம்... உனபேர."

"மகேஸ்வரி"

"ஆவ... தெரியும். நாலாவது ரோ மூணாவது கிட் இலனல "

"ஆமாம் "

"நாலாவதுல என்னமோ மொட்டை போட்டுட்டு வந்து
பசங்கெல்லாம கேலி பண்ணாங்க இலல "

"எல்லாம ரூபகம் வசகருகியே அதுக்கப்பறம மூனு
தடவை மொட்டை பேட்டேன "

"அதான முடி ஜமமுனு திருக்கு உனக்கு "

சுட்டென்று காமாட்சி, மகேஸ்வரியை பாராட்டினாள்

"ஏன் ஒரு மாதிரி ஆயிட்ட " என்று கேட்டாள்

"கல்யாணம ஆயிடுச்சு இல்ல ரெண்டு பெத்துட்டேன
இலல "

"ஏய் கல்யாணம ஆயி ரெண்டு குழந்தைய உனக்கு "

"ஆமா நீங்கெல்லாம காலேஜுக்கு போயிட்டங்க. நான்
கல்யாணம பண்ணி மாமியார் வீட்டுக்கு போயிட்டேன
பதினேழு வயசுலயே கல்யாணம பண்ணிட்டாங்கனே டெனத
பாஸ் பண்ணனா தாலி ஏறிடுச்சு "

"இது உன கடையா "

"ஆமாம். நாங்கதான் லைத்துல எடுத்திருக்கோம். "

"அது சரி ஒரு சினன ஹெலப் பண்ணனும். "

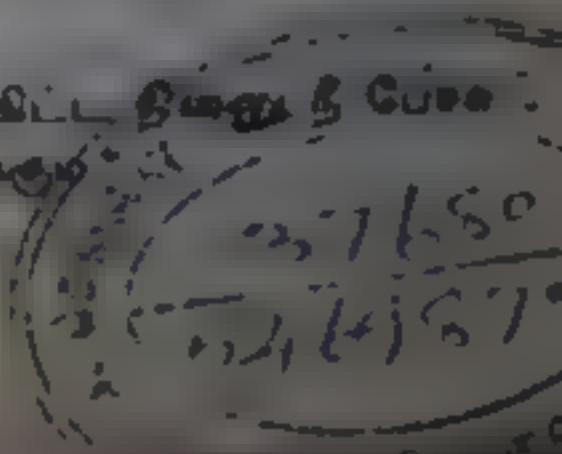
"என்ன.. "

"அந்த ருமக்குள்ள நான் கொஞ்சம் ஒளிசுக்கவா "

"எதுக்கு "

"நீங்க ஒருததர் வருவாரு. அவாவிட்ட நிம்மது நீ பேச
கொடுத்தா நான் பாக்க வசதியா திருக்கு "

"லவ் பண்ணியா "

"இப்போல அவங்க எங்க ஸ்டிகெது ஜாதகம் அனுப்பியிருக்க
காங்க அவர் யாரு எப்படினா ஒரு தடவை பார்த்துட்டாக்க
எங்க ஸ்டிகெது போது தான் வேணும் வேணாமன்னு
சொல்லிடுவேன்."

"எனக்கு யானு தெரியலையே "

"கல்லா தினா அடையாளம் காட்டுவோ "

"இதோ இந்த மோட்டர் சைக்கிளப் போனாரே. இவரை
இவரு சதயா."

"உனக்குத் தெரியுமா "

"ஆலா தெரியுமே அவங்கமமா தினம் பாலகவர, பூ வாங்கு
வாங்களை அவங்கமமா வர முடியாதபோது இது வாங்கிட்டு
போகும் கலயானம் கட்டப்போறியா "

"தெரியலை மகேஸ்வரி ஆனா, அந்தப் பேசை வரத்கு
முன்னாடி என மனக்கரு பிடிக்கருக்காணு பாரக்கணும். ஒரு
தடவை பார்த்துட்டா போதும் மனக் கொல்லிடும இவர
வேணுமா, வேணாமன்னு "

"எனக்குப் புரியுது வா, உள்ள வந்து உட்கார்ந்துக்க "

அவன் தான் எவத்திருத்த ஸ்டேஸ் எடுத்த ஒரு கதவிக்குப்
பின்னா போட்டான் அந்தக்கதவை லேசாக சாரத்தினான்.

அவன் வெளியே வந்தான் கோபுரம் பார்த்து வணங்
கினான் மோட்டர் சைக்கிளில் ஏற முற்படுமபோது மகேஸ்வரி
அவனை கையசைத்து கூப்பிட்டான்.

அவன் அருகே வந்தான்

"என்ன பாலும் வாங்கலை பூவும் வாங்கலை தடுக்குனு
உள்ள போட்டிங்க "

"காளையில அம்மா வாங்கிவிருப்பாங்களை."

"வாங்கின மாதிரி தெரியலையே அதான் உங்களை
கூப்பிட்டு கேட்கறேன் "

"அப்படியா அம்மா வாங்கிட்டாங்களை தினக்கதான்
நான் வாங்காம போனேன்."

அவன் பதினானந்து ரூபாய் காசு கொடுத்தான் பூவும், பாகெட் பாலும் கொடுக்கப்பட்டன பாகெட் பானை எடுத்துக் கொண்டு மறுபடியும் உள்ளே போனான்

“என்ன பார்த்துட்டியா?”

“இருக்கடும் மறுபடியும் வரட்டும் இன்னொரு தடவை பார்த்துக்கறேன்”

ரூபுகளுள்ளிருந்து காமாட்சி பரபரத்தாள் கல்ல வாய் விட்டுச் சிரித்தாள் மகேஸ்வரிக் கும் சிரிப்பைத் தடுத்தது அதே சமயம் இப்படி உதவி செய்வது பெருமைமாக இருந்தது

ஆடுபோல இருந்ததுக்கொண்டு போய் வானாய்வு தாலி கட்டச்சொல்லி பிறகு அவன்தான் கணவன் என்று அவளுக்கு குர சொன்னார்கள். ஆனால், தீது வித்தியாசமாக இருக்கிறது இதுவும் கல்யாணம்தான் ஆனால், கல்யாணத்திற்கு முன்னால் தனக்கு வேண்டாம், வேண்டாம் என்று மூர்ந்திருந்த ஒரு கயம் வரம் இருந்தப் பெண் செய்கிறாள் எல்லாம் ஆயிரக்கணக்கிலான அருள்

மகேஸ்வரியின் முகம் சந்தோஷத்தில் மலர்ந்தது ஒரு தலல உதவியை, ஒரு தலல பெண்ணுக்குச் செய்கிறோம் தன்னுடைய பழைய தோழிகளுக்குச் செய்கிறோம் என்ற சந்தோஷம் ஏற்பட்டது

கோவிலின் பின்புறம் இருந்ததாக ஊனத்தில் பால் டீர்த்து ஊற்றிவிட்டு பூவை நாகர் மீது போட்டுவிட்டு அவன் வலம் வந்தான். குழாயில் கை அலம்பிக் கொண்டான் மெல்ல நாகரை நோக்கி கை கூப்பினான்.

‘எனக்கு தலல இடத்தில தலல பெண்ணைப் பார்த்து கல்யாணம் பண்ணிக்கொடு அம்மா பொண்ணு பாரக்கறா அம்மா சாதாரண மனுஷி நீ எல்லாம் தெரிஞ்சவோ இருந்த கோவிலின் உணவையான சக்தி இங்க இருக்கிறது சொல்றாங்க அம்மா அடிக்கடி சொல்வோ, நீ எல்லா உதவியும் செய்யற தெய்வமனு சொல்வோ நீ பேசறவொண்ணு சொல்வோ என்கூடப் பேசேன், எனக்கு தலல பொண்ணை கல்யாணம் பண்ணி வைக்கறயா’

சிறுது தொலையில் நின்று கைகூப்பினான்

ஒரு பதது வயதப்பெண் ஓடிவந்தாள் குனிந்து அந்த நாகரை வணங்கினாள்

'என்ற முலலைபூ' என்று உரக்க கத்தினாள் திரண்டு பகலும் கறியுறியிப டாரகதான் எ. டென்று அந்த முலலைபூவை எடுத்த கருடிக் கைகளை வைத்துக் கொண்டாள் அவனுக்கு ஸோக தூக்கி வாரிப்போட்டது ஏய திருடுகிறாயா என்ற குரல் தொண்டைவரை வந்தது சிரமப்பட்டு அடக்கிக் கொண்டாள் அந்தப் பெண் மிரட சீயாடு அவனைப் பார்த்தது.

"இந்தப் பூவை எடுத்தாக்கலாங்களா" என்று அவள் அனுமதியை தக்கொன்று கேட்டது அவள் மெல்லச் சிரித்தாள்

"ஓ கைகத்தான் எடுத்தாக்கோ" என்று தினிகையோடு சொன்னாள்

அந்தப் பெண் சிறுதை சந்தோஷமாக அந்தப் பூவை முகத்த மீது தலையில் வைத்துக் கொண்டது துள்ளி ஓடி மறைந்தது

வேறும பாலமட்டு வடகின்ற தாகததைப் பார்த்து கைகூப்பினாள்

அந்தப் பூவை நீ எடுத்தாக்கிடையா உனக்கு அந்தப்பூ பிடிச் சூக்கா உனக்கு பிடிச்ச பூவை தினம் நான் போடறேன் எனக்கொரு தலல மனையியை கொடு

மதுபடியம் வேண்டிக் கொண்டான் திருமயினான் செருப்பை அணித்து கொண்டான்.

தாலடி தூரத்தில் அவன் செருப்பு அணிவதை கதவோர் சந்தில் திருத்தபடி காண சி பார்த்தாள்

பெரிய கண்கள் கரையையான நாசி பரட்டைத்தலை மழுமழு நெய் செக்க முகம் வரலிப்ப பையனபோல துல்லாது அலுவலக அதிவரிபோல திருத்தாள்.

"சதயா, உலகமமா பால வாலகிண்டு போயிட்டாவக னேம்பபா தான் தெரியாத சொல்லிட்டேன்"

மகேஸ்வரி மனனிப்பு கேட பதுபோல பேசினாள்

"அதனால் என்ன அமமனுக்குதானே தரோம் நான் கொடுத்தேன் சந்தோஷமா ஆததா வாங்கிட்டா" என்று முகம் திரைய சிரிப்போடு சொன்னான்.

"ஓதோ ஃபாரிள போறதா சொன்னாங்க "

"இவளாலயே, நான் இங்கதான் இருக்கேன் "

"ஃபாரிள போகப்போறியா "

"வேண்டி விட்டா சொ போகலாம் "

"நீ திரையமா ஃபாரிள போவ ஆததா என்னமோ என்ன சொல்ல சொல்லுது "

"சொம்ப தேங்கு மகேஸ்வரி வாடுமா "

அவன் மெல்ல நடத்து மோட்டா டைக்கிள் ஏறி கழன்று திருமயி மறுபடியும் மகேஸ்வரியைப் பார்த்து புன்னகை செய்து விட்டு தாண்டிப் போனான்.

அவளுக்கும் ஓதோ ஒரு நிமிஷி பூததக குதுவகியது

அவன் போனதும் காமாட்சி எழுந்து வந்தாள்

அவள் உடம்பு முழுவதும் கசறிலலாத அந்த அறையில் வியரத்திருந்தது முகம் முழுவதும் வியர்வை பூசிருந்தது.

"யப்பா . எப்படி குளிச்சாப்போல இருக்கு பார்க்க "

கண் சிமிட்டினாள்.

"என்ன உனக்கு பிடிச்சுக்கா" என்று கேட்க காமாட்சி வெட்கத்தோடு சரி என்று தலையசைத்தாள்

கல்லாடும் அவளும் வீடு நோக்கி வந்தார்கள்

"அம்மா, நான் அந்த சத்யாவை பார்த்தேன் டக்கா இருக்காமமா" என்று வேட்கிளறி அம்மாவிடம் சொல்ல. அம்மாவும், பெண்ணும் சிக்கிச் சிரித்துப் பேசிக் கொண்டார்கள்.

"என்னமோ தோண்டுக... இது சரியா வரும்னு சொல்லிட்டு உங்கப்பா ஜாதகம் பார்த்து சொதப்பிடுவாரேன்னு பயமா இருக்கு "

"நீ ஏன் சொன்னா நான் டைம் கேட்ட "

"அதுகருளை ஆயிரமகண்ணிகிடப் போய் பூ போட்டுப் பார்த்துடலாமேனனு."

"அதுகரு ரொண்டு தான் டைம் எனன்மமா இப்பவே போயேன்."

"தீயும் வறியா."

"இலையப்பா எனக்கு பயமா இருக்கு நீ வந்து எனக்கு சிலை சொல்லு."

காமாட்சியின் அம்மா திருவகிப் போனாள் கல்லா வீடு பெருக்கத் துவங்க காமாட்சி மேலமாடிக்குப் போனாள் மேலமாடியிலிருந்து சத்யாவின் வீடு எங்கிருக்கிறது என்று பார்த்தாள்.

அதோ, அந்தக் கட்டிடம் தான் அந்தக் கட்டிடத்தின் முதல் மாடிதான் இருக்கிறது பார்க்கும்போது இரண்டாவது, மூன்றாவது மாடி தெரிகிறது முதல் மாடி தெரியவில்லை.

அந்த வீட்டை ஒரு மெல்லிய காதலும் காமமும் கலந்த கிறக்கத்தோடு பார்த்துக் கொண்டிருந்த போது சட்டென்று மூளையின் திண்ணைக்கு பருதி விதிப்படைந்தது.

என்ன இது என்ன பேசிக் கொள்கிறாய், என்னவிதமாக நடந்து கொள்கிறாய் என்ன ஆயிரறு உனக்கு சத்யா யார், பருஷனா, காதலனா, என்ன திடீரென்று வீடு பார்த்து ஏக்கப் பெருமூச்சு விடுகிறாய் நீ யாரை திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று தீர்மானிப்பது உன் பெற்றோர் அவர்களுக்குத் தெரியும் பத்தாம் வகுப்பு பள்ளிக்கூடப் பெண்போல ஏன் கிறங்கித் தவிக்கிறாய்

திருமணம் என்பது ஆயிரம் காலத்துப் பயிர், ஆயிரம் காலத்துப் பயிர் என்றால் என்ன விஷயம் தெரியுமா தலைமுறை.. தலைமுறை தலைமுறையாக விதை நெல்லிலிருந்து விதை நெல், விதை நெல்லிருந்து நெல் என்று பல நூறு தலைமுறைகள் ஒரு தானியம் வளர்வதைப் போல ஒரு சமூகத்தின் பழக்க வழக்கங்கள் வளர்கின்றன. சமூக பழக்க வழக்கத்தின் மிக முக்கியமான எடுத்துக்காட்டு திருமணம். திருமணத்தின் தடைமுறை. கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம் என்று அங்கு நடந்து விடமுடியாது. இதோ தின்று

காலையிலே உள்ளங்கையில் சோறு வைத்து குழம்பு ஊற்றி சாப்பிட்டாயே அந்த சோறுறுக்கு. அந்த அரிசிக்கு ஆராய்ப்பு எது. யார் எப்படி எங்கு முளைத்த தானியம் அது அதன் முதல் வித்து என்ன முன்னுறாவது வித்து என்ன உன் கையில் இருப்பது எதென்னயாவது வித்து அதேபோல்தே யாருடைய மகன். எந்தப் பரம்பரை உன் மூதாதையரையா அவர் ஒழுக்கம் என்ன பழக்கம் என்ன இப்படிப் பல்வேறு விஷயங்கள் கலந்தது உன் வாழ்க்கை)

இத்தனை நாள எத்தனைபோ மனிதர்கள் எதிரே ஆட்டம் போட்ட பிறகு மெளனமாய் இருந்தாய் தீண்டு என்னாயிற்று. யானாரயும் நம்பாதே எளிதில் நம்பாதே குறிப்பாய் ஆண்களை நம்பவே நம்பாதே உயர்மும். அகலமுமாய் இருக்கிற எதத னையோ ஆண்கள் உன்னைச் சுற்றிச்சுற்றி வந்தபோது சாதாரணமாக இருந்தாய் இப்பொழுதென்ன ஆகிவிட்டது அமைதி அமைதி அமைதி (உனக்கென்று உண்டானது உனக்கே கிடைக்கும். கவலை வேண்டாம் எங்கேனும் பல இனிதது நிழிவுபட்டு திறகாதே)

அவன் மனம் அவனை எசைத்தது அவன் சட்டென்று துள்ளுகின்ற மனதை அடக்கி தன் புத்தியை நிமிர்த்தினான்

ஆனாலும், மனதினை ஒரு ஓரம் சதயா சதயா.. என்று ஒரு மெல்லிய குயில் கூவல் ஒலிக் கொண்டுதான் இருந்தது

"அந்தப் புள்ளையை பந்தி மகேஸ்வரி கிட்ட கசீலா விசாரிச் சாளாம் மகேஸ்வரி இந்த மாதிரி விசாரிச்சாங்கன்னு சொல்லி செண்பகத்து கிட்ட சென்னாங்காளாம் செண்பகம் கஸ்தூரி கிட்ட சொல்ல கஸ்தூரி எனக்கு சொல்லிக்க "

அவர்கள் எல்லோரும் விட்டுவேலை செய்பவர்கள் மத்தியதர வர்க்கத்திலிருந்து ஹெக்டே இருப்பவர்கள் அதிகம் படிப்பறினிலலாத அதிகம் கல்போகங்கள் இல்லாத சாதாரண மக்கள். ஆனால், உலகம்பற்றி அவர்களுக்கு மிகமிக நன்றாகத் தெரியும் மனிதர்கள் பற்றி அவர்கள் எடைபோட்டு திறக்கி யிருந்தார்கள். வாழ்வது எப்படி என்று அவர்கள் வாழ்விக்குது சுற்றுக்கொண்டு மற்றவர்களுக்கும் சுற்றுக் கொடுத்தார்கள்

நீட்டுக்கு வீடு வாசபபடி எல்லா வீட்டிலும் குளியல அறை என்று மனிதர்களின் துணைமையை தெரிந்தவர்கள்

"அப்படியா சத்யா பத்தியா னிசாரிசொங்க சொல்லு எல்லா வீட்டிலும் சொல்லு அதுமாதிரி தங்கமான ஒரு புள்ள கிடைக்கிறது கஷ்டம்."

"அந்தமமா எப்படி "

"எந்தமமா "

"சத்யாவோட அம்மா."

"நல்ல பொம்பளைதான். கொஞ்சம் அடவடியாய் பேசும் தடவடியா நடந்ததுகூட பெரிய படிப்பு படிக்கட்டு அப்பா சொல்றபடியே தால்கட்டி பெருசா கலயாணம் நடந்தது மூன்று பசங்க ஒரு பொண்ணு அது புருஷனுக்கே நல்ல சம்பாத்தியம். இப்போ மீண்டு பசங்க வேற சம்பாதிக்க ஆரம்பிக்கடுக்க. எப்போ பார்த்தாலும் தீங்கில்லைதான் பேசிவிட்டிருக்கும். ஐயுருங்க வேற எப்படியிருப்பாங்க சொல்லேன அப்படித்தான் அந்த அம்மாளும் "

"கலயாணம் பண்ணலாமாங்கறதுக்காக கேட்டேன்."

"பண்ணலாம் நல்லா பண்ணலாம் நிறைய இடத்துக்கு போய்டு வந்துவிட்டிருக்காங்க வீடல அந்தப் பேசுதான் எப்போவும் "

"இன்னும் செட் ஆகலையா "

"ஒண்ணு செட்டாகற மாதிரி இருந்தது புள்ள வேணாமின்னு சொல்லிட்டான் "

"ஏன் "

"அந்தப் பொண்ணு கடிதாப் போட்டுவிட்டு வந்துதாம்."

"ஏன் இப்போதான் எல்லாரும் போடறாங்களே அது என்ன தப்பா "

"பொண்ண பாரக் வரும்போதே கடிதாப் போடறாளே. கலயாணத்துக்கு அப்புறம் பேணட்ட கழட்ட மாட்டேனா. மாறமாட்டேனா சொல்லிட்டா எனக்கு கஷ்டமாச்சே அப்படினா விட்டுட்டான்."

"அப்போ அடக்க ஒடுகலமா கேட்கறான் பொண்ண "

"பையன் ரொம்ப பகதிப்பா அவனுக்கு வர பொண்ணும் பகதியா இருக்கனும் பாட்டு பாடனும் கோலம் போடனும் பொங்கல வைக்கனும்னு சொல்தான் "

"அதே நேரத்துல இங்கிலீஷும் படிச்சிருக்கனும்மேலும் "

"ஆமாம் இங்கிலீஷு படிச்சா பொங்கல வைக்கக்கூடாதா கோலம் போடக்கூடாதா தலலா இருக்கா நீ பேசுறது "

"எனக்கு புரியுது "

"அப்படினான் அந்த வீட்டுப் பொண்ணுதான் ரொம்ப கரெக்டு. "

"யாரது "

"காமாட்சிளாறு போ "

ஒருவன் விவரித்தான் மூன்று போன்றி நின்று கேட்டார்கள் அந்தப் பருத்தியிதழ்ளான மதத்தோடு குடுமபுத்தினர் ஒவ்வொரு வருடைய அனாவும் அந்த வேலைக்கார பெண்களுக்கு தெரிந்தே இருந்தன தலலதையும் கெட்டதையும் அவர்கள் வேகமாகப் பரிமாறிக் கொண்டார்கள் அவர்கள் அறிவாத ரகசியங்கள் அவரு ஓதும் இலகலை

மகேஸ்வரிககெல்லாம் காதலிக்கின்ற வாய்ப்பே வரழகை யில் ஏற்படவில்லை. பதினேழு வயதில் திருமணம் செய்து. பதினெட்டு வயதில் திருமணமாகி. பத்தொன்பது வயதில் குழந்தை பெற்றுவிட்டாள்

புருஷனுக்கு மாநகராட்சியில் மேஸ்திரி வேலை சில சமயம் வருமானம் அதிகம் வந்தது சில சமயம் சம்பளப்பணம் மட்டுமே வந்தது இன்னும் திரத்தாமைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வதற்கு உண்டான வழிமுறைகள் என்ன என்று அவன் யோசித்தபோது, இந்தக் கோனில்ல செருப்பு ஏலமும், கடை ஏலமும் எடுப்பதற்கு யோசனை வந்தது லட்ச ரூபாயில் ஆரம்பித்த அந்த ஏலம். துன்பு அறுநூறுகலாத்து லட்சத்து பதினெட்டாவிரம் ரூபாயில் முடிந்தது ஆரம்பத்தில பயமாக இருந்தாலும் மகேஸ்வரி பதினாறு மணிதோம் கடையில் நின்று

காக வஞ்சித்ததால் நல்ல லாபம் கிடைத்தது கடை வைத்து கறாராகப் பேசினால் போதாது இனிமையாக நடந்து கொண்டு தான் இவருள்ள மக்களுக்கது எடுபாடு வரும் என்பது புரிந்தது. கடைமீது பிடிப்பு வரவேண்டும் என்று ஆளப்பட்டு எல்லோரிடமும், கைமாக்கவும், வேகமாக்கவும் பேசினான்.

"விளக்குத்தட்டு தொலைஞ்சு போச்சா அவனோதானே இதக்கு போய ஏன் தீவனோ வருத்தப்பட நீங்க அது பழைய து தொன் பொண்டபோகுது போங்க நானவேற தட்டு வாங்கிக் கறேன் கொஞ்சம்கூட கூசப்பபடாத தினம் வந்து விளக்கு போடுங்க. அது உங்களுக்கும் நல்லது உங்க குடும்பத்துக்கும் நல்லது."

பெரிய மனுஷிபோல பேசினான்

அந்த இனிமையான வாரதனத அந்தப் பெண்மணியை நீர்தர வாடிக்கையாளராகியது

"அம்மா ஆடி மாசம்மா பூ கொடுத்த பூ வாங்கிக்கோங்க கம்மா அம்மனுக்கு கொண்டுபோய பூ கொடுங்கம்மா உள்ள வந்து கொடுக்கற முனாவ வாங்கி தலையில் வசைக்கோங்க. நல்லாயிருப்பீங்க"

அவளுக்கு வளமான குரல் ஒருவரை நோக்கி பேசினாலும் ஒன்பதுபேர் பத்துபேர் கேட்டார்கள் அதில நான்கு பேர் அல்லது ஐந்துபேர் அவள் குரலுக்கு மயங்கி பூ வாங்கினார்கள்.

"முழும ரெண்டு ரூபானு பூ தாச்செல்லு உடனே துட்டு கேட்கக்கூடாது மனுதான் காலையில் தான் தருவேன்."

அதே சந்தங்களில் இருக்கும் பெண்களிடம் அவள் பேரம் பேசி முழும இரண்டு ரூபாய என்று பத்து பத்தாக வாங்கி பத்து ரூபாய்க்கு மூன்று முழும என்று கொடுத்தாள். சில சமயம் சில தீட்சங்களில் இரண்டே முக்கால் முழும தான் அளித்தாள். எண்ணெய் விளக்குகளும், கறஞ்சூழும் அமோகமாக விற்பனை ஆயின. ஆறு மாதத்திலேயே லட்சத்து பதினெட்டாயிரம் தொட்டுவிட்டார்கள் தீனி விற்பது அனைத்தும் லாபம் தான். ஆனால், அதை வெளியே காட்டிக்கொள்ளாமல் இருந்தார்கள் அடுத்த வருடமும் எப்படியாவது ஏலம் பிடித்துவிட வேண்டு

மென்று கவனமாக இருந்தார்கள் அடுத்த வருடம் பேர்ட்டி அதிகம் இருக்காமென்று அவர்களுக்கு தெரித்திருந்தது அதற்காக கூடுதலாய் காக சேதது நயாராக இருக்கவும் மகேஸ்வரி திட்டமிட்டாள் எதிர்பாராதவிதமாய் மாநகரத்திலே மகேஸ்வரியாக இருக்கும் தவறானபடி பஞ்சுபூசும் மேல் வருமானங்கள் வந்தன வெறும மஞ்சள் கயிறில்தான் திருமாங்கலயத்தை கோரத்தக்கொண்டிருந்த மகேஸ்வரிக்கு அவன் தடுத்த தகவல் சலகிலியும், நான்கு காக வானையலகாரம் கொடுத்தான் மேலும் காத்ததோடு அவன் காக சேதது பேர்ட்டி கொண்டுள்ளான்

அவன் அங்கு பூக்காரியாகவே தில்லை இரண்டு அப்பன் களை வைத்து வியாபாரம் செய்கின்ற முதலாளி அம்மாவாகவே இருந்தான் ஆனால், கடைமீலேயே இருந்தான் காகிலேயே குறியாக இருந்தான்

அன்றைக்கு ஆவணி அயிட்டம் அந்தணர்கள் பூணூல் மாற்றும் நாளான ஆனால், மகேஸ்வரிக்கு அது தெரியவில்லை அப்படியொரு பண்டிகை இருக்கின்றதென்று தெரியும் ஆனால் அன்று இருக்கிறது என்று தெரிவது தெரிந்தால் சந்தனம் கீற்றும் திருப்பில் படடுவேட்டியின் மேல் படடுமே போரத்தி புதிய பூணூலோடு சத்யா கோலங்குதன் துண்டித்த போது அவளுக்கு தூக்கிவாரிப்போட்டது

‘என்னா இது, கலயாணம் ஆயிடுச்சா தில்லை, திரையதாத்தம் ஆகியிருக்கும் யாரு பொண்ணு தெரியலையே’

மனம் கேளவி கேட்டுக்கொண்டது.

சத்யா அருகில் வந்தவுடன் “என்னா திரையமயிடுச்சா” என்று கேட்டாள்

சத்யாவுக்குப் புரியவில்லை ஏதோ சரிபென்று தலையசைத்தாள்.

“அதே பொண்ணுதானே” என்று கேட்க

மறுபடியும் “என்ன வேக்கரிடம்” என்று கேட்டாள்.

“கலயாணம் திரையமயிடுச்சா.”

“யாருக்கு”

"உங்களுக்கு "

"திலையே "

"ஆமானிங்க "

"என்னோடு போக தலைய ஆட்டிட்டு "

"அப்போ அதைப் பொன்னோட தினனும் நிரையம்
சூகையா "

"எதைப் பொன்னோட "

"காமாட்சியோட "

"யார் காமாட்சி "

"உங்களுக்கு தெரியவே தெரியாதா "

"அவருக்கு என்ன தெரியும் "

பக்கத்தில் இருந்து தின்று வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்த
வேலைக்காரி உரக்கச் சொன்னாள்

"என்ன சொல்கிறார்களோ எனக்குத் புரியலை "

"நீங்க ஏதோ கலயாணத்தாக்கு அப்பளிகேஷன போட்டாப்
போல "

"அப்பளிகேஷனா "

"அது என்ன சொல்கிறார்களோ எனக்குத் தெரியலை "

"ஜாதகம் கொடுப்பாங்க "

"ஆமா. ஜாதகம் கொடுத்தாப்போல, காமாட்சி வீட்டுக்கு
அது போயிட்டாப்போல, காமாட்சி வந்து நீங்க யாருன்னா,
கேட்டாப்போல, நீங்க உட்கார்ந்து நீங்க பொறதயும், வரதயும்
வேடிக்கை பார்த்தாப்போல "

"யாரு காமாட்சி "

"அதோ அந்த பச்சை போடு போட்டிருக்குதே அந்த வீட்டு
இருக்காங்க செகண்ட் ஃபுளோர் "

"இதே தெருவில் வீடா ஆயிரம்கணணி... ஆயிரம்கணணி
எனக்கொரு தலை மனைவி வேண்டுமென்று கேட்டேன் உன் "

எனனிதானத்திலிருந்தே உனக்கு சேவை செய்வார்களவே
எனக்குத் தருகிறாய் சந்தோஷம் "

"பொண்ணு நல்லளிருக்கும் "

"ஐயோ, தூக்கலாமிருக்கும் "

"தூக்கலாமிருக்கும்னா என்னன்னு தெரியலையே "

"உடம்பு, பாவை, பேசை, அழகு எல்லாம் தூக்கலா
இருக்கும்."

"இதோ பாருங்களேன் தூக்கலா என்ன எனக்குப்
புரியலை "

"எடுப்பா இருக்கும்னு அந்தம் "

"நான கேட்கறேன் பொண்ணு அழகா இருக்குமா "

"எடுப்பா இருக்கும்னு சொல்றேன் அழகா இருக்கும்னா
கேட்கறீங்களே "

"எனக்கு இங்கதான் புரியலை "

"கட்டுமஸ்தா இருக்கும் கெட்டிக்காரத்தனமா பேசை
நல்லா சிரிக்கும் எல்லாவிட்டேயும் கெஜமா பழகும் "

"கோயிலுக்கு வருமா "

"அடிக்கடி வருமா "

"கோலமெல்லாம் போடுமா "

"அது தெரியாது கோலம் போடாத யா இருக்காங்க
எல்லாருக்கும் தான் கோலம் போடத்தெரியும் ஆனா, நீ
அங்கப்பிரதட்சணம் பண்ணி பார்த்திருக்கேன் "

"எங்க "

"இங்க."

"கோயிலை அங்கப்பிரதட்சணம் பண்பாங்களா "

"காளையில பண்ணுவாங்களே பார்த்ததில்லையா "

"நான் காளையில கோயிலுக்கு வந்ததே தவிர
எப்போவும் சாயத்தாம் தான் வருவேன்."

"நான் வந்து ரெண்டு தடவை அங்கப்பிரதட்சணம் பண்ணி யிருக்கேன்."

"என்னால்."

"கமமே நல்லபுருஷன் வேணும்னு பண்ணியிருக்கோம்."

மகேசுவரி உறக்கத்திதாடு பேசினாள்

"அது இல்ல. அவங்க தங்கச்சிகளுக்கு உடம்பு சரியில்லாம இருந்தது பரிட்சை வந்ததொக அது பரிட்சை எழுத முடியாத போய்ட்மோனனு ஒரு பம்ப கீடல் எல்லாருக்கும் இல்ல. இல்ல நான் அங்கப்பிரதட்சணம் பண்ணினேனு வேண்டிக்க மறுதானே உடம்பு சரியாடபோய்டுக்க பரிட்சை எழுதி நல்ல படியா பாஸ் பண்ணிடுக்க அன்னால் இந்தப் பெரிய பொண்ணு அங்கப்பிரதட்சணம் பண்ணிடுக்க "

அருகே இருக்கிற வேலைக்காரி விவரமாய்ச் சொல்ல, அவன் நெடிதூத்து போனான்

"மேடம்" என்று மகேசுவரியை அருகே கூப்பிட்டான்.

"என்ன "

மகேசுவரி பின்னடைந்தாள் அவளை மேடம் என்று முதன்முதலில் கூப்பிட்ட ஆண் சத்யாதான்

"பொண்ணு பாரக்கணுமே" என்று அக்கரூரலில் கேட்டாள்

"கூட்டிக்கிட்டு போய்ச் சொல்லாம காண்பிக்க முடியாது தப்பலிடும "

"ஐயோ, நான் அப்படி காண்பிக்க சொல்லனால் "

"சாயந்தரம் வரும்."

"சாயந்தரம் எத்தனை மணிக்கு வரும் "

"யாருக்கு தெரியும் இந்த வந்து உட்கார்ந்துவிட்டிருங்க அது வரும்போது சொல்றேன் உள்ள போய் உட்கார்ந்துக் கொங்க. பார்த்து உங்களுக்கு பிடிக்கருந்தா செய்துக்கொங்களை "

"தினன்கு சாயந்தரம் வாட்டுமா "

"வாங்க. இருட்டான பிறகே வாங்க."

அவன அநதிப்பொழுதில் வந்தான் தின்று காமாட்சி வருவாளா என்று அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை காமாட்சி வரவேண்டுமே என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள் ஆயிரம் கண்ணியை வேண்டினார்கள்

வெறுமே உட்கார்ந்து டி டி பார்த்துக் கொண்டிருந்த காமாட்சிக்கு கோவிலுக்கு போனால் என்ன என்று தோன்றியது

“அம்மா நான் கோவிலுக்குப் போகப் போறேமமா”

துள்ளி எழுந்தாள்

“நானே சொல்லனுமனு நினைச்சேன் போய்ட்டு வா வெறுமனே போகாத விளக்கு போட்டு வா வாலல இருக்கறவோ அந்த வண்ப்பத் விளக்குதான் விக்கறா நீ அவ கிட்ட அகலும். தீரீயும் வாங்கிக் கொ நமம கீட லேந்து சின்ன பாட்டிலை நல்லெண்ணெய எடுத்தாண்டு போ தீப்பெட்டி எடுத்தாண்டு போ விளக்குலேந்து விளக்கு ஏததாத தீப்பெட்டி வசக ஏதது”

“தூபஸ்டிக் எடுத்ததுக்கட்டுமா”

“எடுத்ததுக்கோயேன் வாசனையா இருக்கட்டுமே ரெண்டா எடுத்ததுக்கோ”

அவள் எண்ணெய பாட்டிலை கையில் எடுத்ததுக்கொண்டு போக விருப்பப்படாமல் ஒரு சின்ன பிளாஸ்டிக கூடையில் வைத்துக் கொண்டாள்

அவளுக்கு நாலாம் நம்பர் பிள்ளையார் பூனா நல்லது என்று யாரோ எப்பொழுதோ சொல்லியிருந்தார்கள். ஆயிரமகண்ணி வேப்பமரத்திற்கு அடியில் உட்கார்ந்து பிள்ளையார் ஸ்தோத்திரமான காரிய சித்திமாஸையை படித்தால் என்ன என்று தோன்றியது

நானா ஏதாவது கனவு கண்டதற்கு பதிலா, மன வாழ்கை எந்தக் கனவும் தீவலாமல் பளிச்சென்று நல்லபடியா இருக்கணும். அப்படினா நீ வரம் கொடு

உள்ளே வேண்டிக்கொண்டு காரிய சித்திமாஸையை கையில் வைத்துக்கொண்டாள்.

பு. எவையா, கடிதாரா எனறு யோசித்தாள்

எருட்டியை களைத்ததுவிட டு புடவையை உடுத்திக் கொண்டாள் கலாவி படத்திலிருந்து பூவை எடுத்து தலையில் வைத்துக் கொண்டாள் கண்ணாடி முன்பு நின்று தன் அழகு பார்த்துக் கொண்டாள் கலயாணப் பொண்ணை வந்து சைபக்கு நமஸ்காரம் பண்ணிக் கொமமா

அவள் பார்த்த பலநூறு கலயாணக்கூட்டக் குரல் குரபகம் வந்தது

பெரியவா எல்லாருட கலயாணப் பொண்ண ஆசிரவாதம் பண்ணுவகே

மதுபடியும் அதே குரல் தொடர்ந்தது

அவள் நகர்ந்து சமையல் அறைக்கு அருகே இருந்த பூனை அறையை நோக்கி நமஸ்கரித்தாள் பூனை அறையிலிருந்து அவர் தாயார் வெளிவர, அந்த நமஸ்காரம் அவள் தாயாருக்குப் போயிற்று

"என்னடி திடீர்னு என்னை நமஸ்காரம் பண்ண "

"பூனை குழக்கு பண்ணேமமா "

"சரி சரி ஷைக்கியமா திரு "

அம்மா ஆசீர்வதித்தாள்

குழந்தை கெடுதெதவென்று வளர்ந்திருப்பது அவளுக்கு சந்தோஷத்தை கொடுத்தது

'இவளுக்கு நல்லபடியா கலயாணம் ஆகலும், ஆயிரம் கண்ணா நான் வரேன், உன் சன்னதிகு வந்து வேண்டிக் கதேன் '

அவளுக்கும் பிரார்த்தனை ஓடிற்று

அம்மாவை நமஸ்கரித்த கையோடு காமாட்சி, கோயில நோக்கி நடந்தாள்

"வருது வருது, அந்தப் பொண்ணு வருது "

அகலும், தீரியும் வாங்கி நகரும் பெண்ணை அவள் கதவுக்குப் பின்னாலிருந்து ஆசீரியமாகப் பார்த்தாள்.

'பபா செம்.பிகர' என்று முதலவரி மனதில் ஓடியது

'ரொம்ப அழகா இருக்காளே'

பாராட்டத் தோன்றியது

'(மகததல ஒரு அமைதி இருக்கு தெளிவு இருக்கு நல்லா இருக்கே இந்தப் பொண்ணு மனக்கு ரம்மியமா இருக்காளே'

அவன் படபடப்பாய் எழுந்து நின்றான்

அவன் கடைவிட்டு நகரத்தான் அவன் மத்திரித்ததுவிட்ட கோழிபோல அவளை பின் தொடர்ந்தான்

மகேஸ்வரி சிரித்தது கொண்டாட வேளையககாரியம் கண்ட சிமிட்டினாள்

யாரோ பாரகவிறாரகள் என்று காமாட்சிகுத தோன்றியது ஆனால், ஒரு கோயிலில் பாரககாமல இருப்பாரகளை துறைய பேர பாரப்பாரகள் குதற்கெல்லாம் தளையை தீர்ப்பிக கொண்டு யார பாரப்பது என்று தேட முடியும் நாம் நம் வேளையைச் செயலோம்

அவள் விளக்கேற்றி, பூ வாங்கிக் கொண்டு அந்தப் பூவையும் தளையில் குடிக் கொண்டு ஒன்பது முறை வலம் வந்தாள் அவன், அவளைத் தாண்டிப் போனான். அவள் பின் பககம் போனாள் அவளுக்கு முன்னே நடந்து போனாள் விலகி நின்று அவள் தாண்டிப் போது கவனித்தாள்

உள்ளாக்குள் அது சந்தோஷமாக இருந்தது

'பககததல இதே தெருவுல பபா இவனோ அழகான பொண்ணா இத்தனை நாள் கவனிச்சதே இவளையா ுப்போயிலி நன்னாய்குந்தா கலயாணம் பண்ணிக்கலாம் ஆயிரமகண்ணி ஆயிரமகண்ணி. இவதான் எனக்கு பெண்டாட டியா இவளை நாள் கலயாணம் பண்ணிக்கலாம்'

கனிரென்று மணி அடித்தது சாயங்காலப் பூஜை துவங்கியது

அவன் ஆண்கள் பககம் திறக, அவன் பெண்கள் பககம் திறாள் சட்டென்ற ஒரு அசைவில் அவன் திறத்தைப் பார்த்துவிட்டான் அவளுக்கு திகிலொழிப்போட்டது அவன்

ஆயிரம்கண்ணினையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் அவனாகு உடம்பு வியர்த்தது கண்களில் லேசாய் கிறக்கம் ஏற்பட்டது.

'ஐயோ இவன் ஏதாவது பார்த்துட்டான் என்பான்' உள்ளுக்குள் ஒரு பதைப்பு ஏற்பட்டது.

சத்யா தன் மனைத கருவறையிலேயே கிடத்தியிருந்தான் நீ பார்த்து எனக்கு நல்ல மனமாயிப்பாகக் கொடு என்று வேண்டிக் கொண்டான்.

எனக்கு இந்தப் பொண்ணு பிடித்திருக்கிறது இவன் நல்ல மனமாயிப்பா என்பது எனக்குத் தெரியாது ஆனால், நீ இவளை உன் சளைதியில் அறிமுகம் செய்திருக்கிறாய். தேவையில்லாமல் இதைச் செய்யமாட்டாய் நீ அறிமுகம் செய்த பெண்ணை நான் தனக்கு பார்த்தேன் சந்தோஷமானேன் சொல் இவளைத் திருமணம் செய்து கொள்ளட்டுமா சொல்.

அவன் உள்ளுக்குள் இருக்கின்ற சிலையோடு பேசத் துவங்கினான்.

"செய் செய யார் வேண்டாவதறா தாராளமா செய்" என்று யாரோ சொல்ல அவன் திடுக்கிட்டு நிமிர்ந்தான் தனரைய யாரோ ஒருவர் துணியினால் துடைத்துக் கொண்டிருந்தார் கோவில் முழுவதும் காலடி தடவகளபட்டு அழகாக இருந்ததை அவர் துடைக்க முயற்சித்துக் கொண்டிருந்தார் துடைக்க முயற்சித்தவரை இன்னொருவர் பாராட்டிக் கொண்டிருந்தார். ஆனால், அந்த வார்த்தை செய். தாராளமா செய் என்று சொல்லுகிற வார்த்தை தனக்கு விழுந்ததாய் சத்யா எடுத்துக் கொண்டான் திருமப அவனைப் பார்த்தான்.

அவன் பயந்தபோய் கருவறையைப் பார்த்தான்.

'கடவுளே . என்ன இது என்னைப் பாரக்கறான் சிரிச்சா மாதிரி தோணித்தே சிரிச்சான் தெரியலையே ஏய். நீயா ஏதாவது பார்த்துப் பயந்ததுண்டிருக்காத சாதாரணமா இரு நாரமல்ல நடத்தக்கோ.'

அவனும் மனம் குவித்தான்.

ஆன நன்னாயிருக்கார மனக நன்னாயிருக்கா புத்தி
நன்னாயிருக்கா அந்தக் குடுமபம் நன்னாயிருக்கா எனக்குத்
தெரியாது நீ பார்த்து பண்ணி வை

சொல்லு நான் அவனை கலயாணம் பண்ணிக் கொடுக்க
சொல்லு எனக்கு ஏதாவது சொல்லு

"ஏங்க இது யாருது சரக்காரப் பொங்கல் தீவகேயே
வசகட்டுப் போயிட்டங்களை"

ஒரு எவரலிலவர் தூக்கு முழுவதும் இருந்த சரக்காரப்
பொங்கலை சாமகப்பு தூக்கி தினாபடி கேட்கு பான யாருமபதில
சொல்லலிலலை மறுபடியும் கேட்டான்

"அந்த நீல புடவை கட்டிணங்குக்காங்களை அந்த அம்மா
வுது" என்று சொன்னார்கள்

சாமகப்பு அந்த தூக்கிக கொண்டு வந்தான் அந்த வரிசை
யில மூன்றுபேர் நீலப்புடவை கட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள்
முதலில் நிற்பவனைப் பார்த்தபோது தீவன சரக்காரப்
பொங்கல் கொடுப்பவனாகத் தெரியலிலலை திரண்டாவது
ஒரு பெண் கணமூடி தினாநிருத்தான் அவளையும் தாண்டலம்
என்றபோது, சட்டென்று கண திரந்தான் நீலகதான் என்ற
போது ஆமாம் என்று தலையசைத்தான்

"இந்தாங்க வாங்கிக் கொடுக்க" என்று தூக்கை கையில்
கொடுத்தான்

எதைக் கேட்டான் என்ன ஆமாம் என்று சொன்னோம் இது
என்ன சரக்காரப் பொங்கல் தூக்கு என்று ஆசரிப்பாட்டான்

உசளிநுந்து தெய்யும், வெல்லும் கலந்த வசனை
எரிநறு

"இது என்னுது தீவல்" என்று மறுபடியும் சாமகப்புகிடம்
தூக்கை கொடுக்கப் போனான்

"எனக்குத் தெரியாது தீவல் தூக்கை வச்சட்டாக்க எல்லாவது
நேரம் உள்ளயே இருக்கறது யாருதுன்னு கேட்டு கொடுத்
துடுங்கோ"

அவள் தூக்கை எடுத்ததொன்று விவரம் புரியாமல் நாலா பக்கமும் பார்த்தாள். அந்தத் தூக்கு யாருடையது என்று அவளுக்குத் தெரியவே இல்லை.

"உங்களுக்கு இல்லையா அப்போ என்ன பணத்து உங்க கிட்ட கொடுக்கத் தரக்கூடாது என்பதைத் தெரிந்துகொடுக்கிற சர்க்கரைப்பொங்கலை வரவங்க எல்லாருக்கும் கொடுத்துருங்க அன்னோதான்."

அவள் சர்க்கரைப் பொங்கலை உருட்டி எல்லோருக்கும் கொடுக்கத் துவங்கினாள். பல்பேர் முனடி அடித்தார்கள். கழுல் நிலத்தூங்கி எழுந்த யாரோ அருட்டியதும் வரிசையாளர்கள் அந்த வரிசையில் அவனும்தான். கொண்டான் கடைசி விழுது சர்க்கரைப் பொங்கல் அவன் கைக்குப் போயிற்று. அவன் வாங்கிக் கொண்டு நின்ற சோனனான அவன் வெட்கப்பட்டான்.

"யாருதோ தெரியலை சர்க்கரைப்பொங்கல் நான் எல்லாருக்கும் கொடுத்திருக்கேன்" என்று மெல்லிய குரலில் சொன்னான்.

அவன் என்ன சொன்னான் என்று காதுக்கு விழவில்லை ஆனால், ஏதோ பிரியமாகப் பேசுகிறான் என்று பட்டது. "தேங்கு" என்று அவன் சொன்னான். அவன் சொன்னதற்கும், அவன் பதிலுக்கு ஏதோ சொன்னான் ஆனால், அவனுக்கு அதுவும் காதில் விழவில்லை. காதுகள் அடைத்து விட்டிருந்தன.

சர்க்கரைப் பொங்கல் இருந்த நடுமூன்று விரல்களை கட்டைவிரலால் வந்தது சிந்திதளவு வாயில் விட்டுக் கொண்டான். போய் கைவலம்பினான் தூக்கு அணுப்பினான். தூக்கை கோனில் கொடுத்து விடலாம் என்றபோது யாரோ ஒருவர் வேகமாக அவளுக்கருகே வந்தார்.

"இதிலிருந்து சர்க்கரைப்பொங்கல் என்னாச்சு"

"கொடுத்தேன்"

"யாருக்கு"

"பேற வரவாளுக்கு"

"இது என் தூக்கு. நான்தான் சர்க்கரைப் பொங்கல் எந்தவேத நியமம் பண்ணேன்"

"மன்னிசைக்கோங்கே நானெவ்வளவோசொன்னோன் என
கையில கொடுத்தேட்டாங்கே" என்று அந்த நாற்பது வயது
ஆளைப் பார்த்துச் சொன்னான்

"நல்லது உதனால் என்ன ஆயினாய் உத்தரவு அதுப
படிதான் நடக்கிறது" கையில் இருந்து தூக்கு வாங்கக் கொண்ட
டார் காணாமல் போனார்

அவனும்கூட கழுவ வந்தான் சிந்தனை

"என பேர சத்யா" என்றான்

அவள் "அப்படியா" என்று மியத்தான்

"என பேர காமாட்சி" என்றான்

அவர்கள் இரண்டு பேரும் அந்த சன்னதியை சேர்ந்து
சுற்றினார்கள்

"இந்த தெருவுலதான் இருக்கீங்களை"

"சொம்ப வருஷமா இருக்கோம்"

"நாங்க இப்போதான் ரெண்டு வருஷத்துக்கு முன்னாடி இந்த
பாளாட வாங்கினோம்"

"படிச்சிருக்கீங்களை"

அவள் தன் படிப்பைச் சொன்னாள்

"தினம் கோவிலுக்கு வருவீங்களை"

"வருவேன். சாயந்தர வேளையில்தான் வருவேன்"

அவளும் சொன்னாள்

அவர்கள் இன்னொருமுறை சுற்றினார்கள் இப்பொழுது
அதிகம் பேசாமல் இருந்தார்கள்

நின்று கருவறை நோக்கி நமஸ்கரித்தார்கள்.

அவள் மெல்ல வெளியே விளம்பினாள். அவள் பின்
தொடர்ந்தாள்

"நானாகு சாயந்தரம் வருவீங்களை"

கதிரியத்தை வரவழைத்துக் கேட்டுக் கொண்டாள்.

"ஆமாம் ஆறரைலேந்து ரெழுகுள்ள வருவேன்."

"சரி" என்று அவன் பதில் சொன்னான்

அவன் "தேவக்யு" என்று சொன்னான் நடந்து தன் வீடு நோக்கிப் போனான்

அவன் மெல்ல மோட்டார் எக்கினை உதர்த்து கிளம்பி னான், அவன், அவனாத தாண்டிக் கொண்டு தன் வீடு பக்கம் போனான் தினது தாமசி அவன் வருவதைப் பார்த்தான் உதர்த்துள் துன்புறுத்தான்

மகேசுவரி கைமூலம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்

காமா சி வீட்டு வேளக்காரி கல்லாவிடம் கைமூலம் சொல்ல வேண்டுமென்று அவளுக்குப் பரபரப்பு ஏற்பட்டது

பவழமல்லி மரத்தடியில் அவர் நாற்காலிபோட்டு அமரத் திருத்தார் அவன் அவனாத தாண்டிக் கொண்டு போனான் வண்டியை நிறுத்தினி. இத்தகைய அவனாப் பார்த்தான் ஒவலியாய உயர்மாய் மெல்லிய தாயோடு அவர் நாற்காலியில் உட்கார்த்து கொண்டிருப்பதை விடாமோடு பார்த்தான்

உரது எனபதுபோல அவர் முகபாவனை மாறியது

"என் பேர சீசுவாசன் சிடையாடு போஸ்டல் கிளரக் தீவக கெண்ட பளாக பரஸ்ட் ஃபளோரல் குடிததனம் வந்தி ரக்கோம் தீந்த தீடம் குளுகுளுன்னு இருக்கு அதான் சே போட்டுண்டு உட்கார்த்துக்கலாமென்னு"

"தீவகல ஸார் எதுமபு கடிக்கும் பவழமல்லிகு எதுமபு வரும் ஸார் சிகப்பு எதுமபு வரும். காதத்தச்சை பொல பொலன்னு முவேட எதுமபு உதிரும் அது சின்ன எதுமபு தீந்த தீடம் சர்வ்லகல ஸார் ஒரு தடவை தீவக வண்டியை நிறுத்திட்டு படாதபாடுபட டேன் தோண்டியெல்லாம் கடிக்கிறது" அவன் சொல்ல அவர் வாய்விட்டுச் சிரித்தார்

"ஸார் எடுத்துக்கொங்கோ"

அவன் கையில்லிருந்து விழுதி, குங்குமம் எடுத்து நீட்டினான் அவர் எடுத்துக் கொண்டார்

"எந்த கோலில்"

"தீவக ஆயிரம்கண்ணி"

"எவக இருக்கு"

"இந்தத் தெரு முனைய இருக்கு ஸார்"

"அப்படியா ஆயிரமகண்ணினனா களிகேசிலா"

"தெரியலை ஸார் அம்மன மட டும் இருக்கும்"

"அப்போ காவல தெய்வமா இருக்கும்"

"இலையையே ஸார் தலை கோயில தினஜினியரிங் ரேதது பரிட னைக்கு பேர்போது கொஞ்சநேரம் அவக உட காந்தது டு போவேன துணை எழுதலாம் வெங்கல தினஜினியரிங் பாஸ பண்ணதே அவ அருளாலதான் ஸார்"

"இன்னும் கொஞ்சம் குவகும் கொடு தயி"

அவன பொட்டலம் பிரித்தான். அவர் குவகும்ததில் கை வைத்தார் மெகல எடுத்தது முகந்தது பார்த்தார் தெறியில தி. டுக் கொண்டார் உச்சியில வைத்தது கொண்டார்

"கோளாப்பல இருக்கே" என்று கூத்தது யேசித்தபடி கேட்டார்

"தெரியலையே ஸார்"

"எப்படியா தெரியலைவகறா"

"நான் தாரதது இருத்ததான் பாரக்கறேன் கோளாப்பல் இருக்கா என்னன்னு தெரியலை பாரக்க அழக இருக்கும் பேரமாதிரி இருக்கும் சிலசமயம் அவகாரம் ரெம்ப துணை யிருக்கும்"

"போய் பார்த்துட்ட பாரக்"

சீயுவாசன சத்யாமிடம் கை குறுக்கிவிட்டு கையில் தேக்கி நடந்தார்

அவருக்கு அறுபத்து மூன்று வயது. தபால் திலாகலில் குமாஸ்தாவாக இருந்து ஓயவு பெற்று மூன்று வருடமாகிறது அவருக்கு திரண்டு பெண்கள் திரண்டு பையன்கள் எல்லா குக்கும் திருமணமாகி விட்டது திரண்டு பெண்களும். ஒரு பிள்ளையும் தேசத்தின் மூலைக்கொன்றாய் இருக்க மூத்த பிள்ளை வீடு வரவகிவிருத்தான்

இரண்டு படுகையறைகள் கொண்ட பெரிய போரணை இரண்டு அறை போரணை வாங்க முற்பட போது அவர்தான் கூட இதுவு லட்சுபாய கொடுத்து மூன்று அறை வாங்கும்படிச் சொன்னார்.

"கடைசி வரைக்கும் உனகூட இருந்துடனேனடா உனக்கு ஒன்றும் ஆட பேனை திலையே" என்று கேட்டார்.

அவனுடைய மனைவியை விசாரித்தார் அவர்கள் இருவரும் சந்தோஷமாக ஒப்புக கொண்டதால் அவர்களோடு இருந்து விட்டார் அவர் மனைவிக் கு பேரன் மீது கொள்ளை ஆகை. அவனுக்கு சோறு போடுவதும், அவன் புத்தகங்களுக்கு அட்டை போடுவதும், அவனுடைய துணிகளை துவைப்பது மான வேலைகளில் அவன் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள புருஷனும், மனைவியும் வேலைக்குப் போய் வந்தார்கள்.

"சமையல் வேலையில்லையே கஷ்டமான விஷயம் காய்கறி நறுக்கத்தான் நீங்க நறுக்கி வசகட்டா போதும் அரைமணி தோத்தல் முடிச்சுடுவேன்" என்று மருமகன் சொல்ல, காய்கறி நறுக்கி வைத்து அரிசி களைந்து குக்கரில் போட்டு குக்கர் மூன்று முறை சத்தமிட்டபிறகு அடுப்பை அணைத்து சாதத்தை அவர் மனைவி தீரகி விடுவான் சாம்பாரோ அல்லது ரசமோ, கூட்டோ அல்லது கறியோ மருமகன் செய்து முடித்துவிட குடும்பமே கறறி உட்காரத்து சந்தோஷமாகச் சாப்பிடும் விதம்விதமாக வடாமும், வத்தலும் சாப்பிடுவதற்கு அவருடைய மூத்த பிள்ளைக்குப் பிடிக்கும் அதற்காகவும், அவருடைய மனைவி மெனக்கெடுவான்.

"வறுதத்தை சொம்ப சாப்பிட்டாதா தொப்பை போட்டுரும்." என்று சொல்ல அவன் கேட்கமாட்டான்.

"எல்லாரும் உன்னை மாதிரியே ஒட்டின வயிறா இருக்க முடியுமா?"

"ஒட்டின வயிறுதானடா ஆரோக்கியம். சாக்கு மூட்டை மாதிரியா இருக்கறது."

ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் அவனுக்கு வறல குழம்பு சாப்பிட வேண்டும்.

“வதத குழம்பு சாப்பிடாதது அது ஒரு வேலமனை பண்டம்.”

சீனுவாசன சீறுவார்

அவன் காதலொடுதது கேட்கமடபன் அவர் மனைவியே மகன் என்ன சொல்கிறானோ அதை வேதவாகை எடுத்தல் கொண்டு ஒடுவான்.

“சொம்ப உப்புடா அது தீவவளவு உப்பு, உறைப்புமா சாப்பிடக் கூடாது நம்ம உடம்புல ஏறகனவே வையட்ட உப்பு இங்குதும் இன்னும் உப்பாவே சாப்பிடாதத ஒட்டம் அதிகப் படும். ததத ஒட்டம் அதிகப்படுத்தினா ஜீரணம் பாதிக்கும் ஜீரணம் பாதிச்சா புத்தி பேதலிக்கும் சேபம், பொய் சொல்லு தல், ஏமாற்றுவது, களததனம், ஆததீம, பொறாமை போன்ற விஷயங்கள் அதிகம் உப்பு சாப்பிட்டு தல் ஏற்படும் வடாம் உப்பு, அப்பளம் உப்பு, வததகுழம்பு உப்புளனு வைவளவு சாப்பிடுவ ”

“என்ன சாப்பிடனும்கற ”

“வெறும் காய் வேகவச்ச காய் உப்பிலலாத சாப்பாடு ”

“நான் என்ன எருமைமடா அப்படி சாப்பிடறதுக்கு ”

அவர் பதிலுக்குக் கத்துவார் அவர்கள் கீடகல் வகருவாதம் என்று வததால் உணவு பற்றிதான் வரும். அவர் மனைவி ஒரு முறை உணவு பற்றி தயவு செய்து பேசுதீர்கள். அவர்களுக்கு உணவான விதி அவர்வரை வழிதடததும் என்று சொல்ல அவர் வாய மூடிக்கொண்டார்

“மாமா நீங்க சொலறது கரட், ஆனா, அது உங்க பின் னாகு உறைககாது நிறைய சம்பாதிக்கறதே நல்ல சாப்பிடற துக்குளனு அவருக்கு தோணிப்போசை. அவரை கததி ஒரு பெரிய சோததுப்பட்டாளம் திருக்கு அவர்களுக்கு பொழுது போகலைனா சேறு பத்திதான் போறங்க. பிரமணான போஜனப்பிரியனனு சொலறங்க. கீழ திருத்த விதகளைப் பொறுக்கி சாப்பிடறவனதான் பிராமணனனு தீவவளவுக்கு தெரியவே தீவவள தனக்கா உடம்புக்கு வதது. தன்ன தனத்து போய, தானா அவஸதைப்பட்டு புரிஞ்சுக்க வேண்டிய விஷயம்.

நீங்க சொன்னா புரியாது நீங்க சொலறபடி சாப்பாட டை. நான் மாதிரிடேன காயகறியா கூட இல்லை காயகறி ஜூஸ்தான் சாப்பிடறேன் ரெண்டு டம்பளர் காயகறி ஜூஸ் ஒரேயொரு சப்பாத்தி போறும்."

மருமகன் அளவாக, அழகாக, தெளிவாக திடமாக இருந்தான். அவனையப்பாரக்கும் போதெல்லாம் இவன் ஒரு தேவதை என்ற நினைப்பு சீனுவாசனுக்கு எழும். மாமனாரைய பாரக்கும் போதெல்லாம் அந்தப் பெண்ணுக்கு இவர் ஒரு முனிவர் என்று தோன்றும். வெண்கம திறக்குழியும், மெல்லிய தாடியுமாய் அவர் நடத்தபோகும் போது பல பேர் அவருக்கு எழுந்து நின்று எதனாலேயோ வணக்கம் சொல்வார்கள். அவர் வணக்கம் சொல்வதற்குக் காரணம் அவர் வேலை செய்த இடம்.

இளம் வயதில் பல திடத்தில் வேலைக்காக பரிட்சை எழுதி தொலைபேசி நிறுவனத்திலிருந்துதான் முதல் அழைப்பு வந்தது.

"நான்யோ போஸ்டல் டிபார்ட்மெண்டலயா, சென்ட்ரல் கவர்மெண்டலயா சேரப்போற மெ'த்த வாழ்க்கையும் நாசமாப் போயிடும."

சோதகக்காரர்கள் சீறினார்கள்.

"ஏன், என்ன நாசமாப்போயிடும."

அவர் வியப்போடு கேட்டார்.

"ஒரு வேலையும் இருக்காதா."

"சாத்தியம் பிடிச்சு போயிடுவ. சேலன்ஜே இருக்காது நீ உயர்ந்த ஜாதிகாரன் உனக்கு ஒரு சலுகையும் கிடையாது மத்தவங்களுக்கு சலுகைய வாரி வழங்குவா வேலையே தெரியாதவன் உன் தனலமேல் உட்கார்ந்துட்டிருப்பான். நீ பெய்முழி முழிக்கண்புரப்ப பிறகு சம்பளமனு அம்பது ரூபாயா அறுபது ரூபாயா நீ பரிட்சை எழுதி பாஸ் பண்ணாலும் மிஞ்சி மிஞ்சி பன்னெண்டாயிரம் ரூபாய்க்குமேல் உன்னால் தாண்ட முடியாது தனியார் கம்பெனியில் பேர் முப்பதாயிரம் நாப்பதாயிரமனு சம்பளம் கிடைக்கும் வீட்டுவாடகை, ஆஸ்பிட்டல் செலவு, பள்ளிக்கூட செலவு, தீபாவளி போனஸ் அப்படினனு

நிறைய கொடுப்பான். ஏரோபனேனல போகலாம். அப்பவ ஸ்டார் ஹோட்டலல் தங்கலாம். குடுமபத்தேட வெளிதேசத் துக்கு ரே போகலாம். ஓயாத உழைக்கலாம் பெரிய மரியாதை இருக்குமடா அதை விட்டுட்டு அரசாங்க உத்தியோகஸ்தான் போதியே இது தப்பாச்சே -

தனக்கு அரசாங்க உத்தியோகம் கிடைக்கவில்லை தன் னையனுக்கு கிடைத்தவிட்டது என்று குதுகலத்தில் இருந்தார். எவன் சொன்னாலும் இந்த வேலையை விடாதே என்று விசாகப்பட்டினத்திற்கு அனுப்பினார் அவரு போன பிறகுதான் அவரு வேலையே இல்லை என்று தெரிந்தது

வேலையை ஆரவமாக எடுத்தது செய்கிற போது அடுத்த வருக்கு அது பாரமாக இருந்தது

"இது கவர்மெண்ட் உத்தியோகம் நீயும் நம் கொடி உட்பு பறக்கலாம்னு நினைக்காத கொடி எந்த விடமல்டோம் எவன் கண்டப்பட்டு வேலை செய்தாலும் ஓரமாக உட்கார் வசைடு வேளம் நீ தடால புடாலனு செய்து கொடுத்துடுவ. அதேமாதிரி என்னை செய்ய சொல்லுவான் அபத்தியமாக எங்களுக்கு செய்யறதுக்கு ஒரு தானைக்கு ஒரு வேலை கொண்டு வேலை பார செய்ய முடியுமல்லவா உட்கார்ந்துக்க " என்று சக ஊழியர் கள் மிரட்டினார்கள் மேனையில் தாளவிட்டுப்பட்டு பாடினா கள் வட்டமாக உட்கார்ந்து கொண்டு அரசியல் பேசினார்கள் தொழிற்சங்க விவாதங்கள் நடத்தினார்கள்

அரசாங்க சம்பந்தமாக பல பரிட்சைகள் எழுதினார் புள்ளி விவரத்துறைக்கு அவரை தூக்கிக் கொண்டு போய் உட்கார் வைத்தார்கள் அப்பொழுதும் வேலை அதிகம் இல்லை வசைடு என்று எதுவுமே இல்லை பேசிப்பேசி கெட்டுவிடப் போகி றோம் என்ற பயம் ஏற்பட்டது எனவே, தன்னை நிகலத்திறத்தக் கொள்ள, அவர் தீவிரமான லொகப் பவிரசியாலும், மத்திர ஜபத்திலும், தியானத்திலும் ஈடுபட்டார்

கங்கைக்கரை ஓரமாக ஒரு நகரில் அவருக்கு அதிகாரியாக உத்தியோகம் கிடைத்தது அவருக்குக் கூடுதலான பற்பல சலுகைகள் காரணமாக பதவி உயர்வு பெற்றார்கள் அவருக்கு அதிகாரியாக வந்தார்கள். ஆனால், பிரச்சினைகள் நீர்ப்பது

எப்படி என்று தெரியாமல் முதிந்தாரை அவரிடம் வந்து மரியாதையாகக் கேட்டார்கள். அவரம் சொல்லிக் கொடுத்தார். அந்த அதிகாரிகள் அவரை மரியாதையாக வைத்துக் கொண்டு போனார்கள். அவரை தனிமையில் இருக்க விட்டார்கள். பெரிய ஹாலின் ஓரத்தில் தனியாக உட்கார்ந்து கொண்டு பல முழுவதும் மகதரூபம் செய்து கொண்டிருப்பார். ஒரு வாரம் லீவு போட்டுவிட்டு கவனக்க கரையோரம் போய் அவருள்ள சாதுக்களை சந்தித்துவிட்டு வந்தார். பலவேறு விஷயங்கள் பற்றியும், ஆடாமல் உட்கார்ந்து பற்றியும், அவர்கே அறிந்து கொண்டார். வெள்ளை வேட்டி, மேலே ஒரு துணிவத சட்டை, தோளில் அங்கவஸ்திரம் அவர் உடை மாறிப்போனது.

பல நாட்கள் உபவாசம் இரந்ததால் உடம்பு உறுதிப்பட்டது. அவருடைய சம்பளத்தில் அவர் மனைவி அழகாக குடிதனம் செய்தாள். ஓரளவதில் கிடைத்த சுவாரஸ்சில் பூனைகள் செய்து பிரபலமானாள். அவருடைய குழந்தைகளுக்கு பட்சணம் வேண்டுமெனில் அந்த சுவாரஸ்சில் உள்ளவர்கள் பிறந்தநாளை ஞாபகம் வைத்துக்கொண்டு, "உங்க பிறந்த நாளுக்கு சரக்கரைப் பொங்கல் பண்ணினோன் உங்க பிறந்த நாளுக்கு லட்டு பண்ணினோன்" என்று சொல்லி அவர்களிடம் கொடுக்கக் காக வாங்கிக்கொண்டு, தன் குழந்தைகளுக்கும் வேண்டுமென்ற பட்சணம் எடுத்து வைத்து விடுவான்.

"நான் நிறைய சம்பாதிக்கலன்னு உனக்கு வருத்தம் உண்டா?"

ஒருமுறை சீனுவாசன் கேட்க, அவன் 'இல்லை' என்று தலையசைத்தான்.

"உங்களால் உண்டான முயற்சியை நீங்க பண்ணேன். நம்ம குழந்தைகள் நம்மளமாதிரி காகக்கு கஷ்டப்படாத இன்னும் சௌகரியமா, சந்தேஷமா இருக்கலன்னு எனக்கு ஆசை. நம்மகிட்ட அஞ்சுரூபா, பத்துரூபா கேட்காத நமக்குன்னு ஐந்தாயும், ஆயிரமும் தரும்படியா அதுகள் வளர்ந்துடுத்துனா அதுதான் பெரிய சந்தேஷம். அதுதான் நம்முடைய வெற்றி."

அந்த வெற்றியை அவர்கள் எளிதில் அடைந்தார்கள். சாதிக் வேண்டியது எதுவும் இல்லை என்கிற மாதிரி நிறைவு

பெற்ற சீனுவாசன ஆயிரமகணனி கோயிலை நோக்கி
நடந்தார்

பயமுமல்லிச செடிவேரந்நு எழவு உதிருபகாசன அப்பே
உடகாரந்நுக்கு திருநயாககம சரிசன திடயிலைல கோயிலுக்
குள்ளே போய உடகாரந்நுக்கலாமோ எனகிற சனணமதான
அவருக்கு முதலில் ஏற்பட்டது

அவர கோயிலுக்குள் துழைந்தார் ஒருமுறை கற்றி வந்தார்
அட, கோயில கததமா திருக்கே குறுகுறுன்னு திருக்கே
அந்த உறவார சனணதிக்கு நேர வேயப மாதந்நுக்குக் கீழ் துண்டு
போட (ந) உடகாரந்நுதா என்ன

அவர் தனையிலே துண்டு மடிததப போட்டார் உடகாரந்நு
கவரமீது சாயாந்நு கொண்டார் கருவனறயிலுள்ள அவன,
ஆயிரமகணனி சிரித்தான்

ஒன்பது வயது பெண்குழந்தை ஒருத்தி தீட்டு கில் ஒருவயது
பெண்குழந்தையேட்டு அபருக்கெத்தே வதது நின்றான்

"தாததா பாரு தாததா பாரு"

ஒரு வயது குழந்தை அழுது கொண்டிருந்தது

ஒன்பது வயது குழந்தை, அந்த ஒருவயது குழந்தையை
சமாதானப்படுத்திக் கொண்டிருந்ததான் சீனுவாசனப்ப பாதது
அந்த ஒரு வயதுக் குழந்தை அளமதியைப் தின்றது

"பாதததியா தாததா தாடி வசகருக்காவக பாதததியா"

அந்தக் குழந்தை விளவும் அருகே வந்தது

சீனுவாசன அந்த தீண்டு குழந்தைகளையும் பாதது
சிரித்தார்

"ஏன தாததா தீந்த சாயினய குமபிடனும் அந்த சாயினய
குமபிடனும்" குழந்தை கருவனறையையும் உறவாரந்நுதையை
யும் கட்டிக்காடி கேட்டது

"செண்டு சாயினயயுமே குமபிடலாம்"

"முதலில் எந்த சாயினய குமபிடனும்"

"முதலில் உள்ளாகுகளா இந்நகர சாயியை குமபிட டெடு
அடுத்த இந்நகரபகம் இந்நகர சாயியை குமபிடனும்"

அந்தக் குழந்தை பேசிய பாஷையிலேயே சீறுவாளை
பேசினா

உடனே உளனே ஏதோ பொறி தடையது
நாம இந்நகரபகம் வண்டகவிகளையோ என்று தோன்றி
யது

விந்நகரபகம் எழுந்தது

அட உடகா இடம் பார்த்து உடகார்த்து விட்டேனம். இது
வெறுமே உடகார்த்து இடம் பார்த்து குளங்குளாடான இடம்
வையா வையவையா உடகார்த்து உடகார்த்து கொண்
டெடு இந்நகர சீறு வெண்ணலலவா வந்து கண திறந்து
விட்டன

அவன் தளவளவத் தடவி கணனில ஒற்றிக் கொண்டார்
வேகமாக நடந்து கருவளை எதிரே நின்று கைகூப்பினார்

ஆயிரம் கணனி மறுபடியும் சிரித்தார்

"கருவளைக்குள்செய்யும் போகலாவகளை"

உள்ளாகுகளா நாளவந்துபேர் கைகூப்பி நிற்பதைப்
பார்த்தான். மு சீறுவாளை கேட்டார்

"போகலாவகளை அருக ரூபா டிககெட்"

இது ரூபா டிககெட் வந்ததிற போது யோசித்தார்

வேண்டுகா கருவளைக்குள் போய் கவாயியை தரிசனம்
செய்ய வேண்டுகா உடகா போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்
குளிககாமல் வந்திருக்கிறோம் என்று சிந்தித்தார் ஆனால்,
இவன் காவல் தெய்வம்தான் மகனுக்கு தாய்போல், மகனுக்கு
நெருக்கமானவன்தான் அதிக ஆராவகளை இல்லாத தெய்வம்
தான் போனால் ஒன்றும் தவறில்லை என்று தோன்றியது
ஆனால், இது ரூபா கொடுத்த பாரக வேண்டியது
அவசியம் என்று யோசித்தார்

ராமகபு வெளியே தினதிருந்தான் உள்ளாகுகள காளி
தான் இந்நகர காளிதான் உத்த குரல்க யாரையோ திட

வது அவன் காலை விழுந்தது அனேகமாக மணியக்கிற
கன்னியப்பனைத்தான் காளிதான் திட் டுகிறான் என்பதாக
பூகித்தான்

"உள்ளேயிருப்பவன் காளியா, அம்பாள்"

ராமகபுரிடம் போய் சீலுவாசனை கேட்டா

ராமகபுரிமணியம் என்ன என்று மறுபடியும் கேட்டான்

"உள்ளே இருக்கிறது உக்கிரமானதா அல்லது செவ்வாய்
மான் சொற்பமா"

வட மொழி வார்த்தைகள் கலந்து ராமகபுரிமணியத்திடம்
பேசியது. பேசியவா அந்தனா என்று ராமகபுரிமணியத்திற்கு
தெரிவிக்கப்பட்டது

விஸ்வநாதனைத் தானடி, காளிதானைத் தானடி தானை
ஒருவர் மதித்து கேளவி கேட்கிறா என்று ராமகபுரிமணியத்
திற்கு ஏதோஷமாக இருந்தது தான் இவ்வுருவம் பகதானிடம்
நல்லபடி பேசி தனக்கென்று ஒரு பகதான குழ ஏற்படுத்திக்
கொள்ள வேண்டும் தன்னிடத்தான் அரண்மனைத்தட்டை பகதா
ன தர வேண்டும் அப்படி ஒரு சிறிய பிரிவை உண்டாக்கிக்
கொள்ள வேண்டுமென்று ராமகபுரிமணியம் விருமன். அன்
அதை சில வாரங்களாக செயல்படுத்தத் துவங்கியிருந்தான்

வெள்ளைச் சட்டையும, வெள்ளைவேட்டியும, வெள்ளை
தாடியுமாய், ஒருவர் வந்து கேட்ட போது தீவனையும் மடக்கிப்
போட்டால் நல்லது இவர் மூலமாக பல பகதான்கள் கிடைப்
பார்கள் என்ற எண்ணம் ராமகபுரிமணியத்திற்கு ஏற்பட்டது

"அம்பாள் தோற்றம்தான் உக்கிரம் ஆனா, ரெம்ப யிருது
வாணவன் வரப்பிரகாசி எப்படி உக்கிரமனு சொல்றேன்"

"கோரைப்பறகன் இருக்கு எதிர் சிம்மவாகனம் நான்வா
சனாதி தீவனை தனியா உட்காந்திட்டிருக்கா"

"கோரைப்பறகன் இருக்குனா எப்படி அமைதியானவனு
சொல்றேன்"

"அயிர்த் குட்டும், அகலமானையும் வசனாடிருக்கா
அகலமானை வசனாடிருக்கா எந்த தெய்வமும் கெடபடாது

அந் தபஸல திருவத. வெறுமன நமஸகாரம் பண்ணா போதும் உனக்கு என்ன வேணும்? அது அவளா கொடுத்திருவா சேட கழுமகந்தே, சங்கலபம் பண்ணிக்கழுமகந்தே திலகம் எனக்கு இதைக்கொடு. நான் அளத்த தரோற பேசும் திலகம் நீங்க வந்து தானு கை கட. கனா போதும் உங்கி. ட என்ன முறை இருக்குளனு தெரிந்த அந்த முறையை நிவர்த்தி பண்ணுகிறவன் ஆகிரமகண்ணி ஒரு தடவை வந்து பார்த்துட டேள திலக நீங்க எங்க போனாயும் உங்க பிள்ளை வந்து திரு. பொ. ஒரு தடவை அவருட ஸநேகமாயிட்டா போதும் எப்பவும் கதத்தண்டிரு. பொ. எ. பொ. ஸரல கொடுத்தாலும் ஒரு வந்ததுமேவோ "

"அழகா திருவத அம்பி தீ பேசுது இப்படி உங்கள் மாத்திரி திருக்கறவா பேசினா போதும் நிறைய ஜனங்கள் கோனிலுக்கு வந்ததுமேவோ "

"திலகம் ஸா இன்னும் வரணும் "

"போன தலைமுறையில் திருக்கற அரசைகள் சரியா நடத்தல்களாத சொம்ப அலட்டலா நடந்ததுண்ட தாலதான் கோயில் வருமானம் கமயியா இருந்தது திருத்த தலைமுறை அரசைகள் சொம்ப தனா நடந்ததுக்கறா நாமம் பகதர்களும் சமம் அப்படினா ஒரு எண்ணம் ஏற்பட்டு போசை ஐயரனா உயந்த ஜாதிகாரன அப்படிவகற எண்ணம் தினனு போயி அவனும் நமமை மாத்திரி மனுஷனதான் அவனுக்கு வேலை கோயில் வேலை எனக்கு வேலை வயல வேலை அப்படினனு அமைதி யாயிட்டாங்க "

"ஸா நீங்க அழகா சொல்றேள "

"நடுவுல ஒரு காலகட்டம் பாரப்பான ஒழிகளனு வந்ததே அது தலலதுக்குளனுதான் தோனித்து "

"எப்படி ஸா "

விப்பபேடு ராமகபரமணியன் அவரைப் பார்த்துக் கேட்டான்

"பாரப்பான ஒழிக அப்படினனு ஒரு பெரிய எதிர்ப்புக் ஸரல வந்ததால்தான் பிரமணர்களுக்கு தன்னுடைய கய ஜாதி களன

ஒழிஞ்சது அனதப்பததீய அலட்டல குளறஞ்சது அவன
சாதாரணமா ஆரம்பிச்சான் அவன சாதாரணமா அடங்கிப்
போனபிறகு அந்த எதிர்ப்பு அடங்கிப் போயிடுதது பார்ப
பானை ஒழிச்சா தீதது மதததை ஒழிக்கடலாமனு சொன்ன
அந்த கணக்கு தப்பாயிடுதது தீததமதம் பலமாயிடுதது
எல்லா கோவிலலயும் என்ன கூட்டம் கூடவுள தீலகலகனு
சொன்னவனதானே பார்ப்பான ஒழிகாமனு சொன்னான் கூடவுள
ஒழியனல ஒழிக்க முடியனல மாறாய அதிகமாயிடுக
கையா ட கோவில, எல்லாக கோவிலலயும் நல்ல விசேஷ
கன ஆடிமாச விசுவலலலாம உண்டா

"உள்ள அள துளைய முடியாது ஸார் அப்படியொரு கூட்
டம் அப்படியொரு நுமபல அப்படியொரு சொக்கபாணை
புளக இ ருக்கும தீயபோதான முதல தடனல வரீங்களை"

பிரியமாகக் கேட்டான்

அவர் ஆம் என்று தலையசைக்க கிரதிக்கதவு நிர்ந்து
அவரை கூட்டிக் கொண்டு போனான் ஆயிரக்கணக்கிக்கு
அருகே நிற்க வைத்தான் கற்று ஆரத்தி வட்டிசான்

சட்டென்று சீயுவாஸனுக்கு நெஞ்ச அடைததது தோன்
டைக்குழி எழும்பி கழறந்து கண்கள தலைததத் திளறன்
காதுகளில சீங்காரம் கேட்டது மூளை வெறுமே ஆகியது
மூச்சில தடுமாற்றம் ஏற்பட்டது நுகரு உளங்கருள தீழ்க்க
ஆரம்பித்தது வயிறு குளமுத்தது கால்கள தடுங்குள கால்கள
குமரிட முடியாமல தோடத்தன.

என்ன தீது என்ன மாற்றம் தீது

அவளையே பார்த்துக் கொண்டிருத்த போது அவனிட
மிருந்து ஒரு பெரும் புனங்கை வந்தது அறப்பபதரே என்பது
போல ஒரு கேலியான புனங்கையாக திருத்தது மறுபடியும்
நெஞ்ச அழுத்தி அடைத்தது

அவர் பயந்தார் வெளியே போய்விட வேண்டுமென்று
தினைத்தார் ஆனால், சட்டென்று அவர் புத்தி சதாரித்தது
கொண்டது ஒரு தலல கருவறை தீயபடியூட்ட திகழவுகளை
ஏற்படுத்தும் உள்ளே குடியிருக்கிற கதி என்னுடைய கதிதைய

தொழும்போது என சகதி படுத்து கருண்டு யினவாங்குகிறது
நல்லது தொடு தொடு தொடு

அவர் எககப்பி தளவசனிரதார கொஞ்ச நேரம் மூச்சு
அடக்கப்பட்டது அடக்கிய மூச்சு சீரியாக தலை திசை
வெளியே வந்தது மூச்சு உலளி துத்து வெளியேவர் அவர்
நாடித்துடிப்பு சரியாகியது இரதய அடுத்ததம் உடனென்று
நிலங்கியது தெளிவு பொருட்குடிருத்து வேதனை விலகியது
நாகு சரியாய்ந்து வயிறு திட மாய்ந்து காலகால அடுத்ததமாக
துள்ளுன எககளை மதுபடியும் உயரத்தூக்கி வணங்கினார்

என்னளத தெருடாயா எனக்குப் புரிந்தது நல்லது துணை
வயத்தூக்கை

அவர் உதடுகள் வளதுக்கை மாதிரிதனது உச்சரிக்கத்
துவங்கின

தம் புரீசம் துரீசம் கலை தம் உத்திரைட பருவி கம்
சுவரீசம் பயமீசம் சமுபசாதிதம் வதி சக்யம்

தசக்யம் வா தனமீசம் பகவதி சமய சமய சுவாஹா

முதலில் உரக்க சொல்கிற பிறகு உதடுகள் அசையச்
சொல்கிற, பிறகு தளவசனென சொல்லத்தவங்கினார்

அட வளதுக்கை மாதிரிதனது சொல்கிறாரே. நன்றாக இருக்கிறதே அக்கரம் பிரகாரம் சொல்கிறாரே. விநயம் தெரிந்தவராக இருப்பாரே போலிருக்கிறது சாகத உபாசகர் போலிருக்கிறது அதனால்தான் முகத்தில் ஒரு தெளிவு கண்களில் ஒரு பிரகாசம் லேசாய் ஒரு தும்பும் இருக்கும்போல இருக்கிறது வேறு என்னவெல்லாம் பாடம் செய்திருப்பாரோ தெரியவில்லை தீவனர சந்தேகப்படுத்திக் கொண்டால் நல்லது என்று அவனுக்குத் தோன்றியது

தொனலயில் நுத்த காளிதாஸன குங்குமம் கொடுத்தபடியே தீவரகள் இருவரையும் பார்த்தான்

யாது என்று கைகளில் கேட்டான்

தெரியாது என்று சாங்கப்ப உதடுபிதுக்க. ஆறேழு பேருக்கு குங்குமம் கொடுக்காமல் சீனுவாசனை நோக்கி வேகமாக நடத்து வத்தான் அந்த ஆறேழு பேருக்கு நடுவே உத்தண்ட

எனவிற ஓட்டல அதிபரும் திருத்தா அவருக்கு கருகென்ற
கோபம் வந்தது.

"என்னா இந்தப் பாஷாபாஷா குலகும் கொடுக்காத போதான.
தமிழ் திலக "

"உள்ள ஒரு ஐயனா பாஷாபாஷா அதனாவதான இந்த
ஐயரு ஓட்டான ஐயருக்கு ஐயரு ஸ்தேகிதம் " என்ற உத்தன
புக்கு பக்கத்தில் திருத்தவா சொல்ல அவருக்கு கோபம் தளவக
கேறியது

"என்ன செய்யுது குலகும் வாககம் போயிடலாம் "

"தீயலீங்க குலகும் வாககிடடுத்த போகணும் நமக்கு
அவனமேலதானே கோபம் ஆததாமேல கோபம் தீயலையே.
வரட்டும, டேய தீங்க வாடா "

அவர் உரக்க கருவனா நோக்கி காளிதானைக் கூப்பிட
காளிதான சீனுவானோடு பேசுதுவாகினான் ராமகபிரி
மணியம் திருமயி அவனா நோக்கி வந்தான "கூப்பிடவாகனா"
என்றான்

அலட்சியம் செய்தவன அப்பால போயினிட, தீனனோரு
வன, கூப்பிட்ட குலகுகு வந்த பவலமாக திருப்பது உத்தன
புக்கு கோபத்தைக் குறைத்தது

"குலகும் கொடுக்காம போயிட்டரு அந்த ஐயரு எதனா
அறிவிடுக்கா "

"அப்படியா குலகும் கொடுக்கலையா திருக்கோ தன
தரேன "

அவன வேகமாக கடந்து போனான திருமய தீனா
உத்தனாடியப்ப பாஷாபாஷா

உத்தனாடி முகத்தில் ஒரு பணக்காரகனை திருத்தது ஒரு
கோபம் திருத்தது

ஒரு தட்டு எடுத்து கறகாம ஏறி அமர்வாக்குக் காளித
தான ஓரமாக கிடந்த மனல ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டான்.
வேகமாக நடந்து வந்து விழுதைய எடுத்து அவர் நேற்றியில்

இட்டான சுவசமத்தில் பொட்டு வைத்தான அவர கைகளில் பொட்டலங்கள் கொடுத்தான கழுத்தல் மாலை போட்டான

"செனகியமர திருக்கணும்" என்று சொல்ல வைக்குள கைவிட்டு தூறுருபாய் தோட்டு எடுத்தது அவன் தட்டில் உத்தண்டி போட்டார் உடனென்று அந்த தூறு ரூபாய் எடுத்த உதையனாகதன் மடக்கி பிறகு வேட்டிக்குள் சொருகிக் கொண்டான

தட்டில் விட்டது டணம் பொதுப்பணம் அரசாங்கர்கள் மூலதம் பிரித்ததுகட்காளன் வேண்டி)ம் எனதொரு கணக்கு தீர்த்தது அந்த ராமகபரமணியம் அந்த தூறுருபாய் தோட்டை அந்தக் கொண்டான பக்கத்தில் இருந்தவர் பத்து ரூபாய் பேசு அந்த எடுத்தது கொண்டு மறுபடியும் ஒரு வண்டிகை வந்தான் பத்து ரூபாய் எடுத்தது கிணனத்தில போட்டான அவன் பத்து ரூபாய் கொண்டு வருவதும் கிணனத்தில போடுவதும் காத்தாசனால கவனிக்கப்பட்டன

"ஒன்று? தீர்த்த பக்கம் வந்து நாலுநாள் ஆகறதா. ரொம்ப சந்தேகமா அக்கடி வாங்கோ மாமாகு நவாக்கரி வளரக்கும் செர்யுமாம் வந்தது கடைசியில் நோட்சி அபிஷேகம் பண னீக்கப்போறாராம் பெரிய சாக்த உபாசகராம்" காளி தாஸன் மிக ஸ்ரேக்மான்வன் போல ராமகபரமணியத்திடம் பேச, ராமகபர மணியம் அப்படியா என்று தலையசைத்தான கண்கள் உத்தண்டியையும் கவனித்தது கொண்டிருந்தன

உத்தண்டிக்கு மாலையும், சூரமும் ஸ்பெஷலாகக் கிடைத்தாலும் அந்தக் காளிதாசன் நகரத்து போனதின கோபம் தீரவில்லை உள்குக்குள் உறுத்தலாகவே இருந்தது

"கோயில் தலல கோயில்தாமப்பா ஐயருங்கதான தப்பு கொஞ்சம் அடக்கி எவகணும்" என்று கற்றிவரும்போது தண்பர்களிடம் சொல்ல எதற்கெடுத்தாலும் தலையாட்டு தண்பர்கள் தீதற்கும் தலையாட்டினார்கள் நான்காம் கற்று வருமபோது சீயுவாசன் அந்த மாதத்தில் மிளகை விசிறிகளும் கீழ் அமரத்திற்குதான் அவருக்கருகே உத்தண்டியும் வந்து உட்காரத்து கொண்டார் கோயிலில் உட்காரத்து போவது என்பது ஒரு மரபு இங்கே மிளகை விசிறியும் இருக்கிறது தீத

தாயரும் இருக்கிறார் இந்த ஐயரின் மூலமாக அந்த காளிதாசனை
வசூரிகளாக என்னு ஆரம்பித்தார்

பெறுதல்

திரு மோகனசுந்தரம்.

கோயில் நிர்வாக அதிகாரி.

ஆயிரக்கணக்கான திருக்கோயில்கள்

பொருள்

பக்தர்களை கோயில் அரசர்களாக அவமானப்படுத்துவதும்
புறக்கணித்துப் பேசுவதும்

பலவேறு காலகட்டங்களில் வந்த பெயரிலலாத விதம்
விதமான புகார்கள்

திவருள்ள புகாரகளை தனது ஊனறி பக்தது உலகம்
கோயில் அரசர்களாக கண்காணித்து புகார்கள் உணர்வாக
என்பது பாரி உடனடியாக ஆணையருக்கு தீவகம் சலகம்
தகவல்களும் தர வேண்டியது ஆயிரக்கணக்கான கோயில் அந்த
னர்கள் ஒருவேளை தவறாக நடத்திவந்தால் அவர்களுக்கு
உடனடியாக எச்சரிக்கை கடிதம் கொடுக்க வேண்டியது
எச்சரிக்கை கடிதம் கொடுத்து தகவல் ஆணையருக்கு அனுப்ப
வேண்டியது என்று உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தன.

கடைசியாக கோயிலில் உள்ள உணர்வகை நினைவு
எண்ணுவினா தேதி குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது அந்நிலையத்
துறையிலிருந்து வரும் பதினாறு பேருக்கு கண்காணிப்பு சிறப்பு
டியும். பிற்பகலில் உணர்வு. மாவை பேரகும்பேது கலியும்
தரவேண்டுமென ஒரு கட்டணமும் அதில் இருந்தது.

மோகனசுந்தரம் மடப்பயணர்

ஆயிரக்கணக்கான மறுபடியும் சிந்தனை

"நாலாயிரம் ரூபாய் புடவை எண்ணாது போட்டு எடுத்து
விட்டார் பார்த்தியா"

"யாரு."

"யாரு நம்ம நிர்வாக அதிகாரிகள்தான்."

"ஏலத்தலதானே விடணும்"

"ஏலத்துல விட்டாமாதிரி எழுதிக்கிட்டிரு " "

காளிதாசன தகப்பனார் விஸ்வநாதசிவாச்சாரியார் கோயிலின பின்புறத்தில் கன்னியப்பனோடு ரகசியம் பேசினார்

"அப்படியா."

கன்னியப்பன அதிசயப்படாததோடு தடித்தான ஆனால், அவன்தான் என்னுடைய ரூபாய்க்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று மோகனகந்தரத்திடம் புடவையைக் காட்டினான் "இருந்து ரூபா போதும் ஸார் எதுக்கு என்னுடைய ரூபாய் "

என்னுடைய ரூபாய் என்று கணக்கு எழுதிய போது அவன் அவருக்கு ஆதரவாகப் பேசினான்

"சரி ஐயுமே நமம் ஈ வேர தானே அதனால் என்ன "

"நமம் ஈவேரதானே அப்படினா ரொலந்தயா நீ கேட்டுப் பாகு ஒரு புடவை லேனும் என பொண்டாட்டிக்கு சலல்கை கொடு அப்படினா கேட்டுப்பாகு ஆயிரம் உடம் பேசுவான் நம்மளையே போட்டுக்கொடுப்பான் என்னைப் பத்தி எவனோ மொட்டைக் கடுதாசி எழுதியிருக்கானாம், அதை என்னான்று தீவன விசாரிக்கப் போறானாம் வந்து விசாரிக்கட்டும், அன்னிக்கு நடக்கற களைய பாரு "

"அப்படியா எந்த பேமானி எழுதினது "

"அதுக்கு ஆயிரம் பேர் இருக்கான் "

"உங்களைப்பத்தி எழுதறதுக்கு என்னா இருக்கு "

கன்னியப்பன் ஆவலாகக் கேட்டான்

"குங்குமம் கொடுக்கலை, குங்குமம் கொடுத்தா விழுதி கொடுக்கலை விழுதியோட வேப்பினை கொடுக்கலை ஏதாவது சொல்லுவாளுங்க உடம்பு முழுகக் கண்ணு கண்ணு அம்மை போட்டிருக்கு அதை குழந்தைய தூக்கி அம்மா காலுங் கீழ் போடணும்னு ஒருத்தி வரா தீப்போ வராதம்மா வீட்டுடையே வக்ககோ மூன்று தடவை தலைக்கு விட்டபிறகு வேப்பினை கொத்தோட கொண்டு வா அப்படினா சொன்னேன்

அவளுக்கு கோபம் வந்ததென எனக்குத் தெரியாதா மெய்
புரத்துல எத்தனை பேர் இப்படி படுத்திக்கொங்க அப்படினா
உடம்பு பேசறா மெய்ப்புரம் வேற. தீது வேற அப்படினா
சொன்னா லெட்டர் எழுதி போட்டுடறா "

"ஆமா ஆமா வர வர ஜனங்களுக்கு ஆதீதம் ஜஸ்தியா
போய்டுக்க "

"பத்திருபாத் லெ போட்டா சிவசேனியா உங்க முன்னாடி
டானஸ் ஆடனும் கூப்பிட்ட குரூபுக்கு ஒரு வானும் தீதுக்கு
வேற ஆளைப்பாருடானா டேன "

வாழ்கனாகிய எத்தப்பிடிப்புமே இல்லாமல் தீரத்தபேரது
கண்ணியப்பனுக்கு தீரத்தகேசியில் யோசல கிடைத்தது அவன்
அம்மா பத்த தேயத்தக் கொண்டிருந்த வீட்டில். அவனை
அழைத்தது இப்படி ஒரு வேலை தீரத்தகேசியில் என்று சொல்ல
அவன் அவர்கள் குறிப்பிட்ட அலுவலகத்திற்குப்போய் பல
நாட்கள் நடைபயாக நடத்தது. வசலில் தினம் அவர்கள் ஏனிய
பணியைச் செய்கு ஆறேழு மாதம் கழித்து தீவகு தரகாலிக
வேலையாக நியமிக்கப்பட்டு நான்கு வருடங்கள் கழித்து
நிரந்தரப்பணியில் நியமிக்கப்பட்டான்

வேலை தீரத்தாமான் பிறகு திருமணம் செய்து கொண்டான்.
அவன் திருமணம் செய்துகொண்ட பிறகு அம்மா வேலைக்குப்
போவதை நிறுத்திக் கொண்டான் மெய்யம் அதிலிலைந்தான்
ஆனாலும், அரசாங்க உத்தியோகம்

கோவிலுக்கு எக்கரைப் பொங்கலும், வெண்பொங்கலும்
தினந்தோறும் யாராவது செய்வார்கள் கண்டல், வடை என்று
போடுவார்கள் வெறும் பட்டை சாதம்கூட சில நாட்களில்
போடுவார்கள். எனவே, பட்டினி கிடக்க வேண்டியது என்பது
அறவே இல்லாமல் போயிற்று சோற்றுக் கவலை ஒழிந்ததோடு
மட்டுமல்லாமல் அவனுடைய தினமும் கால்களும் கிடைத்
தன் பணக்காரர்களுக்கு வழிவிட்டால், கார் கதவு தீர்த்துவிட்
டால், அவர்கள் எக்ககண்டைய வாங்கிக் கொண்டால், அந்த
வீட்டிற்கு பிரசாதங்களை கொண்டுபோய் கொடுத்தால் அவர்
கள் தினம் கொடுப்பார்கள்

அவன் பணி நிரந்தரமான அன்று அவன் அம்மா அவனுக்கு மூன்று கட்டளைகள் கொடுத்தான்

"இதோ பார் கோயிலில் வேலை செய்யுற அதுவும் அம்மன் கோயிலில் வேலை செய்யுற அதனால் ஒரு நாளும் குடிக்காத சூது ஆடாத பொண்டாட்டியத்தனிர வேற பொம்பளைய லொடுத்ததும் பாரக்காத தல்லா சாப்பிடு நீயும் நானும் தல்லா சாப்பிடணும் தம்ம குடுமம் தல்லா சாப்பிடணும்னுதான் ஆந்தா அந்த வேலை வாங்கி கொடுத்திருக்கா அவ சொததைத் குடாத எவ்வளவு முடியுமோ அதனை பாதுகாப்பா இருந்து அவ சொததை காப்பாத்து இதான் உனக்கு வேலை எல்லாருக்கும் கிடைக்கற பாகியமாடா இது உனக்கு கிடைக்கருக்குடா உபயோகப்படுத்திக்க இந்த ஜெனமத்துல பெரிய பணக்கானா ஆகறயோ இல்லையோ அடுத்த ஜெனமத்துல பெரும் பணக்காரன் ஆயிடலாம் "

அம்மா சொன்னது தலலவேளையாக அவனுக்குப் புரிய போயிற்று கோயிலுக்குண்டான வேலைகளைச் செய்வதென்னியப்பன் துடிப்பாகவே இருந்ததான் சில சமயம் காலை ஆறு மணிக்கு வந்தால் இரவு பன்னிரண்டு மணிக்குத்தான் விட்டுக்குப் போகமுடியும் மறுபடியும் ஆறு மணிக்கு வர வேண்டியிருக்கும். உழைப்பதுபற்றி அவன் கவலைப்படாமல் இந்த வேலையை சம்பளத்திற்கான வேலை அல்ல சந்தோஷத்திற்கான வேலை என்று எடுபட்டு வந்தான். அப்படி எடுபடாத வரகளை அவன் கேலியாக பார்த்தான் அவனுக்கு வாழ்க்கை திருப்தியாக, சந்தோஷமாக இருந்தது. அதனாலேயே அவன் இடம் குறும்புகள் இருந்தன ஆளுக்குத் தகுந்ததுபோல பேசி, கொம்பு சீவிவிட்டு இரண்டு பேர் முட்டிக்கொள்வதை வேடிக்கை பாரக்கின்ற ஒரு குணம் அவனுக்கு இயல்பாகவே இருந்தது அதைக் கோயில் வேலையில் அதை அவன் தீவிரப்படுத்திக் கொண்டான்

"ஒரு கோயிலை ஐயர்தான் முக்கியம். அங்க இருக்கற ஐயரையே அலட்சியம் பண்ணிட்டா அப்புறம் என்ன கோயில். என்ன நான் சொலறது " என்று அவன் கேட்க வில்லாத சிவாச

சாரியார் தெருவாச திவித்திக கொண்டு மதுபடிபும கருவாறக
குப் போனார்

"நகரு . நகரு . நகரு " என்று கருவாறையை சுற்றிபுளைய
களை அதட்டினார் பலபேருக்கு அது பிடிக்கவில்லை
கன்னியப்பன் உடனே அலுவலக அறக்குப் போனார்

"ஸார். இந்த சிவச்சாரியார் பேசுறது ரொம்ப அதிகம்
எங்கேயோ அடிபடப்போறாரு கோயிலுக்கு கெட்டப்பேர்
வரப்போகுது ஜனங்களை ரொம்ப மோசம் நடத்தறார் ஸார்
நீங்க ஒரு தடவை எச்சரிக்கை பண்ணுது தயவு "

"என்னடா ஆசை உங்களுக்கு திகாளனு வந்த அவரைப் பத்தி
குறை சொல்லு "

"அவரு உங்களைப் பத்தி சொல்றார் "

"என்ன "

அவன் பட்டுப்புடவைகையப்பதறி அவர் சொன்னதை
சொன்னான் அவர் திடுக்கிட்டார்

"அதான் சொன்னேன் வேணாமனு அம்மா கேடா
கொடுங்க அம்மா கேடா கொடுங்கன்னு என தலையில்
கட்டின. நாலாயிரம் ரூபா புடவைகைய தீ சொல்றது நிசுநு
ரூபா எடுத்துண்டிருந்தாக இந்தநேரம் அது பெருசாகிடுங்க
குமடா நான் எண்ணுற ரூபா எழுதியிருக்கேன் எனக்கு
அதுவே பயமாயிருக்கு "

"ஒன்னும் பயப்படாதீங்க ஸார் யார் யாரோ என்னென்
னமோ சபையிடறங்க தீங்க கம்மாவா எடுத்துகிட்டு போரீங்க
எண்ணுற ரூபா கட்டிட்டுத்தானே புடவை எடுத்தகிட்டு
போரீங்க போங்க "

"நாலாயிரம் ரூபா புடவைடா "

"கம்மா யில் நாலாயிரமனு போடுவான் அதை நான்
கொண்ட்டே முப்பது பர்செண்ட் தாங்க மூவாயிரம்தான்
அதனோட விலை. மூவாயிரம் ரூபா புடவையில் வலம் போக
அசை பார்த்தீங்கன்னா ரெண்டாயிரம், ரெண்டாயிரம் ரூபா
புடவை எண்ணுற ரூபாய்க்கு ஒருததர் ஒல்த்துல எடுக்க

கூடாதா அது பெருக இலையாய் அது அநியாயமா. நீங்க ஏன்
ஸார் பயப்படறீங்க."

"சிவச்சாரியார் மேல விசாரணை நடத்தச் சொல்லி அரசா
கத்துலேருது லெட்டர் வந்திருக்குடா "

"எடுத்துடுங்க ஸார் இலையன்னா அசிங்கமாத்தான்
ஆகும்."

அன்று மாலை கோவில சாரததும் வேளை மூன்று சிவா
சாரியார்களையும் மோகனகந்தரம் கூப்பிட்டு விலாசமில்லாத
பெயரிடப்படாத கடிதங்கள் வருகிறதென்றும், சிவச்சாரியா
களைப்பறறி புகார்கள் இருக்கிறதென்றும், வேறு எவரை
பறறியும் புகார்கள் இல்லாமல் அரசாக்கரகள் பறறியே புகார்கள்
வருவது தனக்கு வேருணை அளிக்கிறது என்றும் சொல்ல, "யா
காண்பிங்க யார் புகார் எழுதியிருக்கா காண்பிங்க " விஸ்வ
நாதன் உரக்கக் கத்தினார் கோயிலில் உள்ளவர்கள் திரும்பிப்
பார்த்தார்கள்

"கத்திப் பேசுறீங்க இது கோயில்."

"எனக்குத் தெரியும். நான் என்ன பண்ணேனனு. இது
கோயிலனு எனக்கு சொல்லித்தரேனா மூணுவேளை பூஜை
பண்ணவன் நான் "

மோகனகந்தரத்திற்கு அந்தக் கூச்சல் வேளை பயத்தைச்
கொடுத்தது.

அவர் அமைதியாகவும், நிதானமாகவுமே பிரச்சினைகளை
தீர்க்க எண்ணினார்.

"ஏன, கோவப்பறீங்க மெல்லப் பேசுங்க."

விஸ்வநாதனிடம் பிரியமாகப் பேசினார். அந்தப் பிரியத்தை
தொடை தடுக்கம் என்று விஸ்வநாதன் எடுத்துக் கொள்ள
அவரிடமிருந்து வேகமாக சொற்கள் வந்து விழுந்தன
கோவிலைக்கறறி நடப்பவர்கள் தினறு. அவர் பேசுவதை
கவனித்தார்கள்.

"மேல புகார சொலற பொட்டக்கமமனாடடி அவன் பேரும் அட்ரஸும் போட்டிருக்கனும். பேரும் அட்ரஸும் பேச வேணா அது புகாருளனு நீங்க எடுத்துக்கப்பட்டது "

"நான் எடுத்துக்கலீங்க அரணங்க எடுத்துக்குது "

"அரணங்கதையும் நான் பொட்டைனனுதான் சொல்ல வேன "

"நீங்க இப்படியெல்லாம் பேசக்கூடாது வயலை பெரியவங்க நிதானமா பேசங்க கோயிலை கெட்டவாரத்தை போதீங்கனே "

"என்ன குததம் சொல்லிட்டா நான் என்ன உங்க கால விழுந்து நம்ஸகாரம் பண்ணனும் எழுத்து மூலம் தேடியா சரியான புகார இருக்கனும் தீவனனனா நான் அப்படித்தான் கத்துவேன "

அலுவலகத்தில் அவர் உரக்க கத்தியது சற்றுத் தொலைவில் உறவாடி என்னதிகு எதிரே கணமூடி உட்காரத்து வாராஜி ஜபம் செய்து கொண்டிருந்த சீனுவாசன வதீவ எழுந்தது

யாரது இதனை ஆபாசமாக கோயிலில் பேசுவது எனறு கணதிறந்தார் பேசுவது ஒரு அரசாக என்றதும் அவருக்கு மெல்ல ஒரு கோபம் எழுந்தது அந்தப் பேசை கவனிக்கத் துவங்கினார்.

"இந்தக் கோயிலை ஆயிரம் தப்பு நடக்கிறது அதைக் கேட்குதுக்கு ஆள் இல்லை நான் தகராசனனு சொன்னாக்க அதைக் கொஞ் மொட்டை கடுதாசி வரும். அந்த மொட்டை கடுதாசியை வச்சுண்டு என்னை விசாரிப்போ நீங்க விசாரிச்சு தப்பு அது பெரிய குததம். கவாமி குததம். சிவாச்சாரியாரை என்ன கம்பனனு நினைசகண்டிருக்கோ. பாப்பானை பயத்து ஓடுவானா ஒரு எண்ணமா இதெல்லாம் வேற எங்கேயாவது வக்ககோங்க நான் தலலவனுக்கு தலலவன். கெட்டவனுக்கு கெட்டவன் "

விஸ்வநாதன் உரக்க கத்தினார் சீனுவாசனுக்கு அந்த வார்த்தைகள் கோபத்தைக் கொடுத்தன ஒரு கோயிலில் அந்த அரசாக்கரே உரக்க கத்தினால், ஆபாசமாகப் பேசினால்.

அவ்வுடலாக நடந்து கொண்டால் அதற்கு கோயிலுக்கு என்ன மதப்பு என்ன மரியாதை.

விடையகாதன. கணியிப்பபனைப் பாரததுகொண்டே கருவறை நோக்கி நடக்க காலில் ஒரு பிளாஸ்டிக பாகெட் இடறியது.

அவர் தினம் துடிமாறினார் எதன் மீதே? முடிக்கொண்டு துடிக்கதான் முடிக்கொண்ட துடிம வலித்தது அவர் கோபம் தளக்கிக்கொண்டது.

"எந்த நாய் திங்க பாகெட் வச்சது" திருமதி வந்து பக்கெட் எட்டி எட்டி எந்தததா பாகெட் பந்ததுபோய் கவரில்பட்டு பரிசென்றது திரண்டாகப்பிளந்த தளையில் விழுந்தது திதும்ப சிக் ஆபாசமாக திரந்தது பாகெட் எடுக்க வந்த அம்சவேணி திங்கிட்டு விண்ணாள்.

அந்த பாகெட் எட்டி எந்தததது அவளையே உதைத்தது போல திந்தது.

அம்சவேணி அந்தக் கோயிலில் பெருக்கதிறவன் அவளையேயே திண்டிக்கும் மூன்றுபேர் பெருக்கதிறவர்கள் இருந்தார்கள் பந்தது தேயக்கக்கொடுத்தது. சைமயால் பாததிரல்கள் தேயக்கக்கொடுத்தது. மொத்த கோயிலையும் பெருக்கி மெழுகி. தேவைபாசால் கோலம் போட்டு கத்தமாக எவத்திருக்க அவளால் ஆனது அததனையும் அவர்கள் செயவார்கள்.

பணிகொண்டு மணிகுரு கோயில் பகல் வேளையில் மூடுகிற நேரம் வேகமாகப் பெருக்கி. சூழாய் பொருத்தி எல்லா திட்டங்களிலும் அந்தது தூல தூப்பாய்ம போட்டு அழுத்தித் தேய்ப்பார்கள் அது தானாக மணிகுகள் காய்ந்துவிடும் மறுபடியும் ஒருமணி நேரத்தில் அழுகக்கூடியும் திரவு ஒன்பது மணிகுரு மறுபடியும் பெருக்கி கழுவுவார்கள் காலையில் தினனும் கத்தமாக இருக்கும் தான கிழமைகளில் மட்டும் எல்லா என்ருக்களையும் புரீ போட்டு தூக்க வேண்டும்.

காலையில் வீட்டு வேலைகளை முடித்துவிட்டு திநாளைமாக கோயிலுக்கு வந்தால் போதும் கோயிலில் திட்டக்கிணை பிரசாதத்தை வயிற்று தினைய சாப்பிட்டு அங்கேயே விசினிசிறிக்கு

அருகில் படுத்திக் கொண்டு பிறகு மீட இவ்வுபபேய குழந்தை
கள் வருவதை கவனித்து. நீடு கததம் செய்வு துணி தோயத்து
உலர்த்தியிட.டு. புருஷன் வத்ததம் சோறு போட்டு எட்டு
மணிகு மறுபடியும் கோயிலுக்கு வந்து பெருக்கத துவங்
கினால் ஒன்பதரை மணிகு டி னி பாராக மீட கற்குப் பேய்
யிட லாம

முன்றுமே தீவலாததற்கு தீந்தக கோசில் வேலை மிக
மரியாதை கமாராள் காக திறைய பிராந்தங்கள் திறைய
அபிஷேகமும் கவாசி புறப்பாடும ஹோமமும் செய் காக
கட்டுகிறவர்கள் தீவன போன்ற ஊழியர்களுக்கும் காக
கொடுப்பார்கள் சம்பளமாக வருகிற கண்ண அரிசியாக வாங்கிப்
போட்டு விடுவாள் தீவனமாக வருகிற கண்ண ஜாககிரந்தபாக
சேர்த்து எவத்திக கொள்வாள் மரத்தற்கு அமசேனிப் புருஷன்
எலகடரிஷியானாக தீருத்து சம்பாத்ததான்

ஆயிரமகண்ணரி புண்ணியத்தில நீடு எத்தக கவனலபுயில்
லாமல் போய்க்கொண்டிருத்து

மூத்தது பெண் திரண்டாவது ஸ்பயன் எனவே, கெஞ்சம்
தங்க நனக சேக்க வேண்டுமே என்ற கவனலதான் அவளுக்கு
தீருத்தது

இத்தக கோசில் வேலையில் ஆளாளுகது வரும் கோபத்தை
தீவன போன்ற பெருக்ககிறவர்களிடம்தான் காக டிண்டை
தீவனிகு எவன் கத்தப்போறானோ, எதுக்கு கத்தப்போறானோ
என்ற பயத்தோடுதான் அவன் தினந்தோறும் கோயிலுக்குள்
நுழைவான் அவர் பக்கெட்டை உத்தத்தது தன்மையே எட்டி
உத்தத்தது பேலத்தான் அவளுக்குப்பட்டது

"ஐயா, கமமா போக முடியுமாய் உன்னால் தீ எங்கமே
பாத்தது தீதுல வத்து முட்டகிட்டு தினத எட்டி உத்தக்கற.
உண்டதூர பக்கெட்டுக்கு பாபதில் சொல்லுவா" கோபத்தில்
அமசவேணி கத்தினாள்

"செருப்புப் பிளசிடும நாற நய வரைப் பாத்தது கத்தி டி
பேற "

விஸ்வநாதன் பலம் கொண்ட மட. டும் கத்தினாள்

கோயில திருக்கிட்டு எழுந்து நின்றது எல்லோரும்
விஸ்வநாதனைப்போ பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள்

"பக்கெட எவககற திடமாடி திது அறிவிருக்க உனக்கு
சொறு திங்கறயா வேற ஏதாவது திங்கறயா "

"கோயில உட்கார்ந்து என்னென்னமோ பேசுறீங்க "

யாரோ ஒரு மததிமவயது உள்ளவர் விஸ்வநாதனை அடக்க
முற்பட்டார்

"பேசவேண்டா உனக்கென்ன உன் வேலையை
பார்த்துண்டு போ."

"தன்னாவேயிலலை."

"தன்னாவேயிலலை என்ற பெட்டிஷன் எழுதிப்போடறா
விஸ்வநாதன் கத்தறான் அப்படினா அரைங்கத்துக்கு
எழுதிப்போடு ஒருத்தனும், ஒண்ணும் பிடுங்க முடியாது "

கவர் அரிசங்கமாக திடுபட்டிருக்க சீத ஸாக்க செயதார்

கோயிலில் உள்ளவர்கள் திகைத்தார்கள் சீதுவாசனுக்கு
கேடும் அதிகமாயிற்று

மேகனகத்தரம் மடமடவென்று தன் அலுவலகம் விட்டு
வெளியே வந்தார்

"என்னங்க விஸ்வநாதன் என்ன பேசுறீங்க. திது கோயிலா
என்ன உங்கனால வரைய முடிட்டு கமமா திருக்க முடியாதா.
கண்டமேனிகு பேசுறீங்க அந்தமமா திருத்த கோயில ஸ்டாஃப்.
எதுளா பிரச்சினைன்னா எங்கட்ட சொல்லுங்க."

"உங்ககிட்ட சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை ஸார்.
அந்தமமா தப்பு பண்ணாங்க நான் கேட்கறேன் திங்க யார் தப்பு
பண்ணாலும் நான் கேட்பேன் கோயில வலம் வர திடத்துல
எச்ச பக்கெட்டு, ரூபாய பக்கெட எவககககடாது "

"அது எச்ச பக்கெட்டா ரூபாய பக்கெட்டா தன்னா
எவககற பக்கெட எடடி உதைக்க கவத்துல அடிக்க, பாருங்க
ரெண்டா பொன்னு போக "

"ஏன் ஸார் அந்த எடடி உதைச்சீங்க "

"வழியில் வச்ச எடடி உதைப்பேன் "

விஸ்வநாதன் திரவாக அதிகாரியிடம் வேகமாக பேசினார்
திரவாக அதிகாரி மோகனசுந்தரத்திற்கு மறுபடியும் தயக்கம்
ஏற்பட்டது பெரிதுபடுத்தவதோ வேண்டாம் சட்டென்று
உள்ளுக்குள் கரம் கூப்பினார்

'தாயே நான் அமைதியாகவும், அன்பாகவும் தீவகே
அலுவலகத்தைச் செய்ய ஆசைப்படுகிறேன் ஆனால், தீவ
(முடியாது போல இருக்கிறது மிக முக்கியமான தீவதீவிரத்தின்
மிகத் தவறான ஒரு செயலை நடத்து கொண்டிருக்கிறது நான்
என்ன செய்வது என கடுமையை நான் காட்டத்தான் ஆக
வேண்டும். என்னன் மன்னித்துக்கொள் தாயே'

"திருநாள் கடைசி வாரணிவ தீவனொரு நடவடிக்கை
பேசினீங்கன்னா உங்களை வேண்டிய விட்டே ஸ்பெண்ட
பண்ணுவேன்"

அதிகார தோஷனையோடு ஒருநிலை தீவ விஸ்வநாத
லிவாசாரியாரிடம் பேச தீவபோது காளிதாசன் வெளியே
வந்தான்

"அப்பறம் பூனையை யார் பண்ணுவா உங்கப்பன்
பண்ணுவானா"

காளிதாசன் கேட்டான்

"அதைப் பத்தினி கவலை உங்களுக்கு இல்லை தீவனும்
தப்பா பேசறீங்க. இததோட நிறுத்திக்கொங்க"

"என்னடா தப்ப பண்ணிட்டா உழியில் பக்கெட்டை வச்ச
எட்டி உதைக்கிறது தப்பா ஏன் வச்சேன்னு கேட்கிறது உங்க
களுக்கு தப்ப இல்லை பொம்பளை என்ன பண்ணாலும் கைட்
டுன்னு ஒரு திரவாக அதிகாரி திருநாள் அதையிட வேலம்
என்னடா உண்டு" என்று சொல்ல அதை விஷயம் தீவ
திருமயிப் பேசிறாறு

அம்சவேணி கோபம் அடைந்தாள்

"தப்பு செய்யறவங்களை கண்டிக்கிறதுதான் என வேலை"

"அம்சவேணி தப்பு செய்தா கண்டிக்கவே மாட்டாங்கள்
அம்சவேணி தீவ பக்கெட்டை வச்சு எட்டா அம்சவேணி

என்ன பண்ணாந்நும் னாட நூங்க என்ன பண்ணாந்நும் தப்பா
இதென்ன தயாயம் என்னதத மனகல வககண்டு இந்த மாதிரி
தடக்கநீங்க "

பேசு அரிங்கமாய திணைமாறிப்போக அவருளளவர்கள்
பலபேர் களவந்நு போனார்கள்

"தினிமேல கோவிலுக்கு வரக்கூடாதுப்பா இப்படி
ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு விதமான சண்டை ஒவ்வொரு
விதமான கூச்சலும் நமக்குள்ள ஆயிரம் பிரச்சினைகள் இங்க வந்நு
நீமத்தியே பேசலாமனாகக் கதறு கதறுன்னு கதறறாங்க நான்
தினிமே இங்க கோவிலுக்கு வரப்போறதில்லை வேறு கோவி
லுக்குப் போனேன் பக்கத்திலேயே வீரபத்திரர் கோவில் இருக்கு
யாருமே வரமாட்டா நான் பாடு இக்க உட காரந்நுண்டு எதை
யாவது நினைக்கணும் இக்கலாம் "

ஒரு அக்காள தனக்குத்தானே பேசிக்கொண்டு போனான்

ஆயிரக்கணக்கான மெய்யை சித்ததான் அந்தச் சிறப்பில்
கோபம் இத்ததது அத்தக்கோபம் வீரவாணுகுள புருநது
திறக, வீரவாணுடைய தோழி நூற்புகள் புடைத்தன கண்கள்
கதறுபுகள் அகந்நதன காது குடையிறந்நு கண்கள் கூர்மை
யான

அவர் ஒருநதார துண்டு உதறினார் தோளில் போட இக்
கோண்டார் அத்தண்ணாட நடக்கும் இடத்திற்கு அருகே போய்
நின்று கொண்டார்

விஸ்வநாதனையும், காளிதாசனையும் உற்றுப் பார்த்தார்

"ஒரு அத்தண்ண கோவிலில் இத்தனை ஆபாசமா பேசக்
கூடாது "

நிதானமாக சொற்கள் உதித்தார்

"பேட்டா மயிசு "

காளிதாசன் அவர் நெஞ்சில் கைவைத்தத தள்ளினான்

வீரவாண திணைதொழி பொத்தென்று தளையில்
விழுந்தார் நமஸ்வேஷி ஒடிப்போய் அவரைத் தூக்கிவிட்டான்

"என்னவகையா இது கேட்பா? இவ்வகையா நீங்க பணரது தப்புன்னு ஒரு பெரியவர் வந்து சொலறாரு தென்குல கைவாசை ஒரு சின்னப்பையன், ரெண்டாவட்டன், பெட்டை இப்படி பேசறானே நல்ல ஜாதியில் பிறந்தவன் அப்படித் தள்ளுவான் "

தள்ளாடி எழுந்த சீறூவாசனை கவிரோம திறக னவத்தன்
காளிதாசன் அவனை நோக்கி முன்னேறினான்

"என்னடி யானா பெட்டைவகற "

பயிரென்று அவன் கன்னத்தில அறைந்தான்

அவன் கன்னத்தை பொத்திக்கொண்டு கைநில முட்டிக்
கொண்டான்

அமசவேணியின் புருஷன் யிகக் கோபமானவன் எந்த இடத்திற்கு வேலைக்குப் போனாலும் சண்டையோடுதான் திரும்பி வருவான் ஆனால், அவன் அமசவேணியின் பீத உயி னாயே னவத்திருந்தான் புருஷனை அடக்கி ஒரு தெற்குக் கொண்டு வருவதே அமசவேணியின் வாழ்க்கை குறிக்கோளாக இருந்தது இப்பொழுது அவன் வாங்கிய அறை முற்றிலும் வேறு விதமான சித்தனையை அவளுக்குள் ஏற்படுத்தியது இந்த அறையோட அலறிகொண்டே ஓடிப்போய் அவன் எங்கே வேலை செய்கிறானோ அவரு தலைமீறி கோலமாக நின்று அடிச்சிட்டாண்டா என்னை அடிச்சிட்டாண்டா என்னை அடிச்ச கொன்னுட்டாண்டா என்று அலறினால் போதும் அவன் எந்த ஆயுதம் கையில் கிடைக்கிறதோ அதை எடுத்துக் கொண்டு ஓடிவருவான் அவனை யார் அடித்தான் என்று கட்டிக்காட்டுகிறானோ அவனை அதே இடத்தில் கண்டம் துண்டமாக வெட்டுவான்

சொல்லிவிட்டலாமா செய்துவிட்டலாமா . செய்துவிட் லாமா அமசவேணி ஆத்திரத்தோடு முன்னும் பின்னும் பந்த தான் அப்படி அலைபுற போது ஒரு கணம் கருவறைவிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான அவனைப் பார்ப்பது அவன் கண்ணில் படாத ஒரு கணத்திற்கும் குறைவான அந்த நேரத்தில் 'அமசவேணி

கம்மாயிரு' எனபதாய ஒரு உததரவு வந்தது அம்சவேணி உடென்று அமைதியானாள்

'ஒருத்தன போட்டு அடிப்பான நீ பாரததுகிடயிருப்பியா'

அவள் மறுபடியும் திருமபி ஆயிரம் கணணியைப் பார்த்தாள்

ஒரு கால மடித்து ஒரு கால தளரவில் ஊன்றி நிற்கின்ற ஆயிரம்கணணி உடென்று அளசாதாள் அம்சவேணி உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே இரண்டு காலகளையும் ஊன்றி எழுந்தது வந்ததாள்

அம்சவேணிக்கு பயம் ஏற்பட்டது கருண்டு விழுந்தாள் அடிதாங்காமல் அவள் விழுந்து விட்டாள் என்று எல்லோரும் நினைத்தது கொண்டார்கள் மயங்கி தளரவில் விழுந்து விட்டாலும் அம்சவேணிக்கு ஆயிரம்கணணி நடந்து வருவது தெள்ளத் தெளிவாக தெரிந்தது இன்னும் தெளிவாகத் தெரிவதற்கே தான் மயங்கி விழுந்து விட்டோம் எனபதும் புரிந்தது

அம்சவேணியை தாண்டிக்கொண்டு புடவை அவள் முகத்தில் உரச ஆயிரம்கணணி சீனுவாசனுக்கு அருகே போனாள் குலம் எடுத்து கழலவிட்டு சீனுவாசன் நெற்றியில் ஆழப் பதித்தாள் உடென்று மறைந்து போனாள் யாரோ அம்சவேணியைத் தூக்கி முகத்தில் தண்ணீர் தெளித்தார்கள். அம்சவேணி புரண்டு எழுந்தாள். கருவறையை நோக்கி ஓடினாள். கைகூப்பினாள்

'அம்மா அம்மா' என்று வாககியம் வராமல் அழுதாள் சொல்ல முடியாமல் துன்றி சொன்னாள் உடென்று மனம் தெளிவாயிற்று கைதீட்டி தனனை அடித்தவனை ஆயிரம் கணணி கம்மா விடமாட்டாள் அவள் உயிரோடு இருக்கின்ற தேவதை பேசும் தெய்வம் தல்லவளாப் போற்றுகின்ற நாயகி வேகமாக நடந்து போய் இரண்டாள் பக்கெட்டை எடுத்து குப்பைத் தொட்டியில் போட்டுவிட்டு, ருத்துவிளக்கை புளியைக் கலந்து அழுகைத் தேயக்க ஆரம்பித்தாள் யார் என்ன செய்தாலும், யார் என்ன சொன்னாலும், என் வேலை தீது நான்

இதைச் செய்வேன் என்று தென்கை தெளிவாய் தன் வேண்டிய
 திறங்கினை

அந்த திரவாக அதிகாரியின் நேரடி குமாஸ்தா குமாஸ்தா
 திகைத்துப்போய் திளறிருந்தார்

"போலீஸ்கு போன பண்ணலாமா" என்று டெலி
 போனாப பிடித்து எண்களை அழுத்துவதற்காக காதலித்த
 தான்

அங்கே வேகம் குறைந்ததுமிட டெலி போனா கீழே வைத்து
 விட்டு அங்கே வந்தான்

"என்ன ஸார் பண்ணலாம போன பண்ணலாம"

"பண்ணிட்டுய்ய"

"பண்ணலை"

"நல்ல வேளை விட்டு"

"இவர யார் ஸார் வரவங்களை அடிக்கறா வேலை செய்ப
 வங்களை கணத்தில அறையறா தீவக கேட்கறதே
 இல்லையா"

"நான் இன்னிகு வெட்டி போட்டுறேன்"

"தீவக என்னிகு வெட்டி எழுதிப்போட்டு என்னிகு
 ஆகஷை எடுப்பாங்க"

"ஏன் போலீஸ்கு போன பண்ணலாமனு சொல்ல"

"பண்ணிடுங்க ஸார்"

"கோயில பேர கெட்டுப்போயிடும் இந்த கோயிலை அடித்து
 ஆக அப்படினா இந்த ஊர் முழுக்கத் தெரியும் பட்டணம்
 முழுக்க பரவும் கோயிலுக்கு வரவங்க குறைஞ்சுடுவாங்க அது
 நமக்கும் நல்லதில்லை. கோயிலுக்கும் நல்லதில்லை நம்ம
 பேர கெட்டுப்போனாகூட பரவாயில்லை கோயில பேர
 கெட்டுப் போகக்கூடாது"

"தீவக சொலறது ரொம்ப கரெக்ட்"

பின்னால் திளறிருந்த தீவகன் கோகைத்தாத்தின்
 முதுகில் கைவைத்தார்

"ஒரு அத்தனை தவறு செய்தா அவனுக்கு அதிகப்பட்ச தண்டனை, மிக விரைவான தண்டனை கிடைக்கும் சாஸ்திரங்கள் சொல்கிறது அவர் சீக்கிரம் அனுப்பப்பார போலீஸ் வேண்டாம்" என்று சொல்லிவிட்டு டி லாகி வந்தார்.

மதுபடியம் துண்டை மடித்துக் கீழே போட்டார் உட்கார்ந்து கொண்டே கோடம் முடிவதும் தேக்கி நெஞ்சில் கருடடி வைத்துக் கொண்டார் மெல்லச் சிரித்தார்.

நீ எங்க போகிறாய் இதுவே சமயம் வா தாயி எனக்கே பயமாக இருக்கிறது வா உடனே வா.

தம் புனை தாயை உயர் தம் உத்தியோக பருஷி கிம்
கொண்டி பயம்மே சூப்பாதிதம் உதி சத்யம்

அக்கமம் வா தன்மை பகவதி சமய சமய சுவாஹா

என்று உத்திரத்தால் நெய்வதளத அழகுத்தார்

அவசரமாய் கோடம் நடுகிளையாக இருந்தது தன்னுடைய விருப்பமே, தன்னுடைய வெறுப்போ இல்லாமல் தீயவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டுமென என்கிற குறிகோளாக இருந்தது.

உத்திர பந்திராஜம் உள்ளாக்குள் பலகிப் பெருகியது ஒரு கைதையாக கிளறியது.

வங்கபடா ஸ்பேர்பட்ட வீரன்

காசிதான நனைத்துக் கொண்டான ஆனால், ஏனோ விஸுவநாத சிவாச்சாரியாருக்கு நடுவயிற்றில் ஒரு பயம் குழந்தை குழந்தை எழுந்தது எக்கால்கள் உதறத் துவங்கின மிகப்பெரிய பலன்ம ஒன்று அவர் உடம்புக்குள் நிறங்கியது.

நாராயணசாமி முதலியாரின் பதல்வரான குமாரசாமி முதலியார் தன் தாயார் புனிதவதி அவர்கள் நினைவாக அவர் வசித்த இந்த வீட்டையும் முன்பக்க தோட்டத்தையும், பின்பக்க கொலையுப்புத்தளத்தையும் மரங்களோடு சேர்த்து ஆயிரமகண்ணியம்மனுக்கு காணிக்கையாக கொடுத்த சாஸனம்.

ஸவஸதி ஸ்ரீ மலோல்லாஸிதம் நாளது னை மாதம் திருபத
தேவரம் திகதி என்று நீளமாக சாஸனம் பேசுவிறறு

தூறு வருடம் மனிதர்கள் வாழ்ந்த வீடு தானம் கொடுத்தது
அம்பது வருடமாயிற்று தூறணைம்பது வருடமாக சினைச்சினை
தாக பழுதுபாரககப்படாதே தனீர். குளவத்து வருவதை யடும்
கண்ணுகொள்ளையிலைல பழைய தென்னைமரம் ஒரு தலவ
மழையினபோது வேரொடு சாயத்து விடிகனக்து விழாது
பகல பொழுதாக இருந்தபடியால் எவரும் காயமின்றி தூயினா
கள் ஆனால், வீடு சிதிலமடைத்து விட்டது மோகனகந்தர
திறகு முன்னால இருந்தவர தீதத விட்டை விற்றுவிடலாம்
என்று அரணாகத்திறகு எழுத்போட டாரகன ஆனால், தீதத
வீடு எந்தக்காரணம் கொண்டும் விடுகப்படாது என்று சாஸனத்
தில் ஒரு வரி இருந்தது அந்த வரி நிச்சயம் சட்டச்சீக்கலை
ஏற்படுத்தும் வேண்டுகொன்றால் அந்த விட்டை தீடித்து விட்டு
அந்த தீட்டத்தில் அடுக்குமாடி கட்டிடம் கட்டலாம் என்று
சட்டத்தறை, அறநிலையத்துறைக்கு தெரிவித்திருந்தது அற
நிலையத்துறை அடுக்குமாடி கட்டிடம் கட்டுவதற்கு எவ்வளவு
செலவாகும் என்று சொல்ல, அதற்கு அரணாகத்தின்
இன்னொரு துறை ஒன்பது லட்ச ரூபாய் ஆகும் என்று அந்தத்
தேதியும், வருடமும் குறிப்பிட்டு சொல்லியிருந்தது தீட்டை
சொல்லியே பதினோரு வருடங்களைவி விட்டன

ஒன்பது லட்ச ரூபாய்க்கு எங்கே போவது என்று அரணாகம்
கையிடுத்து விட்டது எனவே, அந்த வீடு தீயுபாடுடைய வீட
கவே வெகுநாள வைத்திருந்தார்கள்

போலீஸுக்கு பயத்து ஒதுங்கியிருந்த ஒரு சாராய வியாபாரி,
அங்கே அவனுக்கு யிடித்த பெண்ணோடு குடித்தனம் செய்வத
துவங்கினான் வேறு எங்கேனும் பொதுமக்களிட கிடைத்தால்
அங்கு கொண்டுவிந்து சல்லாபித்தான துண்பாகனோடு குடி
தற்கும், சீட்டாடுவதற்கும் அந்த தீட்டம் வசதியாக இருந்தது
சீட்டாட்டத்தில் சண்டை வர, சண்டையில் பெண்கள் கைத்து
கொள்ள அது கத்திகுத்தில் முடிந்தது கத்தியால் குத்தப்பட்ட
வன் மருத்தவம்மையில் இருந்து போனான் குத்தியவன் கட
இந்தியாவுக்கு ஒடிப்போனான்

"என்னா ஒரு இடத்தை இப்படி வசைக்ககிங்க யார் இடம் திது" என்று மொரிகக கொன்னல போல்ஸகாரகன கடிந்து கொண்டாரகன அப்போதிருந்த நிர்வாக அதிகாரி அதன கதனவமட மெ ரிப்பேர் செயது முன்பககம் கவர் எழுப்பி தோட் டததப பககம் கதவுகன போட ட அதற்குண்டான செலனவ எடுத்தனா கதவு திறத்தால திடிபட்ட, பாழ பா ட மனை தெரியும அதத வீட டுகு நேரயின்னே ஒரு ஆட்டோ கேரேஜ் திசுத்தது அத கேரேஜின் வசல. வேறு தெருவில் திருத்தது கேரேஜுக்கு இடதும் வலதும் வீடுகன திருத்தன கேரேஜு லித்தது பாததால யினனால ஒரு பாழ மனை இருப்பது தெரியவே தெரியாது

"எவனோ பெரிய இடம் காலியா வசைக்கருக்காங்க பத்துபா"

கேரேஜ் ஒளர் கொண்டான

"என தீ எடுத்தகக வேண்டியததானே"

அவனிடம் கார ரிப்பேருக்குக கொடுத்தவர் யோசனை கொண்டார்

"எப்படி ஸார் கோயில சொத்ததாச்சே"

"அதனாலதான சொலவேன தீ எடுத்தககோனனு எனக்குத் தெரியாதா அது கோயில சொத்ததானு"

"எப்படி ஸார் எடுத்தககதது"

"ஒரு கார கொண்டு பேசு பொம்முனு கவத்தல திடி. கவர் திடியும்."

"பிறகு"

"கார கொண்டுபேசு உள்ள திதுத்தது"

"திதுத்தலின் பிறகு"

"லாரி திதுத்தது உன பட்டாள சாமனெல்லலாம் வசைக்ககோ"

"அப்பறம்"

"மேலல அனத்தததானாடி கவர் எழுப்பிடு"

"எது தானாடி"

"இதோ அந்த கொலையைப்பற்றுகாத ஒட்டி அந்தக் கதவை அடைக்க எழுப்பிடு அடுவதுக்கு ஓரடி அத்தனையும் உள்ளது "

"ஆறாயிரம் சதாடி நிலமா "

"ஒன்னும கேட்கமட்டாவகளை "

"உள்ளை கேட்கும்படியா வசைககாத "

"எனக்கு புரியலையே "

"விததுருப்பா "

"எப்படிங்க "

"இது மொத்தமும் என இடம் அப்படினது சொல்லி விததுடு "

"பட்டா இலலையே "

"கொஞ்சம் குறைக்க விததுடு "

"எப்படிங்க "

"காச குறைக்கலா விததாக்க பட்டா இலலாத, என்ன இலலாதயும் வாங்கிப்பாண "

"பளாட எப்படிங்க விககறது "

"இந்த மாதிரி ஏடக்கடமான விஷயங்களை வாங்கறதுக்குள்ளே பாரடடி இருக்கு அவங்க சமஸ்செய்யங்க "

"ஒரு பாரடடி அனுப்புங்களை எவ்வளவு வசைகளும் விககலாமனு தினைக்கறங்க "

"இந்த இடத்தல கரவுண்ட பதது லட்ச ரூபா கேரோனும் சேரந்து ரொண்டேகால கரவுண்ட இருக்கும் இருவதத்கும லட்சம் கூசாம கேட்கலாம் தாப்பது லட்சமனு ஆராயி பதி னாளுக லட்சம் செக பதது லட்சம் கேசு வாங்கிட்டு போயி கிட்டேயிரு தாமபரம் பக்கம்போய அவக கடைபோடு உன திறமைக்கு லாரிசில கைவசை வேலை செ.தினா நாயுபனனு வரும் எல்லா கார வசைக்குகறவனும தாமபாததுக்கு அத்தப் பக்கம்தான் இருக்கறாண "

"தாமபரம் ரொம்ப தெலையங்க "

"வேளச்சேரி அது கிட்டதானே -"

"நீங்க பாட்டிய ஏதாவது பார்த்து அனுப்பறீங்களை -"

"விசயம் செய்யறேன் -"

அந்த கேரேஸு ஆளிடம் கார கொடுப்பவர் வேறொரு மனிதனாக சந்தித்தார்.

"ஆயிரமகண்ணி கோயில் பக்கத்தில நான் ஏ களாஸா ஒரு இடம் பிடிச்சுத்தேன் தூப்பது. தூப்பதற்கு ரூபா கண்கண்ண ஸ்டிக் 10 போவும் தீர்வதற்கு ரூபாய்க்கு முடிக்கறோம் எனக்கு ரெண்டு ரூபா தீர்யா -"

"இடம் காட்டு."

"அதல்ல உனக்கு ஏரியா பிடிக்கதானனு பாரு எனக்கூட காரல வா பிளாட்டினு உட்கார்ந்துக்கோ அங்கேயிருந்து நான் உள்குத்தான போற தூரம் வரைக்கும் அந்த இட ததினுடைய பரப்பளவு காரல உட்கார்ந்தபடியே பார சரியா வந்தது தீர்வகிட்டு சரியா வரணல் உள்ளே உட்கார்ந்துக்கோ உய்கிட்ட செல் கிருக்குது தீயல் -"

"கிருக்குதே -"

"தூரம் செல் வசகருக்கேன் செல்லுல பேசிப்போம் -"

"சரி -"

அவர்கள் செல்லில் பேசிக் கொண்டார்கள்.

"இடம் நல்லாதாங்க கிருக்கு ஆனா, கோயில் சொத்து போலிருக்கே -"

"அதெப்படி உனக்கு தெரியும் -"

"இந்த வீட்டுக்கு பக்கத்து வீட்டுக்காரன் அந்த இடப்பக்கமா தீக்க வளைக்கக்கலாமானனு பார்த்து கிட்டிருக்கான். நான் வளைக்க தரேன் வாங்கிக்கறியானனு எங்கிட்ட போன வருஷமே கேட்டான் வேணாமனுதான் வந்துட்டேன். இப்போ அதே இடத்தை காரிக்க கொலலைப்புறமா தீக்க வசகருக்க கறத சொல்லறியே."

"யார் யார் அவன் -"

"யாரா இருந்ததா எனன விலலங்கம் வர பாடடி தீதுக்குள்ள
பேயை என வசகட டோமனா தீடப்பகமும் வலப்பகமும்
திருக்கறவன கண்டமேனிகமும் எழுதி போருவன எனக்கு
வேணாமப்பா "

"அப்படியா சொலற தொடவே தொடத வேணா எனக்கு
நான ரெண்டு ரூபா தரேன விட்டுட்டு நகரத்து ஓடியாநத்து "

காருக்குள் இருந்தபடி பேச. திவர அந்த தீடத்தை அளந்தபடி
தொலையில் நின்று கொண்டிருந்தார்.

"நான் வேற கார கொண்டு வரேன்" என்று சொல்லிவிட்டு
காருக்கு வந்தார்

அவன காருக்கு நட ந்து வருவதற்குள் திடத்தைப் பார்த்த
வனும், அவன மனைவியும் பேசிக் கொண்டார்கள்

"டப்பனு வளனகை போட்டுலாம் நாமனே டைரக்டர் அந்த
கேரேஜுகாரனகிட்ட பேசலாம் திவன எனன நடுவுல ரெண்டு
ரூபா லவுடிகிட்டி போறது ஆமா ஆமா திவனை தளனி
டுங்க நாம கேரேஜுகாரனகிட்ட பேசி தீதுல தகராறு வரும்.
எனினெனன கம்பளெயினாட திருக்கு பாகு அப்படினனு கான்
பிசை கேரேஜுக்கு பதது ரூபா தீதுக்கு அளக ரூபா. பதனளக
ரூபாயில் முடியுடும் "

"பதினாளுக ரூபாயக்கு தாமட்டான்."

"இருபது ரூபாயல முடியியா "

"பார்க்கலாம். திவனை முதலல தூக்கி வெளியே போட்
டுடனும் "

"அடுத்த விட்டுகாரன வராவது தொததாவு பண்ணான்
என்ன "

"யாரும் பண்ணாலை. திவனுக்கு பேதி கொடுக்கறதுக்காக
அப்படி சொன்னேன் "

அவன திரும்ப காருக்குள் வந்து உட்கார். அவர்கள்
மொனனமாக அந்த திடமிலிட்டு வெளியே வந்தார்கள்

"சொம்ப நன்றி நான் ரதாவது தானும் "

அவன பாககெட்டில் கைவிட்டான்.

"வேணாமனா உங்க அளபு போதும் "

இடம் கிடையவன் எக்கப்பினான் அவளை இறக்கி விட்டு
கர் பறத்தது

"இடது பக்கத்து வீட்டுக்காரன் இடிச்ச உள்ள புகறனுமனு
பின்னச்சொன்ன அப்போ இவ்வளவு தூரம் உள்ள புகறத்
கேரேஜுகாரனை ஒண்ணும் சொல்லாத விட்டிருக்கானே,
என்ன நிபாயம் இது கேரேஜுகாரன் இடதுபக்க வீட்டுக்காரன்
தொத்தரவு பண்ணாதாகவோ அல்லது சிலுமயினதாகவோ
சொல்லவே இலகலயே என்னமோ சூட கமம் இருக்குது
நம்மள நகரத்த வேட்கைக பாரக்கறானா சரி எதுக்கும்
இடதுபக்க, வீட்டுக்காரனை பார்த்துட்டு வந்ததுவோம் "

"ஏங்க குடிக்க தண்ணி இருக்குங்களை இதுவரைக்கும்
ஒட்டிவிட்டு வந்த மேட்டை சைக்கிள் டக்குனு இங்க ஆஃப்
ஆயிப்போச்சு."

அவன் விபரத்து வழிந்தது அவர்கள் வீட்டு வாசற்படியில்
உட்கார்ந்து கொண்டான் அவன் எகெய்லலாம் எண்ணெயாக
இருந்தது

மேட்டை சைக்கிளை உதைத்து உதைத்து முகம் வியர்த்
திருந்தது

"இருங்க தரேன "

பெணமணி ஒடினான் உள்ளிருந்து ஒரு பையன் சொம்பு
நிறைய தண்ணீர் கொண்டு வந்து கொடுத்தான். இரண்டு
வாஷ்பப்பழங்கள் தந்தான்

"எதுக்கு தம்பி பழமெல்லாம் "

"இலகலங்க கேசிலுது சாப்பிடுங்க நான் ஸ்டார்ட்
பண்ணித் தரட்டுமா "

"கொஞ்சம் லீக் ஆயிப்போச்சு அதை விட்டாலே பெட்ரோல்
வாப்பரேட் ஆயி நல்லா ஸ்டார்ட் ஆயிடும். அதான் பேசாத
இருக்கேன இங்க கொஞ்சம் உட்கார்ந்துக்கறேன தம்பி. தப்பா
பின்னசுக்காத "

"ச்சே ச்சே . உட்காருங்க ஸார் "

"வேரகருது எனன பனறது "

"உள்ள வந்து ஃபேனல உட்காருங்க ஸார் "

அவன் மறுபடியும் அழைக்க, அவன் தன்னார் குடித்து விட்டு கைகளை பேப்பரில் துடைத்துக் கொண்டு விட்டுக் கொண்டு போய் காலரை பின்பக்கம் செலுத்தி ஃபேனலுக்கு தேர் கீழ் உட்கார்ந்தான்.

"நல்லா வகைருக்கீங்களே வீட்டு பழங்காலத்து வீட்டு மேல "

"ஆமாம் எங்க தாததாவேன அப்பாது "

"தெரியுது, நீங்க மருந்து சமாச்சாரம் படிக்கறீங்களா "

"ஆமாங்க எப்படித் தெரியும் "

"உங்க முகம் சொலுதுது "

"எப்படி முகம் சொலுதும "

"இதோ பாரேன கரெக்டா எழுதின ஜாதகத்தைவிட முகத்துல இருக்கற ஜாதகம்தான் தெளிவானது உண்மையானது கட்டமகூட தப்பு சொலுதும, தப்பா எழுதிட முடியும் முகத்துல தப்பா எழுத முடியுமா மூஞ்சிலேத்து ஜாதகம் கண்டுபிடிக்க டலாம் "

"ஆச்சரியமா இருக்குங்க" அந்த ஸ்பைன் தர்ப்பேல இருந்தவன் வியந்தான்.

"பக்கத்துல இருக்கறது பாழ் மனையா "

"ஆமாங்க இறையும் எப்படி சொலறீங்க "

"இந்த வீட்டு வாஸ்துப் பிரகாரம் இடதுபக்க வீட்டு பாழ் மனையா இருக்கணும் "

"எதனால் அப்படி சொலறீங்க ஸார் "

"ஈசானயம் மேல தூக்கி இருக்குது அகனி தாழ்த்து இருக்கு "

"தப்பா ஸார் "

"உள்ளே வந்து பார்த்தானே தப்பா எரட்டானது, தெரியும் "

அவர்கள் அவனை வலிய அழைத்துக் கொண்டு போனார்கள் அவன் வீட்டின் எல்லா பக்கமும் பார்த்தான் கொலையைப் பறத்தலிருந்து கேரேஜு பார்த்தான்

"இதென்ன தீது இவனோ தூரமா அந்த கேரேஜு -"

"இலலிங்க பெரிய அதியாயம் அந்த கேரேஜு அந்த இடம் வரைக்கும் தான் தீது கோயில் சொத்துக்குண்டான இடம் தீர்த்தபபாழமன்னையோட கொலையைப்பக்கம், தீட்சகவிட்டு உள்ள வந்துட்டு இங்க காரி நிறுத்தறான் கேட்டா இப்போ எனது தங்கறான் " அந்தப் பெண்ணைப் பொருகினான்

"கோயில் சொத்தை எடுத்தவன் யாராயிருந்தாலும் பாழாப் போயிருவான் கலகதா விளங்கிவிடே விடையாது அதுவும் ஆயிரம்கண்ணி விளையாடறான் அடிக்கத் தளையோட தேயக்கடுவா ஆகதா "

"அந்தத்தான் காரும் சொன்னான் எங்க வீட்டுக்காரரு உள்ள பூசுதுடலாமா பூசுதுடலாமானாரு வேணவே வேணாம் இருக்கற சொத்து துணைகா போதும் தப்பு சொத்து கொண்டு வார்த்துக்கொண்டு சொல்லிட்டேன் "

"உங்க வீட்டுக்காரருக்கு எப்போ தோணிக்க தாலு வருஷத் துக்கு முன்னாடி தோணுச்சா "

"கரெக்டா சொந்தீங்க சார் அதெப்படி சொந்தீங்க டக டகனு அடிக்கீங்க "

"இவனை அந்த பிரியட கேதுவோட காலம் கேதுவோட காலத்துல குறுக்கா பசதிபோகும் மேற்கொண்டு என்ன படிக்கப் போந்தீங்க தம்பி "

"தெரியணலங்களை எதுனா கம்பெனியில வேலை தேடணும் "

"உடடுனு கலயாணம் பண்ணிக்கலாம் "

"இலலிங்க தங்கச்சி இருக்கறதுங்களை "

"எவனோ வயது "

"இருவத்தொரு வயசு ஆக்கலாம் "

"அதுக்கு எப்போ கலயாணம் "

“தெரியுமளவுக”

“நல்ல இடமா பாரததுகிட்டிருக்கோம் உக பணம் சேரக் கணும் எங்க வீ. நெகரத்து அவனோ வரும்மாம் திலைல”
அம்மா சொன்னாள்

“இவனோ பெரிய வீடு வசைருக்கங்க என்ன வரும்மாம் திலைலனதங்க மேல எழுபதி உடனக்கரு விடலாமே”

“அவனோ எல்லாம் சைவத்தியம் போதாதங்க எதுவா வித்துடலாமானது திருக்கோம்”

“நிஜமாவா”

“ஆமாங்க தேவது வளரவரும் திலைல தினனிகரு உகைல வேரந்து அந்த யோசனை வேணாமமா விகவதனா தியை”

“தமயி ஒண்ணு புரிசுக்ககோங்க தீரத் வீடு உகவப்பா காலம் வளரவரும் திருத்ததே பெரிசு தீ தினனெரு திருவத தருக வரும்ம சுகத்தனம் பணரதுகம், உக என போகவியனத் திருத் வீடு நெரு திலைல உடகாரதும் பகததுல திருத் பாழமனை வசைகிடடு தீ திங்க எய்கரு குடித்தனம் பணரப போற உக துக்கசிகரு எய்கரு உயரணம் ஆகும் உக அலம் பறவன வந்து எ உயரணத்தனா உகவருகருமா அதுவும் கோயில மனனனது சொலற கோயிலமனை பகததுல திருக்கககடாதுப்பா நல்ல மனலகரு தான வித்து தருமம்”

“எவ்வளவு போகும்னு சொல்தங்க”

“நீங்க நானு பேசு கிட்ட விசரிங்க நீங்க விளரிசைத் விட ரெண்டு ரூபா உட நான வாங்கித்தனே”

“அதெல்லாம் ஒண்ணும் திலைலங்க தெய்வம் அனுப்பின மாதிரி வந்து பேசுநீங்க எவ்வளவுகும் உரியம் முடியணும்”

“இதை வித்துத்தரது மட்டுமில்லை தங்கததுக. ஆகம்பாக கததுல ஐயருங்க குடியிருக்கருதுகரு நடுவுல தால திடமா வாங்கித்தனே நீங்க. உக வீட்டுக்காரரு, புளா, மட்டுப பொண்ணு அவனோதானே மூணு பெரும் பளா போது பெரியறமால். மூணு பெ. கும. உக மாயினனை வந்துட்டு போன தங்கருதுகரு ஒரு அறை. உகவருகரு ஒரு அறை. போறாதா”

"நல்லபடியா போறுங்க "

"அங்கெல்லாம் தண்ணி கஷ்டமே கிடைக்காது என்ன கொஞ்சம் தொலைவு ஒரு டீ வீலர் வாங்கி வசகிட்டு எடுத்துப் போய்ட்டு வந்துடலாம் நான் சொல்றேன் உங்க ஐயா கிட்ட சொல்றேன் அதான் மரியாதை உங்ககிட்ட சொன்னா நான் வியாபாரம் ஆரம்பிச்சதுபோல ஆயிடும வீட்டுப் பெரிய வர் இல்லாத ஒரு வியாபாரம் ஆரம்பிக்கக்கூடாது நான் வரேங்க தம்பி வரேனப்பா "

கைகூப்பி விடை பெற்றான்

கீழே இறங்கி மோட்டார் சைக்கிளை உதைத்தான் சரக் கென்று மோட்டார் சைக்கிள் போயிற்று

இத்தனை நேரம் ஓடாத மோட்டார் சைக்கிள் திப்பெழுது எப்படி ஓடுகிறது என்று அவர்கள் இருவருக்கும் கேட்கத் தோன்றையென அவர்கள் வேறு கனவில் இருந்தார்கள்

சோம்பேறி நாயே என்னையாடா எமாததற பக்கத்து வீடல இருக்கறவன் உள்ள நுழைவாளனு நினைச்சியா நான் வலப் பக்க வீட்டுக்காரனையும் சேக பண்ணுவேனாடா

ஒரு மணி நேரம் கழித்து வலப்பக்க வீட்டிற்கு வந்தான்

"வீட்டு யாருதுங்க " என்று கேட்டான்

"ஏன் என்ன சமாச்சாரம் "

வாசலில் இருந்த கிழவர் எழுந்து நின்றார்

"நான் மாநகரட்சிலேத்து வரேன் இந்த வீட்டு யாருது யார் பேரல் பட்டா இருக்கு " என்று கேட்டு கைநில வைத்திருந்த ஏதோ ஒரு பட்டாளாவ புட்டடி பார்த்தான்

"இந்த வீட்டு சோதகக்காரர் பேர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர் ஐயரு துபாயல இருக்கறாரு இது அவங்க அப்பா வீட்டு அவங்க சகோதரர்கள் எல்லாரும் வெளிதேசத்தலதான் இருக்காங்க எல்லாரும் போய் அடிக்க. ஆறு வருஷமாக்க தூட்டு சம்பாதிக்கறாங்க. வந்து இந்த திட்டத்துல பளாட கட்டணுமனு நினைச்சு கண்டிக்குக்காங்க என்னா சங்கதி "

"தீ யாருப்பா "

"நான் இந்த வீட்டுக்கு இன்னாறு இருக்கேன் இந்த வீடில் இருக்கறவங்க எல்லாரும் குடித்தனக்காரங்க."

"இந்த வீடு யார் கட்டினது?"

*விருஷணமூர்த்தியோட தங்கச்சியும், தங்கச்சி புருஷனும் தாமபரததுல இருக்காங்க. தோட்டை கொடுங்க அவங்க ளானாட பேசு கொடுத்ததுட்டு வந்துடுவேன் அவங்க கட்டிடு வாங்க. எதுவும் பாகி இல்லன்னாங்கனே."

*வரி உயர்த்தப் போறோமப்பா அதனால்தான் கேட்டேன். உள்ள அளந்து பார்த்துடலாமா."

"வாங்க"

அவன் வீட்டுக்குள் லுழைத்தான் சைலி இடமும் ஏறி இறங்கிப் பார்த்தான். இந்தக் கட்டிடம் இன்னும் உறுதியான கட்டிடம் இங்கு இருக்கும் அதனை குடிசைக்காரர்களும் அந்தணர்களும் ஒரு வீட்டை விதமிதமாகப் பிரித்து உடனடிப் பொதுவாக்கி அவர்களுக்கு வசதிகளுக்கு விட்டிருக்கிறார்கள். கொல்லைப்புறத்தில் பூச்செடிகள் முளைத்திருக்கின்றன. சாமந்தியும், மந்தாரையும், அங்கு மலலியும் முல்லைக் கொடியும் இருந்தன.

"தோட்டம் நல்லாயிருக்கே."

*நானதாங்க போடறேன் பூ பறிச்சு கொண்டுபோய் ஆயிரம் கணானிக் கு கொடுப்பேன் எனக்கு அதுக்காகவும் தனியா சம்பளம் தரண்க."

"உனக்கு சம்பளம் வேற உண்டா?"

*ஆமாங்க ஒரு ரூம் முதல்ல கொடுத்தது. நினைனாயும் எனக்கே கொடுத்தது மசும் முன்னாறு ரூப சம்பளமும் கொடுக்கறாங்க. தோட்ட வேலை செலவுக்கு நூறு ரூப தரண்க. நூறு ரூபாய்க்கு என்ன செலவு தான் அவகங்க சணம் பொறுக்கி கொண்டு வந்து அதை மணல போட்டு மக்க வசம் உண்டா போட்டுருவேன் தபதபன்னு வருது பாருங்க."

"ரொம்ப பொறுப்பா செய்ண்க பெரியவரே."

*என்னாங்க. ஆயிரங்கணானிக் கு செய்யறேன்.

அவன் பாம திருப்பதியாக வெளியேறினான்

‘தீ தப்பான வழியில் போதாயே நான் சரியான வழியில் போனேன்’

அவன் கூடிக் கத்த ஸ்நேகத்தைப் பற்றி மோட்டார் சக்கிளாகாள் ஆத்திரத்தோடு பல கடிததான்

‘எப்படி தனக்கு எப்படி தலவ புரதி உத்தது’

யோசித்தான்

ஆயிரக்கணக்கான நினைவில் மிளமிளப்ப

என்ன சரியானபடி தீரை திருப்பிட்டாயே இந்த வீட்டை எனக்கு மிகக் கொடு உனக்கு என்ன வேண்டுமோ நான் பண்ணேன் உன் வீடு, உன் நிலம் - தப்பாகாத நான் பார்த்துக்கறேன் ஆரம்பத்தில நானே தப்பா ஆரம்பிச்சது தப்புதான், அதுக்கு தண்டனையா ஆயிரம் ரூபா போடறேன் ஆயிரம் ரூபா உண்டாய்வு போடலாம் தீ உலை, தூய்மைக்கு கொடுக்கலாமா என்ன செய்வோம்

கோவிலுக்கெதிரே உண்டியை திறுத்தி எப்பயிலிருந்து ஆயிரத்தோடு ரூபாய் எடுத்து கோவிலுக்குள்ளே நுழைந்தான். கோவிலில் கூட்டமில்லை

ராமகபரமணியன் அவரைப் பார்த்துவிட்டு ஆத்தி கட்டினான்

அங்கிருந்து நடந்து வந்து, அகல விளக்கு தீபத்தைக் காட்டி நான் அவன் அகலவிளக்கு தீபத்தை கண்ணில் ஒற்றிக் கொண்டு பிரசாதங்கள் வாங்கிக் கொண்டான் பூ வாங்கி மெல் உடையில் வைத்துக் கொண்டான்

‘தம்பி தீபத்தான் கோயில் அரசர்கள்’

‘ஆமாம்’

‘பேரென்ன’

‘ராமகபரமணியம்’

‘நான் ஒரு தப்பு பண்ணிட்டேன் அதுக்கு பரிகாரமா அம்மா கிட்ட மன்னிப்பு கேட்கணும் எப்படி மன்னிப்பு கேட்கலாம்’

ராமகபரமணியம் ஆச்சரியத்தோடு அவனைப் பார்த்தான்
"என்ன தப்பு. ஏது தப்பினது வேட்டுவா தீங்க தம்பி."

"இவனை கேட்கலை ஏதுவா திருநதாலும் பாலல சகன
மாகும் அபிஷேகத்தால் நீங்கும் அபிஷேகத்தால் என்ன
உண்டோ அததன்னையும் நீங்க வாங்கிண்டு வந்துடுங்கனோ."

"வாங்கிட்டு வரமுடியாது நீங்க வாங்கிக்கலலை நான் கூட
கொடுத்திட்டும்."

ராமகபரமணியம் யோசித்தான் சரி என்று தலையணைத்தான்
ஐந்து ரூபா கொடுத்தா எல்லா அபிஷேகப் பொருளும்
வாங்கிடலாம் என்று கணக்குப் போட்டான் அதலயே கூட
அம்பது ரூபா. அறுவது மிகும என்று மனம் நினைத்தது

அவர் ஆயிரத்தோடு ரூபாய் கொடுத்ததும் ராமகபரமணிக்கு
மூச்சு அணி-தத்து

என்ன தப்பு பண்ணினானோ இவனோ கூட தானே உடனே
ஒரு பயம் ஓடியது. திரும்ப ஆச்சரியமண்ணியைப் பார்த்தான்
வேண்டாம் இந்த தப்புகூட எணக்கு வேண்டாம்

அவனுக்குள் பளிச்சென்று ஒரு தீபம் சித்தது
பண்ணிடறேன் இது பெரிய கூட

"ஒரு தவலை பால, ரெண்டு பாட்டில தேன, பத்து திரை,
சந்தனம், குங்குமம், குங்குமப்பூ, மனலவாழ்ப்பழம், பலாபழம்
போட்டு பஞ்சசமீரதம், சாத்தங்குடி பிழிசூக பழச்சம், தயிர்,
வாசனைப்பெயிர், நல்லெண்ணெய் எல்லாம் வாங்கிடறேன்
சந்தனமும், மஞ்சளும், குங்குமமும் வாங்கிடறேன் சர்க்கரைப்
பொங்கலு சாதவேத்யம் பண்ணேன். போதுமா."

கேட்ககேட்க அவனுக்கு காது குளிர்ந்தது தலையணைத்
தான்

"நீங்க எத்தனை மணிகு வசுவோ."

"நான் வரமுடியாது தம்பி நீ பண்ணிடு உன் மேல
தம்பிகளை திருக்கு சற்றினிட்டு வெளியே போனான்."

ராமகபரமணியன் எழுந்தார் அறுபது ரூபாய்க்கு எல்லா
சாமான்களும் வாங்கி வந்தான் திருநாறு ரூபபது ரூபாய்

உண்டியலில் போட்டான பதது ரூபாய் தனக்கு தட்சணை
என்று வைத்துக் கொண்டான

"ஏது இவ்வளவு சாமான "

"நான்தான் வாங்கிண்டு வந்தேன் "

"நீ வாங்கிண்டு வந்த ஏது காசு "

காளிதாசன் அந்தத்தோடு கேட்டான்

"எந்தக் காசா இருந்தா உனக்கென்ன "

"நீ காசு கலெக்ட் பண்ணி நீயா பண்ணேன்னு சொல்லிண்டிருக்கியா."

"நான் பேசிய யானையும் காசு கேட்காதே கிடையாது. எனக்கு தட்டுல விழற காசு போதும் "

"இதுலேய நீ நிறைய மறைக்கற "

"தேவையில்லாத பேசாத "

அதற்குள் யாரோ தங்கச் சங்கிலியோடும் கையில் ப்ரேஸ் லெட்டோடும் கைகூப்பி நிற்க அவரை நோக்கி காளிதாசன் ஓடினான்.

மறுநாள். ஒரு தவணை ஆயினபாலை சொம்பில் ஊற்றி மெல்ல மெல்ல அயிஷேகம் பண்ண கூடியிருந்த பல பேர் மெய்சிலிர்த்தார்கள்.

"அப்பா... பதது குடம் பால்" என்று யாரோ ஒரு சிறுமி வாய் பிளந்தாள் பஞ்சாயத்தத்திற்கு எல்லாம் நெகிழ்ந்தார்கள். சந்தனமும், மஞ்சளும் வழிய கன்னத்தில் போட்டுக் கொண்டார்கள்.

"இந்தச் சினைப்பயன் தல்லா பண்ணாணப்பா பார்த்துப் பார்த்து செய்யறான் " அவருள்ள பெண்கள் தங்களுக்குள் பேசிக்கொண்டார்கள்

ராமகம்மாணியன் கற்பூரத் தட்டோடு நெருங்கி வந்தபோது வாய்விட்டுப் பாராட்டினார்கள்.

ராமகம்மாணியத்திற்கு சத்தோஷமாக இருந்தது

"எல்லாம் அவன் அருள் "

உணர்ந்து சொன்னான்.

"அவர யாது என்னானது விலாசம் வாங்கி வசைகலை ஒருதன் வந்தாரு பேசினாருளனு பைத்தியக்காரன் மாதிரி ஆதலாலும் புள்ளைங்களும் சொலறிங்களே எதுளா இருக்க - என்று அந்த வீட்டின தலைவர் கோபிததுக கொண்டா

"இவன படிச்சவனாம் எதுக்கெடுத்தாலும் பேயமுழி முழிக் கிறான பாடி இவனுக்கு என்னாதத கலயாணம் ஆகி, என்னாதத குடிததனம் பண்ணி, என்னாதத சம்பாதிக்கப்போறான் தீத்த வீட்டை வித்து அவளுக்கு கலயாணம் பண்ணி கைகில அனாக ரூபா கொடுத்தது எதுளா பொன்னாக்கக்கொள்ளு அனுபயிப் போறோம் தீயும், நானும் இருக்கற துட்டை வசைகிட்டு எங்கேயாவது ஹோமல சேந்ததுடலாம் வா "

அவர் அலுப்போடு பேச, ஆயிரத்தோரு ரூபாய அபராதம் செலுத்திய மோட்டார் சைக்கிள்காரன், வீட்டுக்குள் புகுந்த தான்.

"நான் வரலாங்களா "

சொம்ப பவ்யமாக தள்ளி நுன்று கைகூப்பினான்.

வியாபாரிகள் அப்படித்தான். வெளுவேகமாக பவ்யம் காட்டுவார்கள். அவன் உள்ளே புகுந்தத அதே நேரம் கேரேஜு உள்ளே காண்டஸா கார் வந்தது

"அங்கங்க டொக்கு விழுந்திருக்கு பாருங்க தம்பி எப்பாள் எடுத்ததுகிட்டு போய் கொடு பேசுட்டுறான் டோட்டல் தட்டி கொடுத்தது தினஜீனையும், டிப்யூன அப் பண்ணி நானும் எவனோ கேட்கற "

அவன் சுற்றி வந்து பார்த்துவிட்டு ஒரு விசை சொன்னான். "கூட ஐந்து ரூபா கேளு. தத்துடறேன். ஆனால், வேலை சுத்தமா இருக்கணும். சீப்பா எதையுமே முடிக்காத ஒவ்வொரு இலக்கும என்ன விசை உண்டோ அந்த மாதிரிதான் கொடுக்க இலக்குமே தவிர காகக்கு குறைச்சலா கொடுக்கறதுல என்ரு நம்பிக்கையே தீலாலை."

அவர் சொல்ல கேரேஜ்காரனுக்கு வாயெல்லாம் பலலா கியது.

"மூவாயிரம் ரூபா சொல்கிறீர்கள் இல்ல நிந்தாவை மூவாயிரம் ரூபா கையில் வசூலிக்கொடுக்க. வேலை முடிச்சவுடனே எனக்கு போன பணனுங்க. இது உங்க இடங்களா தம்பி "

அவர் மெல்ல பேச ஆரம்பித்தார்.

அவன் தன் விஷயத்தைச் சொன்னான்

அவர் சிறைத் தண்டனையிலிருந்து அவன் இடித்த கவர் தானாக எவத்தி நகர காரகளுக்கு தடுவே புகுந்து அந்த இடத்தின் தானையைய ஆராய்ந்தார்.

"நீங்க யார் சார்."

"நான் என்ன சாலை வயக்கலேந்து கஷ்டப்பட்டு கட்டிட வேலை செய்து மேல்திரி ஆலி அப்படியே மெல்ல மெல்ல பிலடிங் கட்டிடக்குக்களை போயேன். காளாக்கடர்னு வெளியே சொல்கிறார்கள் நான் என்னாத காளாக்கடர் நான் இன்னும் கொஞ்சம் மேல்திரிதான் "

அவர் தலையில் தெரியச் சிரித்தார் அவர் மனைவி வேகமாக வயல் தலையிடுகவும் எடை போட்டாள். கழுத்து முழுவதும் பிடிப்படியாக தனக்கள் இருந்தன.

செமநாடுககட்டை கேரேஜுகாரன் ஒருமுறை நினைத்துக் கொண்டான்

"இதை விக்கறாங்க."

அவன் ஆச்சரியத்தோடு கேட்டான்.

"எம்மா டப்பனு அதை மாதிரியெல்லாம் கேட்காத "

"அவங்க கட்டிடம் கட்டி பெரிசு பண்ணி தல்லா வாழ வேண்டிய இடம். நீ உதவு என்னமோ தட்டு இருக்குங்கறதுக்கு ஆபாத."

அவர் சீறலாகப் பேசினார்

"அப்படியெல்லாம் இல்லங்கம்மா. இதை விக்கற எண்ணம் ஒண்ணு இருக்கத்தான் செய்யுது "

"யாருது இடம்."

"என்னுதுதங்க."

"மொத்த இடமுமா "

"ஆமாங்க "

"இதுக்கு பட்டா இருக்கா "

அவன் மெளனமாக தயங்கினான்.

"வேற ஒருதரர் கேட்டுட்டுப் போகிறாருக்கு "

"நான் கேட்டதுக்கு பதில் சொல். இதுக்கு பட்டா இருக்குதா "

"இதுவளங்கதும் பட்டா இருக்குங்க "

"இது "

"இது கோயில் இடங்க "

"நீங்க நிகக வசகருக்கீங்க "

"கம்மா இருக்கேனனு கவர் திகச்ச விழுந்தது நான் கொண்டு வந்து வண்டியை நிககவச்சேன் யாரும் கேட்கலை "

"வில்லங்கமான இடமனு சொல்லு "

"ஆமாங்க நானும் ஆறு ஏழு வருஷமா அதை உபயோகப் படுத்திக்விட்டுதான் இருக்கேன். ஒருதரதும் ஒண்ணும் சொல்லலை. வாடையையும் நான் கொடுக்கலை."

"வேற ஏதாவது கடிதப் போக்குவாத்து இருக்கா காலி பண்ணாச சொல்லி சொன்னாங்கா "

"ஒண்ணுமே சொல்லலைங்க. நான் இருக்கறதே இந்த ஆளுங்களுக்கு தெரியாது "

"இந்த கவர் யாரு கட்டினது "

"நான்தான் கட்டினேன் "

"இந்த செவ்வு கட்டினது யாருனனு கேட்டாங்கா."

"யாரும் ஒண்ணும் கேட்கலிங்க."

"அது உங்க பாத்தியாவே ஆயிப்போக."

"ஆமாம்."

"என்ன விசை சொல்நீங்க."

"விக்கறவர் நீங்கதானே. நீங்கதானே விசை சொல்லணும்."

"கிரவுண்ட பததுலட்ச ரூபாளறாவக."

"அதெலலாம போவாது யார சொன்னது ஏமாததறான். மொத்தயிலை சொல்லுங்க."

"என இடததுக்கு பதினாறுக, அந்த இடததுக்கு பத்து. இருவத் தருக."

"இதுக்குள்ள காலவகை மடக்கிட டேமனா கோரட செலவு அது இன்னு ஏகப்பட்ட விஷயம் இருக்கு. இருவத்தருக கொடுக்க முடியாதவக."

"பிறகு."

"இருவதுன்னா படியும்."

"நான் அப்புறம் சொலறேங்க."

"எப்போ சொல்லுனீங்க."

"ஒரு வாரம் பொறுத்து சொலறேங்க."

"ஒரு மாசம் பொறுத்து சொல்லுங்க. விலலங்கமான இடம். கோயில நிலத்தையெல்லாம் தாம் இப்படி சட்டுனு சாப்பிட முடியாது அரசாங்கம் சொத்து நிதானமா வரும் அரசாங்கம். தப்பானது வராது ஆனா, நிசையம் வரும். அரசாங்கத்தை மொளிகிறது எல்லாஜம் முடியாது என்ன மாதிரி ஆளுங்கனாலதான் முடியும்."

"என்னதான் தருவீங்க நீங்க."

"நான் இருவது ரூப தரேன்."

"ரெம்ப கம்மிங்க."

"இருவத்தோரு ரூப தரேன்."

"என்னாங்க ஒரு ரூபால இருக்கு."

"இருவத்திரெண்டு ரூப தரேன்."

"வேணாவக."

"இருவத்திழுனு தரேன்."

"முடிஞ்சுபோச்சு."

"எவ்ளோ அட்வான்ஸ்."

அவன் மனைவி ஆச்சரியத்தோடு அவனைப் பார்த்தாள்.

“நல்ல நேரம் பிடிங்க”

அவன் பத்தாயிரம் ரூபாயும் மேல ஒரு ரூபாய் நணையரும் வைத்துப் பத்தாயிரத்தோரு ரூபாய் கொடுத்தான்.

“என்னாவது தபதபன்னு முடிச்சிட்டங்க”

“அடுத்த கைக்கு மாதிரிட்டுட மனட்டேன்”

“எவளோடு”

“முப்பத்திலுன்னு”

“போருமா”

“போகும்படியா வசைக்கன்னும்”

“எப்படி”

“இவனை பதினாறு நாள்கள் காலி பண்ண சொல்லன்னும் அந்த இடம் முழுசா புதுசா ஆத்து மணல அடிச்ச கத்தி வெள்ளை பெயிண்ட் அடிச்ச அங்கங்க மரம் தட்டு முன்பக்கம் கேட் போட்டுக்கன்னும்”

இடம் கைமாறியது அந்த மேட்டார் கா கேரேஜு ஒன்றின் வேளச்சேரி பக்கம் இடம் தேடினார் ஒரு இடம் வாங்கினார். வைத்திருந்த வண்டிகள் அனைத்தையும் அவகே கொண்டு போய் நிறுத்த அவததா புதியதாக பலகை எழுதினார்.

“என்னாவது, இங்க தண்ணி தேங்குமே. பாரோ கேரேஜு ஒப்பள பண்ணியிருக்கான், எவனோ ஏமாத்து நகலில கட்டியிருக்கான இதுவும் வாங்கியிருக்கு”

“சொல்லக்கூடாது”

“நமக்கு என்னத்தக்கு. எங்க பாஸ் ஏமாத்தினானோ இங்க இவன் ஏமாந்து பேசியிருக்கான்.”

தெருவோடு போகிறவர்கள் பேசிக்கொண்டுபோனார்கள்.

“ஏன், ஏன் பேர்ல வளங்கனிங்க”

அவன், இரவு ஜிப்பாகாரன் மனைவி அவனை கட்டித் தழுவிக்கொண்டு கேட்டாள்

"எல்லாதனதையும் என பேரல வாங்குகலுமணாகக இனகம டாகஸ பரபனம். அதான் உனபேர்ல வாங்கினேன்."

"திது விலலங்கமான இடம் அதனால் என பேரல வாங்கிட டேனனு சொல்லக்கூடாதா "

"எனான விலலங்கம் நீ வசகருந்தாதானடி விலலங்கம் தூக்கி விததுமனனா எனனத்த விலலங்கம்."

"எப்போ விப்பீங்க."

அவர் சாமரத்தியத்தால், அவன் சாமரத்தியத்தால் ஆறறு மணால தூவி, வெளனை அடித்து, இளங்கனறுகள் நடப்பபட்ட அந்த இடம் முபடதனத்தது ரூபாய்க்கு போயிறறு

"எந்த இடம் இவனோ பெருசா சொல்றீங்கனோ. நான் பார்த்ததே இல்லையே"

மாநகராட்சி ஊதியர் கேடக, அவருக்கு உண்டானது தரப் பட்டது.

மாநகராட்சி அதிகாரிகள் அது வில்லங்கமான இடம் எனபனது மனதில் ஞாபித்தக் கொண்டார்கள்

"எவனாவது ஒருத்தன் கட்டிடம் எழுப்புவான் இல்லை அப்போ குரல வளையில் கை வைப்போம். அது வரைக்கும் விட்டுருவோம்" என்று தங்களுக்குள் பேசிக் கொண்டார்கள்.

அந்த இடத்தை இரண்டாம் முறை வாங்கியவன், பெரிய தொழில் செய்ய வேண்டும் என்று புதிதாய் வந்தவன். தன் அண்ணனோடு தீதுவரை செய்திருந்த வியாபாரத்திலிருந்து கத்தரித்துக் கொண்டு கயமாக சம்பாதிக்க ஆசைப்பட்டவன்.

"உங்கண்ணாவிட்டேயிருந்து நிமிர்னு பிடுங்கிண்டு போக றியேடா நன்னாவிருக்கா தீது. அவரை அம்போனனு பாதியில் விட்டு வறியே. நீ மேற்கொண்டு தொழில் பண்ண வேண்டாம் "

"ஏன் எங்கண்ணா எங்கப்பாவை அப்படித்தானே பாதியில் விட்டு வந்தார் அப்போது தீவலாத நியாயம் இப்போ தெரியுதா. போறேனனு சொன்னா போனனு சொல்லுவிங்கனா. விடாத பிடிச்சகிட்டிருப்பீங்க. பாககெட் மணி தரேனனுவிங்க. எல்லா

லாபமும நீங்கனே கருடடிப்பீங்க உங்களுக்கு கடவே ஒரு கூலியான தேனையா முடியாது. நான் உயமா தொழில் பண்ணாணும். தனியா நிககனும் ஆளை விடுங்க."

அவன் உதறிகொண்டு வந்தான்.

மிகப்பெரிய அளவில் கடன்பெற்று அந்த இடதையும வாங்கினான்

அந்த இடத்தில் நான்குமாடி உட்பட வட்ட வரைபடங்கள் தயாரித்தான்

"எழுந்தாதி அம்பது ஸ்கொயர்பிட்டு வித்தேவனாக்க பிரமாதமா விளையுக்கு போவும். நம்மமாக வியலாம் ஆகும்"

அவனுக்கு பலபேர் துபம் ஏற்றினார்கள் அந்த இடம் விலைவாகமான இடம் என்று அவன் காதில் சொல்லப்பட போதுகூட அவன் அதை ஆரவய்வலை

"காக கொடுத்தது ஒருததாமிட்டேயிருந்து முழுசா பட்ட வாங்கியிருக்கனே அப்பறம் என்ன விலைவாகம்" என்று அவன் முட்டாளதனமாக சித்தித்தான் எனினென்ன விதமாக உட்கணல அதிக போர்ஷன்கள் ஏற்படுத்தலாம் என்று திரும்பத் திரும்ப வரைபடங்கள் அவனே போட்டுப் பார்த்தான்.

அந்த ஊரின் சட்டமன்ற எம்.லெ.டி வாரண்டவுக்கு வந்தா அவன் எழுத்து தின்று கைகப்பட்டினான்

"வாய்யா. வா ஒரு நாளைக்கு மோட்டா கைகினை வா. ஒரு நாளைக்கு மாருதி ஜெனல வா. தினனொரு நாளைக்கு காண்டா வால பேற. என்னதான் பன்ற நீ சொல்லு."

"தொழில்தாங்க"

"எனான் தொழில்."

"ரீயல் எஸ்டேட்டுங்க."

"அதைச்சொல்லு. அதுலதானா துட்டு."

"இல்லிங்க. தின்னிகு அரபில்லதான் துட்டு"

"எவன் சொன்னான் கை துட்டை சொல்லு பணானி லைக் ஷனல தின்னு ஜெயிச்சோமே அந்த துட்டை கீடததுக்குன்ன

போதும் போதும்னு ஆயிப்போகுது மறுபடியும் சவுக்குகட்டை
கரிககே போயிடலாமன்னு பாக்ககறேம்பபா "

"அப்படியெல்லாம் திலலைங்கண்ணா அண்ணன் முயற்சி
பண்ணா உங்களுக்கு விடைககாத கண்ண."

"எப்படி என்னதத முயற்சி பண்ணது பெட்ரோல பங்க
வததது. மறுபடியும் பிடுங்கிட்டானுவ. அதல ஒரு நாப்பது
ரூபா நஷ்டம். என்னதத செய்ய போ நாம் மலவு விததா காதது
அடிக்குது உப்பு விததா மழை பெய்யுது "

அவர் வசனம் பேசினார் அவன் கைதட்டினான்.

"திலலைண்ணா ரியல் எஸ்டேட் பிஸினஸ் வததுடுங்க."

"தெரியுமே. வலைபோட்டு இழுததுடுவீங்கனே."

"அண்ணா எனகட வரவேணாமனா ஆரீசம்கண்ணி
கோயில திலம் ஒண்ணு இருக்குது அதை தன திலத்தோட
சேர்த்து ஒரு கேரோல்காரன ஒரு ஆளுக்கு விததுட்டான். அந்த
விதத இடத்தை தினனொருததன் வாங்கிட்டான். அந்த
இடத்தை நீங்க வாங்கலாம்."

"லிலலலலம் இருக்கற இடம்னு சொலறியே."

"ஆமாம்."

"அப்புறம் நான் எப்படிடா வாங்கறது "

"அதனாலதான் நீங்க வாங்க முடியும்னு சொலறேன் "

"புரியலையே "

"அரசாங்கத்துக்கு இதை போட்டு கொடுத்ததுடறது. தப்பான்
திலத்தை தப்பானபடி வாங்கியிருக்காவக. இது கோயில திலம்
அப்படினனு தண்டோரா போடற லெவலுக்கு கொண்டு
வந்துடறது அதுக்கப்புறம் அரசாங்கத்துல இருக்கற அதிகாரி
களை சரிபண்ணி அதத இடத்தை நீங்கனே வாங்கிக்கறது."

"எந்த இடத்தை."

"ஒரு பாழடைஞ்ச லீடு. அதனுடைய கொலலைப்புறம்
சேரத்தே."

"நல்லாயிருக்கே நீ சொலறது." -யோசித்தார்.

"எந்த இடம்டா"

"வாங்க காய்க்கறேன"

"அட்டா ஆதிது மனைகை போட்டு மனறசகட்டாணா, இதுவரைக்கும் கோவில இடம் இதுவரைக்கும் அவன இடம் ரெண்டுதனதயும் கலந்து வித்துட்டாணா"

"சோம்பேறி நாயிங்களை ஆப்படிக்கறேன பாரு"

ஆப்பு இறங்கியது அரங்கத்திலிருந்து அவனுக்கு நோடமஸ் போனது

அவன் பதறினான் அண்ணாமிடம் ஓடினான்

"இப்போ ஏன் எங்கிட்ட வர, வராத போ"

அண்ணனை அவனைத் திரைத் அவனயாரிடம் போவது என்று தெரியாமல் மறுபடியும், யார் விதறானோ அவனிடம் போய் நின்றான்

"எனனை ஏமாத்திட்டவர்களே... எனனை ஏமாத்திட்டவர்களே"

"நீ யாருன்னே தெரியாதேயோ, எனனை ஏமாத்திட்டவர்களேன்னு சொல்லற"

அவன் மிரட்ட, அவன் மனைவி கொண்டு வந்த ஊட்டியை அவன் முகத்தில் வீசினான்.

"போடா... போடா வெளியே" என்று கழுத்தைப் பிடித்து தள்ளினான்.

முப்பது மூன்று லட்ச ரூபாய் கைவிட்டுப் போய்விடுமோ என்று அவன் கதறி அழுதான்

"எல்லாததுக்கும் காரணம் சட்டமன்ற உறுப்பினர் போய் பாரு."

அவனை ஏவினார்கள்

சட்டமன்ற உறுப்பினர் "எங்கிட்ட நேருங்க போத தம்பி எனக்குத் தெரிஞ்ச ஒரு ரியல் எஸ்டேட் ஆன திருகோண. அவன்கிட்ட போ. எனக்கு இந்த விஷயங்கள் நிறைய தெரியாது. தப்பு பணணா கண்டிக்கறதான் என வேலைவே"

தனியே, எப்படி தப்பிக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியாது நான் அப்பாவி மனுஷன் தெரிஞ்சவனாகிட்ட போ" என்று மோட்டார் சைக்கிள்காரரிடம் அவனை அனுப்பினார்

"ஜெயிலுக்குப் போகாத திருக்கனாமனு ஆசைப்பட்ட நீங்கள்."

"ஆமாங்க."

"மிட்ருங்க."

"எனது."

"நீங்க தப்பா வாங்கின நிலத்தை கேரேஜ் நிலம் வாங்கினதுல தப்பேயிலலை கேரேஜ் வரைக்கும் உங்களதுதான். அந்த யாக்கும் ஒண்ணும் பண்ண முடியாது ஆனால், கால தாண்டி கொலையைப்பற்றத்தல் வசைடங்க அங்கதான் தப்பு ஆயிப்போக எனவே, திடீயடியொரு கவர் எழுப்பி, நான் இந்த இடத்தை விட்டுட்டேனனு எழுதி கொடுத்ததுங்க சரியாய் போய்டும்."

அவன் வேலி போட்டான் இந்த இடத்தை விட்டுவிட்டேன என்று அரக்கரு எழுதினான் அரக்க அவன் சமாதானத்தை ஏற்றுக் கொண்டது குறைந்தபட்சம் இருபது ரூபாய் போகும் இடத்தை முப்பது மூன்று ரூபாய்க்கு வாங்கியதற்காக அவன் வருத்தப்பட்டான்

தலலவேளை ஜெயிலுக்குப் போகவில்லையே என்று சமாதானம் அடைந்தான்.

தோடந்து அந்த இடத்தில் கட்டிடம் கட்டி எழுப்பவும், வாங்கின கடனை அடைக்கவும் முயற்சி செய்தான்

கட்டிடம் அங்கே வேகமாக எழுப்பியது

"அண்ணா, இப்போ திது கோயிலநிலமாகிப் போகணன்னா இதை நீங்க வாங்கிக்கலாம்னா"

"நான் வாங்க முடியாது"

"உங்க மகசான் பேரல வாங்குங்க"

உறு வருடங்களுக்கு முன்பு கட்டப்பட்ட அத்தக் கட்டிடம் ஐம்பது வருடங்களாக வீணாக இருக்கிறது இதை எந்த விதமாக

வும் கோயில் உபயோகிக்கவில்லை. இதை பழுது பார்த்து
நீரமைக்கவும் முயலவில்லை. அல்லது கட்டிடம் கட்டி வா-
னகக்கு விடவும் ஏற்பாடு நடக்கவில்லை. எனவே இந்த
நீடத்தை எனக்கு விற்றுவிட்டால் நான் அரங்கத்திற்கு
உடனடியாக பணம் கட்டி— என்று ஒரு மனு போட்டுத்தது.

அந்த மனு மத்திரிகளிதம் போக மத்திரிகை திடம் எது என்று
ஆவலூற்றார்கள்.

“எனக்கு வேணும்” என்று சட்டமன்ற உறுப்பினர் சொல்ல
மத்திரிகை மெல்ல பின் வாங்கினார்கள்.

குறுக்கிடாமல் தீருவதற்காக சமாதானம் காக்க வாங்கிக்
கொண்டார்கள்.

“இன்னும் நிலமே வாங்கலை ஆனால், ஏழு ரூப செலவு
என்ன புலவா பிடுங்கி ரியல் எஸ்டேட் உத்தியோகம்.”

சட்டமன்ற உறுப்பினர் கத்தினார்.

“பொறுமையா இருக்கணா? என கோயிலக்கரீலக
ரோடு நுனிலேர்த்து கொலையைப்பற்றம் வளரக்கும் தாயது ரூப
வினைல போகுது. நீலக பதது ரூபாயக்கு கேளுங்க.”

“தரமாட்டானே”

“பதினாறு ரூப வளரக்கும் பேசலாம்.”

“ஆபிஸரை சரி கட்டுங்கணா? ஏற்பாடு பண்ணுவா-
னுங்க. அவங்களுக்கு தெரியும் லா அதுக்கு என்ட்ரி தீலமை.
அந்த அபரோச சரியா தீலமை. கட்டிடம் தீக்க வெளியே
கொண்டு வரதுக்குள்ளேயும் முன்னப்பினை ஆயிடும லா
லாரியே போகாத திடம். அழகா பேசுவாங்க.”

சட்டமன்ற உறுப்பினரின் கைத்தனை அந்த தீடத்தை
பதினெட்டு ரூபாய்க்கு வாங்கினான்.

“என்னா பண்ணது”

“கொடுத்திருக்கணா?”

“யாருக்கு”

“எனக்கு...”

*தெரியுமடா டேய கதறி கதறி அழுதமாதிரி கதறிகிடங்குத
ததே இந்த இடத்தை விரைவில் போறதுக்குத்தான் *

*நீங்க என்னன்னா பண்ணுவீங்க அதை சொல்லுங்க
என்னா நான் உதவி செய்யறேன். கட்டிடம் கட்டி எழுப்பி
வித்தா லாபமில்லை *

*யாரூடா கட்டுவீங்க *

*நான்தான் உங்களுக்கு இருக்கற வேலையே பார்க்க
முடியாதே கட்டிடத்தை கட்டமுடியுமா *

*என்ன விளக்கத் தருவ *

*பதின்மூன்று ரூபாய்க்கு வாங்கினீங்கன்னா ஒரே மாசத்துல
பன்னெண்ணு ரூபா வருமானம் லாபம் முப்பது ரூபாய்க்கு
கொடுங்கன்னா *

*நாப்பது ரூபா விசை பேசுற அப்பறம் முப்பது
ரூபாற *

*சரிசுன்னா முப்பத்தாறு ரூபாய்க்கு கொடுங்கன்னா *

*சரி போ முப்பத்தாறு ரூபாய்க்கு எடுத்துவிட்டு போ *

பதின்மூன்று ரூபாய்க்கு வாங்கி ஒரே மாசத்தில பதினேழு
லட்சரூபாய் லாபம் என்றால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்க்கு
அத்தான் சரியான விஷயம் என்றுபட்டது

நீங்கே கட்டிடம் கட்டிக் கொண்டிருக்க முடியாது வேறு
இடத்தில் பட்டணத்தின் ஒதுக்குபறத்தில் பெரிதாய் பங்களா
கட்டிக் கொண்டாலாம் அவர் கைமாற்றி விட்டார்

மேட்டார் சைக்கிள்காரன் வெற்றிகரமாக தன் பலன்களைய
அந்த இடத்தில் ஆணி அடித்தான். ஆயிரக்கணக்கிலட்சம்
பேய் விழுந்தது வண்ணக்கிளையா. அழுதான்.

எனக்கு கொடுத்திருக்கடி. எனக்கு கொடுத்திருக்கடி
உனக்கு என்ன வேணுமனாலும் பண்ணுவேனாடி. முதல்ல ஒரு
ரூபாய் எடுத்து வைக்கறேன் நீங்க கட்டிடம்கட்டி நான்
தலலபடியா இருக்கணும்

ஆயிரக்கணக்கி புனைவை செய்தான்.

"ராமகபரமணியம் இந்தப் பகுதியிலே ஒரு இடம் வரவி
யிருக்கேன வந்து பூமி பூஜை பண்ணித்தரீவா "

"பண்ணித் தரேனே "

"எவனோ செலவாகும் "

"ஒரு ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்க அப்பண்டமான எம்மனை
வாங்கட்டேன அதுகவபுரம் என்க செலவுளது சொல்றேன
தடசனன உங்க தீஷ்டம் அளனிக்கு அபிஷேகம் கண்ணோ
பண்ணோன ஒரு தவனல் பால வாதத்தேன திருத்தி
நாப்பது ரூபாய்ச்செம் பத்துரூபாய் தான் எடுத்துண்டு திருத்தி
முப்பது ரூபாயும் உளடியலல் போட்டுடன "

"செரமய சந்தோஷம் ராமகபரமணியம் அளனிக்கு
அபிஷேகம் பண்ண நாளைக்கு எனக்கு வாழ்க்கையே
தினமொறியபோக தீப்போ ஒரு கோடி பிஸினஸல் தீருவல்
போறேன நீ பணம் பூஜையிலதாமயா இருக்கு அது "

"நான் பண்ணித்தரேன கவனலயே பட்டிஷன "

"நேரமிழக்க வாசல் வசைக்கா என்னய மூலையில் கின்று
ஒரு பளாட அறுநூத்தி அம்பது ஸ்கொபாபிட சலிபு வருது "

கட்டிட வளர்படவல்லுனர்கள், மோட்டர் கைகிள
காரனிடம் தெரிவித்தார்கள்

"இருக்கட்டும் அப்படியே வைங்க எனக்கு ஸ்பாஸ்ட
பளோரல் திருத்ததான் கணக்கு முன்பகம் கார்பாக்கிவ
முககியம் அப்படி திருத்ததுனா கூட வினல் போகும் கார
பாக்க இலலைனா இந்த மாதிரி சத்தத் தெருவுல வீடு
வாங்கமாட்டாங்க கார வசைக்காவன பப்பறு வலகுவா "

அவர் கார்பாக்க மிக முககியம் என்று சொல்ல தானூறு
ஐம்பது சதுர அடியில் என்னய மூலையில் ஒரு பேரணை
துருத்திக கொண்டு தின்றது

ராமகபரமணியம் பூமி பூஜை செய்யத் துவங்கினா

இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னால திரவாக அதிவிரிசை
விண்ணப்பத்திப்படி ரூபாய் ஒரு லட்சம் மகா குவாரிஷைத்
திறக்க தீர்த்து அறநிலையத்துறையால் கொண்டுக்கு ஒதுக்க

பெரிந்த இந்த சிலவு தயாரிக்கக்கூடியது அதற்கு மெற்
பெற்று அதன் சிலவுகளை பத்திரகம் அனுப்பி பெற்றுக்
கொள்ளும் எனும் உத்தரவுபடி அகரது குமபாபிஷேகத்
தொகுக்கவும் தேவர்கள் முன்கூட்டியே உதரியத்தல நலம்

இப்படிக்கு ஆணையர்

என்று எழுதியுள்ளதாகக் கற்றுப்படியும் மோகனகந்தரம் சிவாச
சாரியர்களையும், சுவாஸ்தாக்களையும், வேளையாடிகளையும்
கூப்பிட்டு பேசினார்

"குமபாபிஷேகம் நடத்தத்தக்கது வெளி ஆள்கள் கூப்பிடக்
கூடியது."

விவரமாக சிவாசசாரியர் உரக்கச் சொல்ல, "உங்களுக்கு
அந்த வேலை தெரியுமா? தயவுசெய்து"

மோகனகந்தரம் அதே தரையில் சொன்னார்

"எனக்கு அந்த வேலை தெரியாதது உங்களுக்கு
தெரியுமா?"

"அந்த ஐயுறுக சொல்வதான சொல்வேன்"

"அந்த கடிதம் சொன்னான்"

"தான்னோடு தடவை இந்தக் கோயிலில் கெட்ட வாரத்தை
பெரிந்துகொள்ள தான் போலீஸை பிடிக்க கொடுப்பேன்"

"கமமா கமமா மிஸ்டர் தீவக"

மோகனகந்தரத்தை சிவாசசாரியர் கடுமையாக எதிர்த்தார்
இடையறாது இடையறாது அவருக்குள் ஒரு கோபம் பொங்கிக்
கொண்டே இருந்தது எல்லோர் மீதம் பரவிக் கொண்டே
இருந்தது

தன் கோபம் பற்றி அவர் பயத்தார் ஏதோ ஒரு நாள்
எவனாயோ கொலை செய்து விடுவோமோ ஜெயலாக்ஷி
போவோமோ என்ற கலவரம் அவர்களுக்கு இருந்தது ஆனால்,
அந்தக் கலவரமும் பயத்தைக் கொடுத்தது உடனடியாக
கடுஞ்சொற்களை அவரிடமிருந்து பீறிட வைத்தது தன்னை
அடக்க வந்தியிலலாத மனிதனாய், வலுநிலலாத மனிதனாய்
தன்னுடைய வாய் வங்கு அழைத்தது கொண்டி பேசிறதோ

அவரு போலி என்ற மனிதனாய் அவர் தொடர்ந்து தவறுகள் செய்து வந்தார்.

"நிரவாக அதிகாரி சொலறதுல ஒரு நியாயம் இதுவுக்கு தீவல ஹோமகுண்டம் கடடி கரத்தானை உட கரவகை தடபகடைட னகமில் வாங்கி நானாவித தேவனதகனை ஆவாஹனம் பணற னியாயம் உ வகனைவிட கெடடிககாராளர் திருக்கறவா பண னுலா நீங்க அஷ்டோத்தரம் வரைக்கும் சொலதீங்க உங்க ளுக்கு தினனும் சகஸரநாமமே மனப்பாடம் ஆகணை "

ராமகபரமணியம் சொல்ல, சிவாச்சாரியார் கடுங்கோபத் தோடு அவனைப் பார்த்தார்.

"உ னக்கு சகஸரநாமம் தெரியுமாடா "

"தெரியும் "

அவன் நிதானமாய், உ மூதியாய் பதில் சொன்னான்.

அந்த உறுதி, நிதானம் விஸயநாத சிவாச்சாரியாருக்கு மேலும் கோபத்தைக் கொடுத்தது.

"இவகிருந்து ஒரு கிலோமீட்டர் தொலைவுல தினனொரு பெரிய கோவில் இருக்கு அங்க ஒரு சிவாச்சாரியார் இருக்கார் அவர் பேரும் விஸவநாதன்தான் அவரை கடக்கடுத்து தீர்த் ஹோமத்தை நடத்தச் சொல்லப்போறேன் "

"கடாது "

மோகனகந்தரத்திற்கு மறுப்பாக நூற்காலியை உதைத்துக் கொண்டு விஸவநாதன் எழுந்திருந்தார்.

"எனனை சொலறதுக்கு உங்களுக்கு அதிகாரம் தீவலை. அந்த ஹோமம் உங்களை வகை நடத்த முடியாது "

"நான் எதுவுக்கு தீங்க இருக்கேன் "

"வெறுமன அரசனை பணறதுக்கு "

"நான் எட்டணா கக்கவுக்கு அரசனை பண்ணனும் வைனா வந்து ஹோமமகற்போல லவட்டிண்டு போவான் "

விஸவநாதன் மீண்டும் கத்தினார்.

"லவடிகளாடு போததுக்கு யாரும் ஹோமம் பண்ணலை
எல்லாரும தல்லா இருக்கறதுக்குன்னு பண்ணோம் உங்க
புத்தியே லவடிகிட டு போதது. வாரிகிட டு போதது. எடுத்த
கிட டு போததுலதான் இருக்கு இதோ பாருங்க."

மோகனகந்தரம் சிரிப்போடு சொல்ல அந்த சிரிப்பு விஸ்வ
நாதனுக்கு கோபதளதக கொடுத்தது

"நான் ஸ்டே ஆர்டர் வாங்குவேன்."

"எதுக்குங்க."

"ஹோமம் நடக்கக்கூடாது குமபாபிஷேகம் நடக்க
கூடாதுன்னு."

"முடிஞ்சா வாங்குங்க உங்க பேர்தான் கெட்டுப்போரும்
எங்களவெ ஷரல் உங்க பேர வெ டுப் போயிருக்கு உங்களை
மரியாதை இல்லாமலாதான் எல்லாரும பாரக்கறாங்க."

"எவன் பாரக்கறான்."

"நீங்க போய் ஸ்டே வாங்கிப் பாருங்க யார் யார் மரியாதை
இல்லாத உங்களை பாரக்கறாங்கன்னு தெரியும்."

"டேய் காளிதாசா வெளிய வாடா."

"நீர்வாக அதிகாரி கோபப்பட்டாம இருக்கணும்."

"கோவப்பட்டா ஐயரு போயிட்டாரு இல்ல நாங்க நிதானமா
இருக்கோம் கவலைப்படாதீங்க."

ஜனங்கள் உடனடியாக பதில் சொன்னார்கள்

மோகனகந்தரம் சந்தேஷமாணா.

"பாராவது தேவகாய உடைசக பூ பிரிசக கொடுத்தா
தினனும் வேகமா செபதுட முடியும்" என்று சாமகப்ரமணியன்
நீர்வாக அதிகாரியிடம் முனுமுனுப்பாகப் பேச, அந்தப்பேசை
சீருவாசன காதில் விழுந்தது

"நான் உடைசக தரலாம் கருவளைக்கு வந்து உட்கார்ந்துக்
கலாம்."

அவர் கேட்டார்

கண்ணியப்பன் தேவகாய, பழங்களை வரிசையில் திற்பவர
களிமிகுந்து வாங்கித்தர தேவகாயை பளிசென்று ஒரே
வீசில் அரிவாளால் வெட்டி குடுமியைப் பிடித்து பழங்களைத்
தனியாக எடுத்து வைத்து பூவை ராமகபரமணியனிடம்
கொடுத்து வெற்றிலைப்பாகு பிடித்து வைத்து சீலுவாளை
உதவி செய்தார் வியர்வை முதல் பதினாந்து நிமிடம் பொங்கி
வழிந்தது

அப்படித்தான் ஆரம்பத்தில் இரங்கும் வியர்வை அடங்கிய
பிறகு இந்த இடத்திற்கு பழகியும் என்று சீலுவாளுக்குப்
புரிந்தது உடம்பை மேலதண்டால் பலமுறை தடைத்துக்
கொண்டார் இடையறாது வனதூக்கை மந்திரம் சொல்லத்
துவங்கினார் நியிரந்து ஆயிரம் கண்ணியைப் பார்த்தார்

எவனோ ஒருத்தன் என்னைய் பிடிக்க தெருகல் கைவசை
தள்ளினான் அவனை பிடிக்க வெளியே அனுப்பிட்டு என்னை
கொண்டு வந்து உள்ள உட்காரவைக்கட்டில்ல நீ பெரிய
ஆளுமமா

அவனைப் பார்த்து வாய்விட்டுச் சிரித்தார் ராமகபரமணியன்
என்ன என்று கேட்டான்

"ஒண்ணுமில்லை உனக்கு பெரிய மரியாதை வரப் பெரி
ந்து உறசாகமா பண்ணு" என்று அவனை தட்டிக் கொடுத்தார்

உரத்த குரலில் மந்திரம் சொல்லி, கறமூர் ஆரத்தி கட்டி
னான் தேவகாய, பழங்களை கொண்டுபோய் கொடுக்கும்
போது 'சகல சம்பத்தம் கிடைக்கட்டும்' என்று வாழ்த்தினான்.
'தீரக்க கமங்கலி பவ' என்று சொன்னான்

"சமுந்தை கேமமா இருப்பா" என்று தெற்றியில் விழுதி
கிட்டான்

ஜனங்களுட்கு சந்தோஷம் களர்ப்பாண்டது அவர்கள் கேட்ப
தெல்லாம் நல்ல இடத்தில் இருந்து நல்லவிதமான இரண்டு
முன்று வாரதனைகள் மட்டுமே.

திருமணமாகாத ஒரு சிறுபையன், மிக அழகாக தீப்படி
பூனை செய்வதைப் பார்த்து அவர்கள் சந்தோஷமானார்கள்
கணிகளைகள் தட்டில் உடுத்தலாக விழுந்தன

பின்வரும் விவரங்கள் அரசு முடிந்ததன்மையுடைய பெயரால்
கேட்ட வார்த்தைகள் உட்கேட்குதல் உதாரணத்திற்கு
தளப்படி உட்கேட்குதல், நூல் கட்டி முடிந்தது, உள் அம்மாவை
பொன்ற வார்த்தைகளைக் கொள்ளையாகப் பயன்படுத்துவதால்

திருவருங்கோட்டை திருவருங்கோட்டை திருவருங்கோட்டை திருவருங்கோட்டை
 வேளாறு மாவட்டம் திருவருங்கோட்டை திருவருங்கோட்டை திருவருங்கோட்டை
 என்னும் கொள்கையின் பேரில் திருவருங்கோட்டை திருவருங்கோட்டை திருவருங்கோட்டை
 வரலாற்று ஆணைக்களம் வரலாற்று ஆணைக்களம் வரலாற்று ஆணைக்களம்
 விதிகளை நிறைவேற்றி கொடுத்தும் வரலாற்று ஆணைக்களம் வரலாற்று ஆணைக்களம்
 அவசரம் என்று சொல்லி அதை ஆணையாகக் கொடுத்தும் வரலாற்று ஆணைக்களம்

தமிழ் மொழியைப் பேசும் மக்கள் இவ்வுரையைக் கேட்டுப் படித்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலாக உத்தம இம்மாதிரி பல திருட்டுகள் செய்கிறார்
கிறார். இவ்வுடையவர்களைத் தடுத்திருக்கிற வேண்டும் விவர
ரணண கிட்டி அமைக்க வேண்டும் இலையெனில் பொது
பக்கள். அதற்குப் பதிகத் துள்ளவர்கள் இந்த விஷயங்கள் பத்திரி
கைகளுக்கரியமாக எழுதுவதும் வேட்டன. பத்திரிகையாளர்கள்
தயவுசெய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்

எனவந்த ந சிவசகாயியா லேறொரு நபனாககொண்ட
அறிவையததுவாகு எழுதியபேட்டை.

“என்னாக இருந்தாலும் நான் நான் இதை கோயிலிலேயே நான்
மட்டுமே இந்த மாதிரி தகராறு வந்திருக்கிறது. மோகனகந்த
என்னென்னவோ சிவாசாரியாண்டி சொல்வதற்கு சிவாசாரியா
என்னென்னவோ மோகனகந்தரதனத சொல்வதற்கு என்ன
இருக்கிறது.”

“இதெல்லாம் நம்ம தளவில வாக ஓட்டமுடியாது”

“பத்திரிகைகளை அழிப்பதே உண்மையானது.”

“அதனை உதவி துணையாக ஒருத்தர் உட்காந்து
விட்டிருக்காது பாருங்க. அவரை அனுப்புக.”

"அவர்களுக்கு சாதிமேலயே நம்பிக்கையில்லை"

"அதான் கரெக்ட் அது கோயிலனு நினைக்காம, கோட்டினு நினைக்க விராதிப்பான் தீவல் அவனதான் கரெக்ட். போய் என்னென்னு விராதிக்க சொல்லுங்க"

அந்தக்கட்சி சிறப்பான முறையில் ஆட்சிக்கு வரும் என்று தெரிந்ததால் அவனுக்கு கத்ரவன் என்று பெயர் வைத்தார்கள். அவன் படித்து முடித்து வயதாதி வேலைக்கு போகும்போது அந்தக்கட்சி மிக உயர்த்தில் இருந்தது அந்தக்கட்சி தீரணடம் முறையாக செங்கோலா சிக் கொண்டிருந்தது

"அவரு டாஸ்காய் நீ உட்க நீயே ரெண்டு தடவை சாயிடிக் குக்கோப்பா"

முதலமைச்சர் அவரை கட்டிக்க கொண்டார்.

"எங்க இருக்க"

"அதில்லையாத்தனையில் ஸார்"

"அட நம்மாந்த அத்திலையாத்தனையில் இருக்கறதா வேற இடத்துக்கு மாத்திட்டி முமா"

"இல்லையங்க என வேலை இருக்கதான் எந்த இடத்துல நம்மா எதிரிங்க இருக்காங்கனோ அந்த இடத்துலதான் நாம் வேலை செய்யணும்"

"அடிக்கண்க விதை புண்ணு போட்டு கை ஒண்ணு முள்ளுக்கும் புலிக்ரூப் பிரத்தது முண்பாகுமா வாழ்க. வாழ்க வாழ்க"

மறுபடியும் அவர் அனைத்துக் கொண்டார்

கேமராகன் உடனே அந்த விழுவின். தக்க வைத்துக் கொண்டன

அவன் சரியான நேரம் பார்த்து பதவி உயர்வு வேண்டும என்று மனு கொடுத்தபோது முன்றாவது நாளே அவனுக்கு பதவி உயர்வு கிடைத்தது

அவன் அந்த அலுவலகத்தில் சந்தோஷமாக தன் வேலை களைச் செய்தான்

“நாங்கள் கடவுளை எதிர்க்கவில்லை கடவுளை நம்புகின்ற உங்கள் நம்பிக்கையை எதிர்க்கவில்லை கடவுள் பெயரால் நடத்துகின்ற அகிரமங்களைத்தான் எதிர்க்கிறோம்” என்று அவன் தன்னைச் சுற்றியுள்ளவர்களிடையே பேசினான்

அவ்விதமே நடந்து கொண்டான்

ஜனங்கள் கூடும் மிகப்பெரிய திருவிழாக்களுக்கு கதிரவன் அழைக்கப்படுவான் அதிகாரி என்ற முறையில் ஆலோசனை கூட்டங்களில் கலந்து கொள்வான்

“இருக்க கோயில் புனியோதனர அந்தக் கோயில் சரக்கரைப் பொங்கல் தீவக் ஒரு ஐயகு பண்ணுவாரே அந்த வெண்பொங்கல்” என்று உணவு வகைகள் மூலம் கோயிலை அடையாளம் கண்டுகொள்வான் கோயில் கதமாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் கண்டிப்பாக இருந்தான் உணவு வகைகள் சரியாக தயார் செய்ய வேண்டுமென்பதில் கடுமை காட்டினான்

“நீ எங்கள் சரக்கரைப்பொங்கல் கட்டி கொடுத்துட்டேன்ற தாலயே உன்னை கேளனி கேட்கமாட்டேனனு நீனைச்சண்டிடுக்கியோ அதெல்லாம் வேற ஆளைப்பாரு தூக்கி சரக்கரைப்பொங்கலை தெருவுல போட்டு போயிடுவேன. உனக்குதான் சாமி எனக்கு சாமி தீவலை தீரங்கி கள்ளனை நோண்ட ஆரம்பிச்சேனா தாங்கமாட்ட. உன்னமயில் உங்க சாமிவையிட நான் ரொம்ப மோசமானவனா இருப்பேன். அத்தனையும் பொதுஜனம் காக்க அதை பாழ்படுத்தறதுக்கு உனக்கு எந்த அதிகாரமும் கிடையாது பிக்பாக்கெட அடிக்கறானே அவனானிட கேவலம் சாமி பேரால் கொள்ளை அடிக்கறவன் வெளியில் நின்று வறியா வறியானனு கூப்பிடறானே அந்தப் பொம்பளையையிட கேவலம் சாமிபேரால் காக்க திருடறது ஜக்கிரதை எங்கிட்ட மட்டின ஒழிக்க கட்டிடுவேன்”

அவன் உரக்க பல கோயில் அலுவலகங்களில் பேசியிருக்கான்

அவன் கடுமை பல கோயில் அதிகாரிகளுக்கு சிம்ம சொப்பனமே இருந்தது

"என்னாவது மோகனகந்தரம் ஒரு பககம் உலகனைப்பததி நல்ல ரிப்போர்ட் இன்னொரு பககத்துலோந்து கெட்ட ரிப்போர்ட் என்ன பண்ணணும்னு நினைக்கறீங்க "

எதிரே உட்கார்ந்து கொண்டேன். மோகனகந்தரம் கைவட்டி நின்றிருந்தார்

"அதெல்லாம் ஒண்ணும் கைகட்ட வேணாம் எதிரே உட்காருங்க "

அவன் எழுந்து நின்று, அவர் தோளைப்பற்றி உட்கார் வைத்தான்

"கெட்டதுன்னு ஒரு ஆளைப்பததி யார் வேணாலும் சொல்லலாம். கெட்டதா அப்படினா தீங்க தீர் விளையலாம். உங்களுக்கு எல்லா ஸ்டாடும் திருக்கு தீங்க எந்த கேஸி கேட்டாலும் நான் பதில் சொல்லாத தயார் "

இந்தப்பதிலே அவனுக்கு சந்தோஷத்தைக் கொடுத்தது "அப்படித்தான் பேசணும் கோயில் உண்டியலை என்னிக்கு திறந்தீங்க "

அவர் தேதி சொன்னார்

"எவ்வளவு திருந்தது "

"பதினஞ்சாயிரம் ரூபா "

"மூணு மாதத்துக்கு பதினஞ்சாயிரத்து சொசைம்ஸ் ரோம்ப குறைவு இல்ல "

"ஆமாம்."

"ஒரு பிள்ளையார் கோயிலல்கூட கூடுதல் வருது ஏன் தும் கோயிலல் வரமாட்டேனாது. கூட்டம் ஜஸ்தி தீயலையா "

"வருதுங்க. கொஞ்சம் ஆதரவு தாம் து துக்கத்து தீயலை. பாலகுடம், சண்டி ஹோம்மனு, அப்பப்போ விசேஷம் து ததினை தான் ஜனம் வரும் அப்படி விசேஷம் து ததரத்துக்கு ஆரம்பத் துல தாம் காக போடணும். அராவகத்துலோந்து அப்படி ஒண்ணும் சேவனை செயய மாட்டேனாவது அவங்க சேவனை பண்ணி துக்கு வரதுக்குள்ளேயும் லேட் ஆயிடுது "

"ஒரு லட்சரூபாய் சேவனை பண்ணியிருக்கோமே "

"ரெண்டு வாய்க்கும் முன்னாலே எழுதி கேட்டது இப்போது
செல்லுதன ஆசைகளுக்கு சொல்வது ஒரே வடசொப்பாஸைய வசை
விடுவன்னா நமஸ்காரங்கென வசைய முடியும் இறாமததுக்கே
சரிவாப் போய்லாம்."

"உங்களுக்கு ஒரு வடசொப்பாயில் குப்பாய் ஷேக்கம் முடிவ
கொண்டு நூல்க சொல்லுமால் மததபடி தீவக ஜுனலககிட்டே
பிரதது எக்ககூறும்."

"உங்களை எந்தகூறும் ஆனா வர ஜுனலககளை கரியானதயா
கூறும் நான் தந்தேன் இவ்வாறு சொல்."

"யாரு உங்களை நேர தந்தேன் சொல்வது."

"யாருகூறும் சொல்வது."

"அப்படியே கேட்குகூறும் கரிகடா சொல்லுமால் இன்னா
மேல த. புளூ உசாலவகூறும்."

"சிவாச்சாரியா (மேல தெதனமா நடந்ததுக்கறதா எனக்கு
பிப்போட் இருக்காரு."

"யாரு சிவாச்சாரியா கூப்பிடுவது."

"ஒரே ஒரே எப்படியதான் பிப்போ இருக்கான்."

"மகதவங்க என்ன ஆகை மூன்று பேரு உண்ணுனா சொல்லி
கேள்வபபட இருக்ககேனே."

"அவங்க ரெண்டு பேரும் ஆறுநாள் வரலை. ஏன் வரலை
ததுக்கு எந்தக்காரணமும் சொல்லலை நான் நோட்டீஸ்
அனுப்பிட்டேன் ஆனா இப்ப பார்த்துட்டேன் வரமுடியாது
போனதுதான் சொல்லுவது."

"அப்படியே தான் பார்த்துக்கறேன் அதை பிப்போ இருக்க
சிவாச்சாரியா யாரு அவரை வரச்சொல்லுவது."

சாமகபரமணீயம் எதிரே வந்து நின்றான்

"சின்ன பிள்ளையா இருக்ககேனே."

"ஆனா, இவரு ஒருததாதாவது தன்மைவா நடந்ததுக்கறாரு.
இவரன்னா தட்டு கொடுக்கறதுக்கே ஜுனலக ஆசைபபட
தாவது. சின்ன பிள்ளையா இருந்தாலும் பொறுப்பா நடந்த
கறாரு."

"தம்பி வெறுமனே அந்நேரத்திலே சொல்வதென்ன அந்நேரத்திலே சொல்லி முத்திரைகளும் காண்பிக்கவந்தன "

சாமகபரமணியம் விவரத்து பாரததான்

"என்னாடா கதிரவன் இப்படி கேட்கிறானென்று பார்த்துக் கொள்ளு. எப்போ இந்த வேளையில் உருட்டினோ அப்போ தான் சில விஷயங்கள் கர்த்திடமேன சொல்லுக என்னென்ன முத்திரை தெரியுமா உங்களுக்கு எவனோ முத்திரை காண்பிக்க வந்தன "

சாமகபரமணியம் அந்த விஷயத்தை விளக்கினான்

"நல்லாயிருக்கு புள்ளைக்கு வேலை தெரிந்திருக்கு "

"அப்போதே எது எது குரல்கள் கூறியிருந்தன அடுத்தது என்ன அப்படி என்று அந்த வரிசையை சொல்லுக "

"நல்லென்னென்று வாசனை இப்படி, இளநீர், தேன் பழம் சாறு, டால் " அவை சொல்லுவது இடையில் கதிரவன் தடுத்து நிறுத்தினான்

"போதும சரியா இருக்கு அம்மனுக்கு அலங்காரம் பண்ணி யிருக்கிறது யாரு "

"நான்தான் "

"பாதத்துக்கு வெள்ளிகவசம் போடிருக்கிறீர்கள் என்று உங்களுக்கு மனசும, சந்தனமும் கலந்து இரண்டு ஓரமும் விட்டு தடுக்க வேண்டி பண்ணி வைக்க அது அழகா இருக்கும் "

"சரிங்க "

"அம்மனுடைய பின்பக்கம் தெருப்பு மாநீர் இருக்கு இல்ல, அந்த இடத்தில் மஞ்சள் தடவி வைக்க, நல்லா யிருக்கும் "

"சரிங்க "

"வெறும மாணவன் போட்டு முகத்தை மறைக்காதீர்கள். வந்த மாணவன் போடுங்க மத்தவனுக்கு மாணவன் கொண்டுபோய் கொடுத்தீர்கள் "

"சரிங்க "

"கருவனறைய கழுவதது யாரு எனனாமமா எனனை
கழுவினிருக்கீங்க வாங்க நீங்க அந்த மூலையில் இளநீர்
எல்லாம் அப்படி இருக்குதே எனனிகு போட்ட இளநீர் "

"முத்தாநேதது இளநீர் ஸா "

"முத்தாநேதது இளநீர் அங்க இருந்ததுனனா ஒரு வீசை
வாரது எவகை முடியாத உங்கனால அது ஏன் பாததிரை
கழுந்த இருக்கு அதது விளக்கல வந்து பாசி பிடிக்கருக்கே
யார் கழுந்தது இல்லை, கோயில சரியில்லை " அடுத்த ஒரு
மணி நேரத்தில் அங்குள்ள அத்தனை பேரையும் விரட்டினான்

"இப்போ இப்போ தேய விழாழக்கிழமைதான் விளக்கு
தேயப்பியா மததநேரம் தேயக்க மாட்டியா இவனோ அழகரு
வக்கிட ௮ விழாழக்கிழமை தேயக்கறேனனு சொல்லியே
செவ்வழக்கிழமை தேயச்சா எனன் குறைஞ்சா போயிடும் எடு
எடு விளக்கு எடு ஒரு விளக்கு அங்க இருந்தாபோதும் மதத
எல்லா விளக்கையும் எடுத்ததுகிட ௮ போ இப்போ தேயக்கறும்.
இன்னும் ஒன் அவரல தேயக்க எனக்கு காண்பிக்கனும் தினம்
தேயக்கனும்னு சொல்லிடுவேன் மனிக்க கவனிக்கறது யாரு
உரையணசைய தீங்கதானா தீங்க ஐயரதானே வாலல கோலம்
போட மாட்டங்களா தனிக்க ரூமல சாமிபடம் இருக்காதா
ஆயிரமண்ணி படமாட்டா அங்க ஏததி அந்த கறபுரத்தைத்
தான் அடுப்புல போடனும் அவளால அடுப்பு எரியதுனனு
தினம்பு வாணும் நெருப்பு குச்சி கிழ்சை கெரின ஊததி
அடுப்பு பததவைக்காதீங்க அது அசிங்கம் படமே இல்லை
இருளோனனு கிடக்கு புக்க அடைஞ்ச ஏன் புக்கபோக்கி
இல்லையா இருக்கே உள்ள அத்தனை கருப்பா இருக்கு
யருப்பா வேலைக்காரன் வரச்சொல்லு அவனை. களாஸ்
ஃபோர் எங்க. இன்னும் அளாமணிநேரத்தில் இந்த இடத்தை
கத்தம்பண்ணானலனனா உனக்கு வேலை போயிடும் "

அவன் கண்களியப்பனை விட்ட கண்களியப்பன் உளறினான்
கதிரவன் பதில சொல்லாது கோவிலின் எல்லா இடத்திற்கும்
வந்தான் உறசவரின தகைகளை எண்ணிப் பார்த்தான்
வேளிக்கவசங்களை எடைபோட்டுப் பார்த்தான்

“மோகனகந்தரம் எல்லாம் சரியா இருக்கு. உங்க மேல ஒரு கம்பளெயிண்ட இருக்கே நாலாயிரம் ரூபா புடவைவைய இருநூறு ரூபாய்க்கு எடுத்தீங்களுமே”

“இல்லங்க அப்படியெல்லாம் எடுக்கமாட்டேன் நல்ல விலை கொடுத்ததுதான் எடுத்தேன்”

“எவளோ விலை? கொண்டங்க”

சிஜிஸ்டரை சட் டெனறு கதிரவன் வாங்கிக கொண்டான் பிரித்தான நாலாயிரம் ரூபாய் புடவைவைய எண்ணூறு ரூபாய்க்கு எடுத்தது சரியா, தவறா மோகனகந்தரம் குழந்தை எப்படியாவது அந்த சிஜிஸ்டரை வாங்கிவிட வேண்டும் என்று பரபரத்தார் அவருக்கு வியரத்தது நூக்கு ஒட்டிக கொண்டது

ஆயிரம்கண்ணி ஆயிரம்கண்ணி உளஞ்சுருளினே அவன் பெயரை சொல்லாத துவங்கினான்

என தலைய உருட்டித்த தாயே ஒரேயொரு பட்டுப் புடவை அதைத்தவிர தான் வேறெதும் ஆசைப்படலை அந்த ஆசையே தப்பினது எனக்குத் தெரிந்த தாயே நாலாயிரம் ரூபா புடவைவைய எண்ணூறு ரூபாய்க்கு வித்தது தப்பா கேட்கப் போறாங்களை இது எப்படினது கேட்கப் போறாங்களை இதுக்கு தீர்ப்பு சொல்லப்போறாங்களை ஐயு குதிப்பானே ஊர் முழுகப் பரப்புவானே

பட்டுப்புடவை ஏலம் எடுத்ததாக கணக்கு ஆயிரத்தி எண்ணூறு என்று போட்டிருந்தது

“ஆயிரத்தி எண்ணூறு ரூபாய்க்கு வாங்கியிருக்கீங்க நல்ல விலைதானே பில நாலாயிரம் ரூபானது போடுவோம் ஆயிரம் ரூபாய்க்கு டிஸ்கௌண்ட் கொடுப்போம் மூவாயிரம் ரூபாயில் ஆயிரம் ரூபா போனா ரெண்டாயிரம் ரூபா புடவைவைய ஆயிரத்தி எண்ணூறு ரூபாய்க்கு எடுத்திருக்கீங்க ஒண்ணும் தப்பு இல்லையே”

என்னால் தனிக்கை செய்யப்பட்டது பச்சை மையில் தெளிவாக எழுதினான். கையெழுத்திட்டான்.

“ஏதோ ஒரு நாய நீங்க இருநூறு ரூபாய்க்கு எடுத்திருக்கீங்களுக்கு ரிப்போர்ட் பண்ணி வருக்கான அந்த ஐயுருளதுதான்

தினக்கடையின் பரப்போம் ஈயனர கொச்சொல்லுங்க ஆள
அனுபுங்க.

கன்னியப்பன் விசுவநாதனன் அழகுதிவர ஓடினான்
விசுவநாதன் ஓடலை என்று தீர்மானி வந்தான்

தாக்காலக பணி நீககம் செய்யப்பட்டு எழுதி கையொப்பப்
பட்டு விசுவநாதனனையும், கன்னிதாசனனையும் நேரடியாக வந்து
சந்திக்கச் சொல்கின்ற தீர்மானி உத்தரவும் எழுதி கையொ
ழுத்திட்டான்

மோகனகந்தரம் தினக்கதப்போய கிடந்தார கதிரவன்
போனபிறகு பஞ்சுலடனர தந்த பாரததார ஆயிரத்து
எண்ணாறு என்று அதில் எழுதிக்கொடுத்து எண்ணாறுதானே
எழுதினோம் இதை ஒண்ணு யார போட்டு தெரியலையே
தினக்கதார எப்படி கொடுத்து ஆயிரம் கூடிய எடுத்து கோவில்
கனக்கல் கொடுத்தார்

தீர்மானி உள் கொடுத்தாக கொஞ்சம்கூட ஆளப்பட
மாட்டான் இது சத்தியம்

மோகன கந்தவந்தனன் எ. டி. பட்டரத்து ஆயிரம் கண்ணி
யைப் பட்டரத்து சொன்னார்

ஆயிரக்கணவிரி பதுக்கியும் சீர்த்தான்

*மோகனகந்தரம் புன் கோயிலுக்கு வந்தபோது கோவிலுக்கு
முள்ள ஒரு ஐந்து தேங்காய் உடைக்கக் கூடாது என்று அவர்
யார் *

*அவர் பன்னிக் கார *

*என் உள் விடருக்கீங்க *

*ராமகபாமனியன் மட்டும தனியே திருக்காரு தேங்காய்
உடைக்க. பூ. பழம் பிரிக்காதுககு சரியா தோதா ஆள கிடைக்க
கால அவரு செய்யராரு *

*சரி இப்போதைக்கு செய்யட்டும எவனோ சீக்கிரம்
முடியுமோ. அவனோ சீக்கிரம் தான் வெளிப்பாலோந்து ஒரு
ஆளை அனுப்பறேன் *

*சரிவக ஸார *

"சுமபாபிஷேகமா சபாஷ கரேகடா பன்னிரண்டாவது வகுப்பும் சூமபாபிஷேகம் நடக்கலும்மா அதற்கு கோவில் வலுவா இரங்குனனு அந்தம ஒரு பேர ந எழுதி நான்கொண்ட கொடுங்கனனு கேளுங்க ஸார் பிட நோ ஊர் கொடுங்க அத் பிட நோட்டமஸ் அடிக்கத் செலவை நான் ஏத்துக்கறேன் "

இவ்வாசன சத்தோஷமாக சொன்னார்

"அதமட்டுதிலை ஸார் வாராறியினு ஒரு மத்திரம் இருக்கு பன்றி முகமுள்ள அம்பாள் அவளுடைய மத்திரத்தை ஜபம் பண்ணா காச கொட டோகொட ினு கொட்டும் நான் அந்த ஜபத்தை இப்பவே ஆரம்பிச்சேன் திருப்பதியில காச வரத்தக்கு காரணம் என்ன வராக அத் வராக தீடததுல நன்றய வராக மத்திரம் ஜபிச்சிருக்காங்க கொஞ்சம்கூட தங்கு தளையிலலாத. ரொம்ப அமோகமாக சூமபாபிஷேகம் நடக்கும் "

"ஸடே வாகுருவேனனு விஸ்வநாதன் படமுடித்திருக்க காற, "

"செத்துடுவாரு அடிபட்டு செத்துடுவாரு " இவ்வாசன உறுமலாய் பதில சொன்னார்

"இப்போ கதிர்வளனு ஒருத்தர் வத்துட்டுப் போனார் அவர் சொன்னா மத்திர கோவிலை கத்தமா வசகப்போம் வரலானை பன்றிவா வேண்டுமேம மரியாதையா நடத்துவோம் உங்க ஸடாஃபுக்கு சொல்லிடுங்க கத்தம் பேட்டா ரொண்டு ஆராய் களும் போயிட டாங்க இவர்களை தினனும் பிரியமா பேசச் சொல்லுங்க கோயிலுக்கு நிசையமா ஆரங்க வரும் கோவிலை பெருக்கி உகுவினா போராது அங்கங்க ழானவரில தூபஸடிக ஏததி வைங்க எத்தனை பெரு தூபஸடிகளும், ஊது வத்தியம் வாங்கித்தர அந்த கமமா ரூபனாயில எரியதீல்களே அங்கங்க காரணல ஊதுவததி ஸடாண்ட, தூபஸடாண்ட வசகருங்க கோவில் மனமா திருக்கலும் "

இவ்வாசையவர் சொல்ல, அம்மவேணி கோயில் பெருக்கி மெழுகி தூபமும், ஊதுவதத்யும் ஏததி வைத்தான் மெல்லிய புன்க படத்து வானை எங்கும் பாரிந்து

"என்ன எல்லாரும் பாரக்க வேண்டாம் நீங்களே வந்து
தடுவல் கைகூப்பி ராணிமாத்திரி நினையுடையவர்களா... ஓர்மா
திலுங்க நீங்க ராணிதான் ஓர்மா நினா இன்னும் உயர்ந்த
இடத்துக்கு போய்ச்சிங்க "

கன்னியப்பன் மிகுதுவாக ஒரு பெண்மணியை வேண்டிக்
கொண்டான்

"கிட்டப்பைய பாரக்கனும் அவனோதானே தங்க ஏற்பாடு
பண்ணோம் ஒரு பத்து கும்பம் பொறுமையா இருங்க. மூன்று
மூன்று பேர் அனுப்பிட்டறேன் "

எல்லோரும் அருகிலேயே அமர்ந்தனர் தரிசனம் செய்தார்
[10]

"வெள்ளிக் கவசமெல்லாம் டல அடிகளுது ஸார் ஒரு
மாத்திரியா இருக்கு "

ராமகபரமணியம் சொல்ல கவசங்களை வாங்கி மோகன
கத்தரம் பரப்பினார்

மாடிக்கவசம், முழுககாலிலிருந்து பாதம் வரைக்கும் உண
டான கவசம், கை கவசம், நெற்றிக் கவசம் என்று பலதும்
இருந்தன

சதய தாண்டிப் போனான்

ஆரவது முறையாக காமாட்சியை நனைத்து கற்றிக்
கொண்டிருந்தான்

காமாட்சியைக் காணோம்.

அந்தக் கவசங்களை பார்த்ததும் அவனுக்கு அருகேயேய
பாரக்க வேண்டும் என்று தோன்றியது அருகேயேய எட்டிப்
பார்த்தான்.

மோகனகத்தரம் வாங்க என்று கைகூப்பினார்

"என்னாவது இது "

"சாமி கவசம் பாலேப் பண்ண வசகருக்கேம் "

"பண்ணிடங்களை "

"இனிமேதான் பண்ணணும் "

"நான் பண்ணித் தாட்டுங்கள் "

தண்ணீர் சத்யம் கேட்டன

'இந்தக் கவசம் எனக்கு செய்து தருகிறேன் உன்னை
பளபளப்பாக்குகிறேன். என திருமணத்தையும் பிரகடனம்
நடத்திவை '

உள்ளுக்குள் வேண்டுகளை

"தாராளமாக எடுத்துட்டு போக."

"டக்குனு கொடுக்கிறீர்களே வெள்ளித் தாளை "

"வெள்ளிதான் "

"நான் எடுத்துவிட்டு எங்கேயாவது போகட்டேன் "

"தாராளமாக போகலாம் நான் இந்தக் கவசத்துக்குக் காவல்
அவ. அவ சொத்தைக் காவல் காக்கிறேன் எனக்கு என்ன தெரியும்."

மோகனகந்தரம் வாய்க்கிட்டுச் சிரித்தார்

சத்யாவுக்கு அந்தக் கவசத்தின் மீது ஒரு மரியாதை ஏற்பட்
டது ஒவ்வொரு கவசமாக எடுத்துக் கண்ணில் முற்றிக் கொண்
டான பிளாஸ்டிக் கையில் போட்டுக் கொண்டான சற்றி
வருமபோது காமாட்சி எதிர்ப்பட்டாள்

"இது என்ன என்று சொல்லு பரக்கலாம்."

அவன் சிரித்தான்

அவளும் சிரித்தாள்

நகர்ந்து பேரமையோடு கவசங்கள் எவ்வளவு சந்தையின்
காமாட்சி திடுக்கிட்டு நின்றாள்

"பார்த்தியே அம்மன கவசம் "

"எதுக்கு" ஆவலோடு அந்தப் பையை காமாட்சி தொடருப
பார்த்தாள்

"அம்மன கவசத்தை பாலிஷ் பண்ண கொடுத்திருக்காங்க."

"அப்படியே எங்க பாலிஷ் பண்ணப் போறீங்க."

"தெரியலை, பேசு விசாரிக்கணும்."

"எனக்குத் தெரியுமே."

"என்ன தெரியும்."

"என சொத்தகாரர் ஒருத்தர் ரவினாறு இருக்கார் அவர் வெள்ளி பாலிஷ் பண்ண கடை வசகருக்கார் வெள்ளிதான் முக்கிய வியாபாரம் பாலிஷ்-ம் பண்ணித் தருவார் "

"எங்க இருக்கு கடை "

"நான் கயாலினாய் பார்த்துட்டு வந்ததுடட டுமா "

"சரி" என்று அவன் தலையசைத்தான்
கைத்திருத்தான்

அவன் அவசரமாகச் செறினான் எப்படியைத் திறந்து அவசை
களைப் பார்த்தான்

ரேட டில் மோட்டார் சைக்கிளில் ஏற சேறுததயங்கி பிறகு
தெரினான் வழி காட்டினான்

"ரவி இவர் சதயர் எங்க தெருவுல இருக்கார் எங்க
தெருவுல ஆயிரங்கணானினாறு ஒரு கோயில் இருக்கவில்ல
அந்தக் கோயிலுல இருக்கற கவுசம்" என்று நீட்டி முழக்கிப்
பேசினான்

சதயர் வியாபாரிபாடு அவனளையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்

"தெத்தியில் ஒரு கல்லு போயிருக்கே திலகத்துல ரெண்டு
மூணு கல்லு போயிருக்கே "

ரவி எடுத்தப் பார்த்து பூதக் கண்ணாடியில் பரிசோதித்தார்

"எல்லா சிப்பேரும் பண்ணிடுங்க என்ன வேணாலும்
தரேன் "

"என்ன வேணாலும் கேட்பேனா மாட்டேன காமாட்சி கூட
வந்திருக்கா கவனமாகத்தான் கேட்பேன கேசனில காரியம் என
செலவுக்கு உண்டானதை கொடுத்தாப் போதும் "

"எவனோ ஆகும் ரெண்டாவிசம் ரூப ஆகும் "

சதயர் வெகுளியாய் கேட்டான்

"இருந்தாறு ரூபதான் ஆகும் பாலிஷ்தானே "

சதயர் பால் பிசித்து உடனே வாக எடுத்து வைத்தான்

"எவனோ தேசம் ஆகும் "

"எவளோ நேரத்தில வேணும் -

"எவ்வளவு சீக்கிரம் கொடுப்பேனோ அவ்வளவு சீக்கிரம் எனக்கு நிம்மதி வெளனி என்னை நம்பி கொடுத்திருக்காவது. திருப்பி கொண்டுபோய் கொடுக்க வேண்டாம் -

"ஒன்றரை மணி நேரத்துல தரேன் -

"சரி -

சத்யாவும், காமாட்சியும் வெளியே வந்தார்கள்

"இப்போ என்ன செய்யறது

"இங்கேயே நுன்னுண்டிருப்போமா -

"இல்லை எங்கேயாவது போய்வரலாம் -

"எனக்கு பசிகுத்து -

சத்யமூர்த்தி சொன்னான்

"எனக்கும் பசிகுத்து -

காமாட்சியும் வெளிப்படைமையப் பேசினாள்

அவர்கள் வண்டியேறி ஒரு ஹோட்டலுக்குள் நுழைந்தார்கள். ஹோட்டலின் குளிர் அவர்களை அணைத்துக் கொண்டது.

அவர்கள் சந்தோஷமாக பேசத் துவங்கினார்கள்

அந்த வெள்ளிக் துண்டு சோப்புநீரை படித்தது அழகுக்களை எடுத்தது களர்கள் அகற்றப்பட்டன புதுக்கலனைப் பூப்பாட்டு னறவைக்கப்பட்டது. மறுபடியும் துணிவாலும், தோலாலும் அழுத்தி துடைக்கப்பட்டது.

மோட்டரில் பொருத்திய வெல்வேட் துணி அதைமீது படர்ந்து அதை மெருகேற்றியது.

அரைமணி நேரத்தில் அந்த வெள்ளியின் எவ்வாறு பருதி என்றும் பளபளக்கத் துவங்கின.

சத்யா திகைத்தாள்

காமாட்சி வியந்தாள்.

"இருநூறு ரூபாய்தான். இல்லை மேல ஏதாவது ஆகா."

"எவளோ நேரத்துல வேணும் "

"எவளாவது சீக்கிரம் கொடுப்பேனோ அவளாவது சீக்கிரம் எனக்கு நம்மதி வெள்ளி என்ன தம்பி கொடுத்திருக்காங்க திருப்பி கொண்டுபோய் கொடுக்க வேண்டாம் "

"ஒன்றரை மணி நேரத்துல தரேன் "

"ஓஹி "

சத்யாவதம், காமாட்சியும் வெளியே வந்தார்கள்

"இப்போ என்ன செய்யறது

"இங்கேயே நின்றுண்டிருப்போம் "

"இல்லை எங்கேயாவது போய்விடுவோம் "

"எனக்கு பசிகுத்து "

சத்யாவதம் சொன்னான்

"எனக்கும் பசிகுத்து "

காமாட்சியும் வெளிப்படைமாகப் பேசினாள்

அவர்கள் வண்டியேறி ஒரு ஹோட்டலுக்குள் புகுந்தார்கள் ஹோட்டலின் குளிர அவர்களை அனைத்துக் கொண்டது

அவர்கள் சந்தோஷமாக பேசத் துவங்கினார்கள்

அந்த வெள்ளிக் துண்டு போய்விட்டது படர்ந்தது அழுக்குகளை எடுத்தது கண்கள் அகற்றப்படன பூக்கலைவ முடிபட்டு ஊறவைக்கப்பட்டது மறுபடியும் துணியாலும், தோலாலும் அழுத்தி துடைக்கப்பட்டது

மோட்டரில் பொருத்திய வெல்வெட் துணி அதன்மீது படர்ந்தது அதை மெருகேற்றியது

அரைமணி நேரத்தில் அந்த வெள்ளியின் எல்லாம் பகுதி களும் பளபளக்கத் துவங்கின

சத்யா திகைத்தாள்

காமாட்சி வியந்தாள்.

"இருநூறு ரூபாய்தான் .. இல்லை மேல ஏதாவது ஆகா."

"இருநூறு ரூபாதான ஆகை "

"பாருங்க அம்மா தன வேலையை தானே நடத்திக்கறா இதேமாதிரி மத்த எல்லா வேலையும் அழகாகவும் ஆகும் விளரவாகவும் ஆகும் "

சீனுவசன கவசங்களை கண்ணில ஒற்றிக் கொண்டார்.

"இன்னும் என்ன வேலை ஆகணும் "

"குமபாபிஷேகம் ஆகணுமே "

சத்யாமின கேளிகு மோகனகந்தரம் பதில் சொன்னார்

"அதுக்கு திறைய செலவாகுது?"

"ஏகப்பட்டது செலவாகும் "

"எப்போ குமபாபிஷேகம்."

"வேலை நடந்து முடிக்கறத பொறுத்து "

"நான் ஏதாவது காசு தரட்டுங்களை "

"காசு வேணாங்க வேலை ஏத்துக்கோங்க."

"வேலைஎன்ன "

"கோபுரத்துக்கு பெயிண்ட் அடிககலாம். பொம்மை சரி பண்ணலாம். மேலதளம் ஒட்டு போடலாம். மைசூ ஜலம் உள்ள வருது அது வராத சரி பண்ணலாம். கீழ தளைய க்ளீன் பண்ணி கொடுக்கலாம். மேல ஒவர் டேவக் கட்டிக்கொடுக்கலாம்."

"நான் வந்து " என்று சத்யா ஆரம்பிக்க, "இருங்க. நாம எந்த வேலை செய்யலாம்னு கோவிலை கததிபார்த்துட்டு அதுக்குப் பிறகு சொல்வேம்."

காமசட்சி அவனை அமைதிப்படுத்தினாள். அவன் சரியென்று தலையணைத்தான்.

"தீங்க எவனோ தரப்போறீங்க."

"பத்தாவிரம் ரூபாய் தாலாமனு இருக்கேன."

"பத்தாவிரம் ரூபாய்க்கு எந்த வேலை செய்ய முடியும் "

"பெயிண்ட்டான் வாங்கித்தா முடியும்."

"நீங்க பததாயிரம் கொடுங்க. நான் எங்கிடேயிருந்து ஒரு அஞ்சாயிரம் ரூபாய் தரேன். பதினஞ்சாயிரம் ரூபாய் போலாம். பதினஞ்சாயிரம் ரூபாய்க்கு என்ன வேலையோ அதை செய்யலாம். கன்னியப்பன் இங்க வாங்கனேன் "

கன்னியப்பன் ஆவலோடு திருமயினான்.

"அட.. என பேர் உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்."

காமாட்சியைக் கேட்டான்.

"மததவங்க கூப்பிட்டு பார்த்திருக்கேன். அதான் கூப்பிட்டேன் உங்க பேர் கன்னியப்பனதானே "

"அதான் திருமயிட்டனே என்ன வேணும் சொல்லுவவம்மா "

"எந்த வேலை குறைசெலவான காகல முடியும். அதை நாலக பண்ணானுமனு நினைக்கறோம் "

"ஏன் இருக்கப்பட்டவங்க நீங்க. நல்ல செலவு பண்ணுங்கனேன் "

"காக இலலை கன்னியப்பன் "

"தயவு செய்து அப்படி சொல்லாதீங்க. அம்மா சனத்தில நின்று காக இலலைனனு சொல்லலாமா. அம்மாவுக்குப் பண்ணுங்க. தானா காக வரும் "

"கொஞ்சம் இரு காமாட்சி. எது முக்கியமான வேலை."

"இந்தத் தளத்துக்கு ஒட்டுபேரறது நல்ல மனைப்பெய்ஞ்ச உள்ளுக்குள்ள ஊதத்து. திடமெல்லாம் ஈரமாய் பேருது. யாரும் உட்கார் முடியலை அங்கங்க வழக்குது எனக்குத் தெரிஞ்ச நாலஞ்ச பேர் பொத்தனு விழுந்துட்டாங்க. அதுவும் வயசானவங்க. ஏம்பபா தீப்படி வசக்குக்கீங்க கோவிலன்னு கேட்கறாங்க. மனை பெயருக உள்ளுக்குள்ள தன்னி ஊத தினா நாங்க என்ன பண்ண முடியும் தீவகனவு பெரிய மண்டபத்துக்கு ஒட்டு பேரன்னுமனு திறைய செலவாகது "

"ஆகும். இருவது முப்பதாயிரம் ரூப ஆகும்."

"ஐயோ "

காமாட்சி வாய் பிளந்தான்

“வாங்க மேல ஏறி வாங்க பார்க்கலாம்”

அவன் ஒரு வணிகன் சாத்தினான் அதன்மீது ஏறினால் பிறகு காமாட்சியை ஏறச்சொன்னான் பிறகு சதயா ஏறினால்

அவர்கள் நல்லதும் ஒரு மேல தளத்தில் நின்றார்கள் கோபுரத்தையும், விமானத்தையும் பார்க்கு சதயாவும், காமாட்சியும் களத்திலே போட்டுக் கொண்டார்கள்

“இது மோததும் கொத்திட்டு ஜலலி கொண்டு வந்து விடுக. இந்த விஷயம் தீர்த்து. மேல சிமெண்ட் பால போட்டு அந்தக் (1). அதுகூடும் மேல மழை பெய்யாத திருக்கர்த்தக கலவை திருக்கு அந்த போட்டுடுவாங்க பஸின் மீது ஒரு க்ககம் எதுவும் உள்ள அனுப்பாது பதது மூட்டை கொண்டு செல்லும் கொண்டு லாரி லோடு ஜலலி அக்கை மேல கொண்டுபோய் கொட்டணும் லேபரதான ஜஸ்தி நீங்க தீர்த்து முடியும்”

“எல்லாம் இந்த வேலையெல்லாம் தெரியாதுப்பா”

“வேலை தெரிந்தால் ஒருத்தர் திருக்காரு அவரண்ட கூட்டிட்டுப் போய் டைறேன். சல்லிச் செய்து கொடுப்பார்”

“எங்க இருக்கார்?”

“திருவக”

அவன் டால ரிஷிது ஒரு போன நம்பர் கொடுத்தான்

சதயா அந்த போன நம்பரை தன் டைரியில் எழுதிக் கொண்டான்

டெலிபோனில் அந்த மனிதரை கூப்பிட்டான். கோபுரம் பார்த்தபடியே அவன் பேச மறுமுனையில் யாரோ போன எடுத்தார்கள்.

“நான் ஆபிரங்கனாசி கோயிலிலேத்து பேசறேன் நான் இந்த அம்மாவுடைய டிவோட்டி. கெடிககல தின்ஜீனியரிங் படிக்கக்கேன் இந்தக் கம்பெனியில் வேலை செய்யறேன் மண்டபத்துல கொத்திட்டு மழை உள்ள வராம திருக்கர்த்தக செய்ய வேண்டிய வேலை ஒண்ணு திருக்கு. ஒரு ஆளை

அனுபவி எவ்வளவு ஆரம்பி ரோனாவகனா மெறிகனாடு
உலகமோட தொடர்பு கொள்கிறேன் "

"என்ன அளவு "

"அறுவது அடிகளு லு அது திரும்பும் "

"அபராகஸிமோட்டா ஒரு லட்சரூபாய் ஆகும் "

"ஐயோ, ஒரு லட்சமா தீது கொடுக்க வரியம் ஸார்."

"அப்படியா, லட்சமில்லாம சொல்லணும்னா எழுவதற்கு
யிரம் ரூபா ஆகும்."

"இன்னும் குறைக்க முடியாதா "

"என்னுடைய காசா அஞ்சாயிரம் போட்டா எழுவதாயிரம்
ஆகும் "

"சரி ஸார் நான் வந்து நேரா பாரக்கறேன் "

"இன்னிகு சம்பந்தமா ஐ ரூபாய் போறேனே "

"அடபோ, இப்பவே வந்து பாரக்கறேன் ஸார் "

அவர்கள் திரிஷாடு பேரும் மோட்டா ஸ்கெமினில் ஏறி அந்த
மனிதரை நோக்கிப் பேசுனார்கள்

"இந்த தம்பர் யார் கொடுத்தா உங்களுக்கு "

கந்தரேசன் வரவேற்றார்

"கோனில் பிழுன கொடுத்தான் "

"அட்டே கன்னியப்பன் சொம்ப சந்தோஷம் தீவங்க யாரு
உங்க வொய்ஃப்பா "

"இல்லை ஸார் "

"வுட்பியா "

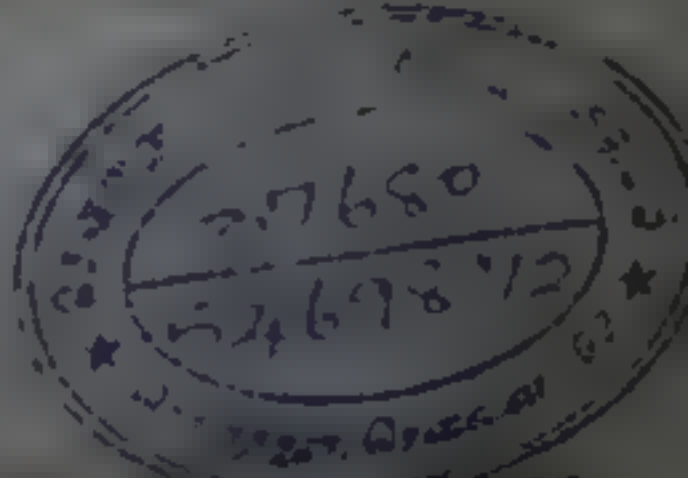
"இல்லை ஸார் "

"ஓ லவ பண்ணேன் "

"இல்லை ஸார் "

"பிறகு "

"எதிர்ப்புப் பக்கம் திருக்கறங்க என்னுடைய தீவங்க
அவங்க மீட்டுக்குப் பேசிருக்கு அவங்க தீவங்க என்னிடம்

டுக்கு வந்திருக்கு எங்க வீடல தினனும் எனன்னனு முடிவு பண்ணலை ஆனா, நாங்க ஒருத்தனையொருத்தர் பார்த்துண்டோம். பேசறோம். என்னமோ டக்குனு எடுத்தவுடனே கவாமி காரியத்துல ஈடுபடறோம். என்னனு தெரியலை ஸார். எங்களுக்கே நாங்க பேசிப்பழகறது வினோதமா இருக்கு. நான் வெறும் பத்தாயிரம் ரூபா கையில் கொடுத்தது டு போகலாமனு பார்த்தேன் இவங்க ஏதாவது ஒரு நல்ல வேலை எடுத்து செய்யலாமனு இன்னாங்க எது நல்ல வேலைன்னு பார்த்தா கன்னியப்பன் கூட்டிண்டு போய் தீதுதான் நல்ல வேலை தீது முக்கியமான வேலை தீது பண்ணிக் கொடுங்க. எல்லாரும் வழக்கி வழக்கி விழறாங்க கஷ்டமா இருக்குன்னு சொன்னான்.

“எழுபதாயிரம் ரூபா ஆகும்.”

“எங்கிட்ட இருக்கறதே பத்தாயிரம் ரூபாதான் ஸார் நான் வேலைக்கு சேர்ந்து எட்டு மாதம்தான் ஆகிறது.”

“காச வரும் தினைய வரும் ஸார் உங்களுக்கு.”

“இவங்க அஞ்சாயிரம் ரூபா போடறேன்னாங்க கையில் பதினஞ்சாயிரம் இருக்கு.”

“பதினஞ்சாயிரத்தை கொண்டு வந்து எங்கிட்ட கொடுங்க. நான் வேலையை ஆரம்பிச்சுட்டேன். இந்த வேலையை முன்னடியே எங்கிட்ட சொன்னாங்க. கோவிலல ஏதோ பாலிதிகஸ் என்னை கழ்டி விட்டுட்டாங்க. தினனும் கூட சீப்பா முடிக்கலாம் ஸார் ஆனா, பதினஞ்சாயிரத்துக்கு முடியாது.”

“யிச்சை காக்கது என்ன பண்ணறதுன்னு தெரியலையே.”

“உங்க ஃபர்ஸ்ட்ஸ்டிப்ட் கேஸுலக ஸார்.”

சத்யாவிடம் கத்தரேசன் கண்சிமிட்டியபடி சொன்னார்

“ஆயிரங்கணானிக்காக அங்கங்கை எத்தூங்க. கொடுக்க முடியுமா கொடுக்க முடியுமானா கேளுங்க. உங்களுக்கு காச சேரும்.”

“எனக்கும் மனசுல அப்படித்தான் தோணித்து உறவுக்காரா. சேந்தக்காரா எல்லாக்கிட்டேயும் காச கொடு காச கொடுன்னு கேட்டு.”

"என்னன்னு போய் வர வேண்டி"

"என கலயாணத்தாகு ஏதாவது வர கொடுப்ப திலை, அந்த இப்போ கொடு நான் ஒரு வேண்டுகு பண்ணாமல் சொல்லப்போறேன்"

"அடையப்பா அவனோ ஆரவமா கோயில்"

"எனக்கென்னமோ இந்தக் கோயில் ரொம்ப பிடிச்சிருக்கு ஸார்"

"ஏன்"

"இவனா இந்த கோயில் அழிச்சுப்படுத்தி வச்சது ஸார்"

"அப்போ இவனா வவ பணங்களை"

"இல்லை ஸார் நான் அவனா வவ பண்ணலை ஆனால் அவனா பிடிச்சிருக்கு இவர் புருஷனா வந்தா எனக்கு சந்தோஷம்"

"ஸார் எனக்கு காமாட்சிதான் பெண்டாட்டியா வரணும்னு ஒரு வேண்டுகு ஒரு பொருள் தருவது என வேண்டுகு வர கொடுத்தது அந்த திரைவேததி எவகறது ஆயிரம் கண்ணியினுடைய இஷ்டம் காமாட்சி இல்லாமலானா வந்ததும் தான் ஆனால், விழுங்கிப்போன காமாட்சி கிடைச்சா ரொம்ப நிறைவாயிடுவேன்"

"எத்தனை நான் பழக்கம்"

"ஒரு வாரமா பாக்கறோம் இன்னிகுதான் நிறைய பேசறோம்"

"வெரிசூட், நீங்க பாக்கறதுக்கே நான் திருக்கை சரியான ஜோடியா தெரியறது காட பளையூ அடவாண கொடுத்ததுடடுப்போங்க வேலையை ஆரம்பிச்சுட்டேன்"

அன்று இரவு பதினானதாயிரம் ரூபாய் அவர் வீடு தேடி கொண்டுவர சதயா கொடுத்தாள் மறுநாள் காலை ஏழரை மணிக் கு கத்தியலால் மேலதளம் மேலல் மேலல் கொத்தப் பட்டது ஒரு வாரி லோடு ஜலவி தூள் பறக்க, கோயில் வலையில் வந்து திறங்கியது பிற்பகல் சிமெண்ட் கொண்டு வந்து அடுக்கினார்கள்.

மோகனகந்தரம் வியந்தார

"மூலபாபிஷேக வேளைய ஆரம்பிச்செய்து பாலிருக்கே நமனைவிட வேகமா கோயில பகதர்கள் இருக்காங்க பாரததீவ களா "

சீருவாசனிடம் சொன்னார்

"தீவகமா பன்னப்போதீவக அவங்கதான் செய்யப் போறாங்க அவங்கதான் ஆரவமா இருக்காங்க இன்னிகரு எங்கதரம் விட நோட மஸவந்தமும் நானே வீடுபிடி கொண்டு போய கொடுக்கப்போறேன் "

"செய்யுங்க தீவக வந்தது உட்காரந்தது மந்திரம் சொன்ன நாளில"ந்தது எல்லாம் தலலாதான் இருக்கது "

"பிஸவந்தா சிவாச்சாரியார் வரலையே "

"வரலையாம்."

"ஏன் இன்னுமா இந்த ஆட்டம் "

"இவ்வை ஸார் காலல் அடிபட்டு கட்டு போட்டிருக்கார். ஜூரம் இருக்காம்."

"என்ன காலல் அடி."

"சரக்கரை நோய ஸார் ஏதோ ஸ்கூட்டரல் விரலை கொடுத்திருக்கார் கூடாட விரலை ரத்தக்காயம் ஏற்பட்டு போச்சு. சரியா கவனிக்காத இவங்கயும். அவங்கயும் நடந்திருக்கார் இப்போ அது பெருசாயிடுச்சு ஊசி போட்டு படுக்க வசைருக்காங்க. ஜூரம் வருது."

"ஐயோ, சரக்கரைன்னு சொலதீவக காலல் அடிபட்டிருக்கானு சொலதீவக ஜாக்விதையா பாரததுக்கணுமே."

"தெரியலை ஸார் காலலையில் காபி கொடுக்கறதுக்கு நேரம் ஆயிடுச்சுன்னு ஸூலை எட்டி உதைச்சாராம். மருமக வந்தது அழுவுது "

"அட மடையா வீட்டுக்கு வந்த பொண்ணை கடுமையா பேசினா தாக்கு இழுத்ததுக்கும. பெத்த பொண்ணை கூட திட்டலாம். மருமகனை திட்டலாம் மடையன. மடையன."

சீருவாசன தலையில் அடித்தது கொண்டார்.

'என லீடகற்கு அருகே ஆயிரமகணாணி என்ற ஒரு கோயிலு இருக்கிறது மிக சக்தி வாய்ந்த அம்மனாக அதைச் சொல் கிறார்கள் மிக வரப்பிரசாதி உடனாகுடன் பலன் தருபவள் என்றும் பலர் சொல்லி நான் கேளியப்பட்டிருக்கிறேன் அந்த ஆயிரமகணாணிக்கு குமபாபிஷேகம் தடைபெற உள்ளது. அதற்கு முன்னே கட்டிடங்களை பழுது பாரக்க வேண்டியிருப்ப தால் அதன் ஒரு பகுதியை நான் எழுத்தாக கொண்டிருப்பதால் உங்களால் முடிந்த அளவு தொகையை தனக்கொடையாக கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன் சத்யமூர்த்தி கருதம் எழுதினான்

ஒரே நாளில் ஆயிரத்து நான்று ரூபாய் வந்தது காமாகி இருந்தாறி நன்றபது ரூபாய் கொண்டு வந்து கொடுத்தான். மூன்று நாளில் தீர்ணாடாயிரம் தருவதாகச் சொன்னான்

அவர்கள் தினத்தோற்றம் சந்தித்துக்கொண்டார்கள். ஏனா யில் ஏறி வேலை நடப்பதை வேடிக்கை பார்த்தார்கள்

'வெதர புருஷ பாண்ட அப்படினாறு ஒண்ணு திருக்கு வர் தீங்க கெயிக்கல் தினத்தினியாதானே உங்களுக்கு தெரிஞ்சு கெயிக்கல் கம்பெனியில் தினத ஏதாவது பணநாள் பாருங்களேன்."

சந்தரேசன் கேட்டுக் கொண்டார்

அவர்கள் மேற்பார்க்கவாயிட்டு கீழிறங்கினார்கள்.

"என்னாவது மேல் என்ன பணநீங்க."

மோட்டார் கைக்கினில் ஊர் கறறி நிலம் வாங்கியவன் ஆவலோடு கேட்டான்.

"குமபாபிஷேகம். அதுக்கு ரிப்பேர் வேலையெல்லாம் ஆரம்பிக்கட்டாங்க."

சந்தரேசன் பதில் சொன்னார்.

"அப்படியா "

"மேல் முழுச்சு கொத்தி ஜல்லி போட்டு சிமெண்ட்டு பஸ் ணத்தறேம்."

எல்லாம் தெரிந்தவன் போல சத்யா சொன்னான்

"எங்கிட்ட ராமகபரமணியம் ஒண்ணுமே சொல்லவே இல்லையே."

"இன்னிகு சாயந்திரம் தாங்க பிட் நோட்டீஸ் கொடுத்தாங்க."

"அப்படியா, எங்க "

"ஆபீஸல இருக்கு பாருங்க."

அவள அலுவலகத்திற்குப்போய் பிட் நோட்டீஸ் வாங்கி வர பிடித்தது பிடித்ததான

மோகனகந்தரம் "நீங்க யாருங்க" என்று பிரியமாக கேட்டா

"நான் இங்க பக்கத்துல நிலம் வாங்கி கட்டிடம் கட்டியிருக்கேன் ஆதலாக்கு ரொம்ப கட்டமைப்பா இருக்கேன்."

"அப்படியெல்லாம் ரொம்ப சந்தோஷம். குமபாபிஷேகத்தாக்கு ஏதாவது செய்யக்கூடாதா "

"செய்யறேங்க. என்னால முடிஞ்ச சிறுதொகை தரேன்."

"அதைவிட வேலை எடுத்துக்கோங்க எங்க கையில காசு தரவிட வேலை செய்து முடிச்சிட்டவங்கன்னா அது சந்தோஷம்."

"என்ன வேலைங்க செய்யணும் "

"கோபுரத்துல பொம்மைங்க சரிபண்ணி பெயிண்ட் அடிக் கணும். விமானத்துக்கு பெயிண்ட் அடிக்கணும். உளஞக்குள்ள பெயிண்ட் அடிக்கணும் "

"எவ்வளவு ஆகும்."

"ஒரு லட்ச ரூப ஆகும் "

"நான் எடுத்துக்கறேங்க யார் பெயிண்டர் தெரியுங்களா."

"பெயிண்டர் தெரியாது "

"அவரு கான்ட்ராக்டர் பாலம் கட்டறவரு அவர்தான் மேல ரிப்பேர் பண்ணி கொடுக்கறாரு. இவங்க காசு கொடுக்கறாங்க."

அவர் வருகிறவரை கட்டிக் கட்டினார்

அவன் கந்தரேசனையும், சதயாவையும், காமாட்சியையும்
பாரததான் மடமடவென்று அருகே போய் நின்று கொண்டான்

"வணக்கங்க உங்களுக்கு பெயிண்ட் காண்ட்ராக்டர்
யாராவது தெரியுமா"

"என்ன பெயிண்ட் காண்ட்ராக்டர்"

"பொம்மைங்களுக்கு பெயிண்ட் பண்ணுவங்க."

"அப்படி சொல்லுவங்க அதுக்கு சதபதங்க மாதிரி ஆளுங்க
களைத்தான் கேட்கணும் நான் பாலம் கட்டறவன். ஆனாலும்,
ஒரு சில ஆளுங்க தெரியும். இருங்க போன நம்பர் தரேன்"

அவர் யாரிடமோ தொடர்பு கொண்டு அந்த மேட்டர்
சைக்கிள்காரனுக்கு போன நம்பர் கொடுத்தார்

"என்ன பண்ணப்ப போறீங்க."

"கோபுரம், சிமன்ட், உள்வேலை எல்லாமும் நானே
பண்ணலாமனு நினைக்கிட்டிருக்கேன்"

அவன் பணியாக பதில் சொன்னான்

கந்தரேசனுக்கு வியப்பாக இருந்தது

எல்லோரும் இந்தக் கோயிலுக்கு உதவியெய்த தான் மட்டும்
ஒன்றும் செய்யாது போல தோன்றியது.

"சரி, உங்களுக்கு ஏதாவது காரியம் ஆகணுமனா எனக்கு
போன பணனுங்க."

தன்னுடைய விசிடங்காரை மேட்டர்சைக்கிள்காரனிடம்
கொடுத்தார் சதயாவிடமும் ஒன்று வழங்கினார். தன்
னொரு கார்டு எடுத்தக் கொண்டு போய் மேகன் கந்தரத்திடம்
கொடுத்தது வணக்கம் தெரிவித்தார்.

"என்ன குலகம் இருக்கா"

"பாரத்திருக்கேங்க பேர் தெரியலை."

"கந்தரேசனனு பேர். பாலம் கட்டற காண்ட்ராக்டர் சதயா
வந்தாரு. எப்படி ரிப்பேர் பண்ணுனாரு கேட்கு கோயில
வேலைனா ஆவமா செய்யறேன் திலகன்னை தீத்த மாதிரி
வேலை நான் செய்யறதில்லை."

"வேற என்ன வேண்ட செய்யனும் "

"அங்கங்க தரை தப்பா இ நுகருங்க கொஞ்சம் மேடுபள்ளமா இருக்கு சில கலலுங்க பேந்திருக்கு "

"ஆமாம் பார்த்தேன் கத்தி புதுக அடிச்சிடலாங்களா "

"அது உங்க விருப்பம் நான் என்ன கேட்கறது "

"சலனவககலலா போடாத வழுக்காத தரையா போட்டுத் தரேன். ஆனடி ஸகிட னனுன்னு ஒரு கலலு இருக்கு அதைப் போட்டுத்தரேன்."

"செய்யுங்கய்யா உங்க இஷ்டம் "

பக்கத்திலுள்ள கண்டயில் டேப் வாங்கக் கொல்ல. சத்யாவும் காமாட்சியும் அளந்து காட்ட. அவர் குறித்தது கொண்டார்.

விஸ்வநாத சிவச்சாரியாருக்கு உள்ளங்கால குடைந்தது. தாங்க முடியாத வலி ஏற்பட்டது.

"கொஞ்சம் பிராந்தி சாப்பிடுங்கய்யா வலி போயிடும "

மகன் சொன்னான்

அவர் முடியாது என்று சொன்னார்

ஆனால், அவன் வாங்கி டம்பளரில் கொடுத்தவுடன் சரக் கொண்டு ஒரு மீடறு குடித்தார்

உடம்பில் சரக்கை அதிகமாகியது வலி முழங்காலவரை எகிறியது

காளிதாசன் தான் நிம்மதியாக உட்கார்ந்து குடிப்பதற்கு தன் தருளையின் வியாதியை பயன்படுத்திக் கொண்டான் தவறாக அவருக்கு ஊற்றி ஊற்றி கொடுத்தான். அவர் மீது மிகுந்த ஆக்கறை உள்ளவனபோல நடத்தான்

பிள்ளை பொய்யாக இருக்கிறான் என்று தகப்பனுக்குத் தெரியவில்லை பிள்ளை ஏமாற்றுகிறான் என்று புரியவில்லை.

"அப்படியே, உடம்பே நன்னாமில்லைன்னாகூட என்ன காளிதாசன் இருக்கான் அவன் பஸ்ததப்பான்" என்று கம்பீரமாக விஸ்வநாத சிவச்சாரியார் ஒருக்கனித்துப் படுத்திக் கொண்டார்

"இதான ஆயிரங்கணானியமமன் கோயிலா "

ஒரு இளைஞன் உள்ளேவந்து ஶீனுவாயயனாக ஸேட்டான
கையில் மஞ்சள் பை இருந்தது

"ஆமாம், நீ யார் தம்பி "

வந்த ஆளுக்கு மததிம வயது குண்டாக குழந்தை முகமாக
இருந்தான்

"என் பேர வெங்கடேஷ் தான் சாதபதி பொம்மை
பண்பவன் இந்தக் கோயிலுக்கு பொம்மை பண்ணானுமனு
பிரகாஷ் அனுப்பினாரு யாரைப் பார்க்கிறது "

"கோயில நிரவாக அதிகாரிய பாருங்க "

"கோயில நிரவாக அதிகாரியையா இந்தக் கோயிலுக்கு ஒரு
லட்சரூபா கொடுத்தது கோபுரத்தை ரிப்போ பண்பத்கு யாரோ
பொறுப்பு எடுத்தகமிடக்குக்காரங்களைப் பக்கத்தெருவுல
மோட்டார் சைக்கிள் காண்ட்ராக்டர் அப்படினனு சொன்னாரு "

"அவர் எங்க இருக்காருன்னு தெரியலையே எதுவா
இருந்தாலும ஈ வோ வந்ததான் ஒ கே சொல்லுனும். காகதான்
அவர் தருவாரு "

"இலகலங்க ரேட் பேசவேண்டாம் "

"வெங்கடேஷ் "

ஶீனுவாசன பிரியமாகக் கூப்பிட வெங்கடேஷ் அருகே வந்து
நின்றான் ஏனோ அவனுக்கு அந்தக்கிழவனைப் பிடித்திருந்தது

"ஒரு பொம்மைக்கு எத்தனை ரூபா செலவு ஆகும் என்ன
பேரம் பேசலாமனு யாருக்கு தெரியும நீ சொல்கதான் டே "

"அப்படியொன்னும் தான் தப்பா சொல்லிட மாட்டேன்
கய்யா "

"நீ தப்பா சொல்றயா. கைட்டா சொலறயான்னு யாருக்கும்
தெரியாது பொம்மை நல்லா பண்ணுயியா அதான் முக்கியம் "

"மேல ஏறி பார்க்கலாங்களா "

திரவாக அதிகாரி மோகனகததரமும், கன்னியப்பனும் உடன
வர சீனுவாசன, வெங்கடேஷும் ஏணி ஏறினாரகன தளத்திறகு
வந்தாரகன கோபுரத்திறகு அருகே போய பார்த்தாரகன

“இதைவிடவும் வட்சணமா பண்ணலாங்க கீழ் இருந்து பாரக்றும்போது பொம்மை தப்பா தெரியவை விட்ட வந்து பாரக்றபோதுதான் மூஞ்சிகளும் உடம்புகளும் பெரிய விததி யாசை தெரியுது எனனுது அப்படி இருக்காதுங்க எண்ணாணும் சரியா இருக்கும்.”

"**THE LITTLE GIRL WHO WAS NOT THERE**,"

மோகனசுந்தரம் வியாபாரக கெட்டார்

“இதுவேநது இது ஒரு சாணா இதுவேநது இது ஒரு சாணா. இதுவேநது இது ஒரு சாணானு ஒரு அளவு இரூககு அந்த அளவுதான் பெரமணையிலும் வரும் முருசி ஒன்றரை சாணா மாபு ஒரு சாணா பெபடி பிரிச்சிருக்காங்க பாருங்க தப்பா இரூககு நான் ரொம்ப சோனனா கரவமாப்படும. இதைவிட நல்லா பண்ணித்தேன் எல்லா பெரமணையும் எடுத்துட்டு வேற பெரமணை வசைத்தேன் -”

"எவ்வளவு அழகம்"

“மோபாத்தகரு மடமெ ஒரு வட்ட ரூபா கொடுத்தருங்க.”

“ஐயோடா வெறும் பொம்மை பனாறதுக்கு ஒரு லட்ச ரூபாய்”

சீறுவாசன வேகமாக பின்னடைந்தார்

“ஒரு பக்கத்துக்கு பதினாறு பொம்மை இருக்குங்க. நாலு பக்கம் அறுவததிநாலு பொம்மை அது தவிர உச்சியில யாளி முகம். அதுவும் செயதாகனும் பழை எடுத்து பால்ஷ பண்ணி கலசம் வசாகனும். ஒன்றுநிலை கோபுரமும் பெயிண்ட் பண்ணியாகனும். மதில கவர் முழுகக பூதவரியும், சிம்மமும் இருக்கு. அளதயும் ரிப்பேர் பண்ணித்தரேன் ”

“**திருவாசையுத் . துமயி சரியா வரமாட்டாள்**”

“எங்க அப்படி சொல்கிறீங்க எனக்கு இந்த கோயிலை வேளை செய்தாகனும். எவனோ தருவீங்க சொல்லுவீங்க.”

"முப்பதாயிரம் ரூபா தரேன ஒரு பொம்மைக்கு ஐந்து ரூபா அறுவதத்தாலு பொம்மைக்கு ஆறாயிரத்து நானூறு ரூபா. கலசம், யாளி, புதவரி, சிம்மம் மொத்தப் பெரிண்ட."

"இது நியாயமா இருக்குங்களா "

"கூட சொல்லிட்டேனோன்னு பயமா இருக்கு."

"கொஞ்சம் கூடப் போட்டு கொடுங்கய்யா "

"எவனோ கூட போட்டு தாச சொலதீங்க."

"எதுனா கூடப் போட்டு கொடுங்க நான் செய்து தரேன எனக்கு இந்த கோயிலு செயதாக்கனும் " வெங்கடேசன் பிடிவாத மாய் பேசினான்

"சரி, முப்பதற்கு ரூபா பொம்மை பிடிக்கலைன்னாக்க மறுபடியும் எடுத்துப் போட்டு மறுபடி செயல் சொல்லுவோம் "

"செய்து தரேங்க ஆனா, ஒரு பொம்மைகூட நீங்க பிடிக்கலைன்னு சொல்ல முடியாது பொம்மை பண்ணுன்னு சொலதீங்க பிடிக்கிற பொம்மையை அடிச்ச எடுக்கனும் அதுக்கு கூலி கொடுக்கனும் நீங்க எடுத்து கொடுத்த நீங்களா "

"இந்தக் களையே வேணாம் எடுக்கிறது எவக்கறது எல்லாம் நீயே "

நிர்வாக அதிகாரி உரக்கக்கத்த சீனுவாசன் விவப்போடு அந்த இளைஞனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்

"சரிங்க முப்பதற்கு ரூபா எல்லா வேலையும் பண்ணித் தரேன எனக்கு ஏதாவது அடவாசன கொடுக்க சொல்லுங்க."

"நான் ஒப்போன போட்டு பாக்கறேன சீதுவா."

"ஏம்பபா .. எடுத்தவுடனே ஒரு லட்ச ரூபானையே நான் ஆடிப்போயிட்டேனப்பா "

"மன்னிக்கக்கொங்க பெரியவரே "

வெங்கடேஷ், சீனுவாசனை தோக்கி கைகூப்பினான்.

"ஒரு லட்ச ரூபானை சொன்ன வாறும் கொடுத்தப் போறதில்லை. நான் ஒரு சந்தோஷத்தக்கு சொல்லுவேன்."

"மயம தெரியாதவன் அயலுக்கு ஏததவிடிகுந்தா "

"யாங்குகுறவேன் ஆனா, என் மனக் கேட காது மதத இடதளதவிட தவல பொமமை பண்ணித தருவேன் தீங்க கோயில என்ன அதிகாரி "

"ஐந்த அதிகாரியும் திலையயா கமமா கததி கததி வரேனயா அவனோதனை."

"ரொம்ப சந்தேகம உலகளை மாதிரி ஆனங்க தயவுதான் எனக்கு வேலை துப்போ தீங்குகிற பொமமையைய போட்டோ எடுத்தகோங்க தான் பொமமை பண்ணி வைக்கறேன் அந்த பொமமையும் போட்டோ எடுங்க அப்போ தான் ஒண்ணு கேட்பேன் "

"என்ன கேட்ப "

"இந்த பொமமைக்கு விளை நூறு ரூபாதான் தீங்க நூக்குல பலனை போட்டு ஆமரன்னு சொல்லிடுவீங்களானு பாரக் கறேன் ஐயா காக கடவுள் தவலாது எனக்கு ரொம்ப நம்பிக்கை இருக்கு " அந்த திளைஞனின் தமிரும, சிரிப்பும, உறக்கமும சினுவாசனக்கு பிடித்திருந்தது

"தம்பி இது காவல தெயவமான கோயில்தான் அதனால் தீங்க பொமமைங்க உகவிரமான தெயவமா இருக்கனுமனு அவசியமா தில ரொம்ப அளபா தன்மையா இருக்காடா ஒரு ஸ்டேஜ உகவிரம் வசக்ககோ ரெண்டாம் திலை ரிஷபரூபராக சிலன் ஆனந்த சயனமாக விஷ்ணு. தாமரை மலர்போல பிரமமானது பனிகனது பொமமை பண்ணு அதுக்கும் மேல தீவனை வசக்கு "

"வசிடலாங்க ஒண்ணுமே தெரியாதவங்களுக்கு தடுவல வேலை செய்யப்போறமோனனு பயத்தேன் உலகளை மாதிரி தீங்குகறவங்க கிடைசுக்குக்கீங்க விடமாட்டேனே. ஐயாவுக்கு வீடு எங்க "

"இதே தெரு "

"தீங்க பக்கத்தில எதுன் தலகறதுக்கு வீடு கிடைக்குமா "

"ஓன் "

“கோயிலிலேயே தங்க முடியாது இலங்கை”

“எத்தனை நாள்தங்குவ”

“ஒரு இருவது நாள”

“ஒரு மாசமா எடுத்தட்டும்”

“வாடகைக்கா”

“வேற என்ன பணந்து”

“யார இந்த கா கொடுப்பா கோயில கொடுக்குமா”

“இலங்கை நாள கொடுக்கலாமனு திணைக்கிடங்களை
சாப்பாடு என வீட ல பேசுறேன்”

“ஏங்க ஏங்க நீங்க கஷ்டப்பட்டீங்க”

அவன் பதட்டமானான்

“இலங்கை வெங்கடேச சம்பாவினோம் துக்கம் வேறது
நானும் எதுனா பண்ணணும் நிலை எனக்கு முகமுது ஆகிரம்
இரண்டாயிரம்தான்”

“அடவானஸ் கொஞ்சம் தலல வாங்கிக் கொடுங்கய்யா
வீட்டுக்கு கா அனுப்பினா கொஞ்சம் திசுமதியா இருப்பேன்
எங்க அப்பா வயசானவரு இருக்காரு அவரும் ஸ்தபதிதான்
உட்காரந்து பேப்பர், கைதழுத்தகம் படிக்கிடங்குப்பாரு
வீட்டுக்கு கொஞ்சம் கா அவருக்கு கொஞ்சம் கா
அனுப்பணும்”

“அந்த மோட்டாரசைக்கிளகாரன் வரட்டுமே பைலம்”

“இந்தாங்க பத்தாயிரம் ரூபர் அடவானஸ். துட்டு பத்தி
கவலைப்பபட்டீங்க எனக்கு வேலை ஆரம்பிக்கணும்
நாளாக்கு காலையிலேயே ஆரம்பிக்கணும்”

மோட்டாரசைக்கிளகாரன் உரத்த குரலில் பேச, வெங்க
டேஷ அவன் எதிரே கைகட்டி நின்றான்

அவன் பணியில் மெல்லிய தடிப்பு இருப்பதை கீழவன்
கண்டுவிட்டுச் சிரித்தான்

“பாருங்க என்ன பணந்து ஸ்தபதி வேலை செய்யறவன்
முறைப்பா இருந்தாக அங்களுக்குக்கெல்லாம் பிடிக்காது

அவங்க தாளதருமம் பணாறங்க தாம் அவங்கிடட வாங்கி
சம்பாதிக்கிறோம் குழாய் சிப்பேர் பணாவனைவிட. நாற்காலி
பணாவனைவிட ஸ்தபதி தாமதத்தான இருக்கனும் இவனோ
எகிறி பேசறாரு இல்ல வேலை முடியடடும் அப்போ எப்படி
கொஞ்சறாருன்னு பாருங்க."

"திருமபத்திரு மப பெரிய கித்தாப்பா பேசறியே தயிர் "

"நீங்கனும் அப்படித்தான நினைக்ககிட்டு இருக்கீங்க வெங்க
டேனைக் கருப்பா. தடிமனா இருக்கறான நாட்டுப்புறத்தலை ஏர்
ஒட்டறவன்னு நினைக்ககிட்டிருக்கீங்க வாங்க வேலை செய்து
காண்பிக்கறேன் அப்போ தெரியும."

வெங்கடேஷ விடை பெற்றுக் கொண்டு போனான்.

"சீவன கோயில் பிரகாஷ போன பண்ணி சொன்னாரு.
ரொம்ப நூல எப்பயன் ரொம்ப நூலா வேலை செய்வான்.
தட்டி கொடுத்த வேலை வாங்குங்கன்னாரு சீனுவாசன
நீங்கதான் இந்த பாரக்கனும் "

நிரவாக அதிகாரி மோகனசுந்தரம் சொல்ல. சீனுவாசன
அந்தப் பொறுப்பை தான் ஏற்பதாகச் சொன்னார்

"அவர் உள்குக்குள்ள தேங்காய் உடைப்பாரா " அங்குள்ள
எல்லோருமே சீனுவாசனின் பொறுப்பு அதிகமாவதை உணர்ந்
தார்கள்

"எட்டுப்பெருத்தம் நன்னாயிருக்கு. முக்கியமான பொருத்
தங்கெல்லாம் இருக்கு. தாராளமா கலயாளாம் பண்ணாலாம்."

காமாட்சியின் அப்பாவுக்கு ஜோசியர் சொல்ல அவர்
சந்தோஷமானார்

"இன்னொரு ஜோசியகிட்டேயும் கேட்டுடலாமா "

"ஏனாடா. இவர்தான் சரின்னுட்டாரே "

"பொருத்தம் மட்டும பாத்தா போறதுப்பா இந்தப் பையன்
நல்லவன்னானும் பார்க்கனூயில்லை "

காமாட்சியின் அண்ணன் சொல்ல, அப்பா "அதையும்
இவர்கிட்டயே கேட்டுடலாமே."

"இல்லை இவ் தடுமாடகிறா இவருக்கு வேலை தெரியலை. அவததியை வயலாரியா இருக்கனும் ஜோசியம் பாலகனா இருக்கனும் தினமயான ஆன ஜோசியம் சொன்னா தான நல்லது ரொம்ப வயலான ஆகட்ட ஜோசியம் இருந்தா. அவங்க கணக்குபோட்டு முடிக்கறதுக்குளையேயும் அந்தப் போயிடறாங்க "

"எனக்கொரு ஃப்ரெண்ட் இருக்கா அவர் பரக்கறேனா சொன்னாரு போகலாமா "

"ஆய்ஸல் ஓரக பணநாரா "

"இல்லை ரியல் எஸ்டேட் பீஸிலை. தீவப்போட அண்ட் எக்ஸ்போர்ட்ஸ் துணி ஏறறுமதி பணநாரா "

"அந்த மாதிரி ஆளுங்களுக்கெல்லாம் என்னடா தெரியும் ஜோசியம் பததி "

"இதெல்லாம் கம்மா பேசு. உதது பார. புட்டு புட்டு வச்சடுவாங்க "

"பேரெனா "

"என ஃப்ரெண்ட் பேர் தாமோதரன் "

"உன் ஜாதகதையும் எடுத்துண்டு போலாமா "

"நான் என ஜாதகத்தை பார்த்துட்டு வசடைச்ச உததிகும் கேன அதனாலதான் இந்த ஜாதகதையும் ரியல் பார்த்துடலாம்னு பரக்கறேன் "

"உன் ஜாதகம் பார்த்துட்டு என்ன சொன்னா "

"உனக்கும் உங்க அப்பாவுக்கும் ஆகதுனா "

"டேய், விளையாடாத தான் என்னடா பண்ணான் உன்னை "

"இல்லையே நாம் ரெண்டுபேரும் என்னிக்கு ஒத்துமைய இருந்திருக்கோம் அம்மாவையபததி. என பொண்டாட்டியப் பததி. என உததியோகம் பததி. நான் உததியோகம் மாறினதைப் பததி. நான் ஃப்ரெண்ட்ஸை நம்பி ஏமாந்து போறப்பததி எல்லாம் சொன்னா நான் என விபரம் பண்ணுவேனா அவர் சொன்னா "

"என்ன சொன்னார் "

"பாத்திரம் சமாச்சாரமாத்தான் பண்ணுவேனாறு சொன்னார் "

"அட எப்படிடா "

"தேவியையே பார்த்துப் பட்டா, வினாயக மிகவேனாறு அருகரு எப்படி தேவியை ஆசிரியமா இருக்க "

"உன யெலயிருந்து வானை வந்திருக்கிறா "

"கமலாசிரியா திருபதி திருபதி முட்டாளதனமா பேசாதே "

அவன் வண்டியை ஒட்டிக் கொண்டே திருவல்லிக்கேணி பெருங்கோட்டை திருமயானை வண்டியை நிறுத்தி ஒரு கடிகாரத்தின் வாசல்களை எறினான்

வெள்ளைய பணியாக்களின் முகம்போல அந்த இளைஞனின் முகம் இருந்தது கண்கள் ஒரு கணம் பார்த்துவிட்டு மறுகணம் உள்ளகளை போய் யோசனைத் துவங்கின மீண்டும் கண்கள் கரையயாதி எதிரே இருந்த மனிதரை பாரக்கத் துவங்கின மறுபடியும் பின்வாங்கின அந்த இளைஞனின் பார்வை தொடருவிட்டு தொடருவிட்டு பின்னடைவதை காமாட்சியின் அப்பா ஆசிரியத்தோடு பார்த்தார்

"என்ன கலயாண விநயமா வந்திருக்கீங்களை "

திதானமாக கேட்க காமாட்சியின் அப்பா திகைத்துப் போனார்

"ஆமாம் "

"அந்த இடம் முடிசெடுங்க "

"நீங்க தீனனும் ஜாதகமே பாரக்கலையே "

"என்னாததுக்கு பாரக்கறது உங்க முகம் சொல்லுதே "

"என்ன சொல்லுது "

"உங்க வீட்டு கலயாணம் வரப்போகுதுன்னு "

"அப்படியெல்லாம் சொல்லுமா என்ன "

"சொல்லும் உங்களுக்கு என்ன நட்சத்திரம் "

"உத்திரட்டாதி "

"அப்போ உங்க பொண்ணு மக நடத்தினம்."

"எப்படி சொல்றீங்க."

"இவர் நடத்தினம் எனக்கு ரூபகம் இருக்கு இவரது ஹஸ்தம். உங்களது உத்திராட்டாதி அப்போ உங்க பொண்ணு மகமாததான் இருக்கும்."

"அப்படியா."

"கரெகடாதான் சொல்றீங்க."

"இது வேற யார வேணா சொல்லிடலாங்க ஒண்ணும் பெரிய கஷ்டமில்லை."

"இல்லங்க இப்படி ஜோஸியம் செலவிற்பாதததே இல்லை."

"ஜோஸியம் நிறைய பேருக்கு ஜோஸியமே தெரியாது. அதான் கையில் நீங்க வசைக்கற ஜாதகம் திருவாதினா, பூம, உத்திரம், மூன்று நட்சத்திரத்தல ததவத ஒண்ணாமிருந்தலை இந்த திருமணத்தை நீங்க ஜாமஜாமனு நடத்தலாம்."

"இது உத்திரநட்சத்திரம் சிம்மராசி."

"கிடைக்கணும் அப்படி எப்பன் கிடைக்கணும் உத்திரம் கன்னியா கிடைக்கும் மிருதவா இருப்பாங்க உத்திரம் சிம்ம ராசினான் ஸபீடா இருக்கற ஆளு. ஒப்பன் இருக்கற ஆளு உணமையா இருக்கற ஆளு உணமையாகவும் தனமையாகவும், ஸபீடாகவும் இருப்பான் இதானே ஆம்பளை வட்சணம். இப்படியொரு ஜாதகம் கையில் கிடைக்கருக்கும் போது என்னாத்தக்கு கவலை. பப்பனு பேசு முடிங்க."

அவர் ஜாதகம் பிரித்து நீட்டினார்

"கரெகடா இருக்கே அப்போ இவனையே முடிச்சுக்க."

"நீங்க சரியாவே ஜாதகம் பரக்கலையே."

"வேணாங்க கணனு முன்னாடி கிடுகிடுன்று நிறைய விஷயங்கள் தெரியுது."

"நீங்க குறி சொல்றீங்களா."

"இல்லை ஜாதகம்தான் இது ஒருவிதமான கணக்கு."

"என்ன மந்திரியான கணக்கு எனக்குப் புரியலை."

"உங்களுக்கு புரியினுமறு அவசியமில்லை நம்பிகளை யோட கேளுங்க போதும -"

தாமோதரன் சொல்ல, காமாட்சியின் அப்பா முகம் சட்டென்று வாடியது ஆனால், அந்த தாமோதரன் அந்த வாட்டத்தை கவனித்ததுண்டு தினனும் மிருதுவாகப் பேச ஆரம்பித்தார்

"இதோ பாருங்க ஜாதகமன்னு பேப்பரல போடற கட்டம கூட தப்பு பண்ணும் கம்ப்யூட்டரகூட சரியில்லாத ஒரு தகவலை சொல்லிக்கும் ஆனால், உங்க முகம் அதுதான் எனக்கு ஜாதகம் அந்த முகம் சொல்ற கணக்கு தப்பே ஆகாது ஒவ்வொருதர ஜாதகமும் அவங்க மூஞ்சியில இருக்குங்க நான் அப்படித்தான் பார்த்து சொல்றேன் -"

"இது என்ன அங்க சாஸ்திரமா -"

"அடாடா -" தாமு பின்னோக்கி சரிய காமாட்சியின் அண்ணன் நடுவில் புத்தூதான்

"அது எதுவாயி ருந்தா என்னப்பா அதையா கததுக்கப் போற இவர் சொல்ற கைடெனஸ் எடுத்தக்க, அவரை பரிசோதனை பண்ணாத -"

"இந்தப் பையன் நல்லவனா அது சொன்னா போறும் ஸார் -"

"ரொம்ப நல்லவன் அப்பா, அம்மா உண்டு சகோதர சகோதரிகள் உண்டு பெரிய குடும்பம், பொறுப்பான வேலை கம்பீரமான படிப்பு மனைவி கிட்ட, பிரியமா இருக்கணும் கற எண்ணம் அப்படி, அம்மாவோட கொஞ்ச நாள் இருந்துட்டு தம்பி குடிதன்னம் பூசுணும் கற ஆரை, இவ்வல்லாம் இருக்கும் -"

"இவ பிடிக்குள்ள இருப்பான் -"

காமாட்சியின் அப்பா தினனும் அதிகக் கவலையோடு கேட்டார்

"ஏங்க இருக்கணும் ஒரு ஆம்பளை பொண்டாட்டி பிடிக்குள்ள இருக்கலாமா நல்லதா நீங்க இருக்கீங்களா அப்படி தில்லை தில்ல உங்க பிள்ளை இருக்காரா தில்லை தில்ல, அப்போ உங்க பொண்ணுக்கு வரப்போற மாப்பிள்ளை மட்டும

பிடிக்குள்ள இருக்கின்றன ஆசைப்படீங்களை என்க,
நியாயம் இது. திருக்கமாட்டார் அவர்தான் முடிவு அதனை
நல்லது. உங்க பொண்ணு பேசு கேட்கறவன் அம்மா பேசு
கேட்கமாட்டானா அப்பறம் முடிததன்ம என்னவறது "

"பொண்ணு நன்னாயிருப்பனா "

"அப்படி கேளுங்க அதான் நல்ல கேள்வி உன்ன புகழ்கு
நீங்க கேட்கற முதல் சரியான கேள்வி தீதான உங்க
பொண்ணு அங்க அறபுதமா இருப்பா அவ ஜாதகம் நல்லது
அவ போய சேரந்த இடம் நல்ல வளமா இருக்கும் அதனால்
இந்த இடத்தையே முடிசெடுங்க கலயாணத்திக்கு முன்னாடி
ஏதாவது வேண்டிக்கிடக்குந்தே அதையும் முடிசெடுங்க "

"கலயாணம் நிசையமானா சம்பபுரத்திக்கு வரேனா
வேண்டியிருக்கேன "

"நிசையமா செய்யனும் "

"நான் ஆயிரங்கணானிக்கு வேண்டியிருக்கேனப்பா "

"என்ன வேண்டியிருக்க "

"நீ என்ன கேட்டாலும் பண்ணேனா வேண்டியிருக்கேன "

"என்னடா அது முட்டாள்தனமா இருக்கு "

"சரியா இருக்குங்க "

தாமு உள்ளே புகுந்தார்

"கலயாணம் நிசையமானவுடனே அன்னிக்கு சம்பததரம்
உள்ள போங்க உள்ள போனவுடனே அந்தமமா நிசையமா
ஏதாவது கேட்கும் அதை சரிசு செய்தருங்க. ஆனா ஒரு
விஷயம் தீதை என்னால் சொல்லமா இருக்க முடியாது "

"என்ன "

"அந்தப்பையனுக்கு உங்கப் பொண்ணுப்பத்தி தேரிடுங்க.
உங்கப்பொண்ணோட அந்தப் பையனோட தெருவகிய
ஸநேகம் ஏற்படக்குக்கனும் "

"என பொண்ணு அப்படியெல்லாம் திருக்க மாட்டா ஸார் "

"சரி போய் கேட்டுக்கொங்களைன "

ஆரம்பிச்சே தீதே முடிச்சிடடோம் தேனும் அதனால் எப்ப
யுமே தள்ளிதான் ஜலலி போட ஆரம்பிப்பாங்க -

"நானைக்கு போடருவீங்களை ஜலலி -

"ஆரம்பிச்சிடுவேம தம்பி" என்று சொல்ல, அவர்கள்
டைக்கப்பட்ட கற்களில் காலவைத்து ஒருவர் எகைய ஒருவர்
அடித்தபடி நடந்து போனார்கள்

பொம்மைகளை சற்று குண்டான ஒரு ஆள் கொல்லிய
ததியால அடித்து எடுத்துக் கொண்டிருந்தான்

"ஏன, எல்லாதையுமே எடுத்துடீங்க -

"எடுத்தாதாறுவாங்களை எவகை முடியும் -

"என்ன எவகை போடீங்க -

"பொம்மைதேன -

விவங்கடோடி மும்பையோனாம் குகம்போடு பேசினான்

"பொம்மை சரி என்ன பொம்மை -

"உங்க பொம்மை, என பொம்மையா எவகை முடியும்.
உள்ள பொம்மைதான் எவகைனும -

"ஏன, மனுஷான் பொம்மை வச்சே என்ன -

வேளைடுமென்றே காமட்சி கேளவி கேட்டாள்.

அவன் திரும்பி காமட்சியைப் பார்த்தான்.

"அதுவும் எவகைத்துண்டு தாயே பள்ளிக்கூடத்துப் பங்கு,
மும்பாடடி, மாடு மேய்கிற இடையர்கள், குறவன், குறத்தி,
விவசாயி அப்படினா திறைய பொம்மைகளை எவகைலாம்."

"கணவன், மனைவினா எவகை மடம்புகள்."

"நல்ல எவகைலாமே, அழக எவகைலாமே."

"எவகை வைப்பீங்க இந்த கோபுரத்துலயா -

"கோபுரத்துலயா கோபுரத்துல வேணாம். விமானத்துல
வைக்கறேன் -

"அப்படியொரு கணவன், மனைவி பொம்மை வச்சே அந்த
வேளைடு பொம்மைமையும எவகளை காதலி வைப்பீங்களை."

தாமோதரன் எழுந்த நின்று கைகொப்பினார்

"என்னடா அது தாக்கரே மூக்கரேனனு போறான் காமாட்சி அப்படியெல்லாம் பண்ணுவாளா "

"எந்த புத்தல் எந்தப்பறம்பு திருக்கூறனு தெரியாதப்பா என்ன, ஒன்னும் தப்பா சொல்லலையே "

"எனக்கு அதெல்லாம் பிக்காது "

"அப்பா கமகாசி குமா தென்னமா பேசி கெடுத்தபடாத "

அவர்கள் திரண்டோடே நேரம் வீட கதருள நுழைந்தார்கள்

"சத்யஸூரத்தில்கற எப்பளையே முக்கருமபடியா சொல் லிட்டான அத்தான் நடக்குமா "

"யார் சொன்னது."

"திவன் ப்பென்னட ஒக்கதன் தாமோதரனனு பேச பொட் டில அக்கமாத்திரி சொன்னாது தன்னாசிரிசுக்கு பரெட்கண்ண னன் ஜாதகம் கேட்கணும்னு நினைச்சேன் ஆனா, ஏதாம் து தடுக்குக்குது சொல்லிடுவாரோனனு பயம் வந்ததுடனே "

"யார் என்ன சொன்னாலும் நான் பூப்போட்டு பார்த்துட்டு எனக்கு சிகப்புப்பூ வந்ததான் கையாணம் தீங்க வேற குறுக்க திக்காதீங்கோ பூ வெள்ளையா வந்தா கையாணத்துக்கு ஒத்தகம் மட்டனே குட்டோட குடா போய் பார்த்துடுவோம்."

காமாட்சியின் அப்பா எழுந்திருக்க அவர்கள் கோயில நோக்கி நடத்தார்கள்.

"ஏன் பக்ககிட்டேயிருந்து ஆரம்பிக்காம தள்ளிப்போய் ஆரம்பிக்கறீங்க "

விப்பபாக சத்யா கேட்டாள்

சத்யாவும், காமாட்சியும் தளத்தின் உச்சியில் நின்றிருந்தார் கள்

"எட்டின் திட்டத்துலேறத்தாங்க, ஆரம்பிக்கணும் கிட்டக்க யிருந்து ஆரம்பிக்கக்கூடாது திருக்கேயிருந்து ஆரம்பிச்சா இன் னும் அவ்வளவு தூரம் திருக்கணனு தோணும் அவகேயிருந்து

ஆரம்பிச்சே தீதோ முடிச்சிடவேம தோனும் அதனால் எப்ப
வுமே தள்ளிதான் ஜலலி போட ஆரம்பிப்பாங்க -

"நாளளக்கு போட ருயில்களா ஜலலி -

"ஆரம்பிச்சிடுவேம தமயி" என்று சொல்ல, அவர்கள்
உடைக்கப்பட்ட கற்களில் காலவைத்து ஒருவர் கையை ஒருவர்
பிடித்தபடி நடந்து போனார்கள்

பொம்மைகளை சற்று குண்டான ஒரு ஆள் மெல்லிய
கத்தியால் அடித்து எடுத்தது கொண்டிருந்தான்

"ஏன, எல்லாதனதையும் எடுத்தது நீங்க -

"எடுத்தாது நூங்கனே எவகை முடியும் -

"என்ன எவகை பொருள் -

"பொம்மைதேன -

வெங்கடேஷ குமடகொண்ட குமடபெரு பேசினான்

"பொம்மை சரி என்ன பொம்மை -

"உங்க பொம்மை, என பொம்மையா எவகை முடியும்
கடவுள் பொம்மைதான் எவகைனும -

"ஏன, மனுஷான் பொம்மை வச்சே என்ன -

வேண்டுகொண்டு காமட்சி கோவி வேட்டான்.

அவன் திரும்பி காமட்சியைப் பார்த்தான்

"அதுவும் எவகைத்துண்டு தாயே பள்ளிக்கூடத்துப் பங்கு
பாம்பாட்டி, மாடு மேய்கிற தீட்டையாளை குறவன், குறத்தி,
விவசாயி அப்படியென்று நிறைய பொம்மைவகை எவகைலாம் -

"கணவன், மனைவி என்று எவகை மாடங்களை -

"நல்லா எவகைலாமே. அழகா எவகைலாமே -

"எங்க எவையில்க தீந்தக் கோபுரத்துலயா -

"கோபுரத்துலயா கோபுரத்துல வேணாம். விமானத்துல
எவகைதேன -

"அப்படியொரு கணவன், மனைவி பொம்மை வச்சே அந்த
ரேண்டு பொம்மைமைய்யும் எங்களை மாதிரி எவையில்களை -

"அவன் சொன்னது சரியைப்போகட்ட -

"எது, யார் சொன்னது -

"அந்த தாமோதரன் சொன்னது -

"நான்தான் முன்னாடியே சொன்னேனே தாமோதரன் சொன்ன சொன்னதுதானா? உத்தி கலாப பண்ணி எதுவும் பண்ணிவிடாத யாருடா நீ அப்படியெல்லாம் கேட்டுவாத அவர் தான் மாபயினை கெட்டியா பிடிக்கவேண்டுமென்று சொல்வாரா? அந்த மரியாதையோடு நடத்தக்கூடாது தப்பு பண்ணிவிடாத -

சீனுவாசன், சத்யாவின காமாட்சியின் முகமாற்றத்தைக் கவனித்தார்

"ஏன் காமாட்சி பயப்படு -

சத்யா அடிக்குரலில் கேட்டதும் காதில் விழுந்தது

"எங்க அப்பா என்ன வேண்டுகோள் பண்ணுவார் -

காமாட்சியின் உடம்பு நடுங்குவதை சீனுவாசன் கவனித்தார் எட்டென்று அவர்களை உறுதுப்பார்த்தார்

"பயப்படாதீங்கோ நான் இருக்கேன் ஆயிரக்கணக்கான இருக்கா இருக்கே இருந்து விமானம் தேரியாது விமானத்துக்கு முன்பக்கம் நின்றிருக்கிறேன் காக்கா எககப்பி வேண்டுகோள் காமாட்சி, உன் வாசலில் கொலம் போட்டு என்று வேண்டுகோள் சத்யா ஊரல இருந்தா நிரையம் வரேனா வேண்டுகோள் அவனை உத்தி உத்தி வந்தாபோதும் எல்லாம் சரியாகிடும ஒரூத் தளரக்கண்டு பயப்பட வேண்டாம் அவ காப்பாத்தவே -

அவர்கள் கீழே இறங்கினார்கள்.

"யாரும்மா காமாட்சி தீது -

"அப்பா, இவரு சத்யாப்பா, இவர் ஜாதகம் நமந்ததுக்கு வந்தது -

"ஜாதகம்தான்மமா வந்தது உன்னை யார் பேசுச்சொன்ன பொருத்தம் பார்த்துவிட்டு, பொன்னா பார்த்துவிட்டு அப்பா தானமமா பேசினும் -

"இலலைப்பா கமமா ஹலோ ஹலோ சொல்லிண்டிருக்
கோம் மேல இவ் ரிப்பேர பண்ணி கொடுக்கிறார் அந்த ரூபர
வைசை பணத்தக்கா போனோம் "

"காமாட்சியும் காக போட்டிருக்கா ஸார் "

தையா சொன்னான் அவரை நோக்கி கை நீட்டினான்

மெல்லிய தயக்கத்தோடு காமாட்சியின் அப்பா கைகுலுக்
கினார் அவர் தயக்கத்தோடு கை குலுக்குவதாலேயே காமாட்சி
யின் அண்ணன் கைகுலுக்கி கட்டியும் தழுவினா கொண்டான்

அனைவரும் வரிசையாக நிற்க நாமகபரமணியன் தீபாரா
தனை காட்டினான்

"தையாவோட அப்பா வந்திருக்காரு" என்று கன்னியப்பன்
சொல்ல நிரலாக அதிகாரி மோகனகந்தரம் எழுந்து போனார்.

"யாருங்க தையா உங்கப்பாவா "

"இல்லங்க அப்பா இலலை அவங்க காமாட்சி அவங்க
காமாட்சியோட அப்பா."

"காமாட்சி உங்களுக்கு என்ன உறவு வேணும் "

தையா மெனமமாக திருந்தான்

அங்கு எல்லோர் முகத்திலும் ஒரு சங்கடம் பரவியது

"ஏங்க, எதுனா தப்பா கேட்டுட்டேனா "

"இலலைங்க, அவங்க வீட்டுலேந்து ஜாதகம் எங்க வீட்டுக்கு
வந்திருக்கு எங்க வீட்ல தினனும் பார்க்கணல, அவங்க ஜாதகம்
கொடுத்த பொண்ணு பார்த்து அதுக்கப்பறம் கல்யாணம்
பேசணும் நாங்க ஒருத்தரை ஒருத்தர் பார்த்து ஆயிரங்கண்ணி
ரிப்பேர வேலையில் திறங்கிட்டோம் அதனாலதான் இதை
என்னதானனு சொலறதுன்னு தெரியாம முழிக்கறோம்."

"அடபோங்க, உளளபோய் அமமாவிட்ட ஒரு சம்மதம்
கேட்டுட்டு, டக்குனு முடிக்கறத விட்டுட்டு திதுக்குப்போய்
என்னாங்க ஜாதகம் பார்க்கறது பொண்ணு பார்க்கறது."

"நானும் அந்தத்தான் சொலறேன்."

காமாட்சியின் அம்மா உரக்கச் சொன்னாள்.

"பூ போட்டுப் பாரகாம வேற எந்த முடியும் எடுக்க முடியாது"

"பாரததுங்கனேன இப்போ -

மோகனகத்தரம் ஆயிரமகண்ணியை கடக்ககாட்டி கைத்தட்டினார் சாமகபரமணியம் தனியே அழைத்துப்போய் சொல்ல ஒரு பெரிய வெற்றிலைகொளு ஒரு அரளிப்பூவும், தினனொரு பெரிய வெற்றிலைகொளு மலலிகைப்பூவும் கைத்து எடுக்கப் பட்டு வைத்து கருட்டப்பட்டு தூரல கட்டப்பட்டது அம்மன முன்பு வைக்கப்பட்டது சாமகபரமணியம் அதை ஒரு தட்டில் எடுத்துக்கொண்டு வந்து கிராதிக்கு நடுவில் வைத்தான் கிராதிக்கு நடுவே மோகனகத்தரம் அவரு விளையாடிக் கொண்டிருந்த ஒரு பாவாடைச் சட்டை போட்ட ஒரு பெண் குழந்தையை இறக்கினார்

"ரெண்டில் ஏதாவது ஒண்ணு எடுமமா" என்று சொன்னார்

அந்தப் பெண் குழந்தை ஒரு வெற்றிலைகொளுவை எடுத்தது வாயில் வைக்க விரும்ப அதை மேல கைவிலிருந்து வாங்கினார்

அந்தப் பெண் குழந்தைக்கு உலர்த்த திராட்சைப் பழங்கள் கொடுத்தார்.

வெற்றிலைகொளுவை காமாட்சியின் அம்மையிடம் தீட்டினார் காமாட்சியின் முகம் வியரத்திருத்தது கண்களில் கலவரம் தெரிந்தது உதடுகள் துடித்துக் கொண்டிருந்தன

சத்யமூர்த்தி உறைத்து விடத்தான்

ரீனுவாசன அவர்கள் திருவரின் முகபாவத்தைப் பார்த்து விட்டு வருத்தப்பட்டார் ஆயிரமகண்ணியை நோக்கி கைகாப்பினார்.

'தாயே, இதங்க தானா பார்த்து, தானா பேசி, தானா உன் வேலைய ஆரம்பிச்சது பிரிச்ச போய்போற வேண்டாங்கு ஒண்ணு, சேர்த்துடறா.'

கைகாப்பிக் கொடுக்கினார்

காமாட்சியின் அப்பா மெல்ல வாங்கி அந்த வெற்றிலையின்
மேல் குத்த நானா தீக்கிவிட்டுப் பிரித்தாரா

உள்ளுக்குள் அரளி உட்காரத்திருந்தது
ஆயிரமகண்ணி சித்திதான்

காமாட்சிக்கு சட்டென்று ஒரு அழுளை விட்டது வேகமாக
கருவறைக்கு ஓடினாள் மழுத்து பலமுறை நமஸ்கரித்தாள்
கைகூடப் பானா எழுத்து மடமடவென்று கோனிலை கற்றி
விட்டு விட்டுக் குள ஓடினாள்

"ஐயோ என்ன சொல்ற சொல்லு "

"அவா அத்தககு ஜாதகத்தை அனுப்புவோம் "

"இந்தக் களதெயலலாம் கிடையாது நாங்க ஜாதகம்
பார்த்துட்டோம் பொருத்தமா இருக்கு "

"அவா சொல்ல வேண்டாம் "

"பொண்ணு தன்னு போய் சொல்ல வேண்டாம் "

"அவா கன்னாபின்னானு கேட்டாகக "

"சதவ-கிட்ட சொல்ல வேண்டியதுதான்."

"வாங்கிக் கார போன பண்ணி சொல்லிவிட்டு வாங்கோ
நானும் ஏற்பாடு பண்ணி வைக்கறேன் "

அவர்கள் முகத்தில் பலவேறு விதமான சங்கடங்கள்
திருப்பதைப் பார்த்து சீறுவான வாய்விட்டுச் சிரித்தாரா

"உள்ளுக்குள்ள அவ சரிசுன்னு சொன்னபிறகும் உங்களுக்கு
முள்ள கலவரமா இந்தக் கய்யாணம் நடந்தே தீரும் குழந்தைகள்
சந்தோஷமா இருக்கணும் அதுக்கு எல்லாவிதமான முயற்சி
களும் பண்ணுங்கோ."

அவர்கள் தினனொரு முறை கதறி வர மோட்டார் ஸ்கைபின்
காரன ஏனியில் ஏறினாள் உச்சிக்குப் போனாள் வெங்கடேஷ்
கோபுரத்திலுள்ள ஆயிரங்கண்ணி சிவலாய யிக்க கவனமாகக்
தட்டி எடுத்தது கொண்டிருந்தாள்.

ஏதோ சின்ன கலவரம் அவனைப் பிடித்து ஆடிக் கொண்ட
யிருந்தது

சரியாதானே செய்யறோம் வேண்டுகிறதானே செய்ய
றோம் எதுவோ ஒரு கோபம் பொத்தத்தே என்னென்று தெரிய
னாலயே

அவன் அணைத்து எடுக்க கம்பியில் பலமாய் அந்த பெருமை
இருந்தது ஆகஸா பிளேடை எடுத்து தாமிரக்கம்பியை அந்த
தான பொருமைமைய அணையாமல் எடுத்து மெல்ல வைத்தான்

ஒரு கால மடித்து, ஒரு கால நீட்டி, கையில் சூலம் ஏற்றி
நான்கு கரங்களோடு அக்கமாலையும் அபித சூடமுமாய்
ஆயிரமகண்ணி கடுமண சிலையாக உட்கொடுத்திருந்தான்.

"என்னாவது வேலை ஆரம்பிக்க பங்கள இருந்த பெருமை
இவரு இருந்தது இல்ல பின்பக்கம் ஏதோ கம்பு நீட்டி
இருந்ததே அந்தக் கம்பியை வசைதான் செய்கிறான் "

அவன் அந்த பொருமைமைய குனிந்து பார்த்துவிட்டு
வெட்டிய கம்பியைப் பார்த்தான்

அந்த இடம் தளம் கொத்தப்பட இருந்த இடம் அந்த இடம்
உடைந்த கற்கள் நிரம்பிய இடம்

அந்த மோட்டாரைக்கிள காண்ட்ராக்டரான தடிமனான
வான் பெரிய தொந்தியை உடையவன் தடுமாறினான்

"ஐயா ஜாக்கிரதையா இருங்க பிடிக்கக்கொண்டை "

அவன் உடனே உதரவுக்குக் கட்டுப்பட்டு வலப்பக்க
முள்ள கோபுரத்தில் ஈக வைத்தான் கோபுரத்த செங்கல் அவன்
கனம் தாங்காமல் கையோடு வந்தது கோபுரத்தின் செங்கல்
கையோடு வர அவன் நினையும் நீலை குலைத்தான் கால
நடுக்கம் தர தடுமாறி அந்தத் தளத்திலிருந்து கீழேக்கி
விழுந்தான். தட்டென்று அவன் உடம்பு தரையில் மோதற்று

வெங்கடேஷ ஐயோ என்று கூசல் போட்டான் கோவில்
முழுவதும் அந்தக் கூசல் கேட்டது

சீனுவாசன் ஸ்தபதியான வெங்கடேஷ்தான் விழுந்து
விட்டான் என்று பயத்தில் ஓடினார்

"என்ன காண்ட்ராக்டர் "

அவளை மெல்லத்தூக்கி நிமிரத்தி உட்கார் வைத்தார்
ஆனால் கரண்டராகட்டிருக்கு முதுகில் அடிபட்டிருந்தது
அவளை தூக்கி தூக்கியதும் அலர்மான ஆம்புலனஸ்கு
சொல்லப்பட்டது பதினைத்து நிமிடத்தில் ஆம்புலனஸ் வர
அவன் அங்கயாது தனியார் மருத்துவமனைக்கு எடுத்தது பேசு
மாட்டான்

"என்னா தீது என்ன, தீவர ஏன் மேல எரினாரு"

மோகனகந்தரம் புலம்பிக் கொண்டிருந்தார்

"நல்லா நடந்தது உத்தர எவன் கண்ணுப்பட்டதோ
தேரியாவியே"

கனவியாண்ட வேறொரு மூலையில் கத்திக் கொண்டிருந்த
பூனை

கோவலம் மூலதம் ஒரு பரபரப்பு, படபடப்பு பற்றிக்
கொண்டன மூலகரு மூல கத்தி துவங்கினார்கள்.

"பிள்ளையார் பூனா பண்ணிங்களை தோமம் பண்ணிங்
களை நீங்க பாட்டு தி கசனு வேலை ஆரம்பிக்கட்டங்க"

"நாங்க எங்கப்பா ஆரம்பிச்சோம் அவரு வந்தாரு அவரு
ஆரம்பிச்சாரு" என்று சதயாவை கை காட்டினார்கள்
சதயா பிரண்டான்

"எடுத்தவுடனேயே கெட்ட பேர் வாங்கினுட்டேனா என்ன
பணரது தனலயெழுத்து"

காமட்சியின் அப்பா நொந்துகொண்டார்

சதயாவுக்கு அது கோபத்தை கொடுத்தது

தீவர் அளவுக்கு மீறி கேலி செய்கிறார். அகட்சியமாகப்
பேசுகிறார் என்று அவன் ஆத்திரப்பட்டான்.

"ஸார் உங்கப்பா என்ன ஜாஸா ஜாஸதி பேசறார்"

அவன் பேச்சுக்கு காமட்சியின் அண்ணன் கோபப்பட்டான்.
ஆனால் பேசவில்லை

எங்கப்பன் ஒரு முட்டாள அந்தாள பேசறதுக்கு காரணம்
அம்மா தூண்டித் தூண்டி விடற இந்த அம்மா தூண்டி

விட தெதான் என பொண்டாட்டி நான் தவறாத அழுதுண்டிருக்கா இதைக் கையாண்டாகக் குல அம்மா முகனாக ஒரு தடவை அறுத்ததுடனும்

காமாட்சியின் அண்ணன் உளஞ்சொன் கறுமிக கொண்டான் அவனும் பல கடித்தான்

"என்னது மேலேயிருந்தது விழுந்து செத்துப்போயிட்டான் யாருடா அவன் கோயிலை மூடவொலதுடா"

நொண்டி நொண்டி விஸுவநாத சிவாராசியார் வெளியே வந்தார்

அவர் கால வலித்தது ஆளால், மனம் குறுகல்தது

"நான் தீயவனானா கோயிலுக்கு டிச செஞ்சுடா"

அவர் மறுபடியும் உரக்கக் கத்தினார் அவர் வீட்டுக்கு அருகே இருந்தவர்கள் முகம் கனத்தார்கள் அவர் கைகளை ரிசுஷா வைத்துக் கொண்டு கோயில வாசலுக்கு வந்தார் யாரும் செத்துப்போகவில்லையா என்றதும் வருத்தப்பட்டார்

"இன்னிகுது செத்துப் போகலானான் என்ன தினனும் ரெண்டு நாளைய செத்துப்போவான்" கோயில வாசலிலேயே உரக்கச் சொன்னார்

மோகனசுந்தரம் வந்து "என்ன தீயக் கூசல்" என்று கேட்க "உனக்குத்தான் ஓய் காலம் முடிந்தபோக அததிமம் வந்து தெது உமம் ஆட்டம் இததோட களோஸ" விஸுவநாத குருக்கள் கூவினார்.

"இதெல்லாம் ஐயர் சொன்ன பலிகளும், நீ ஐயர் இல்லையயா போ வீட்டுக்குப் போ போய் குடிசைக்கு படுதுக்கோ, ஐயனா பொறத்ததுட்டு சராயம் குடிக்கறியே உன்னை விட கேவலமானவன் உண்டா கோயில வாசலில் தினனும் கத்தற போடா போ அததப்பக்கம்."

மோகனசுந்தரத்திற்கு கோபம் பீறிட்டுக் கொண்டு வந்தது.

"அது கோயில நிலமயா அது இப்படி கத்தி அப்படி கத்தி எவ்வளவு சீப்பா வாங்க முடியுமோ அவ்வளவு சீப்பா வாங்கிவிடான கோயில நிலத்துல கை வைக்கலாம், அதுல லாபம்

பார்க்கலாம் அடிச்சா ஆததா உச்சிலேநது கீழ் விழுந்தான. அவனுக்கு முன்னாடி நினை ஸதபதி வெங்கடேஷ அவன விழலை பின்னாடி இருந்தவன் விழுந்ததுடனானா எனை அரத்தம்."

ஊர பேசியது

"அந்த நிலத்தை நாம் வாங்க டரை பண்ணலாமயா. அவனை பயமுறுத்தி ஆததா கணை குத்திடுவா குலை உறுதிடுவா நாகு அறுத்தடுவானு சொல்லி மடக்கிடலாம்."

"மோட்டாரைக்கிள காண்டராகடரால முதனமுதலில ஷெட்டுக்கு கூட்டிவரப்பட்ட. மனைவியோடு உற்று உற்று அந்த இடங்களை அளந்து பார்த்த. அந்தக் குண்டோதரள தன் மனைவியிடம் சொன்னான்

"நாம் போனா அங்க இருக்கறவங்க யாரும் உதவி செய்ய மாட்டாங்க வேற எவனையாவது அனுப்பனும். யாரை அனுப்பறது."

"அங்க காரியபேர பணநானே. அவனையே அந்த இடம் வாங்கும்படியா சொல்லிட்டா "

"அவன் வேற எங்கயோ போயிட்டதா சொலறாங்களே வேளச்சேரி பேசிட்டானாம்."

"அவனை துண்டிவிட்டா "

"செய்யலாமே உனக்கு எதுனா தரேனடானு கூட்டி கிடடு வதது ஏறபாடு பண்ணலாம் அங்க முன்னாடி ஷெட் பேட்டுக்கடானு சொல்லலாம் உடனே பலலை காண்பிச்ச கிடடு வருவான். அதுக்கப்பறம் சரிதானு போடானு சொல்லிடறது "

"கரெக்ட அவனை கூட்டிக்கிடடு வந்தா நல்லது ஏன்னா அவனுக்கு அந்த பக்கத்து ஆளுங்களையெல்லாம் நல்லா தெரியும் "

"ஒருவேளை நாம் அந்த கோயில நிலத்தை வாங்கினா எதுனா பண்ணுமா "

அந்தப் பெணமணி பயதபடி கேட்டாள்.

"என்னாத பன்னாழம் நிலம் என்னாத பன்னாழம் நிலம்
தேனவயிலலாத கோபுரத்துக்கு தூட்டு கொடுக்கேனாறு போய்
ஏறி அடிபட்டுப் போனாள் அந்த உடம்பை வலக்கிட்டு கோபுரத்
துல ஏறலாமா முட்டாள். அது நல்ல தீடம் உள்ள கைவசை
வேலை ஆரம்பிச்சோமனா அடவனவே வாங்கின விலைக்கு
எடுத்ததுடலாம். மிச்ச எல்லாமும் வாய்மதான்."

"நீ நிலம் வாங்கி லாஸ ஆகனாறு சொன்னியே அந்த தீடம்
மறுபடியும் விலைக்கு வருது "

அண்ணாவிடமிருந்து பிரிந்த அந்த இளைஞனை வரவே
தூண்டி விட்டார்கள்

"அப்படியா எப்படித்தெரியும்."

"வாங்கினவன் கோயில் ஏறி விழுந்ததுடன தீ உள்ள முத்து
பாரேன் தீதுல நஷ்டம் வந்ததுனாறு சொன்னியே. இப்போ
லாபமா மாறிடும். அந்த நிலம் கேளு "

"அந்தாள் ஏன் விழுந்தாள் "

"அவன் தலையெழுத்து சரியில்லை. அதனால் விழுந்
தான் "

"அந்த நிலம் வாங்கறது தப்ப "

அந்த இளைஞன் கேட்டான். தூண்டிவிட்டவன் பதில்
சொல்லவில்லை.

அவன் அண்ணாவிடம் உள் எடுத்துக்கொண்டு ஆஸ்பத்தி
சிக்ரு அந்த மோட்டர் கைகின் கணை சாட்டை பாய்ந்ததற்குப்
போனான்.

அவன் படுத்திருந்தான் திடுப்பில் அடி வலல திடத்திலும்
டியூப சொருகி இருந்தார்கள்.

அவன் விழித்திருந்தான்.

"வாங்க, வாங்க டாக்டர்" என்று நான்வந்ததில் பேசினான்.

"நான் டாக்டர் இல்லை. கண்டிராக்டர் "

வாலிபன் அவருக்கு அந்தக் போய் பதில் சொன்னான் கை
பிடித்தது கொண்டான்

"மேலேயிருந்து விழுந்தது உங்களுக்கு கௌரிப்பா டேன
நான் கேரேனு வாங்கினவன் என்னை ஏமாத்திட்டாங்க
இந்தப்பக்கத்துல நிலமும் தரேன்னு சொல்லி. 11 "

"ஆமாம் கௌரிப்பா டேன அந்த ஜிப்பாக்காரன் பொண்ணு
டாடாடிப்போடயே அலைவானே அவனதானே ஏமாத்தினது "

"ஆமாம் அவனதான் ஏமாத்தினான் "

"எதுக்கு இ. போ என்னப்ப பார்க்க வந்த "

"நீங்க அந்த நிலத்தை நல்லபடியா வாங்கிட உங்களுமே
அது எனக்கு வந்தீங்கன்னா "

"வேணாம் வேணாம் வேணாம் அந்த நிலம்
வேணாம் "

"ஏங்க "

"என்ன அப்படித்தான் "

"என்னு சொல்லுங்கனோன விலலங்கம் இருக்கா "

"விலலங்கம் நிலத்துல இல்லை இது அவளுக்கு சொந்த
மண் இடம். அவ ஆசைப்பட்ட இடம். நேத்து ராததிரி களவுல
வந்து அது என்னன்னு சொல்லிட்டா ஒரு நாள் இல்லை
செண்டு நாள் இல்லை ஆளுநாள் அதே களவு. அதே இடம்
அதே லேடி "

"என்னன்னு விளக்கமா சொல்லுங்க "

"ஆயிரம் வருஷத்துக்கு முன்னாடி இது வெததலைத்
தோட்டம் பக்கத்துல செழுங்கமுதீர் ஓடை மீனவக்குப்பம்
எல்லாம் இந்த அம்மாவதுதான் "

"உங்களுக்கு எப்படி தெரியும் "

"சொன்னானே களவுலே வந்து சொன்னானே. "

அந்த இளைஞன் திகைத்தான்

"சொல்லுங்க வேற என்ன சொன்னாங்கன்னு சொல்லுங்க "

"வடககயிநதது ஏகமா குதிரையில் வரங்க அம்பது அம்பது பேரா னாகுருளா னுழையறாணுங்க. அம்பது பேருதா னேனனு சண்டைக்கு போன கிராமம் ஏமாந்ததுத அஞா யிரம். ஆறாயிரம் பேர் குதிரையில் வந்து தெருத்தெருவா உள னாகுருளா டுருது எல்லாறையும் அடக்கறான குழந்தைங்க, பொம்பளைங்க, கிழனிங்க, கிழவனுங்க எல்லாறையும் அடக் கறான "

"தீ தெனன கனவா, நிஜமா "

அந்த இளைஞன் நம்ப முடியமில் கேட்டான்.

"எனலிககோ நடந்த நிஜம் எனக்கு கனவா வந்து சொல்லி யிருக்காங்க நான் உனக்கு அது நனவா சொல்றேன். புரியுதா "

இளைஞன் மலங்க மலங்க விழித்தான்

"உள்ள தேடறாங்க எங்கடி. எங்கடி இவதானே இந்த ஊர் தலைவனோட பொண்டாட்டி அப்படினா தேடறாங்க இவ போய் கிணத்தக்குள்ள இறங்கிக்கறா உறை கிணறு உறை கிணறுன்னா உனக்குத் தெரியுமா "

அந்த இளைஞன் மீண்டும் விழித்தான்

"கிணறுபத்தி ஒண்ணும் தெரியலை. தீயெல்லாம் என்னத் துக்கு பிலடிங் காண்டாக்கடா இருக்கற. கிணத்தினுடைய பக்கவாட்டுல தோண்டியிருப்பாங்க. தோண்டிட்டே போய் அடுத்த கிணறுக்கு போயிருவாங்க. இந்தக் கிணறுல துலயில் லைனனா அந்தக் கிணத்தலோந்து ஜலம் வரும். உளஞக் குள்ளேயிருந்து ஊறும் கிணத்தல் எப்போவும் தண்ணி இருக்கும். பெரியூர் ஆளுங்க தனைத்தேறாதபயாததுட்டு கிணத்தல் குதிக்க உருகருளா போயிட்டாங்க அந்தமமா. உள்ள இறங்கியிருக்காங்கன்னு தெரிஞ்ச ஆளுங்க திறங்க ட்டா பண்ணியிருக்காங்க. ஆனா, உறை ஒரே திருட்டு ஒண்ணும் தெரியலை உள்ள போறதுக்கும் பயம் தீவங்க மேல வந்துட்டாங்க பாறை கொண்டாந்து கிணத்தல் போட்டு ஜலத்தை மேல தூக்கிடலாமனு ஒருத்தன் ஐடியா சொன்னான் ஆனா, அந்த ஊரல் பாறையே தீயலை. என்ன பாறது எல்லார் லீடலயும் அம்மி குழவினா உரலு திருத்த. அந்த

கொண்டாந்து தடே தடேனு கிணத்தில போடாவக
கொள்கை கொள்கை தண்ணி மேல ஏறுகை பதது நாள
தண்ணிகுள்ளையே தீருத அம்மா தண்ணி மேலேற மேலேற
முக்கத திணறி செத்துப்போகை நாள செத்தாலும் தீருத ஊரை
கொள்கை கொண்டான்று தீருத ஊரல காவல தெய்வமா
தினது பசை தீது அசனுடைய திடம அது வாழ்ந்த பூமி
அவங்க மானிகை தீருத திடமதான் பெருமான கோயில் அவ
லீட்டு கொள்கைப்படிதும் கிணதும்தான் அது இப்போ தீருக
கற கோயில் செத்திதது அந்த ஊர ஊனவக எல்லாரும் சேருது
ஒரு தடிகல நட்பு வக அதுதான் திணறிகும் நமக்கு தெய
வமா தீருகை அந்த நாகரதான் அது கடைசியா பூமியில்
சமயணம். ௮ உட்காரந்த திடம வடக்கு பாரதது உட்காரந்த
தீருகை பேசிட ஓவரேனது ஊருக்கு சொல்லி கிணத்தில
ருந்தக பசை வடக்கு பாரதது உட்காரந்த திடத்தில நாகர வச
கட்டாவக

தீருகை நாள வாங்கின திடம தீருககே அந்த திடத்தில
தான் அவனும், அவங்க வீட்டுக்காரரும் பெருசா பரணை
குடிசைப்போட்டு தங்கியிருந்தது பதினாலு வருஷம் அவங்க
கூடலேசெய்யவை ஏனனா. அவலீட்டுப்புருஷனுக்கு நிறைய
வேலை வந்தது தங்கினா அது கூடல தீருக்கக்கூடாத நாள.
அதனால் அந்தப் பரணையில் வெறுமன தலையை தடவி.
முதுகுதடவி படுத்த தூங்கியிருக்காங்க. அந்தம்மா குறைஞ்ச
பட்ச சந்தோஷமா தீருத்தது அந்த திடமதான்.

இப்போவும் அந்த திடத்திலதான் அந்தம்மா கதறி கத்தி
வருது சாவல வந்தது தங்குது அந்த திடத்தில கட்டிடம் கூட
முடியுமா முடியாது ஒரு கஷ்டகூட நடமுடியாது."

"அப்போ அந்த திடம்"

"எப்போவுமே அப்படித்தான் தீருக்கணும்."

"வீடு முன்னாடி தீருத்திருக்கே"

"தீதே மாதிரி கணவு வந்த ஒருதநர் உனக்கு கோயில்
கட்டறேனனு ஆரம்பிச்ச அப்பறம் பொண்டாட்டி பேசை
கேட்டு வீடு கட்டி உட்காரத்தான் ஆறுமாசத்துல தீருத அம்மா

நீட்டி யுள்ள யாநிலைககதனலயிடுவகிபேடபாவக வேறுவித
மான தொத்தரவுகள் கொடுத்தாவக அதனாலதான் அந்த
நீடததுலபயறுபடியும் வேற எதுவும் முளையககனல அவககரிடு
சிதறிப்போகக அங்க ஒண்ணும் யாரும் பண்ணககடாது அது
கோயில நீடம கோயில கடடற நீடம உணனாலகோயில கட
முடிஞ்சா கடடு திலைல விட்டுட்டு ஒடிப்போ -

"திலம உலக போல திலல இருக்கு."

"திலைல கோயிலுக்கு எழுதி கொடுத்ததுப்போறேன
என்னென எழுப்பி நடமாட வை தாயே தான் எழுத்த தீர்த திலம
மொத்த தம உ னனுதுனனு கையெழுத்த போட்டுக் கொடுத்
துடறேனனு நான் கையெழுத்த போட்டு உணடியலல போட்டு
போயிட பபோறேன -

"சொம்ப வெறுத்ததுப் பேஸிடமககன -

"வெறுத்தெல்லாம் பேசலயயா எனக்கு ஆதர
கொடுப்போ என எல்லாம் என்னமோ நடத்தற தான் ஒரு தப்பு
பண்ணேன அதுககொரு அடி வாலகறேன -

"என்னென மொத்ததின் அந்த ஜிப்பாககாரன தலலாதான்
இருக்ககான அவனுக்கு ஒரு கொத்தலும் ஆவலயெ -

"ஆகும் பார் அவ நீடததை விக்கறதோ வாலகறதோ வை
முயற்சி பண்ணாலும் ஆகும் பார் -

"அந்த வேளச்சேரியில கார ஷெட் வக்கருக்காரன அவனும்
நல்லாததான் இருக்ககான -

"ஆகும் பார் -

"டாகடர் என்ன சொலறாவக -

"முன்னு மச்சத்தல எழுத்த நடமாடுவேனனு சொலறாவக
நான் தினந்தோறும் ஆதரவேட பேசிட்டிருக்கேன -

"நிலத்தை விக்காத வேற எதுவு சொதா என்ன -

"வேற என்ன சொலறது -

"கோயில் கடகனா -

அந்த தினனென் கேட்பன

அவளைப்பதற் றதாவது பேசியிருக்கிறது ஊர் வம்பு
அரசியல் அக்கப்போர் ஏதாவது பிரயோஜனம் உண்டா வாழ்க
கைபயல் "

அந்த இடத்தை வாடகைக்குக் கொடுத்தவர் அந்தந்தக்
கொண்டார்

"என்னவோ மனமகிழ் மனநயத்து சொன்ன சரி வயலானவர்
ஒவ்வொருவரோடே உருப்படியை ஏதாவது பண்ணுவாங்க
கொண்டு பார்த்தாகக் கடைசியில் சீட்டாட்ட என்ப காலி பண்
னுமான், லா பாயிண்ட் பேசுறான் வகில் நேர உல தனுப்ப
றான் நுன்னாவே தீகனல் தீந்தக் கிழவனுடக் பணந்து "

காலில் குத்திய முள் உள்ளே போய்விட்டது போல ஒரு
உறுத்தல் அவருக்கு ஒவ்வொருதாளும் தீவகளைப் பார்த்தும்
போது இருந்தது

"ஜாதகம் பொருத்திருக்குவதற் றிடதனதயே உள்
பொண்ணு பார்த்து பேசியிருக்க அவனோடாண்டா உள்
பொண்டா டி கவாங்கு முன்னால் பூ போட்டு அவனும்
ஒருகொன்று சொல்லிட்டா தீப்போ உள்ளக்கு வந்தியா தீயல்
போக "

"என்ன வந்தி "

"உள் புள்ளதான் லவ பணதானென்று சொல்லிட்டு பதது
சவரன் நுகத்தான் போடுவேனனு சொல்லு அவங்க கீடல்
என்ன பணதாங்கனனு பார்ப்போம் சிம்பிளா கலவாணம்
முடிப்பேனனு சொல்லு காசை மீசப்படுத்திக் கொ ஆறு
லட்சரூபா, ஏழு லட்சரூபா என்று சொல்லு பண்ணாத "

"தீயனலயே என் கீட்டுகவா லேக மடப்பாள் "

"வானய முடிண்டு திருக்கச்சொல்லு பிள்ளை கீடல் வந்து
பேசுவா தீயல் எட்டு பவுன் போடறேன் தீயல் ஒன்பது பவுன்
போடறேன் தீயல் அவசியம் கேட்டா பதது போடறேனனு
சொல்லு "

"தீயனலடா அம்பது பவுன் கீடல் திருக்கு "

"இவ்வகை நமே அடியாள் சொக வர போட இவ்வகை ஒரு இவ்வகை பொருத்தினைப்போலவும் ஆக வலி மெய்தம் கொடுத்த தப்பிப்போலவும் ஆக வலியானம் நடத்தல் போலவும் ஆக வலியான வலி பண்பான அப்படியினே சொல்லி சிக்கனமா முடிக்கிறது."

"எனக்கென யிரெனென்று இவ்வகை."

"பெண்ணு கலயானத்தால் வலி இப்படி பண்பு"

"இவ்வகை ஒரு பண்பு தான்"

காமாட்சியை பெண் பார்த்து வந்து அப்பா பேசியதைக் கேட்டு காமாட்சி அதிர்ந்தாள் சத்யா அதிர்ந்தாள் சத்யாவின் விடு கலவரப்பட்டது

"என்னடா தெக்கத்திக கள்ளன் இருக்கான் இவ்வகை போட கள்ளன் கலவரப்பட்டா இவ்வகை. இவ்வகை நேனறு சொக வலி இவ்வகை பண்பு தான் என்னத்தென்று இந்த இவ்வகை"

அப்பா சீதனாள்

"இவ்வகை அவர் தந்திரம் பேசுதான் அது தப்பு பாவத்தின் மெய்தம் மரணம் தந்திரத்தின் மெய்தம் அவமானம் அவர் அவமானப்படுபவர்கள் பா அசிங்கப்படுபவர்கள் அதனால் தான் அப்பா பேசுதான் தாங்க வந்த தப்பும் பண்பானவை கோவிலு கரியத்தென்று ஒண்ணா சொத்துண்டோம். அவனோதான்"

"பெருமூல தெரியும் கால இருக்கறவன் சொன்னா நம்பு வான் தலைமுடி வெடிக் கற இடத்தால் கேட்கறான் உங்கப் பெண்ணை அந்தப்பையனோட பார்த்தனே அவங்க ரெண்டு பெருமூல என்ன வலவானது கேட்கறான் நான் உங்க போய் என முகத்தை வச்சுக்கறது"

சத்யாவின் அப்பா பேசினார்

சத்யாவும், காமாட்சியும் மறுபடியும் கோவிலில் தின்று பேசினார்கள் இவ்வகை ஆலோசனை கேட்டார்கள் இவ்வகை மோகனத்ததாதை கூப்பிட்டார்

"இவங்க கலயாணத்தாத கோயிலை நடத்தினா என்ன
உட்ப்படி ஏதாவது சிக்கல வரமா "

"ஒண்ணும் வராது ரெண்டுபேரும் மேஜை ரிஜிஸ்டர்
மேஜை பண்ணிவிட்டு வந்துட்டாங்கனா தாலி தான் எடுத்து
கொடுக்கலாம் நீங்க எடுத்து கொடுக்கலாம் இந்தக் கோயில
லேயே ஜம்முனு கலயாணம் பண்ணலாம் ஆயிரத்து ஐந்து
ரூபா கூட டிணா மனைக்களுக்கு சாப்பட்டு ஸேடலாம் "

"தீ பண்ணிட தா சதயா உங்கப்பா பணரது அதியாயம் "

சீனுலாசன சீறலாய பேசினார்

"இதனால் எங்க வாழ்களை பாதிக்குமா "

"பாதிக்காது ஆயிரங்கணானி முன்னாடி நீ தாலிகடிக
குடித்தனம் பண்ணாப்போற பிச்சையம் பாதிக்காது "

"எப்போ கலயாணம் வக்கக்கலாம் "

"முன்னு மாசம் காலண்டர் தீரு உங்க ரெண்டு பேருக்கா
ளையும் இந்த நட்பு திடம் தீருக்காளனு பாடி ரிஜிஸ்டர் மேஜை
ஜூக்கு அபளை பண்ணி எழுதிப்போட்டு அவங்க கூப்பிட்டு
போது போய கையெழுத்து போட்டு ரிஜிஸ்டர் மேஜை
பண்ணிக்கலாம் தாலி கூட்டறதை கோயிலை ஜம்மு ஜம்மு
நடத்திடலாம் "

மனைக்காலம் துவங்கியது இந்தமுறை என்றுயிலலதெப்படி
பேயாய் மனை கொட்டியது ரெண்டு வருஷம் மனை நிலை
இல்ல அதான் இந்த வருஷம் பீசை உதறுது

ஜனங்கள் திணறிகொண்டே பேசினார்கள்

தூரவாராத இடங்கெல்லாம் அடை தடுக்க கொண்டது
மக்களே அவசர அவசரமாக தூர வாரினார்கள்

பொம்மைகளையெல்லாம் சிமெண்ட்டில் வெங்கடேசன்
செய்துவிட்டிருந்தான் எல்லாவற்றையும் கோபுரத்தில்
பொருத்தி விட்டிருந்தான்.

"நல்ல மனை தீது நல்லது. சிமெண்ட் திறுக்கும் தண்ணி
உள்ள போய் சிமெண்ட் அடர்த்தியளிக்கும் மனை விட்ட பிரகு
பெயிண்டுகூடில் தீறல்கிடலாம் "

இதற்கு மடல் (1)ல் குறிப்பிடும் கீழ்க் கட்டணங்கள்

[illegible][illegible]

செய்து, அதன் மூலம் 1953-54-ல், அதன் =

“செய்து கொடுத்தது தான்: சிலா தரப்பட்டது”

“மேல தபட்டி நான் பேசினது தபு பொம்மைகளு
வள்ளியே இயலாது. இப்போது கொடுக்கிற சந்தோஷத்
தகவு எல்லாவிடே இயலாது. இதைக்கொண்டு போய் மேல்
வைக்கப் போகிறார்கள் எனக்கு மனசே ஆகாட்டெங்கறதுடா.
தினம் இதென்னா பக்கத்தில உட்கார்ந்துக்கணும் போல தோன்
றது. மத்தானாக்கணும் காலை விக்கக்கணும் போல இருக்கு. எங்க
முத்துதா ஞாபகம் வருதுடா. இதை மேல் வைக்காம இங்கேயே
படுத்தி விட வைக்கலாமா.”

சீவ்வாசன அந்தச் சிலைக்கு அருகே உட்கார்ந்து அதை
நெருக்கமாக அணைத்துக் கொண்டார்

“இருங்க இருங்க அயலாயே இருங்க.”

வெங்கடேஷ ஓடிப்போய் தன் மஞ்ஞள பையிலிருந்து
கேமராவை எடுத்து வந்து அவரை கோணம் பார்த்து போட்டே
எடுத்தான்

“உள்ள திருக்கற விதானத்துக்கு மட்டும் பெயரிடாமல்
ஆரம்பிக்கடறயர் மன்ற ஒன்னும் தோந்தரவு பண்ணாது”

“ஏன. மனங்ககு அபுறமே ஆரம்பிச்சுடலாமே”

"தீயனாலா ஒரு கலயானம் நடக்கப்போறது தூணைல
லாம் பளபளன்னு இருந்த கலயானமும் தன்னாவிருக்கு
யிலலை "

"யாரு ஒரு பொண்ணும், எப்பயறும் மேல வந்தாங்கனே
அவங்கதானே "

"ஆமாம் "

"உனக்கெப்படி தெரியும் "

"கேள்விப்பட்டேன் அவங்க நீட்ட கசமுறை ஆகிப்போம்
சாம் பொண்ணைப் பெத்தவன் அலபத்தனம் பேசுறான்
எப்பயன் ரொம்ப கால எப்பயங்க வெநுள்ளான் எப்பயன் அந்தப்
பொண்ணு ரொம்ப திரைமான் பொண்ணு பிரிக்கறமாதிரி
இருந்தாங்களாமே "

"ஆகதான் விடமாட்டா உன்ன பெண்ணடிங் ஆகியிருக்கு "

"ஆரம்பிச்சிட்டலாம் தீவரணாட பேச எப்படி கா கேட
கிறது "

"வேணா என்னுடைய சேவிவலேந்த தூண் கொடுக்கறேன்
அப்பறும் அவங்கிட்ட வாங்கிக்கலாம்."

"நீங்க என்னாததுக்கு கா கொடுத்தீங்க "

"வேற எப்படிடா பெண்ணடிங் பண்ணாதுமே "

"சரி கொடுங்க. நான் வாங்கிக் கொடுத்ததுடறேன். நான்
உங்ககிட்ட கடன் வாங்கினதா இருக்கட்டும் "

பன்னிரண்டாயிரம் ரூபாய் வர்ணத்திற்கென்று வெங்க
டேஷ் அவரிடம் கா வாங்கிக் கொண்டான்.

"உன் வேலைக்கு காசே கொடுக்கலை போலிருக்கேடா "

"அப்பே கொடுத்த பத்தாயிரம்தான். அவ கொடுப்பா.
கவலைப்படாதீங்க "

"என்ன ஒரு அலட்சியம் செலுத "

"அலட்சியம் சொல்லலை. அன்பினால் ஈர்க்கப்பட்டு
சொலறேன். இந்த இடமே எனக்கு பிடிச்சிருக்கு. இந்தக்
கோயிலே பிடிச்சிருக்கு இந்தக் கோயிலை இருக்கற திறைய

மனுஷன் பிடிச்சிருக்கு. பொமமைபெலலாம் அறபுதமா வருது ஒரு இடத்துல பொமமை சரியா வந்தா அந்த இடத்துல தெய்வம் சரியா இருக்குன்னு அர்த்தம் "

"வாங்க.. வாங்க.. வாங்க.."

மோகனகந்தரம் அந்த மோட்டார் சைக்கிள காண்ட்ராக்டரை கைகொடுத்து வரவேற்றார்

இடுபயில பெலடக டி. கழுத்தில காலர மாடிக் கையில் தடி ண்ணறி அவன கோனிலுக்குள் நிதானமாக நுழைந்தான்.

"நீங்க முதலியாருங்களா"

காண்டராக்டகாரன் மோகனகந்தரத்தைப் பார்த்துக் கேட்டான்

"உங்க பொண்ணுக்கு வரன் பார்த்துகிட்டிருக்கீங்களா."

"ஒரு வருஷமா பார்த்துகிட்டிருக்கேன் "

"கபயோகம் புஸ்தகத்துல போட்டிருந்தீங்க போல."

"ஆமாம். அங்கேயும் அனுப்பியிருக்காங்க எங்க வீட்ல "

"கபயோகம் புஸ்தகம் மூலமா எங்களுக்கு வந்தது மோகன கந்தரம் திரவாக அதிகாரி பொண்ணு பேர் ஜீவா சரிதானே."

"சரிதான் உங்க வீட்ல யாரு "

"என தம்பி அவன சினில இளஞீனியரிங் படிச்சவன். நான் படிக்காத சினில இளஞீனியர் பெண் பாரக்கலாங்களா."

"சரி பாரக்கலாம்" என்று தலையசைத்து விட்டுச் சென்றார் மோகனகந்தரம்.

"ஜாதகம் பாரக்கப்போனதே தப்பு. அது சரின்னு சொல் விட்டா அதுக்கப்பறம் கலயாணத்தை நடத்த வேண்டியது தான் இவனோதான் தருவேன் அவனோதான் தருவேன்னு வேணுமனாலும் பேசினா, எல்லாம் அந்த மனமகிழ் மன்றம். அங்க போய் கிழட்டு நாயங்களோட பேசறது அவங்க ஏதறி விடறாங்க இங்க வந்து பேயாட்டம் ஆடறது. அப்பாவை அடக்க உளக்கு தப்பில்லை "

"நான் ஏம்மா அடக்கனும். ஆயிரங்களாணி அடக்குவோ."

"நீ இதனை சபபோர்ட் பண்ணி பேசுதால் சொல்றேன் -

"உன் பொண்ணு கலயாணம் கோவில்ல நடக்கப்போறது வறயா "

"என்னடா "

"நானைக்கு கார்த்தால ஏழுலேறது ஏழைகளுள்ள "

"என்னடா நீ பாட்டுக்கு தடுக்குது பேசு. நேரம் காலம் பார்க்க வேண்டாமா."

"தாமு பார்த்து கொடுத்த நேரம்."

"யாருடா தாமு."

"உள்ள துழைஞ்சவுடனே கீததப பையனோடதான் கலயாணமாகும்னு சொன்னாரே அந்தத் தாமு "

"என்னமோ ரியல் எஸ்டேட் பிலினை பணதவரனு சொன்னியே. அவசியம் யெல்லாம் எப்படிடா கேட்கறது நல்ல ஜோசியரகிட்ட கேட்போமோ "

"அப்போ கலயாணத்துக்கு ஒத்துக்கறியா "

"நான்.. நேரம் காலம் "

"தாமுவைவிட பிரமாதமான ஜோசியர் யாருயில்லை என ஒப்பிடுவாட தாமு. ஜோசியருக்கெல்லாம் ஜோசியர் அவர் வாக்கு சகாதேவன் வாக்கு சொன்னா சொன்னதுதான்."

"உனக்கு எப்போ குழந்தை பிறக்கும் கேட்டுண்டியா."

"அப்பாவைவிட்டு தள்ளியிரு அததான் உனக்கு நல்லது அப்படினுட்டான் அப்பாவைவிட்டு தள்ளியிருத்தததான் உன் பொண்டாட்டிக்கு கர்ப்பம் வரும்னே சொல்லிட்டான். அப்பா அவளோ கொடுமைக்காரர் தீவலை. நச்சரிப்பு பிடுங்கல் ஐயோ காசே கையனிட்பு போறியேனனு ஓர் திடீயறத திருட்டுத்தனம். தத்திரம். மட்டபுத்தி."

"அப்பாவை தீப்புகியெல்லாம் சொல்லாதா "

"சம்மந்தி வீட்ல தெற்கத்திக்கள்ளானு சொன்னா. சரியான வார்த்தை அதுதான்."

"என்ன வார்த்தைனனு எனக்கு புரியலையே."

"சுயப்பாடு போட்ட ஸீடில் கன்னம் வைப்பானாம். தெற்கத்தி பக்கத்திலிருக்கிற திருடர்கள் "

"நான் எதுவோ ஜாதியை சொலறயோன்னு நினைச்சேன்."

"ஐயய்யோ நான் ஏம்மா ஜாதியை சொல்றேன் ஜாதியெல்லாம் இல்லை. தெற்கு போகப்போக ஜனங்கள் தந்திரமா இருப்பா அப்படி தந்திரமா இருக்கிற திருடர்கள் அவனோதான் அந்தம்."

"உங்கப்பாக்கு நானா வேணும். நீ கலயாணத்தை முடி. நான் கொயிலுக்கு வராமாதிரி வந்திடறேன் "

"இளட்டெல்ல பொண்ணு போட்டோ மூணு அனுப்பினோம். பையன் ரொம்ப பிடிக்கப்போகன்னு சொல்லிட்டான். அவனுக்கு லீவு கிடைக்காதாம். இப்போ லீவு எடுத்து வந்தோமன்னா கலயாணத்துக்கு அருகநாள் தான் இருக்க முடியுமாம். அதனால அவன் இல்லாத நிச்சயதாரதத்தை முடிச்சிடலாமனு சொலறாங்க உங்களுக்கு சமமதமா. இது பையன் போட்டோ "

மோட்டார் சைக்கிள் கான்ட்ராக்டர் ஆல்பத்தை நீட்டினார்.

மோகனசுந்தரம் வாக்வி ஆல்பத்தை கன்னலில் ஒற்றிக் கொண்டார்.

"பையன் நல்லாயிருக்கானயா "

"முடிச்சுடுங்க "

"எனக்கொரு ஃபிரெண்ட் இருக்கார் ஸார். அவரிடமிடத்தையும், பையன் ஜாதகத்தையும் காண்பிக்கலாம்."

சதவா வாக்விக்கொண்டு போனான்.

"பையன் இப்பவே ஒஹோன்னு இருக்கானாம் பொண்ணு வந்தவேளை இன்னும் ஒஹோன்னு இருப்பானாம். இந்தப் பக்கமே வராத வெளிநாடுன்னே கத்திண்டிருப்பானாம். பையனுக்கு சீக்கிரம் கலயாணம் பண்ணுது நல்லதுன்னே சொன்னாங்க."

"எதுன்ன கேட்ட பழக்கம் வந்ததுமா "

மோகனசுந்தரம் பயத்தபடியே கேட்டார்.

"இலலை ரொம்ப ஏங்கிப்போயிருக்கான தலை எப்பாடே
விடைக்கலைன்னு தாழு சொன்னார் "

"ஆமாங்க நேத்துக்கூட போனபண்ணி தம்பி இதுதான்
சொல்லியிருக்கான என வெளியாய்க்கிட்ட "

"மோட்டாரைக்கிடா காண்டராக்டர் சந்தேஷமாப்ப
பேசினார் "

"அப்போ நாம நிசையதாரததம் முடிச்சிடுவேனம் "

"எப்போ "

"ஏழிலிருந்து ஒன்பதரை தலை முகரததம் ஏழுலேரத்து
ஏழரை அறுபதமாண டைம் இநதக கலயாணம் முடிச்ச
கையோட நாம இவரு பாக்குவெததலை மாததிப்பேனம் ஒரே
இடத்துல முடிஞ்சுட்டோம் "

"சாப்பாடு ஒண்ணும் போடவேணாமா "

மோகனகந்தரம் கவலையோடு கேட்டார்

"அதெல்லாம் கலயாணத்துல வசக்கோங்க. நிசையதாரத
தத்துக்கெல்லாம் துட்டு செலவு பண்ணிகிட்டிருந்தா சரியா
வருமா "

"இலலை தீங்க பெரிய பணக்காரர் நான் ஒண்ணுமில்லாத
வன். உங்களுக்கு ஏததபடியா நிசையதாரததமாவது செய்யணு
மில்ல "

"நான் ஒண்ணும் பணக்காரன் இலலை இருக்கற திட்டை
யெல்லாம் நிலத்துல போட்டேன் அந்த நிலம் இப்போ ஆததா
ளுக்கு சொந்தம் "

"என்னா சொல்தீங்க "

"நானைக்கு சொலறேங்க மறை மட்டும் விடமாட்டேவ்
குதே மறை விட்டா நல்லாயிருக்கும் "

அன்று மாலை மறை பலததுப்பெய்தது

வேளச்சேரிகளுள் கேரேஜ் ஆள் பாதி ரிப்பேர் செய்து
வைத்திருந்த. முழுவதும் ரிப்பேர் செய்து வைத்திருந்த கார்
களில தண்ணீர் ஏறியது.

"எனாவக இது ஊரல திருக்கற எலலாததணனியும் நமம இடத்துக்கு வருது."

"இது பளளமான ஏரியா குடடை ஏரி இந்த இடத்துல நிலதளத வாங்கிட்டு தீவக தணணி வருதுன்னா வெய்ய காளல தணணி வாத்து மனழ காளல தணணி வரும நீவக வெட்டி போட்டா தணணி வரக்கூடாதுன்னு ஏதாவது உண்டா -"

"கலலு பேசுட்டு தடுததுடலாமா -"

"எந்த பேசுட்டு தடுததுடலாமா இந்த இடத்துல ஒரு ஆள ஆழம தணணி திருக்கறதான செய்யும முடிதுமாசை நிககும -"

கலதளதபும விட்டுவிட்டு களையேறினான்

அவன் கணனோதினே கொட்டகை சரிந்தது.

வாகனங்கள் உருண்டன பிததுப்பிடித்தவனபோல அவன் அந்த துயரத்தினான்

அந்த நிலதளத மீண்டும் வாங்கத துடித்த அந்த ஆளின மனைவி தூங்கி கொண்டிருந்தவன் திடுக்கிட்டி எழுந்தான்

திடுக்கித்த காகைகள் சிதறிப்பறந்தன மனழ தொடர்ந்து பெய்தது

"ஏவக அந்த இடம் வேணாம அந்த இடம் வேணாம -"

அவன் புடவை தளைய படுக்கையறையிலிருந்து வெளியே வந்தான்

"எனாவக எனாவ வேணும்."

உட்கார்ந்து குடித்தக கொண்டிருந்தவன் எழுந்து நின்று மனைவியை தடுதது திருத்தினான்

"நாம ஒரு இடம் வாங்கலாமனு சொன்னமே அந்த மோட்டாரைக்கிள காளடரக்கடரை பிடிக்கடலாமனு சொன்னமே அந்த இடம் வேணாம."

"ஏன் -"

"ஒரே கெட்ட காவல வுது நமமை ஏமாத்தின ஆளு நமம தலைமில் கலளல மாததி மாததி தூக்கிப் போடறான் நாம ஒரு பளளத்துல திருக்கறோம் திருதப்பக்கமும் அந்தப் பக்கமும்

ஒட நோம் மேல எல்லாம் கலந்து விழுது மனது பெயர்ந்து திக
திடிகுது பூமி அப்படிபே கொஞ்சம் கொஞ்சம் தமனை
மடிக்க ஆரம்பிக்குது நாம் கொஞ்சநேரம் விட்டு விட னொன்று
கொஞ்சநேரம் எப்பயன் கலந்து போடாத நிறுத்திட்டு தம்ம
ளையே பார்த்துவிட டிருக்கான் அவன் நினைச்சா தம்மன் உப
பாத்தலாம். எனக்கு கனவு கனவாகு போக நான் பளபளத்து
நீருக்கேன் அவன் மேலிருந்து என்னை பார்த்துவிட டிருக்கான்
கொஞ்சநேரம் கண்ணாறு கொஞ்சநேரம் "

"என்னாடி திது எனனைனமோ கனவு கண்டுட்டு வியா
பார்த்துக் கொடுக்கற "

"என்னா வியாபாரம் வேற எங்கேயாவது வாங்கி வேற
வதாவது விககலாம் அந்தப்பயனை ஏமாத்தி தங்கு என்னாத
துக்கு "

"சரி அந்த இடம் வேணாம் "

"அந்தப் பயனை ஏமாத்தறது தப்பு வேற எது
பண்ணணும் "

"கடலாடி விளாயகா கோயில தெருவுல ஒரு சந்து விடு
ஒண்ணு விலைக்கு வருதாம் பிடிச்சகிடிச்ச கடலுனோமனா,
நல்லா வருமனு சொல்லறங்க அந்த இடம் பிடிங்க தீர்த்த இடம்
வேணாம் அந்தப் பயனை எங்கேயாவது பார்த்தா அஞ்
ருபாயோ, ஆறு ரூபாயோ திருப்பி கொடுத்தடுங்க."

"பத்து ரூபா லாபம்டி. அத்தனையும் திருப்பித்தர முடியா
துலல "

"ஆறு ரூபாயாவது திருப்பி கொடுத்தடலாம். எப்பயன்
பாரக்கறதுக்கு கடவுள் பாரக்கறமாதிரி திருத்தது கண்ணு தீர்த்த
ஆயிரங்கண்ணி விகாத்தது கண்ணுபெலயே திருத்தது "

"எதையோ பார்த்து பயந்துட்ட காலையில் கோயிலுக்கு
போகலாமா "

"போயிடலாம் சீக்கிரமே குளிரெட்டு சீக்கிரமே போயிட
லாம் "

"மனது விடனுமே."

"காளையில் விட முடும்"

மழை தொடர்ந்து பலததுப பெய்தது

"உமம் பொண்ணுக்கும் அததப பையனுக்கும் கோயிலல
கலயாணாமாம் பேசினாடா உலகளுக்கும் தெரியாதா"

"அப்படியா தெரியாதே"

காளையில் வாககிவ போரும்போது அவர் தனபர்கள்
சொன்னார்கள் மழை விட கருகிறது ஊர் முழுவதும் துடைத்து
விட்டதுபோல கததமாக இத்ததது மரங்களிலிருந்து நீர்
சொட்டிக் கொண்டிருந்தது காகனககள் தலையை சிதறுபடி
உடம்பில் இருந்து நீரை வெளியேற்றிக் கொண்டிருந்தன.

"ஏழரை டீனபதரை முகரத்தமனு சொன்னா"

"அப்படியா இப்பவே போறேன்"

அவர் த.க.ம.ரினார்

"ஈ. உலகமும் இலகல"

"கோயிலுக்கு போகலாமா"

"இப்பவே போகவேண்டாம்"

மணி ஆறே முககால தானடியிருந்தது

வேகமாக உடைகளை கழற்றி குளித்தார் இடுப்பில் துண்டு
உடிக் கொண்டார்

வாசலில் அழைப்பு மணியின சததம் கேட்டது.

"இதோ வருதுட்டேன்"

வேகமாக நடத்தார்

தளையில் ஒரு சொட்டு எண்ணெய் சிந்தியிருந்தது அந்த
எண்ணெயில் குதிகல அழுத்தப்பட்டது. அழுத்தியும் வழக
கியது

அவர் இரண்டு கைகளையும் விரித்துக்கொண்டு பதி
னைந்து அடி தளையில் சறுக்கி கதவில் இடித்து பட்டுள்ள
மல்லாக்க சையந்தார்

தலை பின்பக்கம் தளையில் மோதியது. அவர் எழுந்து தின்றார். நிற்க முடியாமல் இடுப்பு, கழுத்து, முதுகு எல்லாம் வலித்தது. மறுபடியும் குனிந்து துண்டை எடுக்க முடியவில்லை.

அப்படியே நிர்வாணமாக சோம்பாவில் உட்கார்த்தார். மறுபடியும் யாரோ அழைப்பு மணி அடித்தார்கள். அவரால் எழுந்திருக்க முடியவில்லை. மெல்ல கண்ணாடி மயக்கமடைந்தார்.

“கடைசிபட்சம் அப்பாவுக்கு ஒரு வார்த்தை சொல்லி விடலாமே.”

சத்யானின் அம்மா சொல்ல மூன்றுபேர் அவரைக் கூப்பிடப் போனார்கள். மணியடித்தார்கள். பத்து நிமிடம் மணி அடித்தும் அவர் திறக்கவில்லை என்பதால் திரும்பி வந்தார்கள்.

“கீடு பூட்டியிருக்குன்னு நினைக்கறேன், வாக் போனவர் வரவேயில்லையாம் பக்கத்து கீட்ல சொன்னங்க.”

கெட்டிமேளம் கொட்டியது. கோனில்மணி அசைந்தது. கற்பூரத்தீபம் காட்டப்பட்டது. கற்பூரத்தீபம் காட்டியதும் அதை ஒத்திக்கொண்டார்கள். மறுபடியும் கெட்டிமேளமும் நாதஸ்வரமும் பலக்க வாசிக்கப்பட்டது. கற்றியுள்ள பத்துப் பதினைந்து பேர் அட்சதைபேரட சத்யா காமாட்சியின் கழுத்தில் நாலி கட்டினான்.

“பத்து பவுன் பேரட வேண்டாம். உன் கழுத்துல எவ்வளவும்மா இருக்கு இப்போ.”

“நாலரை பவுன் செயின். ரெண்டரை பவுன் வளையல். ஒரு பவுன் மோதிரம்.”

“பவுன் கம்மிதான் பேரட்டிடுக்கேன். எனக்கு ரொம்ப சந்தோஷம். காமாட்சி மாதிரி பெண்ணு கிடைக்கறதுக்கு ரொம்ப கொடுத்து வச்சிருக்கனும். மோகனசுந்தரம் இத்தப்புடவை. கொலுசு, மெட்டி இதெல்லாம் நான்கு வாய்க்கிக் கொடுத்தது. திருமாங்கல்யம் எங்களுது. அவ அப்பாவிட்ட சொல்லிடுங்கே. நகையோடதான் பெண்ணு வரணும்னு நான் எதிர்பார்க்கலை. இந்தப் பெண்ணு எங்கிட்ட மரியாதைய அன்பு நடத்துண்டா போலும்.”

சத்யாவின் அம்மா காமாட்சியை அணைத்துக் கொண்டாள். காமாட்சி நியிர்த்து மாயியாரைப் பார்த்தாள்.

“இனிமே எனக்கு நீங்கதான் அம்மா” என்று சொன்னாள்.

தொலைவிலிருந்த காமாட்சியின் அம்மா கண்களில் நீர் பொங்கி வழிந்தது. அவள் கைகூப்பி ஆயிரங்கண்ணியை நமஸ்கரித்தாள்.

“இந்தக் குழந்தை சௌக்கியமா இருந்தா அது போதும்.”

காமாட்சியின் அண்ணன் அம்மாவை அணைத்துக் கொண்டான். காமாட்சியின் அண்ணி அந்த அம்மாவின் கைகளை பற்றிக் கொண்டாள்.

அவர்கள் கோவிலை வலம்வந்து வெளியேறினார்கள்.

“இருங்க. அந்த நிலம் வாங்கின பத்திரங்க.”

காலர் கழட்டப்படாத நிலையில் மோட்டார் சைக்கிள் காண்ட்ராக்ட்காரர் அந்த நிலப்பத்திரத்தை மோகன சுந்தரத்திடம் கொடுத்தார்.

“இதுல ஒரு லெட்டர் வச்சுருக்கேன். இந்த நிலத்தினுடைய பாத்தியதை முழுவதும் நான் மறுபடியும் ஆயிரங்கண்ணி கோவிலுக்கே சமர்ப்பிக்கிறேன். என்னபடியா அதை எழுதனுமோ அதை எழுதிக் கொடுத்தீங்கன்னா கையெழுத்து போட்டுடறேன்.”

மோகனசுந்தரம் வாங்கி கண்ணில் ஒற்றிக் கொண்டார்.

“எங்க, அடுத்த ஃபங்ஷன் ஆரம்பிக்க வேணாமா.”

“ஆரம்பிக்கடலாமே.”

மோகனசுந்தரம் மகள் ஜீவாவிற்கு தன் தம்பியை திருமணம் செய்து கொள்வதாய் நிச்சயித்து இன்னொரு கடிதம் ரீனுவாசன் எழுத. அதில் அந்த மோட்டார் சைக்கிள்காரன் கையெழுத்திட்டான். மோகனசுந்தரமும் கையெழுத்திட்டார்.

“வெறுமனே கையெழுத்து மட்டும் போறுமா. இத்தாங்க பொண்ணுக்கு எங்க சர்பா புடவை, நகை, குழந்தை வத்திருக்கூதா.”

ஜீவானவ அழைத்து வந்தார்கள். ஜீவா தலை நிறையப் பூவும் தெற்றிச்செட்டியும், சத்திரப்பிரபையும், சூரியப்பிரபையும், இடுப்பு ஒட்டியாணமுமாய் முன்னே வந்து நின்றான். அவன் அம்மா அந்த மிளகாய்ப்பழ கலர் பட்டுப்புடனவையை கட்டிக் கொண்டிருந்தான். அவளுக்கு அட்டைப் பெட்டியில் வைத்து, புடனவையும், பூவும், ஒரு தங்க மோதிரமும் கொடுக்கப்பட்டது.

அதை வாங்கிக்கொண்டு சைபையை நமஸ்கரித்துவிட்டு ஜீவா பின்பக்கம் போனான். மெல்ல அட்டைப்பெட்டியை திறந்தான். அந்த அட்டைப்பெட்டியில் அவன் அம்மா உடுத்தியது போலவே மிளகாய்ப்பழ பட்டுப்புடவை இன்னும் அதிக ஜீரிகையுடன் இருந்தது.

“ஐய், உன் புடவை மாதிரியே என் புடவையும்.”

ஜீவா குதித்தான்.

“இந்த மகாவிஷ்ணுவை மேல வச்சிடலாம். மறை நின்றுருக்கு.”

வெங்கடேஷ் அதை தூக்கிக்கொண்டு ஏனியில் ஏறினான்.

சீனுவாசன் பின்னால் ஏறினார்.

“அப்படியே தோள்ல முட்டுக்கொடுத்து வச்சக்கோங்க தெற்குப்பார்த்தவரா அவளை வச்சிடறேன். எங்கதாத் தெற்கு பார்த்தாப்போல் இவரும் தெற்கு பார்க்கட்டும். சிமெண்ட் போட்டு கம்பிபோட்டு கட்டிடறேன். அப்படியே தோள்ல தாங்கின மாதிரி இருங்க.”

சீனுவாசன்யார் தோளில் அந்த பெண்மையைத்தாங்க கவரில் பதித்த கம்பியில் பெண்மையை சொருகினான். சிமெண்ட்டை வேகமாகத் தடவினான். கம்பிப்போட்டு முடுக்கினான். பெண்மை சரியாமல் இருப்பதற்கு சீனே கற்கள் கொடுத்தான். கோபுரத்தின் ஒரு நிலையில் அந்த விஷ்ணுவின் பெண்மை மிகச்சரியாக உட்கார்த்தது.

சீனுவாசன் நகர்ந்தார். திரும்பி விஷ்ணுவைப் பார்த்தார். மெல்ல எட்டி விஷ்ணுவின் புறங்கையில் முத்தம் கொடுத்தார். கால்களைத் தடவி கண்களில் ஒற்றிக் கொண்டார். கீழிறங்கி கைகூப்பினார்.

பல்லாண்டு.. பல்லாண்டு.. பல்லாயிரத்தாண்டு.. பல கோடி நூறாயிரம் இன்னும் பல நூற்றாண்டுகள் இரும் என்று உயரக் கைதூக்கி கடவுளை ஆசிர்வதித்தார். கீழிறங்கினார்.

"கதிரவன் ஸார் போன் பண்ணாரு. அடுத்த மாசம் இருவத்திரெண்டாம் தேதி கும்பாபிஷேகம் வச்சக்கச் சொல்லி கவர்மெண்ட்ல சொல்லிட்டாங்க. நான் மூணு பேட் கொடுத்திருந்தேன். அந்த பேட்லயே வச்சிக்கோன்னு சொல்லிட்டாங்க. எல்லா மினிஸ்டருக்கும் முன்கூட்டியே சொல்லிடறாங்களாம். வேகமாகசெய்யச் சொல்றாங்க. இன்னும் ஒரு ரூபா சேங்ஷன் ஆயிருக்காம்" என்று மோகனகந்தரம் சொல்லி ஸுவாசன் மோகனகந்தரத்தின் கையை குறுக்கினார்.

கோயிலின் எல்லாப் பகுதியிலும் உள்ள ஜனங்கள் ஏதேதோ காரணங்களுக்காக சந்தோஷமாக இருந்தார்கள்.

"கோயில் கதவை சார்த்தணும்."

"எதுக்குடா திடுதிப்புணு வந்து சொல்ற."

"நம்ம விஸ்வநாத சிவாச்சாரியார் காலமாயிட்டாரு."

ஒருவன் வந்து சொல்ல இடப்பக்க கம்பிக்கதவை திறத்துவிட்டு கோயிலின் முக்கியக் கதவை மூடினார்கள்.

"ஒரு பத்து நிமிஷம் திரை மூடியிருக்கும்" என்று சொன்னார்கள்.

திரையை மூடிவிட்டு ராமகபீரமணியன் வெளியே வந்தான். உள்ளே அவன் மெல்லியதாய் மிக மெல்லியதாய் ஒரு புன்னகை சிந்தி அமைதியாய் உட்கார்ந்திருந்தான்.

மறுபடியும் மறை பலத்துப் பெய்யத் துவங்கியது. அந்த மறை மிக முக்கியம். அவசியம் வேண்டும் என்று ஜனங்களுக்கு தெரியும். எனவே, சகலரும் அமைதியாய் பொறுத்துக் கொண்டார்கள்.

முற்றம்